

www.e-rara.ch

Diodori Siculi bibliothecae historicae quae supersunt

Diodorus

Lipsiae, [17--]

ETH-Bibliothek Zürich

Shelf Mark: Rar 8145

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-33647>

Biblos tetartē.

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

ΔΙΟΔΩΡΟΥ

ΤΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

Explicatis historiae praeae difficultatibus, quibus deteritis scriptores in recentioribus se temporibus continerint, consilium et argumentum operis sic aperit Diodorus, ut exterorum antiquitati nunc Graecorum antiquissima se adiectum ostendat. Orditur a fabula Dionysi, vetustissimi quippe et beneficentissimi Dei: (C. 2.) Qui per abortum natus a Semele Cadmea, Iovis amplexus male passa, Nympharumque educationi in antro Nysae traditus, inde nomen accepit. Vini et zythi repertor, et mitioris vitae auctor, itinera usque in Indiam fecit, conditisque in Boeotia Eleutheris pietatem erga patriam demonstravit.

Οὐκ ἄγνοομεν, ὅτι τοῖς τὰς παλαιὰς μυθολογίας συνταττομένοις συμβαίνει κατὰ τὴν γραφὴν ἐν πολλοῖς ἐλασσοῦσθαι. Ἡ μὲν γὰρ τῶν ἀναγεγραμμένων ἀρχαιότης δυσεύρετος οὖσα, πολλὴν ἀπορίαν παρέχεται τοῖς γράφουσιν· ἡ δὲ τῶν χρόνων ἀπαγγελία τὸν ἀκριβέστατον ἔλεγχον οὐ προσδεχομένη, καταφρονεῖν ποιεῖ τῆς ἱστορίας τοὺς ἀναγινώσκοντας. Πρὸς δὲ τούτοις ἡ ποικιλία καὶ τὸ πλήθος τῶν γενεαλογουμένων ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, δυσέφικτον ἔχει τὴν ἀπαγγελίαν. Τὸ δὲ μέγιστον καὶ πάντων ἀτοπώτατον, ὅτι συμβαίνει τοὺς ἀναγεγραφότας τὰς ἀρχαιοτάτας πράξεις τε καὶ μυθολογίας, ἀσυμφώνους εἶναι πρὸς ἀλλήλους. Διό-

περ τῶν μεταγενεστέρων ἱστοριογράφων οἱ πρωτεύ-
 οντες τῇ δόξῃ τῆς μὲν ἀρχαίας μυθολογίας ἀπέστη-
 σαν διὰ τὴν δυσχέρειαν, τὰς δὲ νεωτέρας πράξεις ἀνα-
 γράφειν ἐπεχείρησαν. Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος,
 Ἰσοκράτους ὦν μαθητῆς, ὑποστησάμενος γράφειν
 τὰς κοινὰς πράξεις, τὰς μὲν παλαιὰς μυθολογίας
 ὑπερέβη, τὰ δ' ἀπὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου πρα-
 χθέντα συνταξάμενος, ταύτην ἀρχὴν ἐποίησατο τῆς
 ἱστορίας. Ὅμοίως δὲ τοῦτῃ Καλλισθένης καὶ Θεό-
 πομπτος, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν γεγονότες, ἀπέστη-
 σαν τῶν παλαιῶν μύθων. Ἡμεῖς δὲ τὴν ἐναντίαν
 τούτοις κρίσιν ἔχοντες, καὶ τὸν ἐκ τῆς ἀναγραφῆς πό-
 ρον ὑποστάντες, τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἐποιήσαμεθα
 τῆς ἀρχαιολογίας. Μέγιστα γὰρ καὶ πλεῖστα συνε-
 τελέσθησαν πράξεις ὑπὸ τῶν ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων,
 καὶ πολλῶν ἄλλων ἀνδρῶν ἀγαθῶν· ὦν διὰ τὰς κοι-
 νὰς εὐεργεσίας οἱ μεταγενέστεροι τοὺς μὲν ἰσοθέους,
 τοὺς δ' ἡρωϊκαῖς θυσίαις ἐτίμησαν· πάντας δ' ὁ τῆς
 ἱστορίας λόγος τοῖς καθήκουσιν ἐπαίνοις εἰς τὸν
 αἰῶνα καθύμνησεν. Ἐν μὲν οὖν ταῖς πρὸ ταύτης βί-
 βλοις τρισὶν ἀνεγράψαμεν τὰς παρὰ τοῖς ἄλλοις
 ἔθνεσι μυθολογουμένας πράξεις, καὶ τὰ περὶ θεῶν
 παρ' αὐτοῖς ἱστορούμενα· πρὸς δὲ τούτοις τὰς τοπο-
 θεσίας τῆς παρ' ἑκάστοις χώρας, καὶ τὰ φερόμενα παρ'
 αὐτοῖς θηρία καὶ τᾶλλα ζῶα καὶ καθόλου πάντα τὰ
 μνήμης ἄξια καὶ παραδοξολογούμενα διεξιόντες· ἐν
 ταύτῃ δὲ τὰ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἱστορούμενα κατὰ
 τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους περὶ τῶν ἐπιφανεστάτων
 ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων, καὶ καθόλου τῶν κατὰ πό-

λεμον ἀξιόλογόν τι κατειργασμένων, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἐν εἰρήνῃ τι χρήσιμον εἰς τὸν κοινὸν βίον εὐρόντων, ἢ νομοθετησάντων. Ποιησόμεθα δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ Διονύσου, διὰ τὸ καὶ παλαιὸν εἶναι σφόδρα τοῦτον, καὶ μεγίστας εὐεργεσίας κατατεθεῖσθαι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων. Εἴρηται μὲν οὖν ἡμῖν ἐν ταῖς προειρημέναις βίβλοις, ὅτι τινὲς τῶν βαρβάρων ἀντιποιοῦνται τῆς γενέσεως τοῦ θεοῦ τούτου. Αἰγύπτιοι μὲν γὰρ τὸν παρ' αὐτοῖς θεὸν Ὀσίριν ὀνομαζόμενον φασιν εἶναι τὸν παρ' Ἑλλήσι Διόνυσον καλούμενον. Τοῦτον δὲ μυθολογοῦσιν ἐπελθεῖν ἅπασαν τὴν οἰκουμένην, εὐρετὴν γενόμενον τοῦ οἴνου, καὶ τὴν φυτείαν διδάξαι τῆς ἀμπέλου τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ ταύτην τὴν εὐεργεσίαν τυχεῖν συμφωνουμένης ἀθανασίας. Ὅμοίως δὲ τοὺς Ἰνδοὺς τὸν θεὸν τοῦτον παρ' ἑαυτοῖς ἀποφαίνεσθαι γεγονέναι, καὶ τὰ περὶ τὴν φυτείαν τῆς ἀμπέλου φιλοτεχνήσαντα, μεταδοῦναι τῆς τοῦ οἴνου χρήσεως τοῖς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώποις. Ἡμεῖς δὲ κατὰ μέρος τὰ περὶ τούτων εἰρηκότες, νῦν τὰ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι περὶ τοῦ θεοῦ τούτου λεγόμενα διεξιμεν.

2. Κάδμον μὲν γὰρ φασὶ τὸν Ἀγήνορος ἐκ Φοινίκης ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀποσταλῆναι πρὸς ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, ἐντολὰς λαβόντα, ἢ τὴν παρθένον ἀγαγεῖν, ἢ μὴ ἀνακάμπειν εἰς τὴν Φοινίκην. Ἐπελθόντα δὲ πολλὴν χώραν, καὶ μὴ δυνάμενον ἀνευρεῖν, ἀπογνῶναι τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν· κατατῆσαντα δ' εἰς τὴν Βοιωτίαν, κατὰ τὸν παραδεδομένον χρησμόν κτίσαι τὰς Θήβας. Ἐνταῦθα δὲ κατοικήσαντα,

γῆμαι μὲν Ἀρμονίαν τὴν Ἀφροδίτης, γεννῆσαι δ' ἐξ αὐτῆς Σεμέλην, καὶ Ἰνώ, καὶ Αὐτονόην, καὶ Ἀγαυήν, ἔτι δὲ Πολύδωρον. Τῇ δὲ Σεμέλει διὰ τὸ κάλλος Δία μιγέντα, καὶ μεθ' ἡσυχίας ποιοῦμενον τὰς ὁμιλίας, δόξαι καταφρονεῖν αὐτῆς. Διόπερ ὑπ' αὐτῆς παρακληθῆναι τὰς ἐπιπλοκάς ὁμοίως ποιεῖσθαι ταῖς πρὸς τὴν Ἥραν συμπεριφοραῖς. Τὸν μὲν οὖν Δία παραγενόμενον θεοπρεπῶς μετὰ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν, ἐπιφανῶς ποιῆσαι τὴν συνουσίαν· τὴν δὲ Σεμέλην, ἔγκυον οὔσαν, καὶ τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως οὐκ ἐνέγκασαν, τὸ μὲν βρέφος ἐκτρῶσαι, ὑπὸ δὲ τοῦ πυρός αὐτὴν τελευτῆσαι. Ἐπειτα τὸ παιδίον ἀναλαβόντα τὸν Δία, παραδοῦναι τῷ Ἑρμῇ, καὶ προστάξαι τοῦτο μὲν ἀποκομίσαι πρὸς τὸ ἄντρον τὸ ἐν τῇ Νύσῃ, κείμενον μετὰ Φοινίκης καὶ Νείλου, ταῖς δὲ νυμφαῖς παραδοῦναι τρέφειν, καὶ μετὰ πολλῆς σπουδῆς ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἀρίστην. Διὸ καὶ τραφέντα τὸν Διόνυσον ἐν τῇ Νύσῃ, τυχεῖν τῆς προσηγορίας ταύτης ἀπὸ Διὸς καὶ Νύσης. Καὶ τὸν Ὀμηρον δὲ τούτοις μαρτυρῆσαι ἐν τοῖς ὕμνοις, ἐν οἷς λέγει,

Ἔστι δὲ τις Νύση, ὕπατον ὄρος, ἀνθ' ἑὸν ὕλην,

Τηλοῦ Φοινίκης, σχεδὸν Αἰγύπτιοις ὁμοίων.

Τραφέντα δ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν νυμφῶν ἐν τῇ Νύσῃ φατὴν εὐρετὴν τοῦ οἴνου γενέσθαι, καὶ τὴν φυτείαν διδάξαι τῆς ἀμπέλου τοὺς ἀνθρώπους. Ἐπιόντα δὲ σχεδὸν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, πολλὴν χώραν ἐξημερῶσαι, καὶ διὰ τοῦτο τυχεῖν παρὰ πᾶσι μεγίστων τιμῶν. Εὗρεῖν δ' αὐτὸν καὶ τὸ ἐκ τῆς κριθῆς κα-

τασκευαζόμενον πόμα, τὸ προσαγορευόμενον μὲν ὑπ' ἐνίων ζύθος, οὐ πολὺ δὲ λειπόμενον τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐωδίας· τοῦτο δὲ διδάξαι τοὺς χώραν ἔχοντας μὴ δυναμένην ἐπιδέχασθαι τὴν τῆς ἀμπέλου φυτείαν. Περιάγεσθαι δ' αὐτὸν καὶ στρατόπεδον οὐ μόνον ἀνδρῶν, ἀλλὰ καὶ γυναικῶν, ὧς τοὺς ἀδίκους καὶ ἀσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων κολάζειν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν Βοιωτίαν ἀποδιδόντα τῇ πατρίδι χάριτας, ἐλευθερῶσαι πάσας τὰς πόλεις, καὶ κτίσαι πόλιν ἐπὶ νῦμον τῆς αὐτονομίας, ἣν Ἐλευθεράς προσαγορεῦσαι.

(C. 3.) Reduci cum spoliis triumphatori orgia trieterica Graeci instituere, bacchicisque inventi praestantiam more quodam convivali expressere. Ob tale beneficium Dionysus cum Cerere summis honoribus mactatus.

3. Στρατεύσαντα δ' εἰς τὴν Ἰνδικὴν τριετὶ χρόνῳ, τὴν ἐπάνοδον εἰς τὴν Βοιωτίαν ποιήσασθαι, κομίζοντα μὲν λαφύρων ἀξιολόγων πλῆθος· καταγαγεῖν δὲ πρῶτον τῶν ἀπάντων θρίαμβον ἐπ' ἐλέφαντος Ἰνδικοῦ. Καὶ τοὺς μὲν Βοιωτοὺς καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καὶ Θρᾷκας ἀπομνημονεύοντας τῆς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν στρατείας, καταδειξαι τὰς τριετηρίδας θυσίας Διονύσῳ, καὶ τὸν θεὸν νομίζειν κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ποιεῖσθαι τὰς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιφανείας. Διὸ καὶ παρὰ πολλαῖς τῶν Ἑλληνίδων πόλεων διὰ τριῶν ἐτῶν βακχεῖα τε γυναικῶν ἀθροίζεσθαι, καὶ ταῖς παρθένοις νόμιμον εἶναι θυρσοφορεῖν καὶ συνενθουσιάζειν, εὐαζούσαις καὶ τιμώσαις τὸν θεόν· τὰς δὲ γυναῖκας κατὰ συστήματα θυσιάζειν τῷ θεῷ καὶ βακχεύειν, καὶ καθόλου τὴν παρουσίαν ὑμνεῖν τοῦ Διονύσου, μιμουμένας τὰς ἱστο-

ρουμένας τὸ παλαιὸν παρεδρεύνειν τῷ Θεῷ μαινάδας. Κολάσαι δ' αὐτὸν πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, τοὺς δοκοῦντας ἄσεβεῖν, ἐπιφανεστάτους δὲ Πενθέα καὶ Λυκοῦργον. Τῆς δὲ κατὰ τὸν οἶνον εὐρέσεως καὶ δωρεῆς κεχαρισμένης τοῖς ἀνθρώποις καθ' ὑπερβολήν, διὰ τε τὴν ἡδονὴν τὴν ἐκ τοῦ ποτοῦ, καὶ διὰ τὸ τοῖς σώμασιν εὐτονωτέρους γίνεσθαι τοὺς τὸν οἶνον πίνοντας, φασὶν ἐπὶ τῶν δείπνων, ὅταν ἄκρατος οἶνος δίδεται πᾶσιν, ἐπiléγειν ἀγαθοῦ δαίμονος· ὅταν δὲ μετὰ τὸ δεῖπνον δίδεται κεκραμένος ὕδατι, Διὸς σωτήρος ἐπιφωνεῖν. Τὸν μὲν γὰρ οἶνον ἄκρατον πινόμενον μανιώδεις διαθέσεις ἀποτελεῖν· τοῦ δ' ἀπὸ Διὸς ὁμῆρου μιγέντος, τὴν μὲν τέρψιν καὶ τὴν ἡδονὴν μένειν, τὸ δὲ τῆς μανίας καὶ παραλύσεως βλάπτειν διορθοῦσθαι. Καθόλου δὲ μυθολογοῦσι τῶν Θεῶν μεγίστης ἀποδοχῆς τυγχάνειν παρ' ἀνθρώποις τοὺς ταῖς εὐεργεσίαις ὑπερβαλομένους κατὰ τὴν εὐρεσιν τῶν ἀγαθῶν Διόνυσόν τε καὶ Δήμητραν· τὸν μὲν τοῦ προσηνεστάτου ποτοῦ γενόμενον εὐρετήν, τὴν δὲ τῆς ξηραῖς τροφῆς τὴν κρατίστην παραδοῦσαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων.

(C. 4.) Alius antiquior Dionysus, Sabazius, Iovis ac Proserpinae f., noctu cultus, cornutus. Thebanus ille, iunior, qui in majoris regestae successit, nobilis ingenio, forma, mulierum militia, comitatu Musarum et Sileni paedagogi, habitu denique, bimater dictus, quare cum ferula inducatur.

4. Μυθολογοῦσι δὲ τινες καὶ ἕτερον Διόνυσον γεγονέναι πολὺ τοῖς χρόνοις προτεροῦντα τούτου. Φασὶ γὰρ ἐκ Διὸς καὶ Περσεφόνης Διόνυσον γενέσθαι, τὸν ὑπὸ τινῶν Σαβάζιον ὀνομαζόμενον· οὗ τὴν

τε γένεσιν, καὶ τὰς θυσίας καὶ τιμὰς νυκτερινὰς καὶ
 κρυφίους παρεϊάγουσι, διὰ τὴν αἰσχύνην ἐκ τῆς συν-
 ουσίας ἐπακολουθοῦσαν. Λέγουσι δ' αὐτὸν ἀγχιναίᾳ
 διενεγκεῖν, καὶ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι βοῖς ζευγνύειν,
 καὶ διὰ τούτων τὸν σπόρον τῶν καρπῶν ἐπιτελεῖν.
 ἅφ' οὗ δὴ καὶ κερατίαν αὐτὸν παρεϊάγουσι. Καὶ
 τὸν μὲν ἐκ Σεμέλης γένόμενον ἐν τοῖς νεωτέροις χρό-
 νοις, φασὶ τῷ σώματι γενέσθαι τρυφερὸν καὶ παν-
 τελῶς ἀπαλόν, εὐπρεπείᾳ δὲ πολὺ τῶν ἄλλων διεν-
 νεγκεῖν, καὶ πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονὰς εὐκατά-
 φορον γεγονέναι. κατὰ δὲ τὰς στρατείας γυναικῶν
 πλῆθος περιάγεσθαι, καθωπλισμένων λόγχαις τε θυρ-
 σωμέναις. Φασὶ δὲ καὶ τὰς Μούσας αὐτῷ συναπο-
 δημεῖν, παρθένους οὔσας καὶ πεπαιδευμένας διαφε-
 ρόντως. Ταύτας δὲ διὰ τε τῆς μελωδίας καὶ τῶν ὁρ-
 χήσεων, ἔτι δὲ τῶν ἄλλων τῶν ἐν παιδείᾳ καλῶν ψυ-
 χαγωγεῖν τὸν θεόν. Φασὶ δὲ καὶ παιδαγωγὸν καὶ
 τροφῆαν συνέπεσθαι κατὰ τὰς στρατείας αὐτῷ Σιλη-
 νόν, εἰσηγητὴν καὶ διδάσκαλον γινόμενον τῶν καλλι-
 στων ἐπιτηδευμάτων, καὶ μεγάλα συμβάλλεσθαι τῷ
 Διονύσῳ πρὸς ἀρετὴν τε καὶ δόξαν. Καὶ κατὰ μὲν
 τὰς ἐν τοῖς πολέμοις μάχας ὀπλοῖς αὐτὸν πολεμικοῖς
 κεκοσμηθῆναι, καὶ δοραῖς παρδάλειν· κατὰ δὲ τὰς
 ἐν εἰρήνῃ πανηγύρεις καὶ ἑορτάς· ἐσθήσεσιν ἀνθειναῖς
 καὶ κατὰ τὴν μαλακότητα τρυφεραῖς χρῆσθαι. Πρὸς
 δὲ τὰς ἐκ τοῦ πλεονάζοντος οἴνου κεφαλαλγίας τοῖς
 πίνουσι γινομένας, διαδεδέσθαι λέγουσιν αὐτὸν μίτρη
 τὴν κεφαλὴν· ἅφ' ἧς αἰτίας καὶ μιτρηφόρον ὀνομά-
 ζεσθαι. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς μίτρης ὕστερον παρὰ

τοῖς βασιλεῦσι καταδειχθῆναι τὸ διάδημά φασι. Δι-
 αμύητορα δ' αὐτὸν προσαγορευθῆναι λέγουσι, διὰ τὸ
 πατὴρ μὲν ἐνὸς ὑπάρχει τοὺς δύο Διονύσους, μητέ-
 ρων δὲ δύο. Κεκληρονομηκάναι δὲ τὸν νεώτερον
 τὰς τοῦ προγενεστέρου πράξεις. Διόπερ τοὺς μετα-
 γενεστέρους ἀνθρώπους, ἀγνοοῦντας μὲν τὰληθές,
 πλανηθέντας δὲ διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἕνα γεγονέναι
 νομίσαι Διόνυσον. Τὸν δὲ νύμφηκα προσάπτουσιν
 αὐτῷ διὰ τινὰς τοιαύτας αἰτίας. Κατὰ τὴν ἐξ ἀρ-
 χῆς εὗρεσιν τοῦ οἴνου, μήπω τῆς τοῦ ὕδατος κηρά-
 σεως εὗρημένης, ἄκρατον πίνειν τὸν οἶνον· κατὰ δὲ
 τῆς φίλων συναναστροφῆς καὶ εὐωχίας τοὺς συνεορ-
 τάζοντας δαψιλῇ τὸν ἄκρατον ἐμφορησαμένους, μα-
 νιώδεις γίνεσθαι, καὶ ταῖς βακτηρίαις ξυλίναις χρω-
 μένους, ταύταις ἀλλήλους τύπτειν. Διὸ καὶ τινῶν
 μὲν τραυματιζομένων, τινῶν δὲ καὶ τελευτῶντων ἐκ
 τῶν καιρίων τραυμάτων, προσκῶψαντα τὸν Διόνυσον
 ταῖς τοιαύταις περιστάσεσι, τὸ μὲν ἀποστήσαι τοῦ
 πίνειν δαψιλῇ τὸν ἄκρατον ἀποδοκιμάσαι, διὰ τὴν
 ἡδονὴν τοῦ ποτοῦ, καταδείξαι δὲ νύμφηξί χρῆσθαι,
 καὶ μὴ ξυλίναις βακτηρίαις.

(C. 5.) Dionysi cognomina, eorumque causae. Cur biformis,
 unde Salyrorum et Musarum cum eo consortium. Idem scenico-
 rum artificum musicorumque sacramentalium auctor.

5. Ἐπωνυμίας δ' αὐτῷ τοὺς ἀνθρώπους πολλὰς
 προσάφαι, τὰς ἀφορμὰς ἀπὸ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπιτη-
 δευμάτων λαβόντας. Βακχεῖον μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν
 συνεπομένων Βακχῶν ὀνομάσαι. Ἀθηναῖον δὲ ἀπὸ τοῦ
 παιῆσαι τὰς σταφυλὰς ἐν ληνῷ· Βρόμιον δὲ ἀπὸ τοῦ
 κατὰ τὴν γένεσιν αὐτοῦ γενομένου βρόμου· ὁμοίως

δὲ καὶ πυριγενῇ διὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν ὀνομάσαι.
 Θρίαμβον δ' αὐτὸν ὀνομασθῆναι φασιν ἀπὸ τοῦ πρῶ-
 τον τῶν μνημονευόμενων καταγαγεῖν ἀπὸ τῆς στρα-
 τείας Θρίαμβον εἰς τὴν πατρίδα, τὴν ἐξ Ἰνδῶν ποιη-
 σάμενον ἐπάνοδον μετὰ πολλῶν λαφύρων. Παρα-
 πλησίως δὲ καὶ τὰς λοιπὰς προσηγορίας ἐπιθετικὰς
 αὐτῷ γεγενῆσθαι· περὶ ὧν μακρὸν ἂν εἶη λέγειν, καὶ
 τῆς ὑποκειμένης ἱστορίας ἀνοίκειον. Δίμορφον δ'
 αὐτὸν δοκεῖν ὑπάρχειν, διὰ τὸ δύο Διονύσους γεγο-
 νέναι, τὸν μὲν παλαιόν, καταπύργονα, διὰ τὸ τοὺς
 ἀρχαίους πάντας πωγωνοτροφεῖν· τὸν δὲ νεώτερον,
 ὠραῖον καὶ τρυφερόν καὶ νέον, καθότι προεῖρηται.
 Ἕτεροι δὲ λέγουσιν, ὅτι τῶν μεθυνόντων διττὰς δια-
 θέσεις ἔχοντων, καὶ τῶν μὲν ὀρχίλων, τῶν δὲ ἱλαρῶν
 γινομένων, δίμορφον ὀνομάσθαι τὸν θεόν. Καὶ Σα-
 τύρους δὲ φασιν αὐτὸν περιάγεσθαι, καὶ τοὺτους ἐν
 ταῖς ὀρχήσεσι καὶ ταῖς τραγωδίαις τέρψιν καὶ πολ-
 λὴν ἡδονὴν παρέχεσθαι τῷ θεῷ. Καθόλου δὲ τὰς
 μὲν Μούσας τοῖς ἐκ τῆς παιδείας ἀγαθοῖς ὠφελοῦ-
 σας τε καὶ τερπούσας, τοὺς δὲ Σατύρους ταῖς πρὸς
 γέλωτα συνεργοῦσαις ἐπιτηδεύσεσι χρωμένους, παρα-
 σκευάζειν τῷ Διονύσῳ τὸν εὐδαίμονα καὶ κεχαρισμέ-
 νον βίον. Καθόλου δὲ τῶν θυμελικῶν ἀγόνων φα-
 σὶν εὐρετὴν γενέσθαι, καὶ θεάτρα καταδείξαι, καὶ
 μουσικῶν ἀκροαμάτων σύστημα ποιῆσαι· πρὸς δὲ
 τοῦτοις ἀλειτουργήτους ποιῆσαι καὶ τοὺς ἐν ταῖς
 στρατείαις μεταχειριζομένους τι τῆς μουσικῆς ἐπι-
 στήμης· ἀφ' ὧν τοὺς μεταγενεστέρους μουσικὰς συνό-
 δους συστήσασθαι τῶν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνιτῶν,

καὶ ἀτελεῖς ποιῆσαι τοὺς τὰ τοιαῦτα ἐπιτηδευοντας.
Καὶ περὶ μὲν Διονύσον καὶ τῶν περὶ αὐτοῦ μυθο-
λογουμένων ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι, στοχαζό-
μενοι τῆς συμμετρίας.

(C 6.) Sequitur mythus de Priapo, Bacchi et Veneris f. Origines
cultus vel a propagatione generis humani, vel ab Osiridis caede,
per Titanes patrata, repetuntur. Etiam Ithyphallus et Tychon
vocatus, in urbibusque et agris hortorum custos et fascinationis
ultor cultus. Similis ortus Hermaphroditii.

6. Περὶ δὲ Πριάπου καὶ τῶν μυθολογουμένων
περὶ αὐτοῦ νῦν διέξιμεν, οἰκεῖον ὁρῶντες τὸν περὶ
τοῦτου λόγον ταῖς Διονυσιακαῖς ἱστορίαις. Μυθολο-
γοῦσιν οὖν οἱ παλαιοὶ τὸν Πριάπον υἱὸν εἶναι
Διονύσου καὶ Ἀφροδίτης, πιθανῶς τὴν γένεσιν
ταύτην ἐξηγούμενοι· τοὺς γὰρ οἰνωθέντας φυσικῶς
ἐντεταόσθαι πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονάς. Τινὲς δὲ
φασὶ τὸ αἰδοῖον τῶν ἀνθρώπων τοὺς παλαιούς μυθω-
δῶς βουλομένους ὀνομάζειν, Πριάπον προσαγορεῦσαι.
Ἕτεροι δὲ λέγουσι τὸ γεννητικὸν μόριον, αἴτιον
ὑπάρχον τῆς γενέσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ διαμονῆς εἰς
ἅπαντα τὸν αἰῶνα, τυχεῖν τῆς ἀθανάτου τιμῆς. Οἱ
δ' Αἰγύπτιοι περὶ τοῦ Πριάπου μυθολογοῦντες,
φασὶ τοὺς Τιτῆνας τὸ παλαιὸν ἐπιβουλεύσαντας
Ὅσιριδι, τοῦτον μὲν ἀνελεῖν, τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ
διελόντας εἰς ὕσας μερίδας, καὶ λαβόντας ἀπενεγκεῖν
ἐκ τῆς οἰκίας λαθραίως· μόνον δὲ τὸ αἰδοῖον εἰς
τὸν ποταμὸν ῥίψαι, διὰ τὸ μηδένα βούλεσθαι τοῦτο
ἀνελέσθαι. Τὴν δὲ Ἴσιν τὸν φόνον τοῦ ἀνδρὸς
ἀναζητοῦσαν, καὶ τοὺς μὲν Τιτῆνας ἀνελοῦσαν, τὰ
δὲ τοῦ σώματος μέρη περιπλάσασαν εἰς ἀνθρώπου
τύπον, ταῦτα μὲν δοῦναι θάψαι τοῖς ἱερεῦσι, καὶ

τιμῶν προστάξαι ὡς θεὸν τὸν Ὅσιριν· τὸ δὲ αἰδοῖτον
μόνον οὐ δυναμένην ἀνευρεῖν, καταδεῖξαι τιμῶν ὡς
θεόν, καὶ ἀναθεῖναι κατὰ τὸ ἱερὸν ἐντεταμένον.
Περὶ μὲν οὖν τῆς γενέσεως τοῦ Προιάπου καὶ τῆς
τιμῆς τοιαῦτα μυθολογεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς
τῶν Αἰγυπτίων. Τοῦτον δὲ τὸν θεὸν τινὲς μὲν
Ἰθύφαλλον ὀνομάζουσι, τινὲς δὲ Τύχωνα. Τὰς
δὲ τιμὰς οὐ μόνον κατὰ πόλιν ἀπονέμουσιν αὐτῷ ἐν
τοῖς ἱεροῖς, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς ἀγροικίας, ὅπως
φύλακα τῶν ἀμπελῶνων ἀποδεικνύντες καὶ τῶν
κῆπων· ἔτι δὲ πρὸς τοὺς βασκαίνοντάς τι τῶν καλῶν,
τοῦτον κολαστὴν παρεισάγοντες. Ἐν τε ταῖς τιλε-
ταῖς οὐ μόνον ταῖς Διονυσιακαῖς, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλ-
λαις σχεδὸν ἀπάσαις οὗτος ὁ θεὸς τυγχάνει τιμῆς
τινός, μετὰ γέλωτος καὶ παιδιᾶς παρεισγόμενος ἐν
ταῖς θυσίαις. Παραπλησίως δὲ τῷ Προιάπῳ τινὲς
μυθολογοῦσι γεγενῆσθαι τὸν ὀνομαζόμενον Ἐρμα-
φρόδιτον, ὃν ἐξ Ἐρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γενηθέντα,
τυχεῖν τῆς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων συντεθείσης
προσηγορίας. Τοῦτον δ' οἱ μὲν φασιν εἶναι θεόν,
καὶ κατὰ τινας χρόνους φαίνεσθαι παρ' ἀνθρώποις·
καὶ γενᾶσθαι τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἔχοντα μι-
γμένην ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός· καὶ τὴν μὲν εὐπρέπειαν
καὶ μαλακότητα τοῦ σώματος ἔχειν γυναικί παρεμ-
φερῇ, τὸ δὲ ἀρσένεωπόν καὶ δραστικὸν ἔχειν ἀνδρός·
ἐνιοὶ δὲ τὰ τοιαῦτα γένη ταῖς φύσεσιν ἀποφαίνονται
τέρατα ὑπάρχειν, καὶ γεννώμενα σπανίως, προσημαν-
τικὰ γίνεσθαι ποτὲ μὲν κακῶν, ποτὲ δ' ἀγαθῶν.
Καὶ περὶ μὲν τῶν τοιούτων ἄλλης ἡμῖν ἐχέτω.

(C. 7.) Musae. Earum parentes: numerus: nomina: nominum ratio.

7. Περὶ δὲ τῶν Μουσῶν, ἐπειδήπερ ἐμνήσθημεν ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου πράξεσιν, οἰκεῖον ἂν εἴη διελεῖν ἐν κεφαλαίοις. Ταύτας γὰρ οἱ πλείστοι τῶν μυθογράφων, καὶ μάλιστα οἱ δεδοκιμασμένοι, φασὶ θυγατέρας εἶναι Διὸς καὶ Μνημοσύνης· ὀλίγοι δὲ τῶν ποιητῶν, ἐν οἷς ἐστὶ καὶ Ἀλκμάν, θυγατέρας ἀποφαίνονται Οὐρανοῦ καὶ Γῆς. Ὅμοιως δὲ καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν διαφωνοῦσιν· οἱ μὲν γὰρ τρεῖς λέγουσιν, οἱ δὲ ἐννέα. Καὶ περράτηκεν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς ὑπὸ τῶν ἐπιφανεστάτων ἀνδρῶν βεβαιούμενος· λέγω δὲ Ὀμήρου τε καὶ Ἡσιόδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων. Ὀμηρος μὲν γὰρ λέγει,

Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
Ἡσιόδος δὲ καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἀποφαίνεται,
λέγων,

Κλειώ τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μελπομέ-
νη τε,

Τερψιχόρη τ', Ἐρατώ τε, Πολύμνια τ', Οὐρα-
νίη τε,

Καλλιόπη θ', ἥ σφρων προφερεστάτη ἐστὶν ἀπα-
-σέων.

Τούτων δ' ἑκάστη προσάπτουσι τὰς οἰκείας διαθέ-
σεις τῶν περὶ μουσικὴν ἐπιτηδευμάτων· οἷον ποιη-
τικὴν μελοδίαν, ὀρχήσεις καὶ χορείας, ἀστρολογίαν
τε, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων. Παρθένους
τε αὐτὰς οἱ πλείστοι γεγονέναι μυθολογοῦσι, διὰ
τὸ τὰς κατὰ τὴν παιδείαν ἀρετὰς ἀφθάρτους δοκεῖν
ἵναι. Μοῦσας δ' αὐτὰς ὠνομάσθαι ἀπὸ τοῦ μυεῖν

τοὺς ἀνθρώπους· τοῦτο δ' ἔστιν, ἀπὸ τοῦ διδάσκειν
 τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα, καὶ ὑπὸ τῶν ἀπαιδευτῶν
 ἄγνοούμενα. Ἐκάστη δὲ προσηγορία τὸν οἰκτεῖον λόγον
 ἀπονέμοντες, φασὶν ὠνομάσθαι τὴν μὲν Κλειώ, διὰ
 τὸ τὸν ἐκ τῆς ποιήσεως τῶν ἐγκωμιαζομένων ἔπαινον
 μέγα κλέος περιποιεῖν τοῖς ἐπαινουμένοις· Εὐτέρπη
 δὲ ἀπὸ τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροαμένους τοῖς ἀπὸ τῆς
 παιδείας ἀγαθοῖς· Θάλεια δὲ ἀπὸ τοῦ θάλλειν ἐπὶ
 πολλοὺς χρόνους τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων ἐγκωμια-
 ζομένους· Μελπομένη δὲ ἀπὸ τῆς μελωδίας, δι' ἧς
 τοὺς ἀκούοντας ψυχαγωγεῖσθαι· Τερψιχόρην δὲ ἀπὸ
 τοῦ τέρπειν τοὺς ἀκροατὰς τοῖς ἐκ παιδείας περι-
 γινομένοις ἀγαθοῖς· Ἐρατώ δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς παι-
 δευθέντας ποθεινοὺς καὶ ἐπεράστους ἀποτελεῖν· Πο-
 λύμνιαν δὲ ἀπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ὑμνήσεως ἐπιφανεῖς
 κατασκευάζειν τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων ἀπαθαιτι-
 ζομένους τῇ δόξῃ· Οὐρανίαν δὲ ἀπὸ τοῦ τοὺς παι-
 δευθέντας ὑπ' αὐτῆς ἐξαίρεσθαι πρὸς οὐρανόν· τῇ
 γὰρ δόξῃ καὶ τοῖς φρονήμασι μετεωρίζεσθαι τὰς
 ψυχὰς εἰς ὕψος οὐράνιον· Καλλιόπην δὲ ἀπὸ τοῦ
 καλὴν ὕπα προῖεσθαι, τουτέστι, τῇ εὐπειρίᾳ διάφο-
 ρον οὔσαν, ἀποδοχῆς τυγχάνειν ὑπὸ τῶν ἀκούοντων.
 Τούτων δ' ἡμῖν ἀρχοῦντως εἰρημένων, μεταβιβάζ-
 σμεν τὸν λόγον ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους πράξεις.

(C. 8.) De Herule mythi etsi multa contineant impedita et
 eadem paene excedentia. tamen non prorsus eos adspernandos, nec
 veritatem nimis subtiliter exquirendam esse, Diodorus (mythorum
 originem et naturam parum callens) iudicat.

8. Οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι πολλὰ δύσχρηστα συμ-
 βαίνει τοῖς ἱστοροῦσι τὰς παλαιὰς μυθολογίας, καὶ

μάλιστα τὰς περὶ Ἡρακλέους. Τῷ μὲν γὰρ μεγέθει
 τῶν κατεργασθέντων ὁμολογουμένως οὗτος παραδέ-
 δοται πάντας τοὺς ἐξ αἰῶνος ὑπερᾶραι τῇ μνήμῃ
 παραδοθέντας. Δυσέφικτον οὖν ἐστὶ τὸ κατὰ τὴν
 ἀξίαν ἕκαστον τῶν πραχθέντων ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὸ
 λόγον ἐξιῶσαι τοῖς τηλικούτοις ἔργοις, οἷς διὰ τὸ
 μέγεθος ἔπαθλον ἦν ἢ ἀθανασία. Διὰ δὲ τὴν
 παλαιότητα καὶ τὸ παράδοξον τῶν ἱστορουμένων,
 παρὰ πολλοῖς ἀπιστουμένων τῶν μύθων, ἀναγκαῖον
 ἦν, ἢ παραλιπόντας τὰ μέγιστα τῶν πραχθέντων,
 κἀθαιρεῖν τι τῆς τοῦ Θεοῦ δόξης, ἢ πάντα διεξιόντας,
 τὴν ἱστορίαν ποιεῖν ἀπιστουμένην. Ἐνιοὶ γὰρ τῶν
 ἀναγινωσκόντων, οὐ δικαίᾳ χρώμενοι κρίσει, τὰ κρι-
 βὲς ἐπιζητοῦσιν ἐν ταῖς ἀρχαίαις μυθολογίαις, ἐπίσης
 τοῖς πραττομένοις ἐν τῷ κατ' ἡμᾶς χρόνῳ, καὶ τὰ
 δισταζόμενα τῶν ἔργων διὰ τὸ μέγεθος, ἐκ τοῦ κατ'
 αὐτοὺς βίου τεκμαιρόμενοι, τὴν Ἡρακλέους δύναμιν
 ἐκ τῆς ἀσθενείας τῶν νῦν ἀνθρώπων θεωροῦσιν·
 ὥστε διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ μεγέθους τῶν ἔργων
 ἀπιστεῖσθαι τὴν γραφὴν. Καθόλου μὲν γὰρ ἐν
 ταῖς μυθολογουμέναις ἱστορίαις οὐκ ἐκ παντὸς
 τρόπου πικρῶς τὴν ἀλήθειαν ἐξεταστέον. Καὶ γὰρ
 ἐν τοῖς θεάτροις, πεπεισμένοι μῆτε Κενταύρους
 διφυεῖς ἐξ ἑτερογενῶν σωμάτων ὑπάρξαι, μῆτε
 Γηρυόνην τρισώματον, ὅμως προσδεχόμεθα τὰς
 τοιαύτας μυθολογίας, καὶ ταῖς ἐπισημασίαις συναύ-
 ξομεν τὴν τοῦ Θεοῦ τιμὴν. Καὶ γὰρ ἄτοπον,
 Ἡρακλέα μὲν ἔτι κατ' ἀνθρώπους ὄντα τοῖς ἰδίῳις
 πόνοις ἐξημερῶσαι τὴν οἰκουμένην, τοὺς δ' ἀνθρώ-

πους, επιλαθομένους τῆς κοινῆς εὐεργεσίας, συκοφαντεῖν τὸν ἐπὶ τοῖς καλλίστοις ἔργοις ἔπαινον· καὶ τοὺς μὲν προγόνους, διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἀρετῆς, δημολογουμένην αὐτῷ συγχωρῆσαι τὴν ἀθανασίαν, ἡμᾶς δὲ πρὸς τὸν θεὸν μηδὲ τὴν πατροπαράδοτον εὐσέβειαν διαφυλάττειν. Ἀλλὰ γὰρ τῶν τοιούτων λόγων ἀφήμενοι, διεξιμεν αὐτοῦ τὰς πράξεις ἀπ' ἀρχῆς, ἀκολουθῶς τοῖς ἀρχαιοτάτοις τῶν ποιητῶν τε καὶ μυθολόγων.

(C. 9.) Genealogia Herculis, Iove et Alcмене prognati, Persidae (1384 a. Chr.). Immensae vires per ipsam portentosam procreationem ei infusae, auctaeque per Iunonem, quae quum Iovis consilium Ilithyae, dein Eurysthei ope frustrari niteretur, exposito infanti mammae inscīa praebeuit.

9. Τῆς Ἀκαιοῦ τοίνυν Λαοκῆς καὶ Διὸς φασὶ γενέσθαι Περσέα· τοῦτω δὲ μιγείσαν τὴν Κηφέως Ἀνδρομέδαν, Ἥλεκτρονῶνα γεννῆσαι· ἔπειτα τοῦτω τὴν Πέλοπος Εὐρυδίκην συνοικήσασαν, Ἀλκμήνην τεκνῶσαι· καὶ ταύτῃ Δία μιγέντα δι' ἀπάτης, Ἡρακλέα γεννῆσαι. Τὴν μὲν οὖν ὅλην τοῦ γένους ῥίζαν ἀπ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων εἰς τὸν μέγιστον τῶν θεῶν ἀναφέρειν λέγεται τὸν εἰρημένον τρόπον. Τὴν δὲ γεγεννημένην περὶ αὐτὸν ἀρετὴν οὐκ ἐν ταῖς πράξεσι θεωρηθῆναι μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς γενέσεως γινώσκεισθαι. Τὸν γὰρ Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι, καὶ τῷ πλήθει τοῦ πρὸς τὴν παιδοποιῶν ἀναλωθέντος χρόνου, προσημῆναι τὴν ὑπερβολὴν τῆς τοῦ γεννηθισμένου ῥώμης. Καθόλου δὲ τὴν ὁμιλίαν ταύτην οὐκ ἐρωτικῆς ἐπιθυμίας ἕνεκα ποιήσασθαι, καθάπερ ἐπὶ τῶν ἄλλων γυναικῶν, ἀλλὰ τὸ πλεῖον τῆς παι-

δοποιίας χάριν. Διὸ καὶ βουλόμενον τὴν ἐπιπλοκὴν νόμιμον ποιήσασθαι, βιάσασθαι μὲν μὴ βουληθῆναι, πείσαι δ' οὐδαμῶς ἐλπίζειν, διὰ τὴν σωφροσύνην· τὴν ἀπάτην οὖν προκρίναντα, διὰ ταύτης παρακρούσασθαι τὴν Ἀλκμήνην, Ἀμφιτρύωνι κατὰ πᾶν ὁμοιωθέντα. Διελθόντος δὲ τοῦ κατὰ φύσιν χρόνου ταῖς ἐγκύοις, τὸν μὲν Δία πρὸς τὴν Ἡρακλέους γένεσιν ἐνεχθέντα τῇ διανοίᾳ, προειπεῖν παρόντων ἀπάντων τῶν θεῶν, ὅτι τὸν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν γεννώμενον, Περσειδῶν ποιήσει βασιλέα. Τὴν δ' Ἥραν ζηλοτυπούσαν, καὶ συνεργὸν ἔχουσαν Εἰλείθυιαν τὴν θυγατέρα, τῆς μὲν Ἀλκμήνης παρακατασχεῖν τὰς ὠδῖνας, τὸν δ' Εὐρυσθέα ἀπὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου πρὸς τὸ φῶς ἀγαγεῖν. Τὸν δὲ Δία καταστρατηγηθέντα, βουληθῆναι τὴν τε ὑπόσχεσιν βεβαιῶσαι, καὶ τῆς Ἡρακλέους ἐπιφανείας προνοηθῆναι. Διὸ φασιν αὐτὸν τὴν μὲν Ἥραν πείσαι συγχωρῆσαι, βασιλέα μὲν ὑπάρχειν κατὰ τὴν ἰδίαν ὑπόσχεσιν Εὐρυσθέα, τὸν δ' Ἡρακλέα τεταγμένον ὑπὸ τὸν Εὐρυσθέα, τελέσαι δώδεκα ἄθλους, οὓς ἂν Εὐρυσθεὺς προστάξῃ, καὶ τοῦτο πράξαντα τυχεῖν τῆς ἀθανασίας. Ἀλκμήνη δὲ τεκοῦσα, καὶ φοβηθεῖσα τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν, ἐξέθηκε τὸ βρέφος εἰς τὸν τόπον, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνου καλεῖται πεδίον Ἡράκλειον· καθ' ὃν δὴ χρόνον Ἀθηνᾶ μετὰ τῆς Ἥρας προῖοῦσα, καὶ θανμάσασα τοῦ παιδίου τὴν φύσιν, συνέπεισε τὴν Ἥραν τὴν θηλὴν ὑποσχεῖν. Τοῦ δὲ παιδὸς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν βιαίτερον ἐπισπασαμένου τὴν θηλὴν, ἡ μὲν Ἥρα διαλγήσασα, τὸ

βρέφος ἔρῳψεν. Ἀθηνᾶ δὲ κομίσασα αὐτὸ πρὸς τὴν μητέρα, τρέφειν παρεκλεύσατο. Θανμάσαι δ' ἂν τις εἰκότως τὸ τῆς περιπτείας παράδοξον· ἡ μὲν γὰρ στέργειν ὀφείλουσα μήτηρ τὸ ἴδιον τέκνον, ἀπώλλυνεν· ἡ δὲ μητρονίᾳ ἔχουσα μῖσος, δι' ἄγνοιαν ἔσωξε τὸ τῇ φύσει πολέμιον.

(C. 10.) In cunis gloriose perpetratum facinus Herenli nomen dedit, antehac Alcaeo dicto. Thebis educatus, ophobus ab Ergini tributo urbem liberavit, occisoque tyranno et Minyarum oppido destructo, tum virtutis plurimos praecones, tum Megaram, Creontis filiam, uxorem nactus est. Postea Eurysthei, Argivorum regis, invidia invito duodecim certamina imponit, quibus superatis, decorum sententia immortalitatem erat consequuturus.

10. Μετὰ δὲ ταῦτα ἡ μὲν Ἥρα δύο δράκοντας ἀπέστειλε τοὺς ἀναλώσαντας τὸ βρέφος· ὁ δὲ παῖς οὐ καταπλεγείς ἐκατέρω τῶν χειρῶν τὸν αὐχένα σφίγγας, ἀπέπνιξε τοὺς δράκοντας. Διόπερ Ἀργεῖοι, πνθόμενοι τὸ γενόμενον, Ἡρακλῆα προσηγόρευσαν, ὅτι δι' Ἥραν ἔσχε κλέος, Ἀλκαῖον πρότερον καλούμενον. Τοῖς μὲν οἷν ἄλλοις οἱ γονεῖς τοῦ νόμου περιτιθέασιν· τούτῳ δὲ μόνῳ ἡ ἀρετὴ τὴν προσηγορίαν ἔθετο. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν Ἀμφιτρύων φυγαδευθεὶς ἐκ Τίρυνθος μετώκησεν εἰς Θήβας· ὁ δ' Ἡρακλῆς τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς γυμνασίοις διαπονηθεὶς, ἐγένετο ῥώμῃ τε σώματος πολὺ προέχων τῶν ἄλλων ἀπάντων, καὶ ψυχῆς λαμπρότητι περιβόητος· ὅς γε τὴν ἡλικίαν ἔφηβος ὢν, πρῶτον μὲν ἡλευθέρωσε τὰς Θήβας, ἀποδιδούς ὡς πατρίδι τὰς προσηκούσας χάριτας. Ἐποτεταγμένων γὰρ τῶν Θηβαίων Ἐργίῳ τῷ βασιλεῖ τῶν Μινυῶν, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ὥρισμένους

φόρους τελούντων μεθ' ὕβρεως, οὐ καταπλαγείς
 τὴν τῶν δεδουλωμένων ὑπεροχὴν, ἐτόλμησε προὔξιν
 ἐπιτελέσαι περιβόητον· τοὺς γὰρ παραγενομένους
 τῶν Μινυῶν ἐπὶ τὴν ἀπαίτησιν τῶν δασμῶν, καὶ
 μεθ' ὕβρεως ἐκπράττομένους, ἀκρωτηριάσας ἐξέβαλεν
 ἐκ τῆς πόλεως. Ἐργίνου δ' ἐξαίτουτος τὸν αἴτιον,
 Κρῶν βασιλεύων τῶν Θηβαίων καταπλαγείς τὸ
 βᾶρος τῆς ἐξουσίας, ἔτοιμος ἦν ἐκδιδόναι τὸν
 αἴτιον τῶν ἐγκλημάτων. Ὁ δ' Ἡρακλῆς πείσας
 τοὺς ἡλικιώτας ἐλευθεροῦν τὴν πατρίδα, κατέσπασεν
 ἐν τῶν ναῶν τὰς προσηλωμένας πανοπλίας, ἃς οἱ
 πρόγονοι σκῦλα τοῖς θεοῖς ἦσαν ἀνατιθεικότες· οὐ
 γὰρ ἦν εὐρεῖν κατὰ τὴν πόλιν ἰδιωτικὸν ὄπλον, διὰ
 τὸ τοὺς Μινύας παρωπλικῆναι τὴν πόλιν, ἵνα μηδε-
 μίαν λαμβάνωσιν οἱ κατὰ τὰς Θήβας ἀποστίαςεως
 ἔννοιαν. Ὁ δὲ Ἡρακλῆς πυθόμενος Ἐργίνον τὸν
 βασιλέα τῶν Μινυῶν προσάγειν τῇ πόλει μετὰ
 στρατιωτῶν, ἀπαντήσας αὐτῷ κατὰ τινα στενοχωρίαν,
 καὶ τὸ μέγεθος τῆς τῶν πολεμίων δυνάμεως ἄχρηστον
 ποιήσας, αὐτόν τε τὸν Ἐργίνον ἀνείλε, καὶ τοὺς
 μετ' αὐτοῦ σχεδὸν ἅπαντας ἀπέκτεινεν. Ἄφρων δὲ
 προσπεσὼν τῇ πόλει τῶν Ὀρχομενίων, καὶ παρῆρθε-
 σὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν, τὰ τε βασιλεία τῶν Μινυῶν
 ἐνέπρησε, καὶ τὴν πόλιν κατέσκαψε. Περιβόητον
 δὲ τῆς πράξεως γενομένης κατ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα,
 καὶ πάντων θαυμάζοντων τὸ παράδοξον, ὃ μὲν
 βασιλεὺς Κρῶν, θαυμάσας τὴν ἀρετὴν τοῦ νεα-
 ρίσκου, τὴν τε θυγατέρα Μεγάρην συνήκισεν αὐτῷ,
 καὶ καθάπερ υἱῷ γνησίῳ τὰ κατὰ τὴν πόλιν ἐπέ-

τρεψεν· Εὐρυσθεὺς δ' ὁ τὴν βασιλείαν ἔχων τῆς
 Ἀργείας, ὑποπτεύσας τὴν Ἡρακλέους αὐξήσιν, μετε-
 πέμπετό τε αὐτόν, καὶ προσέτατε τελεῖν ἄθλους.
 Οὐχ ὑπακούοντος δὲ τοῦ Ἡρακλέους, Ζεὺς μὲν ἀπέ-
 στείλει, διακελευόμενος ὑπουργεῖν Εὐρυσθεῖ· Ἡρα-
 κλῆς δὲ παρελθὼν εἰς Δελφοὺς, καὶ περὶ τούτων
 ἐπερώτησας τὸν θεόν, ἔλαβε χρησμὸν τὸν δηλοῦντα,
 διότι τοῖς θεοῖς δέδονται δώδεκα ἄθλους τελέσαι,
 προστάτηντος Εὐρυσθεώς, καὶ τοῦτο πράξαντα
 τεύξασθαι τῆς ἀθανασίας,

(C. 11.) Incidit primo in animi aegritudinem ac furorem; quo
 liberatus, singulos strenue ad laboros. Itaque 1) necat leonem
 Nemeum, eiusque exuviis se amictit. 2) Exstinguit hydram Ler-
 nacam, cuius telles tela tinguit.

11. Τούτων δὲ προσταχθέντων, ὁ μὲν Ἡρακλῆς
 ἐνέπεσεν εἰς ἀθυμίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν. Τό τε γὰρ
 τῷ ταπεινωτέῳ δουλεύειν, οὐδαμῶς ἄξιον ἔκρινεν
 εἶναι τῆς ἰδίας ἀρετῆς· τό τε τῷ Διὶ καὶ πατρὶ μὴ
 πείθεσθαι, καὶ ἀσύμφορον ἐφαίνετο καὶ ἀδύνατον.
 Εἰς πολλὴν οὖν ἀμηχανίαν ἐμπίπτοντος αὐτοῦ,
 Ἥρα μὲν ἔπεμψεν αὐτῷ λύσσαν· ὁ δὲ τῇ ψυχῇ
 δυσφορῶν, εἰς μανίαν ἐνέπεσε. Τοῦ πάθους δ'
 αὐξομένον, τῶν φρενῶν ἐκτὸς γενόμενος, τὸν μὲν
 Ἰόλαον ἐπεβόλετο κτείνειν· ἐκείνου δὲφυγόντος,
 καὶ τῶν παίδων τῶν ἐκ Μεγάρων πλησίον διατρι-
 βόντων, τούτους ὡς πολεμίους κατετόξευσε. Μόλις
 δὲ τῆς μανίας ἀπολυθεὶς, καὶ ἐπιγνούς τὴν ἰδίαν
 ἄγνοιαν, περιαλγῆς ἦν ἐπὶ τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς.
 Πάντων δ' αὐτῷ συλλυπούμενων καὶ συμπαθούτων,
 ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τὴν οἰκίαν ἡσύχαζεν, ἐκκλί-

νων τὰς τῶν ἀνθρώπων ὁμιλίας τε καὶ ἀπαντήσεις. Τέλος δὲ τοῦ χρόνου τὸ πάθος προὔντατος, κρίνας ὑπομένειν τοὺς κινδύνους, παρεγένετο πρὸς Εὐρύσθεα· καὶ πρῶτον ἔλαβεν ἄθλον, ἀποκτεῖναι τὸν ἐν Νεμέᾳ λέοντα. Οὗτος δὲ μεγέθει μὲν ὑπερφυῖς ἦν, αἰρωτός δὲ ὢν σιδήρεος καὶ χαλκοῦ καὶ λίθου, τῆς κατὰ χεῖρα βιαζομένης προσεδεῖτο ἀνάγκης. Διέτριβε δὲ μάλιστα μεταξὺ Μυκηναίων καὶ Νεμέας, περὶ ὅρος τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Τρητόν· εἶχε γὰρ περὶ τὴν ῥίζαν διώρυγα διηνεκῇ, καθ' ἣν εἰώθει φωλεῦναι τὸ θηρίον. Ὁ δ' Ἡρακλῆς καταντήσας ἐπὶ τὸν τόπον, προσέβαλεν αὐτῷ, καὶ τοῦ θηρίου συμφυγόντος εἰς τὴν διώρυγα, στυτακολουθῶν αὐτῷ, καὶ τὸ ἕτερον τῶν σιομίων ἐμφράξας, συνεπλάκη, καὶ τὸν αὐχένα σφίγξας τοῖς βραχίοσιν, ἀπέπνιξε. Τὴν δὲ δορὰν αὐτοῦ περιθέμενος, καὶ διὰ τὸ μέγεθος ἅπαν τὸ ἴδιον σῶμα περιλαβὼν, εἶχε σκεπαστήριον τῶν μετὰ ταῦτα κινδύνων. Δευτερον δ' ἔλαβεν ἄθλον, ἀποκτεῖναι τὴν Λεγυραὴν ὕδραν, ἧς ἕξ ἐνὸς σώματος ἑκατὸν αὐχένες, ἔχοντες κεφαλὰς ὅφρων, διευτυποῦντο. Τούτων δ' εἰ μίᾳ διαφθορῇ, διπλασίας ὁ τμηθεὶς ἀνέει τόπος· δι' ἣν αἰτίαν ἀήττητος ὑπάρχειν διείληπτο, καὶ κατὰ λόγον· τὸ γὰρ χειρωθὲν αὐτῆς μέρος διπλάσιον ἀπιδίδου βοήθημα. Πρὸς δὲ τὴν δυστραπελίαν ταύτην ἐπινοήσας τι φιλοτέχνημα, προσέταξεν Ἰολάῳ τὸ ἀποτμηθὲν μέρος λαμπάδι καιομένῃ ἐπικαίειν, ἵνα τὴν ὄψιν ἐπισχῇ τοῦ αἵματος. Οὕτως οὖν χειρωσάμενος τὸ ζῶον, εἰς τὴν χολὴν ἀπέβαπτε τὰς

ἀκίδας, ἵνα τὸ βληθὲν βέλος ἔχη τὴν ἐκ τῆς ἀκίδος
πληγὴν ἀνίατον.

(C. 12.) 3) Vivum capit aprum Erymanthium. Debella Centauros, quorum alii fugati, alii caesi sunt. His qui sepulturam parabat, Pholus, hospes Herculis, venenata sagitta casu ipse periit, ab amico deinde magnifice humatus.

12. Τρίτον δὲ πρόσταγμα ἔλαβεν, ἐνεγκεῖν τὸν Ἑρμάνθιον κάπρον ζῶντα, ὡς διέτριβε μὲν ἐν πεδίῳ τῆς Ἀρκαδίας· ἐδόκει δὲ τὸ πρόσταγμα τοῦτο πολλὴν ἔχειν δυσχέρειαν. Ἐδει γάρ τὸν ἀγωνιζόμενον τοιοῦτω θηρίῳ, τοσαύτην κεκτῆσθαι περιουσίαν, ὥστε ἐπ' αὐτῆς τῆς μάχης ἀκριβῶς στοχάζεσθαι τοῦ καιροῦ. Ἐπὶ μὲν γάρ ἰσχύοντα ἀφείς αὐτόν, ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἂν ἐκινδύνευσεν· πλείω δὲ τοῦ δέοντος καταπολεμήσας, ἀπέκτεινεν, ὡς τὸν ἄθλον ὑπάρχειν ἀσυντέλεστον. Ὅμως δὲ κατὰ τὴν μάχην ταμιευσάμενος ἀκριβῶς τὴν συμμετρίαν, ἀπήνεγκε τὸν κάπρον ζῶντα πρὸς Εὐρυσθέα· ὃν ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντα, καὶ φοβηθεὶς, ἔκρουεν ἑαυτὸν εἰς χαλκοῦν πίδακον. Ἄμα δὲ τοῦτοις πραττομένοις Ἡρακλῆς κατηγωνίσαστο τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους, διὰ τοιαύτας αἰτίας. Φόλος ἦν Κένταυρος, ἀφ' οὗ συνέβη τὸ πλησίον ὕψος Φολόην ὀνομασθῆναι· οὗτος ξενίοις δεχόμενος τὸν Ἡρακλέα, τὸν κατακεχωσμένον οἴνου πίδακον ἀνέωξε. Τοῦτον γὰρ μυθολογοῦσι τὸ παλαιὸν Διόνυσον παρατεθεῖσθαι τινι Κενταύρῳ, καὶ προστάζει τότε ἀνοῖξαι, ὅταν Ἡρακλῆς παραγένῃται. Διόπερ ὕστερον πολλαῖς γενεαῖς ἐπιξενωθέντος αὐτοῦ, μνησθῆναι τὸν Φόλον τῆς Διονύσου παραγγελίας. Ἀνεωχθέντος οὖν τοῦ

πίθου, καὶ τῆς ἐνὸς δίας, διὰ τὴν παλαιότητα καὶ δύναμιν τοῦ οἴνου, προσπεσούσης τοῖς πλησίον οἰκοῦσι Κενταύροις, συνέβη διοιστορηθῆναι τούτους. Διὸ καὶ προσπεσόντες ἄθροοι τῇ οἰκῇ τοῦ Φόλου, καταπληκτινῶς ὥρμησαν πρὸς Ἀρπαγὴν. Ὁ μὲν οὖν Φόλος φοβηθεὶς, ἔκρυπεν ἑαυτὸν· ὁ δ' Ἡρακλῆς παραδόξως συνεπλάκη τοῖς βιαζομένοις. Ἔδει γὰρ διαγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς ἀπὸ μὲν μητρὸς θεοὺς ὄντας, τὸ δὲ τάχος ἔχοντας ἱππῶν, βῶμῃ δὲ διωμάτων θήρας, ἐμπειρίαν δὲ καὶ σύνεσιν ἔχοντας ἀνδρῶν. Τῶν δὲ Κενταύρων οἱ μὲν πύκας αὐτορρίζους ἔχοντες ἐπήεσαν, οἱ δὲ πέτρας μεγάλας, τινὲς δὲ λαμπάδας ἡμμένας, ἕτεροι δὲ βουφόρους πελέκεις. Ὁ δ' ἀκαταπλήκτως ὑποστάς, ἀξίαν τῶν προκατειργασμένων συνεστήσατο μάχην. Συνηγωνίζετο δ' αὐτοῖς ἡ μήτηρ Νεφέλη πολὺν ὄμβρον ἐκχέουσα, δι' οὗ τοὺς μὲν, τετρασκελεῖς, οὐκ ἔβλαπτε, τῷ δὲ, δυσὶν ἐρηγισμένῳ σκέλεσι, τὴν βᾶσιν ὀλισθηρὰν κατεσκενύαζεν. Ἀλλ' ὅμως τοῖς τοιούτοις προτερήμασι πλεονεκτοῦντας Ἡρακλῆς παραδόξως κατηγωνίσσατο, καὶ τοὺς μὲν πλείστους ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ὑπολειφθέντας φυγεῖν ἠνάγκασε. Τῶν δ' ἀναιρεθέντων Κενταύρων ὑπῆρχον ἐπιφανέστατοι, Λάφρις, καὶ Ἀργεῖος, καὶ Ἀμφίων· ἔτι δὲ Ἱπποτίων, καὶ Ὀρειος, καὶ Ἰσοπλῆς, καὶ Μελαγχαιῆς· πρὸς δὲ τοῖς τοῖς, Θηρεὺς, καὶ Δούπων, καὶ Φριξός. Τῶν δὲ διαφυγόντων τὸν κίνδυνον ὕστερον ἕκαστος τιμωρίας ἠξιώθη. Ὅμαδος μὲν γὰρ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὴν Εὐρυσθέως ἀδελφὴν Ἀλκυόνην βιασάμενος ἀνῆρέθη·

ἐφ' ᾧ θαυμασθῆναι συνέβη τὸν Ἡρακλῆα διαφερον-
τως· τὸν μὲν γὰρ ἐχθρὸν καὶ ἰδίαν ἐμίσησε, τὴν
δὲ ὑβριζομένην ἐλεῶν ἐπιεικεία διαφέρειν ὑπελάμ-
βανεν. Ἴδιον δὲ τι συνέβη περὶ τὸν Ἡρακλέους
φίλον τὸν ὀνομαζόμενον Φόλον. Οὗτος γὰρ διὰ
τὴν συγγένειαν θάπτων τοὺς πεπτωκότας Κενταύ-
ρους, καὶ βέλος ἔκ τιος ἐξαίρων, ὑπὸ τῆς ἀκίδος
ἐπλήγη, καὶ τὸ τραῦμα ἔχων ἀνίατον ἐτελεύτησεν· ὃν
Ἡρακλῆς μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ὑπὸ τὸ ὄρος, ὃ στήλης
ἐνδόξου γέγονε κρεῖττον. Φολὸν γὰρ ὀνομαζόμενον,
διὰ τῆς ἐπωνυμίας μὲνυει τὸν ταφέντα, καὶ οὐ δι'
ἐπιγραφῆς, Ὅμοίως δὲ καὶ Χείρωνα τὸν ἐπὶ τῇ ἰατρι-
κῇ θαυμαζόμενον, ἀκουσίως τόξου βολῇ διέφθιρε.
Καὶ περὶ μὲν τῶν Κενταύρων ἱκανῶς ἡμῖν εἰρησθῶ.

(C. 13.) 4) Caput et cervam, aureis cornubus et celeritate insig-
nem. 5) Abigit aves Stympthalides. 6) Augiac stabulum honestis-
sime purgat. 7) Taurum, Pasiphaëa amorem, e Creta in Pelopon-
nesum traducit.

13. Μετὰ δὲ ταῦτ' ἔλαβε πρόσταγμα τὴν
χρυσόκερων μὲν οὔσαν ἔλαφον, τάχει δὲ διαφέρου-
σαν, ἀγαγεῖν. Τοῦτον δὲ τὸν ἄθλον συντελῶν,
ἐπίνοιαν ἔσχεν οὐκ ἀχρηστοτέραν τῆς κατὰ τὸ σῶμα
ζώμης. Οἱ μὲν γὰρ φασιν αὐτὴν ἄρκυναι ἐλεῖν· οἱ
δὲ, διὰ τῆς στιβείας χειρώσασθαι καθεύδουσαν.
τινὲς δὲ, συνεχεῖ διωγμῷ καταπονῆσαι· πλὴν ἄνευ
βίας καὶ κινδύνων διὰ τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν ἀγχινοίας
τὸν ἄθλον τοῦτον κατειργάσατο. Ὁ δ' Ἡρακλῆς
πρόσταγμα λαβὼν, τὰς ἐκ τῆς Στυμφαλίδος λίμνης
ὄρνιθας ἐξελάσαι, τέχνη καὶ ἐπινοία ῥαδίως συνετέ-
λεσε τὸν ἄθλον. Ἐπεπόλασε γάρ, ὥς ἔοικεν, ὄρνι-
θων πληθὺς ἀμύθητον, καὶ τοὺς ἐν τῇ πλησίον

χώρᾳ καρποὺς ἐλυμαίνετο. Βία μὲν οὖν ἀδύνατον ἦν χειρώσασθαι τὰ ζῶα, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ πλήθους· φιλοτέχνου δὲ ἐπινοίας ἡ πρῶξις προσεδεῖτο. Διόπερ κατασκευάσας χαλκὴν πλατὰγην, καὶ διὰ ταύτης ἐξαίσιον κατασκευάζων ἰσόφον, ἐξεφόβει τὰ ζῶα, καὶ πέρας τῇ συνεχείᾳ τοῦ κρότου ῥαδίως ἐκπολεμήσας, καθαρὰν ἐποίησε τὴν λίμνην. Τελέσας δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄθλον, ἔλαβε παρ' Εὐρυσθέως πρόσταγμα, τὴν αὐλὴν τοῦ Αὐγείου καθᾶραι, μηδενὸς βοηθοῦντος· αὕτη δ' ἐκ πολλῶν ἐτῶν ἡθροισμένην κόπρον εἶχεν ἄπλετον, ἣν ὕβρεως ἔνεκεν Εὐρυσθέης προσέταξε καθᾶραι. Ὁ δ' Ἡρακλῆς τὸ μὲν τοῖς ὤμοις ἐξενεγκεῖν αὐτὴν ἀπεδοκίμασεν, ἐκκλίνων τὴν ἐκ τῆς ὕβρεως αἰσχύνην· ἐπαγαγὼν δὲ τὸν Πηνειὸν καλούμενον ποταμὸν ἐπὶ τὴν αὐλήν, καὶ διὰ τοῦ ρεύματος ἐκκαθάρας αὐτήν, χωρὶς ὕβρεως συνετέλεσε τὸν ἄθλον ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ. Διὸ καὶ θαυμάσαι ἂν τις τὴν ἐπίνοιαν· τὸ γὰρ ὑπερήφανον τοῦ προστάγματος χωρὶς αἰσχύνης ἐπετέλεσεν, οὐδὲν ὑπομείνας ἀνάξιον τῆς ἀθανασίας. Μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν ἄθλον τὸν ἐκ Κρήτης ταῦρον ἀγαγεῖν, οὔτ' Πασιφάην ἐρασθῆναί φασι, πλεύσας εἰς τὴν νῆσον, καὶ Μίνω τὸν βασιλεῖα συνεργὸν λαβὼν, ἤγαγεν εἰς Πελοπόννησον, τὸ τηλικούτον πέλαγος ἐπ' αὐτῷ ναυστοληθεῖς.

(C. 14.) Quo labore defunctus, ludos Olympicos Iovi inatituit (A. M. 3406.), ipse in omni certaminum genere victos, a diis deabusque ob virtutem praemiis ornatus. Obiter commemorat scriptor, Nioben primam, Alcmenam postremam mortalium fuisse, quacum Iupiter consuerit.

14. Τελέσας δὲ τοῦτον τὸν ἄθλον, τὸν Ὀλυμ-

πιακὸν ἀγῶνα συνεστήσατο, κάλλιστον τῶν τόπων
 πρὸς τηλικαύτην πανήγυριν προκρίνας, τὸ παρὰ
 τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν πεδίον, ἐν ᾧ τὸν ἀγῶνα
 τοῦτον τῷ Διὶ τῷ πατρίῳ καθιέρωσε. Στεφανίτην
 δ' αὐτὸν κατεσκεύασεν, ὅτι καὶ αὐτὸς εὐηργέτησε
 τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, οὐδένα λαβὼν μισθόν.
 Τὰ δὲ ἀθλήματα πάντα αὐτὸς ἀδελφείτως ἐνίκησε,
 μηδεὶς τολμήσαντος αὐτῷ συγκριθῆναι διὰ τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς ἀρετῆς, καίπερ τῶν ἀθλημάτων
 ἐναντίων ἀλλήλοις ὄντων. Τὸν γὰρ πύκτιν ἢ
 παγκρατιαστὴν τοῦ σταδίου δύσκολον περιγεγεῖσθαι,
 καὶ πάλιν τὸν ἐν τοῖς κούφοις ἀθλήμασι πρωτεύοντα
 [καταγωνίσασθαι] τοὺς ἐν τοῖς βαρέσιν ὑπερέχοντας
 δυσχερὲς καταπονεῖσθαι. Διόπερ εἰκότως ἐγένετο
 τιμιώτατος ἀπάντων τῶν ἀγώνων οὗτος, τὴν ἀρχὴν
 ἀπ' ἀγαθοῦ λαβὼν. Οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπῆν οὐδὲ
 τίς ὑπὸ τῶν θεῶν δοθείσας αὐτῷ δωρεάς διὰ τὴν
 ἀρετὴν. Ἀπὸ γὰρ τῶν πολέμων τραπέντος αὐτοῦ
 πρὸς ἀνέσεις τε καὶ πανηγύρεις, ἔτι δὲ ἐορίας καὶ
 ἀγῶνας, ἐτίμησαν αὐτὸν δωρεαῖς οἰκείαις ἕκαστος
 τῶν θεῶν. Ἀθηναῖ μὲν πέπλω, Ἥφαιστος δὲ ῥοπάλῳ
 καὶ θώρακι· καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐφιλοτιμήθησαν οἱ
 προειρημένοι θεοὶ κατὰ τὰς τέχνας, τῆς μὲν πρὸς
 εἰρηκτικὴν ἀπόλαυσιν καὶ τέρψιν, τοῦ δὲ πρὸς τὴν
 τῶν πολεμικῶν κινδύνων ἀσφάλειαν. Τῶν δὲ ἄλλων
 Ποσειδῶν μὲν ἵππους ἐδωρήσατο, Ἑρμῆς δὲ ξίφος,
 Ἀπόλλων δὲ τόξον τε ἔδωκε, καὶ τοξεύειν ἐδίδαξε.
 Δημήτηρ δὲ πρὸς τὸν καθαρόν τοῦ Κενταύρων
 φόνου τὰ μικρὰ μυστήρια συνεστήσατο, τὸν Ἡρα-

κλέα τιμῶσα. Ἰδιον δέ τι συνέβη καὶ κατὰ τὴν
γένεσιν τοῦ Θεοῦ τούτου συνετελεσθῆναι. Ζεὺς
γὰρ πρώτη μὲν ἐμίγη γυναικὶ Θνητῇ Νιδίῃ τῇ
Φορωνέως, ἐσχάτῃ δὲ Ἀλκμήνῃ· ταύτην δὲ ἀπὸ
Νιδίης ἐκκαιδεκάτην οἱ μυθογράφοι γενεαλογοῦσιν.
Εἰς δὲ τὸ γεννᾶν ἀνθρώπους ἐκ μὲν τῶν ταύτης
προγόνων ἤρξατο, εἰς αὐτὴν δὲ ταύτην κατέληξεν·
ἐν ταύτῃ γὰρ τὰς πρὸς Θνητὴν ὀμιλίας κατέπαυσε·
καὶ κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους οὐδένα τούτων
γεννήσειν ἄξιον ἐλπίζων, οὐκ ἐβουλήθη τοῖς κρείττο-
σιν ἐπεισάγειν τὰ χεῖρω.

(C. 15.) Hercules in Gigantium pugna ad Pallenen deos adiuvat, inde Olympiorum honores adeptus. Prometheus, igne rapto de hominibus bene promeritum, iniustis vineulis exsolvit. 8) Diomedes equas carnivoras abducit, idem Argonautarum socius.

15. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν περὶ τὴν Παλλήνην
γιγάντων ἐλομένων τὸν πρὸς τοὺς ἀθανάτους πόλε-
μον, Ἡρακλῆς τοῖς θεοῖς συναγωνισάμενος, καὶ
πολλοὺς ἀνελὼν τῶν γηγενῶν, ἀποδοχῆς ἔειχε τῆς
μεγίστης. Ζεὺς γὰρ τοὺς μὲν συναγωνισαμένους
τῶν θεῶν, μόνους ἀνόμασεν Ὀλυμπίους, ἵνα τῇ
ταύτης τιμῇ ὁ ἀγαθὸς κοσμηθεῖς, ἐπωνυμίᾳ διαφέρῃ
τοῦ χείρονος· ἡξίωσε δὲ ταύτης τῆς προσηγορίας
τῶν ἐκ Θνητῶν γυναικῶν γενομένων Διόνυσον καὶ
Ἡρακλέα, οὐ μόνον ὅτι πατρὸς ἦσαν Διός, ἀλλ'
ὅτι καὶ τὴν προαίρεσιν ὁμοίαν ἔσχον, εὐεργετήσαν-
τες μεγάλα τὸν βίον τῶν ἀνθρώπων. Ζεὺς δέ,
Προμηθεὺς παραδόντος τὸ πῦρ τοῖς ἀνθρώποις,
δεσμοῖς κατελάβετο, καὶ παρέστησεν αἰτὸν τὸν
ἐσθλόντα τὸ ἦπαρ αὐτοῦ Ἡρακλῆς δὲ ὀρῶν τῆς

τιμωρίας αὐτὸν τυγχάνοντα διὰ τὴν τῶν ἀνθρώπων
 εὐεργεσίαν, τὸν μὲν αἰτὸν κατετόξευσε, τὸν δὲ Δία
 πείσας λῆξαι τῆς ὁρχῆς, ἔσωσε τὸν κοινὸν εὐεργέτην.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ἔλαβεν ἄθλον, ἀγαγεῖν τὰς Διομήδους
 τοῦ Θρηκὸς ἵππους. Αὗται δὲ χαλκίᾳς μὲν φάτνας
 εἶχον διὰ τὴν ἀγριότητα, ἀλύσεισι δὲ σιδηραῖς διὰ
 τὴν ἰσχὺν ἐδεδεμένοντο· τροφήν δ' ἐλάμβανον οὐ
 τὴν ἐκ γῆς φυομένην, ἀλλὰ τὰ τῶν ξένων μέλη
 διαιρούμεναι, τροφήν εἶχον τὴν συμφορὰν τῶν
 ἀκληροῦντων. Ταύτας ὁ Ἡρακλῆς βουλόμενος
 χειρώσασθαι, τὸν κύριον Διομήδη παρέβαλε, καὶ
 ταῖς τοῦ παρανομεῖν διδάξαντος σαρεὶν ἐκπληρώσας
 τὴν ἔνδειαν τῶν ζώων, εὐπειθεὶς ἔσχεν. Εὐρυσθεὺς
 δὲ, ἀχθεισῶν πρὸς αὐτὸν τῶν ἵππων, ταύτας μὲν
 ἱερὰς ἐποίησεν Ἡρας, ὧν τὴν ἐπιγονὴν συνέβη
 διαμεῖναι μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνης
 βασιλείας. Τοῦτον δὲ τὸν ἄθλον ἐπιτελέσας, μετ'
 Ἰάσονος ἐπλευσε οὐστρατεύσων ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον
 δέρας εἰς Κόλχους. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τῇ
 τῶν Ἀργοναυτῶν στρατείᾳ τὰ κατὰ μέρος διέξιμεν.

(C. 16.) 9) Post acrem cum Amazonibus conflictum, victor et
 exstinctor illarum Hippolytae balteum reportat.

16. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν πρόσταγμα τὸν Ἴππο-
 λύτης τῆς Ἀμαζόνος ἐνεγκεῖν ζωστήρα, τὴν ἐπὶ τὰς
 Ἀμαζόνας στρατείαν ἐποίησατο. Πλεύσας οὖν εἰς
 τὸν ἀπ' ἐκείνου Εὐξείνιον κληθέντα Πόντον, καὶ
 καταπλεύσας ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Θερμώδοντος
 ποταμοῦ, πλησίον Θεμισκύρας πόλεως κατεστρατο-
 πέδευσε, ἐν ᾗ τὰ βασιλεία τῶν Ἀμαζόνων ὑπῆρχε.
 Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ᾗτει παρ' αὐτῶν τὸν προστε-

ταγμενον ζωστήρα· ὥς δ' οὐχ ὑπήκουον, συνῆψε μάχην αὐταῖς. Τὸ μὲν οὖν ἄλλο πλῆθος αὐτῶν ἀντειάχθη τοῖς πολλοῖς· αἱ δ' ἐπισημόταται καὶ αὐτὸν ταχθεῖσαι τὸν Ἡρακλέα, μάχην καρτεράν συνεστήσαντο. Πρώτη μὲν γὰρ αὐτῷ συνάψασα μάχην Ἑλλὰ, καὶ διὰ τὸ τάχος ταύτης τετραχυῖα τῆς προσηγορίας, ὀξύτερον εὔρεν αὐτῆς τὸν ἀντιταχθέντα. Δευτέρα δὲ Φίλιππας εὐθύς ἐκ τῆς πρώτης συστάσεως καιρῶς πληγῇ περιπεσοῦσα, διεφθάρη. Μετὰ δὲ ταῦτα Προθόη συνῆψε μάχην, ἣν ἐκ προκλήσεως ἔφασαν ἐπιτάκεις νενικηκέναι τὸν ἀντιταξάμενον. Πесоῦσης δὲ καὶ ταύτης, τετάρτην ἐχειρώσατο τὴν ὀνομαζομένην Ἐρίβοιαν. Αὕτη δέ, διὰ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσιν ἀνδραγαθίαν, καυχωμένη, μηδεὶνὸς χρεῖαν ἔχειν βοήθου, ψευδῇ τὴν ἐπαγγελίαν ἔσχε, κρείττονι περιπεσοῦσα. Μετὰ δὲ ταύτας Κελαινὴ καὶ Εὐρυβία καὶ Φοίβη, Ἀρτέμιδος οὔσαι συγκυνηγοί, καὶ διὰ παντὸς εὐστόχως ἀκοντίζουσαι, τὸν ἕνα σκοπὸν οὐκ ἔτιρωσαν, ἀλλ' ἑαυταῖς συνασπίζουσαι, πᾶσαι τότε κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ ταύτας Ἀθιάνειραν καὶ Ἀστερίαν καὶ Μάορην, ἔτι δὲ Τέκμησαν καὶ Ἀλκίπην ἐχειρώσατο. Αὕτη δὲ ὁμόσασα παρθένος διαμένειν, τὸν μὲν ὄρκον διετήρησε, τὸ δὲ ζῆν οὐ διεφύλαξεν. Ἡ δὲ τὴν στρατηγίαν ἔχουσα τῶν Ἀμαζονίδων Μελαρίππη, καὶ θαυμαζομένη μάλιστα δι' ἀνδρείαν, ἀπέβαλε τὴν ἡγεμονίαν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς ἐπιφανεστάτας τῶν Ἀμαζονίδων ἀνελών, καὶ τὸ λοιπὸν πλῆθος φυγαῖν συναναγκάσας, κατέκοψε τὰς πλεί-

στας, ὥστε παντελῶς τὸ ἔθνος αὐτῶν συντριβῆναι.
 Τῶν δὲ αἰχμαλωτίδων Ἀντιόπην μὲν ἐδωρήσατο
 Θησεῖ, Μελανίππην δὲ ἀπελύτρωσεν, ἀντιλαβὼν τὸν
 ζῶσιτῆρα.

(C. 17.) 10) Ad Geryonis hoves abigendos Iberiam tendens, collectis in Creta insula, quam bestiis expurgat, multis copiis, in Libyam traiecit, ubi Antaeum luctatorem in certamine occidit, terramque pacat et cultam facit.

17. Εὐρυσθεὺς δὲ προστάξαντος ἄθλον δέκα-
 τον, τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀγαγεῖν, αἷς νέμεσθαι
 συνέβαινε τῆς Ἰβηρίας ἐν τοῖς πρὸς τὸν ὠκεανὸν
 κεκλιμένοις μέρεσιν, Ἡρακλῆς θεωρῶν τὸν πόνον
 τοῦτον μεγάλης προσδεόμενον κακοπαθείας καὶ
 παρασκευῆς, συνεστήσατο στόλον ἀξιόλογον, καὶ
 πλῆθος στρατιωτῶν ἀξιόχρεων ἐπὶ ταύτην τὴν
 στρατείαν. Διβεβύητο γὰρ καὶ ὅλην τὴν οἰκου-
 μένην, ὅτι Χρυσάωρ, ὁ λαβὼν ἀπὸ τοῦ πλοῦτου τὴν
 προσηγορίαν, βασιλεύει μὲν ἀπάσης Ἰβηρίας, τρεῖς
 δ' ἔχει συναγωνιστὰς υἱοὺς, διαφέροντας ταῖς τε
 ψάμας τῶν σωμάτων καὶ ταῖς ἐν τοῖς πολεμικοῖς
 ἀγῶσιν ἀνδραγαθίαις. πρὸς δὲ τοῦτοις, ὅτι τῶν
 υἱῶν ἕκαστος μεγάλας ἔχει δυνάμεις, συνεστήσας ἐξ
 ἀνδρῶν μαχίμων. ὧν δὴ χάριν ὁ μὲν Εὐρυσθεὺς
 νομίζων δυσέφικτον εἶναι τὴν ἐπὶ τοῦτοις στρατείαν,
 προσετείταται τὸν προειρημένον ἄθλον. Ὁ δ' Ἡρα-
 κλῆς ἀκολούθως ταῖς προκατειργασμέναις πράξεσι
 τεθαυρήκώς ὑπέστη τοὺς κινδύνους. Καὶ τὰς
 μὲν δυνάμεις ἤθροισεν εἰς Κρήτην, κειρικῶς ἐκ
 ταύτης ποιῆσθαι τὴν ὁρμήν. (σφόδρα γὰρ εὐφυῶς
 ἢ νῆσος αὕτη κεῖται πρὸς τὰς ἐφ' ὅλην τὴν οἰκου-

μένην στρατείας·) πρὸ δὲ τῆς ἀναγωγῆς τιμηθεὶς
 ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων μεγαλοπρεπῶς, καὶ βουλόμενος
 τοῖς Κρησὶ χαρίσασθαι, καθαρὰν ἐποίησε τὴν νῆσον
 τῶν θηρίων. Διόπερ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις οὐδὲν
 ἔτι τῶν ἀγρίων ζώων ὑπῆρχεν ἐν τῇ νήσῳ, οἷον
 ἄρκτων, λύκων, ὄφειων, ἢ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων.
 Ταῦτα δ' ἔπραξεν, ἀποσεμνύνων τὴν νῆσον, ἐν ἣ
 μυθολογοῦσι καὶ γενέσθαι καὶ τραφῆναι τὸν Δία.
 Ποιησάμενος οὖν τὸν ἐκ ταύτης πλοῦν, κατήρην εἰς
 τὴν Λιβύην, καὶ πρῶτον μὲν Ἀνταῖον, τὸν ῥώμη
 σώματος καὶ παλαίστρας ἐμπειρίᾳ διαβεβημένον,
 καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ καταπαλαισθέντας ξένους ἀπο-
 κτείναντα, προκαλεσάμενος εἰς μάχην, καὶ συμπλακεῖς
 διέφθειρεν. Ἀκολούθως δὲ τούτοις, τὴν μὲν Λιβύην
 πλήθουσαν ἀγρίων ζώων, πολλὰ τῶν κατὰ τὴν
 ἔρημον χώραν χειρωσάμενος, ἐξημέρωσεν· ὥστε καὶ
 γεωργίαις καὶ ταῖς ἄλλαις φυτεῖαις ταῖς τοὺς καρ-
 ποὺς πορασκεναζούσαις πληρωθῆναι, πολλὴν μὲν
 ἄμπελόφυτον, πολλὴν δὲ ἐλαιοφόρον. Καθόλου δὲ
 τὴν Λιβύην, διὰ τὸ πλῆθος τῶν κατὰ τὴν χώραν
 θηρίων ἀοίκητον πρότερον οὔσαν, ἐξημερώσας,
 ἐποίησε μηδεμιᾶς χώρας εὐδαιμονίᾳ λείπεσθαι.
 Ὅμοίως δὲ καὶ τοὺς παρανομοῦντας ἀνθρώπους ἢ
 δυναστας ὑπερηφάνους ἀποκτείνας, τὰς πόλεις
 ἐποίησεν εὐδαίμονας. Μυθολογοῦσι δ' αὐτὸν διὰ
 τοῦτο μισῆσαι καὶ πολεμῆσαι τὸ γένος τῶν ἀγρίων
 θηρίων καὶ παρανόμων ἀνδρῶν, ὅτι παιδὶ μὲν ὄντι
 νηπιῷ συνέβη τοὺς ὄφεις ἐπιβούλους αὐτῷ γενέσθαι,
 ἀνδρωθέντι δὲ πεσεῖν ὑπ' ἐξουσίαν ὑπερηφάνου

καὶ ἀδίκον μονάρχου, τοῦ τοὺς ἄθλους προστάσ-
σαντος.

(C. 18.) Verso in Aegyptum itinere Busiridem interfecit; in Li-
bya Hecatompylon extruxit, post Certhaginiensibus expugnatum;
tandem ad mare Gaditanum columnas statuit, caesisque Chrysaoris
filiis, boves abducit. Propter donationem huius divinis honoribus
colitur adhuc vivens. Obiter de columnis Herculis mutatoque per
eum freti: qui similiter Tempe in Thessalia desiccavit, et in
Lacotia diluvium excitavit.

18. Μετὰ δὲ τὸν Ἀνταίου θάνατον παρελθὼν
εἰς Αἴγυπτον, ἀνείλε Βούσιριν τὸν βασιλέα, ξενοκτο-
νοῦντ' αὖ τοὺς παρεπιδημοῦντας. Διεξίων δὲ τὴν
ἄνδρον τῆς Λιβύης, καὶ περιτυχὼν χώραν καταρξύνει,
καὶ καρποφόρον, πόλιν ἔκτισε θαυμαστήν τῳ μεγέθει,
τὴν ὀνομαζομένην Ἑκατόμπυλον. ἥ ἔθετο τὴν
προσηγορίαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν κατ' αὐτὴν
πυλῶν. Διέμεινε δὲ ἡ ταύτης τῆς πόλεως εὐδαιμονία
μέχρι τῶν νεωτέρων καιρῶν, ἐν οἷς καὶ Καρχηδόνιοι
δυνάμειν ἀξιολόγοις καὶ στρατηγοῖς ἀγαθοῖς
στρατεύσαντες ἐπ' αὐτήν, κύριοι κατέστησαν. Ὁ δ'
Ἡρακλῆς πολλὴν τῆς Λιβύης ἐπελθὼν, παρῆλθεν
ἐπὶ τὸν πρὸς Γαδείροις ὠκεανόν, καὶ στήλας ἔθετο
καθ' ἑκατέραν τῶν ἡπείρων. Συμπαραιπλέοντος
δὲ τοῦ στόλου, διαβύς εἰς τὴν Ἰβηρίαν, καὶ κατα-
λαβὼν τοὺς Χρυσάορος υἱοὺς τρισὶ δυνάμεισι μεγά-
λαις κατεστρατοπεδευκότας ἐκ διαστήματος, πάντας
τοὺς ἡγεμόνας ἐκ προκλήσεως ἀνελών, καὶ τὴν
Ἰβηρίαν χειρωσάμενος, ἀπῆλασε τὰς διωγομασμένας
τῶν βοῶν ἀγέλας. Διεξίων δὲ τὴν τῶν Ἰβήρων
χώραν, καὶ τιμηθεὶς ὑπὸ τινος τῶν ἐγγχωρίων βασι-
λέως, ἀνδρὸς εὐσεβεῖα, καὶ δικαιοσύνη διαφέροντος,

Dion. T. II.

C

κατέλιπε μέρος τῶν βοῶν ἐν δωρεᾷ τῇ βασιλεῖ. Ὁ δὲ λαβὼν, ἀπάσας καθιέρωσεν Ἡρακλεῖ, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἐκ τούτων ἔθυσεν αὐτῷ τὸν καλλιστεύοντα τῶν ταύρων· τὰς δὲ βοῦς τηρουμένας συνέβη ἱεράς διαμεῖναι κατὰ τὴν Ἰβηρίαν μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν. Ἡμεῖς δ' ἐπεὶ περὶ τῶν Ἡρακλέους στήλων ἐμνήσθημεν, οἰκτεῖον εἶναι νομίζομεν περὶ αὐτῶν διελθεῖν. Ἡρακλῆς γὰρ παραβαλὼν εἰς τὰς ἄκρας τῶν ἡπείρων, τὰς παρὰ τὸν ὠκεανὸν κειμένας [τῆς τε Αἰβύης καὶ τῆς Εὐρώπης], ἔγνω τῆς στρατείας θέσθαι στήλας ταύτας. Βουλόμενός δ' αἰμύνηστον ἔργον ἐπ' αὐτῷ συντελέσαι, φασί, τὰς ἄκρας ἀμφοτέρων ἐπὶ πολὺ προσχωῶσαι. Διὸ καὶ πρότερον διεστηκυίας ἀπ' ἀλλήλων πολὺ διάστημα, συναγαγεῖν τὸν πόρον εἰς στενόν, ὅπως ἄλιτεροὺς καὶ στενοῦ γεγομένου, κωλύηται τὰ μεγάλα κήτη διεκπίπτειν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ πρὸς τὴν ἐντὸς θάλατταν, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἔργων μέρη αἰμύνηστος ἢ δύξα τοῦ κατασκευάσαντος. Ὡς δὲ τινὲς φασί, τούναντίον τῶν ἡπείρων ἀμφοτέρων συνεξευγμένων, διασκάψαι ταύτας, καὶ τὸν πόρον ἀνοίξαντα, ποιῆσαι τὸν ὠκεανὸν μίσησθαι τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάττῃ. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων σκοπεῖν ἐξέσται, ὥς ἂν ἕκαστος ἑαυτὸν πείθῃ. Τὸ παραπλήσιον δὲ τούτοις ἔπραξε πρότερον κατὰ τὴν Ἑλλάδα. Περὶ μὲν γὰρ τὰ καλούμενα Τέμπη τῆς πεδιάδος χώρας ἐπὶ πολὺν τόπον λιμέναζούσης, διέσκαψε τὸν σενεχῆ τόπον, καὶ κατὰ τῆς διώρυγος δεξιόμενος ἅπαν τὸ κατὰ τὴν λίμνην ὕδωρ, ἐποίησε τὰ πεδία φανῆναι τὰ κατὰ

τὴν Θετταλίαν παρὰ τὸν Πηνειὸν ποταμόν. Ἐν δὲ τῇ Βοιωτίᾳ τὸνναντίον ἐμφράξας τὸ περὶ τὸν Μινύειον Ὀρχομενὸν ῥεῖθρον, ἐποίησε λιμνάζειν τὴν χώραν, καὶ φθαρῆναι τὰ καὶ αὐτὴν ἅπαντα. Ἀλλὰ τὰ μὲν κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπραξεν εὐεργετῶν τοὺς Ἕλληνας· τὰ δὲ κατὰ τὴν Βοιωτίαν, τιμωρίαν λαμβάνων παρὰ τῶν τὴν Μινυάδα κατοικούντων διὰ τὴν τῶν Θηβαίων καταδούλωσιν.

(C. 19.) Hispaniae regno proceribus tradito, in Galliam transit, ibique Alesiam condit urbem, nemini obnoxiam nisi Caesari: inde per Alpes, quas pervias pacatasque reddidit, in Liguriam venit.

19. Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς τῶν μὲν Ἰβήρων παρέδωκε τὴν βασιλείαν τοῖς ἀρίστοις τῶν ἐγχωρίων· αὐτὸς δ' ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν, καὶ καταντήσας εἰς τὴν Κελτικὴν, καὶ πᾶσαν ἐπελθὼν, κατέλυσε μὲν τὰς συνήθεις παρανομίας καὶ ξενοκτονίας· πολλοῦ δὲ πλήθους ἀνθρώπων ἐκ παντὸς ἔθνους ἐκουσίως συστρατεύοντας, ἔκτισε πόλιν εὐμεγέθη, τὴν ὀνομαζομένην ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν στρατείαν ἄλης Ἀλυσίαν. Πολλοὺς δὲ καὶ τῶν ἐγχωρίων ἀνέμιξεν εἰς τὴν πόλιν· ὧν ἐπικρατησάντων τῷ πλήθει, πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐκβαρβαρωθῆναι συνέβη. Οἱ δὲ Κελτοὶ μέχρι τῶνδε τῶν καιρῶν ἐτίμων ταύτην τὴν πόλιν, ὡς ἀπίσης τῆς Κελτικῆς οὖσαν ἐστὶαν καὶ μητρόπολιν. Διέμεινε δ' αὕτη πάντα τὸν ἀφ' Ἡρακλέους χρόνον ἐλευθέρα καὶ ἀπόρρητος, μέχρι τοῦ καθ' ἡμᾶς χρόνου· τὸ δὲ τελευταῖον ὑπὸ Γαίου Καίσαρος, τοῦ διὰ τὸ μέγεθος τῶν πράξεων Θεοῦ προσαγορευθέντος, ἐκ βίας ἄλοῦσα, συνηναγκάσθη μετὰ τῶν ἄλλων Κελτῶν ὑποταγῆναι Ῥωμαίοις.

Ὁ δ' Ἡρακλῆς τὴν ἐκ τῆς Κελτικῆς πορείαν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ποιοῦμενος, καὶ διεξιὼν τὴν ὄρεινὴν τὴν κατὰ τὰς Ἀλπεις, ὁδοποίησε τὴν τραχύτητα τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ δύσβατον, ὥστε δύνασθαι στρατοπέδοις καὶ ταῖς τῶν ὑποζυγίων ἀποσκευαῖς βάσιμον εἶναι. Τῶν δὲ τὴν ὄρεινὴν ταύτην κατοικοῦντων βαρβάρων εἰωθότων τὰ διεξιόντα τῶν στρατοπέδων [περικύπτειν καὶ] ληστεύειν ἐν ταῖς δυσχωρίαις, χειρωσάμενος ἅπαντας, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς παρανομίας ἀνελών, ἐποίησεν ἀσφαλῆ τοῖς μεταγενεστέροις τὴν ὁδοπορίαν. Διελθὼν δὲ τὰς Ἀλπεις, καὶ τῆς νῦν καλουμένης Γαλατίας τὴν πεδιάδα διεξιὼν, ἐποίησατο τὴν πορείαν διὰ τῆς Αἰγυπτιακῆς.

(C. 20.) Magna regionis asperitas; maior incolis laborum patientia, quae notabili feminae parturientis exemplo ostenditur.

20. Οἱ δὲ ταύτην τὴν χώραν κατοικοῦντες Αἰγυες νέμονται γῆν τραχεῖαν καὶ παντελῶς λυπρὰν· τῶν δ' ἐγχωρίων ταῖς ἐργασίαις καὶ ταῖς τῆς κακοπαθείας ὑπερβολαῖς φέρεται καρποὺς πρὸς βίαν ὀλίγους. Διὸ καὶ τοῖς ὄγκοις εἰσὶ συνεσταλμένοι, καὶ διὰ τὴν συνεχῆ γυμνασίαν εὐτονοί. Τῆς γὰρ κατὰ τὴν τρυφήν ἡσυχίας πολὺ κεχωρισμένοι, ἐλαφροὶ μὲν ταῖς εὐκνησίαις εἰσὶν, ἐν δὲ τοῖς πολεμικοῖς ἀγῶσι ταῖς ἀλκαῖς διάφοροι. Καθόλου δὲ τῶν πλησιοχώρων τὸ πονεῖν συνεχῶς ἡσκηκότων, καὶ τῆς χώρας πολλῆς ἐργασίας προσδεομένης, εἰθίκασι τὰς γυναῖκας τῶν κακοπαθειῶν τῶν ἐν ταῖς ἐργασίαις κοινωκοὺς ποιεῖσθαι. Μισθοῦ δὲ ἀλλήλοις ἐργαζομένων τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν, ἰδίον τι καὶ

παράδοξον καθ' ἡμᾶς συνέβη περὶ μίαν γυναῖκα γενέσθαι. Ἐγκνος γὰρ οὐσα καὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν ἐργαζομένη μισθοῦ, μεταξὺ συνεχομένη ταῖς ὠδίσιν, ἀπῆλθεν εἰς τινὰς θάμνους ἀθορύβως· ἐν αἷς τεκοῦσα, καὶ τὸ παιδίον φύλλοις ἐνειλήσασα, τοῦτο μὲν εἰς τινὰς θάμνους ἀπέκρυψεν, αὐτὴ δὲ συμμίξασα τοῖς ἐργαζομένοις, τὴν αὐτὴν ἐκείνοις ὑπέμεινε κακοπάθειαν, οὐδὲν δηλώσασα περὶ τοῦ συμβεβηκότος. Τοῦ δὲ βρέφους κλυθμυρίζομένου, καὶ τῆς πράξεως φανερῶς γενομένης, ὁ μὲν ἐφειστηκῶς οὐδαμῶς ἡδύνατο πείσαι παύσασθαι τῶν ἔργων· ἡ δ' οὐ πρότερον ἀπέστη τῆς κακοπαθείας, ἕως ὃ μισθωσάμενος ἐλέησας, καὶ τὸν μισθὸν ἀποδοὺς, ἀπέλυσε τῶν ἔργων.

(C. 21.) Hercules ad Tiberim benigno hospitio exceptus a Pinario et (quem D. per errorem dedit) Cacio, decimationem Heroniam instituit; quae diu mansit, in templo ei sacratio peracta. Tum in campum Cumaeum s. Phlegraeum progressus, Gigantes delevit.

21. Ἡρακλῆς δὲ διελθὼν τὴν τε τῶν Λιγύων καὶ τῶν Τυρρῶνων χώραν, καταντήσας πρὸς τὸν Τίβεριν ποταμὸν, κατεστρατοπέδευεν, οὗ νῦν ἡ Ῥώμη ἐστίν. Ἀλλ' αὕτη μὲν πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον ὑπὸ Ῥωμύλου τοῦ Ἀρεὸς ἐκτίσθη· τότε δὲ τινες τῶν ἐγχωρίων κατόικουν ἐν τῷ νῦν καλουμένῳ Παλατίῳ, μικρὰν παντελῶς πόλιν οἰκοῦντες. Ἐν ταύτῃ δὲ τῶν ἐπιφανῶν ὄντες ἀνδρῶν Κάκιος καὶ Πινάριος, ἐδέξαντο τὸν Ἡρακλέα ξενίοις ἀξιολόγοις, καὶ δωρεαῖς κεχαρισμένοις ἐτίμησαν· καὶ τούτων τῶν ἀνδρῶν ὑπομνήματα μέχρι τῶνδε τῶν καιρῶν διαμένει κατὰ τὴν Ῥώμην. Τῶν γὰρ νῦν εὐγενῶν

ἀνδρῶν τὸ τῶν Πιναρίων ὀνομαζόμενον γένος δια
 μένει παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις, ὡς ὑπάρχον ἀρχαιότατον
 τοῦ δὲ Κακίου ἐν τῇ Παλατίῳ κατάβασίς ἐστιν,
 ἔχουσα λιθίνην κλίμακα, τὴν ὀνομαζομένην ἀπὸ
 ἐκείνου Κακίαν, οὕσαν πλησίον τῆς τότε γενομένης
 οἰκίας τοῦ Κακίου. Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς ἀποδε-
 ξάμενος τὴν εὐνοίαν τῶν τὸ Παλάτιον οἰκούντων,
 προεῖπεν αὐτοῖς, ὅτι μετὰ τὴν ἑαυτοῦ μετástασιν
 εἰς θεοὺς, τοῖς εὐξαμένοις ἐκδεκατεῦσαι Ἡρακλεῖ
 τὴν οὐσίαν, συμβήσεται τὸν βίον εὐδαιμονέστερον
 ἔξειν. ὃ καὶ συνέβη κατὰ τοὺς ὑστερον χρόνους
 διαμεῖναι μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Πολλοὺς
 γὰρ Ῥωμαίων, οὐ μόνον τῶν συμμέτρους οὐσίας
 κεκτημένων, ἀλλὰ καὶ τῶν μεγαλοπλούτων τινάς,
 εὐξαμένους ἐκδεκατεῦσαι Ἡρακλεῖ, καὶ μετὰ ταῦτα
 γενομένους εὐδαιμόνας, ἐκδεκατεῦσαι τὰς οὐσίας
 οὕσας ταλάντων τετρακισχιλίων. Λεύκολλος γάρ ὁ
 τῶν καθ' αὐτὸν Ῥωμαίων σχεδὸν τι πλουσιώτατος
 ὢν, διατιμησάμενος τὴν ἰδίαν οὐσίαν, κατέθυσεν τῷ
 θεῷ πᾶσαν τὴν δεκάτην, εὐωχίας ποιῶν συνεχεῖς
 καὶ πολυδαπάνους. Κατσκεύασαν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι
 τούτῳ τῷ θεῷ παρὰ τὸν Τίβεριν ἱερὸν ἀξιόλογον
 ἐν ᾧ νομίζουσι συντελεῖν τὰς ἐκ τῆς δεκάτης θυσίας.
 Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς ἀπὸ τοῦ Τιβέρεως ἀναβύβας,
 καὶ διεξιὼν τὴν παράλιον τῆς νῦν Ἰταλίας ὀνομαζο-
 μένης, κατήρτησεν εἰς τὸ τῶν Κυμαίων πεδίον, ἐν ᾧ
 μυθολογοῦσιν ἄνδρας γενέσθαι ταῖς τε φώμας
 προέχοντας καὶ ἐπὶ παρατομία διωνομασμένους,
 οὓς ὀνομάζεσθαι Τίγαντας. Ὡνομάσθαι δὲ καὶ

τὸ πεδῖον τοῦτο Φλεγραῖον, ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ τὸ
παλαιὸν ἄπλετον πῦρ ἐκφυσῶντος, παραπλησίως τῇ
κατὰ τὴν Σικελίαν Λίτνῃ. Καλεῖται δὲ τὴν ὁ τό-
πος Οὐρσοῦσιος, ἔχων πολλὰ σημεῖα τοῦ κεκαῦσθαι
κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Τοὺς δ' οὖν Γίγαν-
τας, πυθομένους τὴν τοῦ Ἡρακλέους παρουσίαν,
ἀθροισθῆναι πάντας καὶ παρατάξασθαι τῷ προει-
ρημένῳ. Θαυμαστῆς δὲ γενομένης μάχης κατὰ τὴν
τὴν ὥμην καὶ τὴν ἀλκὴν τῶν Γιγάντων, φασὶ τὸν
Ἡρακλέα, συμμαχοῦντων αὐτῷ τῶν Θεῶν, κρατῆσαι
τῇ μάχῃ, καὶ τοὺς πλείστους ἀνελόντα, τὴν χώραν
ἐξημερῶσαι. Μυθολογοῦνται δ' οἱ Γίγαντες γηγε-
νεῖς γεγοῖναι, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ κατὰ τὸ σῶμα
μεγέθους. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἐν Φλέγρα φονευθέν-
των Γιγάντων τοιαῦτα μυθολογοῦσιν οἱ τινες, οἷς καὶ
Τίμαιος ὁ συγγραφεὺς ἠκολούθησεν.

(C. 22.) Arvernium lacum praestruxit: unde via Heraclea. In
Posidoniatarum regione venator aliquis superbæ impietatis poe-
nas dedit: Hercules contra e finibus Rheginorum ac Locrensi-
pia prece cicadas abegit, tandem nando in Siciliam cum bubus
traiiciens.

22. Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐκ τοῦ Φλεγραίου πεδίου
κατελθὼν παρὰ τὴν θάλατταν, κατοικεῦασεν ἔργα
περὶ τὴν Ἰορρον ὀνομαζομένην λίμνην, ἱερὰν δὲ
Περσεφόνης νομιζομένην. Κεῖται μὲν οὖν ἡ λίμνη
μεταξὺ Μισσητοῦ καὶ Λικαιαρχείων, πλησίον τῶν Θερ-
μῶν ὑδάτων. ἔχει δὲ τὴν μὲν περίμετρον ὥς πέντε
σταδίων, τὸ δὲ βάθος ἄπιστον. ἔχουσα γὰρ ὕδωρ
καθαρώτατον, φαίνεται τῇ χροῇ κνάντεον, διὰ τὴν
ὑπερβολὴν τοῦ βάρους. Μυθολογοῦσι δὲ τὸ μὲν
παλαιὸν γεγενῆσθαι γεννομαντεῖον πρὸς αὐτῇ, ὁ τοῖς

ὕστερον χρόνοις καταλελῦσθαι φασίν. Ἀναπιπτα-
 μένης δὲ τῆς λίμνης εἰς τὴν θάλατταν, τὸν Ἡρακλεῖα
 λέγεται τὸν μὲν ἔκρουν ἐγχεῖναι, τὴν δ' ὁδὸν τὴν
 νῦν οὔσαν παρὰ θάλατταν κατασκευάσαι, τὴν ἂν
 ἐκείνου καλουμένην Ἡρακλείαν. Ταῦτα μὲν οὖν
 ἔπραξε περὶ τοὺτους τοὺς τόπους. Ἐντεῦθεν δ' ἀνα-
 ξείδης κατήντησε τῆς Ποσειδωνιατῶν χώρας πρὸς τι-
 να πέτραν· πρὸς ἣ μυθολογοῦσιν ἰδίον τι γενέσθαι
 καὶ παράδοξον. Τῶν γὰρ ἐγχωρίων τινα κυνηγὸν ἐν
 τοῖς κατὰ τὴν θήραν ἀνδραγαθήμασι διωνομασμέ-
 νον, ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις εἰωθέναι τῶν λη-
 φθέντων θηρίων τὰς κεφαλὰς καὶ τοὺς πόδας ἀνα-
 τίθεναι τῇ Ἀρτέμιδι, καὶ προσηλοῦν τοῖς δένδρεσι·
 τότε δ' οὖν ὑπερφυῖ κάπρον χειρωσάμενον, καὶ τῆς
 θεοῦ καταφρονήσαντα, εἰπεῖν ὅτι τὴν κεφαλὴν τοῦ
 θηρίου ἑαυτῷ ἀνατίθῃσι, καὶ τοῖς λόγοις ἀκολούθως
 ἐκ τινος δένδρου κρεμάσαι ταύτην· αὐτὸν δὲ, καυμα-
 τώδους περιστάσεως οὔσης, κατὰ τὴν μεσημβρίαν
 εἰς ὕπνον τραπῆναι· καθ' ὃν δὴ χρόνον τοῦ δεσμοῦ
 λυθέντος αὐτομάτως, πεσεῖν τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τὸν
 κοιμώμενον, καὶ διαφθεῖραι. Ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἂν τις
 θαυμάσειε τὸ γεγονός, ὅτι τῆς θεᾶς ταύτης πολλὰ
 περιστάσεις μνημονεύονται περιέχουσαι τὴν κατὰ
 τῶν ἀσεβῶν τιμωρίαν. Τῷ δ' Ἡρακλεῖ διὰ τὴν εὐ-
 σέβειαν τοῦναντίον συνέβη γενέσθαι. Καταντήσαν-
 τος γὰρ αὐτοῦ πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Πηγίνης καὶ Λο-
 κρίδος, καὶ διὰ τὸν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας κόπον ἀνα-
 παυομένου, φασὶν ὑπὸ τῶν τεττίγων αὐτὸν ἐνοχλού-
 μενον εὐξασθαι τοῖς θεοῖς ἀφανεῖς γενέσθαι τοὺς

ἐνοχλοῦντας αὐτόν· καὶ διὰ τοῦτο τῶν θεῶν βεβαιω-
σάντων τὴν εὐχὴν, μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν ἀφανεῖς
γενέσθαι τούτους, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν ὑστερον χρό-
νον ἅπαντα, μηδένα κατὰ τὴν χώραν φαίνεσθαι τέ-
τιγα. Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς καταντήσας ἐπὶ τὸν πορ-
θμὸν κατὰ τὸ στενώτατον τῆς θαλάττης, τὰς μὲν
βοῦς ἐπεραιώσεν εἰς τὴν Σικελίαν, αὐτὸς δὲ ταύρου
κέρως λαβόμενος, διενήξατο τὸν πόρον, ὄντος τοῦ
διαστήματος σταδίων τριῶν καὶ δέκα, ὥς Τίμαιός
φησι.

(C. 23.) Hic thermis Himeracis et Egestanis recreatus, Erycem certamine vincit, et Siciliam praemium reportat; quam unus e posteris Doricus, obtinuit in eaque Heraclum extraxit, postea Carthaginiensibus dirutam. Hercules Cereri et Proserpinae Syracusis sacra instituit, Sicanosque, infesta acie obvios caedit.

23. Μετὰ δὲ ταῦτα βουλόμενος ἐγκυκλωθῆναι
πᾶσαν Σικελίαν, ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ἀπὸ Πελο-
ριάδος ἐπὶ τὸν Ἑρκα. Διεξιόντος δ' αὐτοῦ τὴν
παράλιον τῆς νήσου, μυθολογοῦσι τὰς Νύμφας ἀνεί-
ναι θερμὰ λουτρὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν τῆς κατὰ
τὴν ὁδοιπορίαν γενομένης αὐτῆς κακοπαθείας. Τοῦ-
των δ' ὄντων διτιῶν, τὰ μὲν Ἱμεραῖα, τὰ δὲ Ἑγε-
σταῖα προσαγορεύεται, τὴν ὀνομασίαν ἔχοντα ταύ-
την ἀπὸ τῶν τόπων. Τοῦ δ' Ἡρακλέους πλησιάσαν-
τος τοῖς κατὰ τὸν Ἑρκα τόποις, προσεκάλεσατο αὐ-
τὸν Ἑρμῆς εἰς πάλην, υἱὸς μὲν ὢν Ἀφροδίτης καὶ
Βουτᾶ τοῦ τότε βασιλεύοντος τῶν τόπων. Γενομέ-
νης δὲ τῆς φιλοτιμίας μετὰ προστίμου, καὶ τοῦ μὲν
Ἑρμῆος διδόντος τὴν χώραν, τοῦ δ' Ἡρακλέους τὰς
βοῦς, τὸ μὲν πρῶτον ἀγανακτεῖν τὸν Ἑρκα, διότι
πολὺ λείπονται τῆς ἀξίας αἱ βοῦς, συγκριτομένης τῆς

χώρας πρὸς αὐτάς· πρὸς ταῦτα δὲ τοῦ Ἡρακλέους
 ἀποφαινομένου, διότι, ἂν ταύτας ἀποβάλῃ, στερε-
 θήσεται τῆς ἀθανασίας, εὐδοκήσας δ' Ἐρμῆ τῇ συν-
 θήκῃ, καὶ παλαίσας, ἐλείφθη, καὶ τὴν χώραν ἀπέ-
 βαλεν. Ὁ δ' Ἡρακλῆς τὴν μὲν χώραν παρέθετο τοῖς
 ἐγχωρίοις, συγχωρήσας αὐτοῖς λαμβάνειν τοὺς καρ-
 πούς, μέχρις ἂν τις τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ παραγενό-
 μενος ἀπαιτήσῃ· ὅπερ καὶ συνέβη γενέσθαι. Πολ-
 λαῖς γὰρ ὕστερον γενεαῖς Δωριεὺς ὁ Λακεδαιμόνιος
 καταντήσας εἰς Σικελίαν, καὶ τὴν χώραν ἀπολαβών,
 ἔκτισε πόλιν Ἡρακλείαν. Ταχὺ δ' αὐτῆς αὖξομένης,
 οἱ Καρχηδόνιοι φθονήσαντες ἅμα καὶ φοβηθέντες,
 μή ποτε πλεῖον ἰσχύσασα τῆς Καρχηδόνας, ἀφέληται
 τῶν Φοινίκων τὴν ἡγεμονίαν, στρατεύσαντες ἐπ' αὐ-
 τὴν μεγάλαις δυνάμεσι, καὶ κατὰ κράτος ἐλόντες,
 κατέσκαψαν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων τὰ κατὰ μέρος
 ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράφομεν. Τότε δ' ὁ
 Ἡρακλῆς ἐγκυκλούμενος τὴν Σικελίαν, καὶ καταντή-
 σας εἰς τὴν νῦν οὖσαν τῶν Συρακουσίων πόλιν, καὶ
 πυθόμενος τὰ μυθολογούμενα κατὰ τὴν τῆς Κόρης
 ἀρπαγὴν, εὐθύς ἔθυσέ τε ταῖς θεαῖς μεγαλοπρεπῶς,
 καὶ εἰς τὴν Κυανὴν τὸν καλλιστεύοντα τῶν ταύρων
 καθαγίσας, κατέδειξε θύειν τοὺς ἐγχωρίους κατ' ἐν-
 αὐτὸν τῇ Κόρῃ, καὶ πρὸς τῇ Κυανῇ λαμπρῶς ἄγειν
 πανήγυριν τε καὶ θυσίαν. Αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν βοῶν
 διὰ τῆς μεσογείου διεξιὼν, καὶ τῶν ἐγχωρίων Σικα-
 πῶν μεγάλαις δυνάμεσιν ἀντιταξαμένων, ἐνίκησεν ἐπι-
 φανῇ παρατάξει, καὶ πολλοὺς ἀπέκτεινεν· ἐν οἷς μυ-
 θολογοῦσί τινες καὶ στρατηγούς ἐπιφανεῖς γεγενῆ-

σθαι, τοὺς μέχρι τοῦ νῦν ἡρωϊκῆς τιμῆς τυγχάνον-
τας, Λεύκασπιν, καὶ Πεδιακράτην, καὶ Βουφονᾶν,
καὶ Γαυγαῖαν, ἔτι δὲ Κυγαῖον καὶ Κρυτιδᾶν.

(C. 24.) Divinis honoribus apud Leontinos et Agyrinæos affo-
atus, miraculoque certus divinitatis factus, pro illis monumenta re-
liquit, lacum sui nominis, Geryonis lucum, fanum Iolai magna re-
ligione et ludis celebratum. Tum boves retro in Italiam agit, La-
cinium ob furtum obtruncat, Crotonem monumento satidicus ornati.

24. Μετὰ δὲ ταῦτα διελθὼν τὸ Λεοντῖνον πε-
δίον, τὸ μὲν κάλλος τῆς χώρας ἐθαύμασε· πρὸς δὲ
τοὺς τιμῶντας αὐτὸν οἰκείως διατιθέμενος, ἀπέλιπε
παρ' αὐτοῖς ἀθάνατα μνημεῖα τῆς ἑαυτοῦ παρου-
σίας· ὧν ἰδιὸν τι συνέβη γειέσθαι περὶ τὴν πόλιν
τῶν Ἀγυριναίων. Ἐν ταύτῃ γὰρ τιμηθεὶς ἐπίσης
τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς πανηγύρεσι καὶ θυσίαις λαμ-
πραῖς, καίπερ κατὰ τοὺς ἔμπροσθεν χρόνους οὐδε-
μίαν θυσίαν προσδεχόμενος, τότε πρῶτως συνευδό-
κησε, τοῦ δαιμονίου τὴν ἀθανασίαν αὐτῷ προση-
μαίνοντος. Ὅδοῦ γὰρ οὔσης οὐκ ἄποθεν τῆς πόλεως
πετρώδους, αἱ βοῦς τὰ ἔχνη καθάπερ ἐπὶ κηροῦ τι-
νὸς ἀπετυποῦντο. Ὅμοίως δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Ἡρακλεῖ
τούτου συμβαίνοντος, καὶ τοῦ ἄθλου δεκάτου τε-
λουμένου, νομίσας ἤδη τι λαμβάνειν τῆς ἀθανασίας,
προσεδέχετο τὰς τελουμένας ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων κατ'
ἐνιαυτὸν θυσίας. Διόπερ τοῖς εὐδοκιμουμένοις τὰς
χάριτας ἀποδιδούς, πρὸ μὲν τῆς πόλεως κατεσκεύασε
λίμνην, ἔχουσαν τὸν περίβολον σταδίων τεσσαράων,
τὴν ἐπάννυμον αὐτοῦ καλεῖσθαι προσέταξεν· ὥς αὐτῷ
δὲ καὶ τῶν βοῶν τοῖς ἀποτυπωθεῖσιν ἔχνευσιν τὴν ἀφ'
ἑαυτοῦ προσηγορίαν ἐπιθεῖς, τέμενος καθιέρωσε
ἡρωῖ Γηρυόνη, ὃ μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶται παρὰ τοῖς

ἐγγχωρίοις. Ἰολάου τε τοῦ ἀδελφιδοῦ συστρατεύον-
 τος, τέμενος ἀξιόλογον ἐποίησε, καὶ τιμὰς καὶ θυ-
 σίας κατέδειξεν αὐτῷ γίνεσθαι κατ' ἐνιαυτὸν, τὰς
 μέχρι τοῦ τῦν τηρουμένας. Πάντες γὰρ οἱ κατὰ ταύ-
 την τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ἐκ γενετῆς τὰς κόμας ἱερὰς
 Ἰολίῳ τρέφουσι, μέχρις ἂν ὅτου θυσίαις μεγαλο-
 προπέσι καλλιεργήσαντες τὸν θεὸν ἱλῶν κατασκευά-
 σωσι. Τοσαύτη δ' ἔστιν ἀγνεία καὶ σεμνότης περὶ τὸ
 τέμενος, ὥστε τοὺς μὴ τελοῦντας τὰς εἰθισμένας θυ-
 σίας παῖδας, ἀφώνους γίνεσθαι, καὶ ταῖς τετελευτη-
 κόσιν ὁμοίους· ἀλλ' οὗτοι μὲν, ὅταν εὐῇται τις ἀπο-
 δώσειν τὴν θυσίαν καὶ ἐνέχυρον τῆς θυσίας ἀνα-
 δείξῃ τῷ θεῷ, παραχρῆμα ἀποκαθίστασθαί φασι τοὺς
 τῇ προειρημένῃ νόσῳ κατεχομένους. Οἱ δ' οὖν ἐγ-
 χάριοι τούτοις ἀκολούθως, τὴν μὲν πύλην, πρὸς ἣ
 τὰς ἀπαντήσεις καὶ θυσίας τῷ θεῷ παρέστησαν,
 Ἡράκλειαν προσηγόρευσαν· ἀγῶνα δὲ γυμνικὸν καὶ
 ἵππικὸν καθ' ἕκαστον ἔτος μετὰ πάσης προθυμίας
 ποιοῦσαι. Πανδήμου δὲ τῆς ἀποδοχῆς ἐλευθέρων τε
 καὶ δούλων γινομένης, κατέδειξαν καὶ τοὺς οἰκέτας,
 ἰδίᾳ τιμῶντας τὸν θεόν, θιάσους τε συνάγειν, καὶ
 συνιόντας εὐωχίας τε καὶ θυσίας τῷ θεῷ συντελεῖν.
 Ὁ δ' Ἡρακλῆς μετὰ τῶν βοῶν περαιωθεὶς εἰς τὴν
 Ἰταλίαν προῆγε διὰ τῆς παραλλίου, καὶ Λακίνιον
 μὲν κλέπτοντα τῶν βοῶν ἀνέϊλε· Κρότωνά δὲ ἀκου-
 σίως ἀποκτείνας ἔθαψε μεγαλοπρεπῶς καὶ τάφον αὐ-
 τοῦ κατασκεύασε· προεῖπε δὲ τοῖς ἐγγχωρίοις, ὅτι καὶ
 κατὰ τοὺς ὑστερον χρόνους ἔσται πόλις ἐπίσημος,
 ὁμώνυμος τῷ τετελευτηκότῳ.

(C. 25.) Heculis reditus in Epirum. 11) Cerberum ex inferis protrahit. Eleusiniis sacris antra initiatus. Quae sacra dantur, sunt scriptori dicendi de Orpheo, illorum antiatile, musices et scientiae et virtutibus claro.

25. Αὐτός δὲ κυκλωθεὶς τὸν Ἀδρίαν, καὶ περὶ περιελθὼν τὸν προειρημένον κόλπον, κατήντησεν εἰς τὴν Ἠπειρον· ἐξ ἧς πορευθεὶς εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ τετελεκόις τὸν δέκατον ἄθλον, ἔλαβε πρόσταγμα παρ' Εὐρυσεύους, τὸν ἐξ ἁδου Κέρβερον πρὸς τὸ φῶς ἀγαγεῖν. Πρὸς δὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ὑπολαβὼν συνοίσειν αὐτῷ, παρήλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ μετέσχε τῶν ἐν Ἐλευσίνι μυστηρίων, Μουσαίου τοῦ Ὀρφείως υἱοῦ τότε προεσθηκότος τῆς τελετῆς. Ἐπεὶ δ' Ὀρφείως ἐμνήσθημεν, οὐκ ἀνοίκειόν ἐστι παρεκβάντας βραχεία περὶ αὐτοῦ διελθεῖν. Οὗτος γάρ ἦν υἱὸς μὲν Οἰάγρου, Θράξ δὲ τὸ γένος· παιδείᾳ δὲ καὶ μελωδίᾳ καὶ ποιήσει πολὺν προέχων τῶν μνημονευμένων. Καὶ γὰρ ποίημα συνέταξε θανυμαζόμενον, καὶ κατὰ τὴν ᾠδὴν ἐμμελείᾳ διαφέρειν. Ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προέβη τῇ δόξῃ, ὥστε δοκεῖν τῇ μελωδίᾳ δέλεγειν τὰ τε θηρία καὶ τὰ δένδρα. Περὶ δὲ παιδείαν ἀσχοληθεὶς, καὶ τὰ περὶ τῆς θεολογίας μυθολογούμενα μαθὼν, ἀπεδήμησε μὲν εἰς Αἴγυπτον, καὶ καὶ πολλὰ προσεπιμαθὼν, μέγιστος ἐγένετο τῶν Ἑλλήνων ἐν τε ταῖς τελεταῖς καὶ ταῖς θεολογίαις, καὶ ποιήμασι καὶ μελωδίαις. Συνεστρατεύσατο δὲ καὶ τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ διὰ τὸν ἔρωτα τὸν πρὸς τὴν γυναῖκα, καταβῆναι μὲν εἰς ἁδου παραδόξως ἐτόλμησε· τὴν δὲ Περσεφόνην διὰ τῆς ἐμμελείας ψυχαγωγήσας, ἔπεισε συνεργῆσαι ταῖς ἐπιθυμίαις, καὶ συγχωρῆσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τετελευτηκυῖαν ἄνα-

γαγεῖν ἐξ ἄδου παραπλησίως τῷ Διονύσῳ. Καὶ γὰρ ἐκείνον μυθολογοῦσιν ἀναγαγεῖν τὴν μητέρα Σεμέλην ἐξ ἄδου, καὶ μεταδόντα τῆς ἀθανασίας, Θυώνην μετονομάσαι. Ἡμεῖς δ' ἐπεὶ περὶ Ὀρφείως διεληλύθαμεν, μεταβησόμεθα πάλιν ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα.

(C. 26.) 12) Hercules asportat Hesperidum aurea mala; de quibus opiniones discrepant.

26. Οὗτος γάρ, κατὰ τοὺς παραδεδομένους μύθους, καταβὰς εἰς τοὺς κατ' ἄδου τόπους, καὶ προσδεχθεὶς ὑπὸ τῆς Περσεφόνης, ὡς ἂν ἀδελφός, Θησέα μὲν ἀνήγαγεν ἐκ δεσμῶν μετὰ Πειρίδου, χαρισαμένης τῆς Κύρης· τὸν δὲ κύνα παραλαβὼν δεδεμένον, παραδύξως ἀνήγαγε, καὶ φανερόν κατέστησεν ἀνθρώποις. Τελευταῖον δ' ἄθλον λαβὼν ἐνεγκεῖν τὰ τῶν Ἑσπερίδων χρυσαῖα μῆλα, πάλιν ἔπλευσεν εἰς τὴν Αἰβύην. Περὶ δὲ τῶν μῆλων τούτων διαπεφωνήκασιν οἱ μυθογράφοι· καὶ τινες μὲν φασιν ἔν τισι κήποις τῶν Ἑσπερίδων ὑπάρχει κατὰ τὴν Αἰβύην μῆλα χρυσαῖα, τηρούμενα συνεχῶς ὑπὸ τινος δράκοντος φοβερωτάτου· τινὲς δὲ λέγουσι ποιμένας προβάτων κάλλει διαφερούσας κεκτῆσθαι τὰς Ἑσπερίδας· χρυσαῖα δὲ μῆλα ἀπὸ τοῦ κάλλους ὠνομάσθαι ποιητικῶς, ὡς περ καὶ τὴν Ἀφροδίτην χρυσοῦν καλεῖσθαι διὰ τὴν εὐπρέπειαν. Ἕνιοι δὲ λέγουσιν ὅτι πρόβατα τὴν χροάν ἰδιάζουσιν ἔχοντα καὶ παρόμοιον χρυσαῖον, τετευχέναι ταύτης τῆς προσηγορίας· δράκοντα δὲ τῶν ποιμνίων ἐπιμελητὴν καθεσταμένον, καὶ φώμη σώματος καὶ ἀλεῖν διαφέροντα, τηρεῖν τὰ πρόβατα, καὶ τοὺς ληστεύειν αὐτὰ τολμῶντας ἀποκτείνειν. Ἀλλὰ

περὶ μὲν τούτων ἐξέσται διαλαμβάνειν ὥς ἂν ἔκα-
στος ἑαυτὸν πείθῃ. Ὁ δ' Ἡρακλῆς τὸν φύλακα τῶν
μήλων ἀνελών, καὶ ταῦτα ἀποκομίσας πρὸς Εὐρυ-
σθέα, καὶ τοὺς ἄθλους ἐπιτετελεώς, προσεδέχετο τῆς
ἀθανασίας τεύξασθαι, καθάπερ ὁ Ἀπόλλων ἔχρησεν.

(C. 27.) Atlas et Hesperus fratres: Atlantides seu Hesperides,
illius ex Hesperii nata filiae. Quas a Eusiride raptas, Hercules, praeco-
donibus occisis, Atlanti restituit, auctus ob id munere sphaericae
doctrinae, quam ipse postea Graecis impertivit.

27. Ἡμῖν δ' οὐ παραλείπεται τὰ περὶ Ἀτλαντος
μυθολογούμενα, καὶ τὰ περὶ τοῦ γένους τῶν Ἑσπε-
ρίδων. Κατὰ γὰρ τὴν Ἑσπερίτιν ὀνομαζομένην χώ-
ραν φασὶν ἀδελφοὺς δύο γενέσθαι δόξῃ διωνομασμέ-
νους, Ἑσπερον καὶ Ἀτλанта. Τούτους δὲ κεκτῆσθαι
πρόβατα τῷ μὲν κάλλει παράδοξα, τῇ δὲ χροῇ ξανθὰ
καὶ χρυσοειδῆ. ἅφ' ἧς αἰτίας τοὺς ποιητὰς τὰ πρό-
βατα μῆλα καλοῦντας, ὀνομάσαι χρυσαῖα μῆλα. Τὸν
μὲν οὖν Ἑσπερον θυγατέρα γεννήσαντα τὴν ὀνομα-
ζομένην Ἑσπερίδα, συνοικίσει τῷ ἀδελφῷ, ἅφ' ἧς τὴν
χώραν Ἑσπερίτιν ὀνομασθῆναι. Τὸν δὲ Ἀτλанта ἐκ
ταύτης ἐπὶ γεννῆσαι θυγατέρας, ἧς ἀπὸ μὲν τοῦ
πατρὸς Ἀτλαντίδας, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἑσπερίδας
ὀνομασθῆναι. Τούτων δὲ τῶν Ἀτλαντίδων κάλλει
καὶ σφαιροσύνῃ διαφερουσῶν, λέγουσι Βούσιριν τὸν
βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων ἐπιθυμῆσαι τῶν παρθένων
ἐγκρατῆ γενέσθαι. διὸ καὶ ληστὰς ἐπ' αὐτῆς κατὰ
θάλατταν ἀποστείλαντα, διακελεύσασθαι τὰς κόρας
ἄρπάσαι καὶ διακομίσαι πρὸς ἑαυτὸν. Κατὰ δὲ τοῦ-
τον τὸν καιρὸν Ἡρακλῆα τελούντα τὸν ὕστερον ἄ-
θλον, Ἀνταῖον μὲν ἀνελῆν ἐν τῇ Αἰβύῃ, συναναγκά-

ζοντα τοὺς ξένους διαπαλαίειν· Βούσιριν δὲ κατὰ
τὴν Αἴγυπτον τῷ Αἰὺ καλλιερεῖν, σφαγιάζοντα τοὺς
παρεπιδημοῦντας ξένους, τῆς προσηκούσης τιμωρίας
ἄξιῶσαι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνὰ τὸν Νεῖλον πλεύσαντα
εἰς τὴν Αἰθιοπίαν, τὸν βασιλέα τῶν Αἰθιοπῶν Ἡμα-
θίωνα κατάρχοντα μάχης ἀποκτεῖναι· τὸ δ' ὕστα-
τον ἐπαρελθεῖν πάλιν ἐπὶ τὸν ἄθλον. Τοὺς δὲ λη-
στάς ἐν κήποι τινὶ παιζούσας τὰς κόρας συναρπάσαι,
καὶ ταχὺ φυγόντας εἰς τὰς ναῦς ἀποπλεῖν. Τούτοις
δ' ἐπὶ τινας ἀκτῆς δευτροποιουμένοις ἐπιστάντα τὸν
Ἡρακλέα, καὶ παρὰ τῶν παρθένων μαθόντα τὸ συμ-
βεβηκός, τοὺς μὲν ληστής ἅπαντας ἀποκτεῖναι, τὰς
δὲ κόρας ἀποκομίσει πρὸς Ἀτλαντα τὸν πατέρα·
ἀνθ' ὧν τὸν Ἀτλαντα χάριν τῆς εὐεργεσίας ἀποδι-
δόντα, μὴ μόνον δοῦναι τὰ πρὸς τὸν ἄθλον καθή-
κοντα προθύμως, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀστρολο-
γίαν ἀφ' ὁμοῦ διδάξαι. Περιττότερον γὰρ αὐτὸν τὰ
κατὰ τὴν ἀστρολογίαν ἐκπεπονηκότα, καὶ τὴν τῶν
ἁστέρων σφαῖραν φιλοτέχνως ἔχοντα, ἔχειν ὑπόληψιν
ὡς τὸν κόσμον ὅλον ἐπὶ τῶν ὤμων φέροντα. Παρα-
πλησίως δὲ καὶ τοῦ Ἡρακλέους ἐξενέγκαντος εἰς τοὺς
Ἕλληνας τὸν σφαιρικὸν λόγον, δόξης μεγάλης τυ-
χεῖν, ὡς διαδεδεγμένον τὸν Αἰλάντειον κόσμον, αἰ-
νιττομένων τῶν ἀνθρώπων τὸ γεγονός.

(C. 28.) Interea Amazones, ob illati per Herculeum damna rap-
tamque Antiopen, Scythias assumtis, Atticae bellum inferunt, vin-
cunturque Theseo duce.

28. Τοῦ δ' Ἡρακλέους περὶ ταῦτα ὄντος, φασὶ
τὰς ὑπολειφθείσας Ἀμαζόνας, περὶ τὸν Θερμῶδοντα
ποταμὸν ἀθροισθείσας πανδημί, σπεῦσαι τοὺς Ἕλ-

ληνας ἀμύνεσθαι, περὶ ὧν Ἡρακλῆς στρατεύσας
 διερχόμετο. Διαφορεῖται δὲ τοὺς Ἀθηναίους ἐφε-
 λωτίζοντο, διὰ τὸ τὸν Θηαῖα δεδουλώσθαι τὴν ἡγε-
 μόνα τῶν Ἀμαζόνων Ἀντιόπην, ὥς δ' ἔνιοι γράφου-
 σιν, Ἰππολύτην. Συστρατευσάτων δὲ τῶν Σκυθῶν
 ταῖς Ἀμαζόσι, συνέβη δύναμιν ἀξιόλογον ἀθροισθῆ-
 ναι, μεθ' ἧς αἱ προηγούμεναι τῶν Ἀμαζονίδων πε-
 ραιωθεῖσαι τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, προῆγον διὰ
 τῆς Θράκης. Τέλος δὲ πολλὴν τῆς Εὐρώπης ἐπεί-
 θουσαι, κατήντησαν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ κατεστρα-
 τοπέδευσαν, ὅπου νῦν ἐστὶ τὸ καλούμενον ἀπ' ἐκεί-
 νων Ἀμαζονεῖον. Θησεὺς δὲ πυθόμενος τὴν τῶν Ἀμα-
 ζόνων ἔφοδον, ἐβοήθει ταῖς πολιτικαῖς δυνάμεσιν,
 ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀμαζόνα Ἀντιόπην, ἐξ ἧς ἦν
 πεπαιδοποιημένος υἱὸν Ἰππόλυτον. Συνάψας δὲ μά-
 χην ταῖς Ἀμαζόσι, καὶ τῶν Ἀθηναίων ὑπερεχόντων
 ταῖς ἀνδραγαθίαις, ἐνίκησαν οἱ περὶ τὸν Θηαῖα, καὶ
 τῶν ἀντιταχθεισῶν Ἀμαζονίδων ἃς μὲν κατέκοψαν,
 ἃς δὲ τῆς Ἀττικῆς ἐξέβαλον. Συνέβη δὲ καὶ τὴν Ἀν-
 τιόπην, συναγωνισαμένη τῷ ἀνδρὶ Θησεῖ, καὶ κατὰ
 τὴν μάχην ἀροτεύουσαν, ἡρωϊκῶς καταστρέψαι τὸν
 βίον. Αἱ δ' ὑπολειφθεῖσαι τῶν Ἀμαζόνων, ἀπογνοῦ-
 σαι τὴν πατρίδα γῆν, ἐπικλήθον εἰς τὴν Σκυθίαν
 καὶ μετὰ τῶν Σκυθῶν κατώκησαν. Ἡμεῖς δὲ ἀρ-
 κούτως περὶ τούτων διεληλυθότες, ἐπ' ἀνίμῳ πάλιν
 ἐπὶ τὰς Ἡρακλέους πράξεις.

(C. 29.) Perfunctus laboribus Hercules, oraculi iussu, volentem
 e Theopiadibus (quarum brevis historia mæritim) procreantem, ducem
 Iolao, in Sardiniam mittit, expugnatam et deinde sic extultam ab
 hac colonia, ut Carthaginensibus invidiam moveret.

29 Τετελεσκότως γὰρ αὐτοῖς τοὺς ἀθλους, καὶ

DIOL. T. II.

D

τοῦ θεοῦ χρησάντος συμφέρειν πρὸ τῆς εἰς θεοῦς
 μεταλλαγῆς ἀποικίαν εἰς Σαρδῶν πέμψαι, καὶ τοὺς
 ἐκ τῶν Θεσπιῶν αὐτῷ γενομένους υἱοὺς ἡγεμόνας
 ποιῆσαι ταύτης, ἔχοντες τὸν ἀδελφιδόυν Ἰόλαιον ἐκ-
 πέμψαι μετὰ τῶν παίδων, διὰ τὸ παντελοῦς νέους εἶ-
 ναι. Ἀναγκαῖον δ' ἡμῶν φαίνεται προδιελθεῖν περὶ
 τῆς γενέσεως τῶν παίδων, ἵνα τὸν περὶ τῆς ἀποικίας
 λόγον καθαρώτερον ἐκθέσθαι δυνηθῶμεν. Θεσπιὸς
 γὰρ ἰσθρῆς ἦν τὸ γένος ἐπιφανής ἐκ τῶν Ἀθηναίων, υἱὸς
 Ἐρεχθέως. Βασιλεύων δὲ τῆς Ὀρωπύμου χώρας, ἐγέν-
 ησεν ἐκ πλείονων γυναικῶν θυγατέρας πεντήκοντα.
 Ἰφρακλέους δὲ ἔτι παιδὸς ὄντος τὴν ἡλικίαν, καὶ ὥμη
 σώματος ὑπερφυοῦς ὄκτος, ἐφιλοτιμήθη τὰς θυγα-
 τέρας ἐκ τούτου τεκνοποιήσασθαι. Αὐτὸς καλέσας
 αὐτὸν ἐπὶ τινα θυγατέρα, καὶ λαμπρῶς ἐστίασας, ἀπέ-
 στειλε κατὰ μίαν τῶν θυγατέρων αἷς ἀπάσαις μι-
 χεῖς, καὶ ποιήσας ἐγνύσας, ἐγένετο πατὴρ υἱῶν πεν-
 τήκοντα, ὧν λαβόντων τὴν καινὴν προσήγοράν ἀπὸ
 τῶν Θεσπιῶν, καὶ γενομένων ἐτηλικῶν, ἔχοντες ἐκ-
 πέμπειν τοὺς εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν εἰς Σαρδῶν κατὰ
 τὸν χρησμόν. Ἐχονμένου δὲ τοῦ στόλου παντὸς Ἰο-
 λίου, καὶ συνεστρατευμένον σχεδὸν ἀπᾶσας τὰς στρα-
 τείας, ἐπέστρεψεν αὐτῷ τὰ περὶ τοὺς Θεσπιῶν καὶ
 τὴν ἀποικίαν. Τῶν δὲ πεντήκοντα παίδων δύο μὲν
 κατέμειναν ἐν ταῖς Θήβαις, ὧν τοὺς ἀπογόνους φασὶ
 μέχρι τοῦ νῦν τιμᾶσθαι· ἑπτὰ δ' ἐν Θεσπιάς, οὓς
 ἀγομάζουσι Ἀημοῦχους· ὧν καὶ τοὺς ἀπογόνους ἡγή-
 σασθαι φασὶ τῆς πόλεως μέχρι τῶν νεωτέρων και-
 ϶ων. Τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπαντας Ἰόλαιος ἀναλαβὼν,

καὶ πολλοὺς ἄλλους τοὺς βουλομένους κοινωνεῖν τῆς ἀποικίας, ἔπλευσεν εἰς τὴν Σαρδίαν. Κρατήσας δὲ μάχῃ τῶν ἑγχωρίων, κατεκληρούχησε τὸ κάλλιστον τῆς νήσου, καὶ μάλιστα τὴν πεδιάδα χώραν, ἣν μέγχοι τοῦ νῦν καλεῖσθαι Ἰολαεῖον. Ἐξημερώσας δὲ τὴν χώραν, καὶ κατὰφυτον δένδροισι καρπίμοις ποιήσας, κατεσκεύασε περιμάχτην. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ ἡ νῆσος διανομήσθη τῇ τῶν καρπῶν ἀφθονίᾳ, ὥστε Καρχηδονίους ὕστερον αὐξηθέντες ἐπιθυμῆσαι τῆς νήσου, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας καὶ κινδύνους ὑπὲρ αὐτῆς ἀναδέξασθαι. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἐν τοῖς οἰκείοις χρόνοις ἀναγράφομεν.

(C. 30.) Ab Iolao arcessitus e Sicilia Daedalus multis Sardiniam operibus decorat: Iolau nomine suo civis appellat, post ἀπογίωσεν ipse Pater dictus. Revertens in Graeciam, novam relinquit in Sicilia coloniam: at illa Sardiniensis, oraculo ita ferente, semper invicta.

30. Τότε δ' ὁ Ἰόλαος καταστήσας τὰ περὶ τὴν ἀποικίαν, καὶ τὸν Δαίδαλον ἐκ τῆς Σικελίας μεταπεμψάμενος, κατεσκεύασεν ἔργα πολλὰ καὶ μεγάλα, μέγχοι τῶν νῦν καίρων διαμένοντα, καὶ ἀπὸ τοῦ κατεσκευάσαντος Δαιδάλεια καλούμενα. Ὡκοδόμησε δὲ καὶ γυμνάσια μεγάλα καὶ πολυτελῆ, καὶ δικαστήρια κατέστησε, καὶ τὰλλα τὰ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν συντείνοντα. Ὠνόμασε δὲ καὶ τοὺς λαοὺς Ἰολαίους, ἀφ' ἑαυτοῦ θύμενος τὴν προσηγορίαν, συγχωρησάντων τῶν Θεσπιῶδων, καὶ δόντων αὐτῷ τοῦτο τὸ γέρας, καθάπερ εἰ τιμὴ πατρὶ. Διὰ γὰρ τὴν πρὸς αὐτοὺς σπουδὴν ἐπὶ τοσοῦτον εὐνοίας προήχθησαν, ὥστε ἐπ' αὐτὸν αὐτῷ περιθεῖναι τὴν τοῦ χορέως πρὸς ἡγορίαν. Διόπερ ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις οἱ τῆς θυ-

οίας τελούντες τούτῳ τῷ θεῷ προσαγορευουσιν αὐ-
 τὸν Ἰόλαον πατέρα, καθάπερ οἱ Πέρσαι τὸν Κῦ-
 ρον. Μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν Ἰόλαος ἐπανιών εἰς τὴν
 Ἑλλάδα, καὶ προσπλεύσας τῇ Σικελίᾳ, οὐκ ὀλίγον
 χρόνον διέτριψεν ἐν τῇ νήσῳ· καθ' ὃν δὴ χρόνον καὶ
 τινες τῶν συναποδημούντων αὐτῷ, διὰ τὸ κάλλος
 τῆς χώρας κατέμειναν ἐν τῇ Σικελίᾳ, καὶ τοῖς Σικα-
 τοῖς καταμιγνέτες, ἐν ταύτῃ κατώκησαν, τιμώμενοι
 διαφερόντως ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων. Ὁ δ' Ἰόλαος μεγά-
 λης ἀποδοχῆς τυγχάνων, καὶ πολλοὺς εὐεργετῶν, ἐν
 πολλαῖς τῶν πόλεων ἐτιμήθη τεμένεσι καὶ τιμαῖς
 ἡρωϊκαῖς. Ἴδιον δὲ τι καὶ παράδοξον συνεβη γενέ-
 σθαι κατὰ τὴν ἀποικίαν ταύτην. Ὁ μὲν γὰρ θεὸς
 ἔχρησεν αὐτοῖς, ὅτι πάντες οἱ τῆς ἀποικίας ταύτης
 μετασχόντες, καὶ οἱ τούτων ἔκγονοι, διατελέσουσιν
 ἅπαντα τὸν αἰῶνα διαμέοντες ἐλεύθεροι. Τὸ δ'
 ἀποτελεσμα τούτων ἀκολούθως τῷ χρησμῷ διαμένει
 μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν. Οἱ μὲν γὰρ λαοὶ διὰ
 τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου, πλειόνων τῶν βαρβάρων ὄν-
 των τῶν μετεσχηκότων τῆς ἀποικίας, ἐξεβαρβαρώθη-
 σαν, καὶ μεταστάντες εἰς τὴν ὀρεινὴν, ἐν ταῖς δυσχω-
 ρίαις κατώκησαν. Ἐθίσαντες δ' ἑαυτοὺς τρέφεσθαι
 γάλακτι καὶ κρέασι, καὶ πολλὰς ἀγέλας κτηνῶν τρέ-
 φοντες, οὐκ ἐπέδεδοντο σίτου. Κατασκευάσαντες δ'
 οἰκῆσεις ἑαυτοῖς καταγείους, καὶ τὴν τοῦ βίου διεξα-
 γωγὴν ἐν τοῖς ὀρύγμασι ποιοῦμενοι, τοὺς ἐκ τῶν πο-
 λέμων κινδύνους ἐξέφυγον. Ἀπὸ καὶ πρότερον μὲν
 Καρχηδόνιοι, μετὰ δὲ ταῦτα Ῥωμαῖοι πολλάκις πο-
 λεμήσαντες τούτοις, τῆς προθέσεως διήμαρτον. Καί

περὶ μὲν Ἰολάου καὶ Θεσπιάδων, ἔτι δὲ τῆς ἀποϊ-
κίας τῆς εἰς Σαρδῶν γενομένης ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς
ῥηθῆσι. Περὶ δ' Ἡρακλέους τὰ συνεχῇ τοῖς εἰρη-
μένοις προσθήσομεν.

(C. 31.) De sobole sollicitus Hercules pro Megara uxore, quam
Iolao concedit, Iolen ambit. Accepta repulsa, Euryti patris equas
abigit, huiusque filium, Iphitum, insequentem de turri præcipitat.
Tum Neleum ac Deiphobum frustra adiens, expiationis causa Om-
phalæ, Mæonum reginæ, in servitutem traditur, regnoque la
Cercopibus liberato, et libertatem ipse et reginæ coniugium con-
sequitur.

31. Τελέσας γὰρ τοὺς ἄθλους, τὴν μὲν ἑαυτοῦ
γυναῖκα Μεγάραν συνόκισεν Ἰολάῳ, διὰ τὴν περὶ
τὰ τέκνα συμφορὰν ὑποπιτευσάμενος τὴν ἐξ ἐκείνης
παιδοποιῶν, ἐτέραν δὲ ἐξῆτει πρὸς τέκνων γένεσιν
ἀνυποπιον. Διόπερ ἐμνήστευσεν Ἰόλῃν τὴν Εὐρύ-
του τοῦ δυναστεύσαντος Οἰχαλίας. Ὁ δ' Εὐρύτου,
διὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγάρης γενομένην ἀτυχίαν εὐλαβη-
θεὶς, ἀπεκρίθη βουλευέσθου περὶ τοῦ γάμου. Ὁ δὲ
ἀποτυχὼν τῆς μνηστείας, διὰ τὴν ἀτιμίαν ἐξήλασε
τὰς ἵππους τοῦ Εὐρύτου. Ἰφίτου δὲ τοῦ Εὐρύτου
τὸ γεγονὸς ὑποπιτεύσαντος, καὶ παραγενομένου κατὰ
ἐπιτησιν τῶν ἵππων εἰς Τίρυνθα, τοῦτον μὲν ἀναβι-
βάσας δ' Ἡρακλῆς ἐπὶ τινα πύργον ὑψηλόν, ἐκέλευ-
σεν ἀφορᾶν μὴ που γεμόμεναι τυγχάνουσιν. Οὐ δυ-
ναμένου δὲ κατανοῆσαι τοῦ Ἰφίτου, φήσας αὐτὸν
ψευδῶς κατητιῶσθαι τὴν κλοπὴν, κατεκρήμνισεν
ἀπὸ τοῦ πύργου. Διὰ δὲ τὸν τοῦτου θάνατον Ἡρά-
κλῆς νοσήσας, παρῆλθεν εἰς Πύλον πρὸς Νηλέα, καὶ
παρεκάλεσεν αὐτὸν καθῆραι τὸν φόνον. Ὁ μὲν οὖν
Νηλεὺς βουλευσάμενος μετὰ τῶν υἱῶν, ἔλαβε πᾶν-

τας, πλὴν Νέστορος τοῦ νεωπάτου, συγκαταίνου-
 τας μὴ προσδεῖσθαι τὸν καθαρμόν. Ὁ δ' Ἡρα-
 κλῆς τότε μὲν παρελθὼν πρὸς Διήφοβον τὸν Ἴππο-
 λύτου, καὶ πείσας αὐτόν, ἐκαθάρθη· οὐ δυνάμενος
 δὲ ἀπολυθῆναι τῆς νόσου, ἐπηρώτησε τὸν Ἀπόλλωνα
 περὶ τῆς θεραπείας. Τοῦτου δὲ χρήσαντος, οὔτε ῥᾶν
 οὕτως ἀπολυθήσεται τῆς νόσου, εἰ πράθεις δικαίως,
 τὴν αὐτοῦ τιμὴν ἀποδοῖν τοῖς Ἰφίτου παισίν· ἀναγ-
 καζόμενος οὖν πείθεσθαι ὑπὸ τῆς νόσου τῷ χρησμῷ,
 μετὰ τινων φίλων ἔπλευσεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐπεὶ δ'
 ὑπομείνας ἐκουσίως, ὑπὸ τινος τῶν φίλων ἐπράθη,
 καὶ δοῦλος ἐγένετο Ὀμφάλῃς τῆς Ἰαρδάνου, βασι-
 λευοῦσης τῶν τότε Μαιόνων, νῦν δὲ Λυδῶν ὀνομα-
 ζομένων. Καὶ τὴν μὲν τιμὴν ὁ ἀποδόμενος τὸν Ἡρα-
 κλῆα τοῖς Ἰφίτου παισὶν ἀπέδωκε κατὰ τὸν χρησμόν·
 ὁ δ' Ἡρακλῆς ὑγιασθεὶς, καὶ δούλευον τῇ Ὀμφάλῃ,
 τοὺς κατὰ τὴν χώραν ληστεύοντας ἐκόλασε. Τοὺς
 μὲν γὰρ ὀνομαζομένους Κέρκωπας, ληστεύοντας καὶ
 πολλὰ κακὰ διεργαζομένους, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν,
 οὓς δὲ ζωγῇσας, δεδεμένους παρέδωκε τῇ Ὀμφάλῃ.
 Συλῆα δὲ τοὺς παριόντας ξένους συναρπάζοντα, καὶ
 τοὺς ἀμπελῶνας σκάπτειν ἀναγκάζοντα, τῷ σκαφεῖσι
 πατάξας ἀπέκτεινεν. Ἰώνων δὲ λεηλατούντων πολ-
 λὴν τῆς ὑπὸ Ὀμφάλῃ χώρας, τὴν τε λείαν ἀφείλετο
 καὶ τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἐποιοῦντο τὴν ὀρυμνίαν, ἐκπορθεῖ-
 σας, ἐξηνδραποδίστατο καὶ κατέσκαψεν. Ἡ δὲ Ὀμ-
 φάλῃ, ἀποδεχομένη τὴν ἀνδρείαν τοῦ Ἡρακλέους,
 καὶ πυθομένη τίς ἐστὶ καὶ τίνων, ἐθαύμασε τὴν ἀρετὴν
 αὐτοῦ· ἐλεύθερον δ' ἀφείσα, καὶ συνοικήσασα αὐτῷ,

Λαμόν ἐγέννησε. Προὔπηρχε δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τὸν τῆς δουλείας καιρὸν ἐκ δούλης υἱὸς Κλεόλματος.

(C. 32.) Post in Peloponnesum regressus, navibus Troiam petit, iniurias a Laomedonte olim illatas vindicaturus. Quid o in acie interempto, Laomedontem multasque eius copias caedit. Priami regnum paternum tradit, atque Hesionei forti Telamoni locat.

32. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπανελθὼν εἰς Πιλοπὲννησον, ἐστράτευσεν εἰς Ἴλιον, ἐγκαλὼν Λαομέδοντι τῷ βασιλεῖ. Οὗτος γάρ, Ἡρακλέους στρατεύοντος μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τὸ χρονομαλλον δέρας, καὶ τὸ κῆτος ἀνελόντος, ἀπεστέρησε τῶν ὁμολογημένων ἵππων· περὶ ὧν ἐν τοῖς Ἀργοναύταις τὰ κατὰ μέρος μικρὸν ὑστερον διεξιμέν. Καὶ τότε μὲν διὰ τὴν μετ' Ἰάσονος στρατείαν ἀσχοληθεῖς, ὑστερον δὲ λαθὼν καιρὸν, ἐπὶ τὴν Τροίαν ἐστράτευσεν, ὥς μὲν τινὲς φασί, ναυσὶ μακραῖς ὀκτὼ καὶ δέκα, ὥς δὲ Ὀμηρος γέγραπεν, ἔξ ταῖς ἀπάσαις, ἐν οἷς παρεισάγει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Τληπόλεμον, λέγοντα,

Ἄλλ' οἶόν τινά φασι βίην Ἡρακλῆειν

εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα·

Ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος·

Ἐξ οἷης σὺν ἡυσὶ καὶ ἀνδράσι παντοτέροισιν.

Ἴλιον ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγνίας.

Ὁ δ' οὖν Ἡρακλῆς καταπλεύσας εἰς τὴν Τρωάδα, αὐτὸς μὲν μετὰ τῶν ἀρίστων προῆγεν ἐπὶ τὴν πόλιν· ἐπὶ δὲ τῶν νεῶν κατέλειπεν ἡγεμόνα τὸν Ἀμφιαράδου υἱὸν Ὀϊκλέα. Λαομέδων δὲ, ἀπροςδοκῆτον τῆς παρουσίας τῶν πολεμίων γενομένης, δύναμιν ἀξιόλογον συναγαγεῖν ἐξεκλείσθη διὰ τὴν ὀξύτητα τῶν καιρῶν. ἀθροίσας δὲ ὅσους ἐδύνατο, μετὰ τοῦτων ἦλθεν εἰς τὰς καῦς, ἐλπίζων, ἡ ταύτας ἐμπροσθε,

τέλος ἐπιθήσειν τῷ πολέμῳ. Τοῦ δὲ Ὀϊκλέους ἅπαν-
τήσαντος, ὁ μὲν στρατηγὸς Ὀϊκλῆς ἔπασεν· οἱ δὲ
λοιποὶ συνδιωχθέντες εἰς τὰς ραῦς, ἔφθασαν ἀνα-
πλεύσαντες ἀπὸ τῆς γῆς. Λαομέδων δὲ ἐπανελθὼν,
καὶ πρὸς τῇ πόλει τοῖς μεθ' Ἡρακλέους συμβαλὼν,
αὐτὸς τε ἔπεσε, καὶ τῶν συναγωνιζομένων οἱ πλείους.
Ἡρακλῆς δὲ τὴν πόλιν ἔλὼν κατὰ κράτος καὶ πολ-
λοὺς ἐν χειρῶν νόμῳ κατασφάζας, Πριάμῳ τὴν βα-
σιλείαν ἀπέδωκε τῶν Πλῆων, διὰ τὴν δικαιοσύνην.
Οὗτος γὰρ μόνος τῶν νικῶν τοῦ Λαομέδοντος ἐναν-
τιούμενος τῷ πατρὶ, τὰς ἵππους συνεβούλευεν ἀπο-
δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τὰς ἐπαγγελίας. Ὁ δ' Ἡρα-
κλῆς ἐστεφάνωσε Τελαμῶνα ἀριστείσις, δούς αὐτῷ
τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα Πασιόνην. Οὗτος γὰρ
κατὰ τὴν πολιορκίαν πρῶτος βιασάμενος, εἰσέπεσεν
εἰς τὴν πόλιν, Ἡρακλέους προσβαλόντος κατὰ τὸ καρ-
τερώτατον μέρος τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως.

(C. 33.) Tum bellat contra Augeam, qui mercedem recusarat. Re infecta, Olenum ad Dexamenum abit, obtruncatoque in Hippolytae nuptiis Eurytione Centauro, Tiryntem ad Eurystheum, et hinc insidiarum metu in exilium missus, Pheneum in Arcadia fugit. Hic per opportunitatem et Eurytum, et patrem eius Augeam necat, Elidemque Phyleo tradit. Tyndareum, Sparta eiectionem, commissa pugna, in regnum restituit. In Arcadia quum Augen compressisset, ipse Stymphalum se recipit; illa damnata a patre, ut submergeretur, in via parit filium, in Parthenio monte relictum, servataque Caribus dono permittitur. Infans, a pastoribus educatus Tel. phi nomine, postquam adolevisset, matrem apud Teuthrantem reperit, huiusque cum filia Mysine regnum nanciscitur.

33. Μετὰ δὲ ταῦτα, Ἡρακλῆς μὲν ἐπανελθὼν
εἰς Πελοπόννησον, ἐστράτευσεν ἐπ' Αὐγείαν, διὰ τὴν
ὑποστέρησιν τοῦ μισθοῦ. Γενομένης δὲ μάχης πρὸς
τοὺς Ἠλείους, τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς Ὠλεον πρὸς
Δεξάμενον. Τῆς δὲ τούτου θυγατρὸς Ἰππολύτης

συνοικίζομένης Ἀζάνι, συνδειπνῶν Ἡρακλῆς, καὶ θεα-
 σάμενος ἐν ταῖς γάμοις ὑβρίζοντα τὸν Κένταυρον
 Εὐρυτίωνα, καὶ τὴν Ἱππολύτην βιάζομενος, ἀπέκτει-
 νεν. Εἰς Τίρυνθα δὲ Ἡρακλῆους ἐπανελθόντος, Εὐ-
 ρυσθεὺς αἰτιασάμενος αὐτὸν ἐπιβουλεύειν τῇ βασι-
 λείᾳ, προσέταξεν ἀπελθεῖν ἐκ Τίρυνθος, αὐτὸν τε
 καὶ τὴν Ἀλκμήτην, καὶ Ἰφικλέα καὶ Τόλαιον. Διό-
 περ ἀναγκασθεὶς ἔφυγε μετὰ τούτων καὶ κατώκησε
 τῆς Ἀρκαδίας ἐν Φενεῳ̃. Ἐντεῦθεν δὲ ὀρμώμενος,
 καὶ πυθόμενος ἐξ Ἰλιδος πομπὴν ἀποστελλέσθαι Πο-
 σειδῶνι εἰς Ἰσθμόν, καὶ ταύτης ἀφηγεῖσθαι Εὐρυ-
 τον τὸν Αὐγέου, προσπεσὼν ἄφνω, τὸν Εὐρυτιον
 ἀπέκτεινε περὶ Κλεωνάς, ἔνθα νῦν ἱερὸν ἐστὶν Ἡρα-
 κλέους. Μετὰ δὲ ταῦτα στρατεύσας ἐπὶ τὴν Ἰλιαν,
 τὸν τε βασιλεῖα ἐφόρευσεν Αὐγέα, καὶ τὴν πόλιν
 ἔλθων κατὰ κράτος, Φυλέα τὸν Αὐγέου μετεπέμψα-
 το, καὶ τοῦτω τὴν βασιλείαν παρέδωκεν· ἦν γὰρ υἱὸς
 τοῦ πατρὸς [αὐτοῦ] πεφυγαδευμένος, καθ' ὃν και-
 ρὸν δικαστὴς γενόμενος τῷ πατρὶ πρὸς Ἡρακλέα
 περὶ τοῦ μισθοῦ, τὸ νίκημα ἀπέδωκεν Ἡρακλεῖ.
 Μετὰ δὲ ταῦτα Ἱπποκόων μὲν ἐφυγάδευσεν ἐκ τῆς
 Σπάρτης τὸν ἀδελφὸν Τυνδάρεω· Οἰωνὸν δὲ τὸν Λι-
 κυννίου, φίλον ὄντα Ἡρακλέους, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἱππο-
 κόωντος, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες, ἀπέκτειναν· ἐφ'
 οἷς ἀγαπηκτῆσας Ἡρακλῆς ἐστράτευσεν ἐπ' αὐτοὺς·
 μεγάλη δὲ μάχη νικήσας, παμπληθεῖς ἀπέκτεινε.
 Τὴν δὲ Σπάρτην ἔλθων κατὰ κράτος, κατήγαγεν ἐπὶ
 τὴν βασιλείαν Τυνδάρεω τὸν πατέρα τῶν Διοσκυ-
 ρων, καὶ τὴν βασιλείαν Τυνδάρεω ὡς δορυκτῆτον

παρέθετο, προστάξας τοῖς ἀφ' αὐτοῦ γενομένοις φυλάττειν. Ἐπεσον δ' ἐν τῇ μάχῃ τῶν μὲν μετ' Ἡρακλέους ὀλίγοι παντελῶς, ἐν οἷς ἦσαν ἐπίφανεῖς ἄνδρες Ἰφίκλος καὶ Κηφῶς υἱοί, τὸν ἀριθμὸν ὄντες δέκα καὶ ἐπὶ τρεῖς γὰρ ἀπὸ τῶν εἴκοσι μόνοι διεσώθησαν. τῶν δ' ἐναντίων αὐτός τε ὁ Ἱπποκόων, καὶ μετ' αὐτοῦ δέκα μὲν υἱοί, τῶν δ' ἄλλων Σπαρτιατῶν παμπληθεῖς. Ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς στρατείας ἐπανιὼν εἰς τὴν Ἀρκαδίαν, καὶ καταλύσας παρὰ Ἄλει τῷ βασιλεῖ, τῇ θυγατρὶ τρίτου λάθρα μιγείς Αὔγῃ, καὶ ταύτην ποιήσας ἔγκυον, εἰς Στύμφαλον ἐπανήλθεν. Ἄλεως δὲ ἀγνοῶν τὸ πεπραγμένον, ὥς ὁ τῆς γαστροῦς ὄγκος ἐμήνυσε τὴν φθοράν, ἐξήτει τὸν φθείραντα. Τῆς δὲ Αὔγης ἀποφαينوμένης, ὅτι βιάσασαίτο αὐτὴν Ἡρακλῆς, ἀπιστήσας τοῖς ὑπὸ ταύτης λεγομένοις, ταύτην μὲν παρέδωκε Ναυπλίῳ φίλῳ καθεστῶτι, καὶ προσέταξε καταποντίσαι. Αὔγῃ δὲ ἀπαγομένη εἰς Ναυπλίαν, καὶ γενομένη κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος, ὑπὸ τε τῶν ὠδίνων καταβαρυνμένη, παρῆλθεν εἰς τὴν πλησίαν ὕλην, ὥς ἐπὶ τινα χορίαν ἀναγκαίαν τεκοῦσα δὲ παιδίον ἄρρεν, ἀπέλιπε τὸ βρέφος εἰς τινὰς θάμνους κρύψασα. Μετὰ δὲ ταῦτα Αὔγῃ μὲν ἀπηλλάγῃ μετὰ Ναυπλίου, καὶ κατανήσασα τῆς Ἀργείας εἰς τὸν ἐν Ναυπλίᾳ λιμένα, παραδόξου σωτηρίας ἔτυχεν. Ὁ γὰρ Ναυπλῖος καταποντίσαι μὲν αὐτὴν κατὰ τὰς ἐντολάς αὐκ' ἔκρινε, ξένοις δὲ τισι Κερσὶν ἀναγομένοις εἰς τὴν Ἀσίαν δωρήσασθαι. Οὗτοι δ' ἀπαγαγόντες εἰς τὴν Ἀσίαν, ἀπέδοντο τὴν Αὔγην τῷ βασιλεῖ τῆς Μυσίας Τεύθραντι. Τὸ δὲ

απολειφθέν ἐν τῷ Παρθενίῳ βρέφος ὑπὸ τῆς Αὔρης
 βουκόλοι τινὲς Κορύθου τοῦ βασιλέως εὐρόντες ὑπὸ
 τινος ἐλάφου τῷ μαστῷ τρεφόμενον, ἐδώρῃσαντο τῷ
 δεσπότῃ. Ὁ δὲ Κόρυθος παραλαβὼν τὸ παιδίον
 ἄσμενος, ὡς ἴδιον υἱὸν ἔτρεφε, προσαγορεύσας Τη-
 λεφον, ὑπὸ τῆς τρεφούσης ἐλάφου. Τηλέφος δὲ ἀν-
 δρωθεὶς, καὶ τὴν μητέρα μαθεῖν σπεύδων παρήλθεν
 εἰς Ἀσλοφύς, καὶ χρησμὸν ἔλαβε, πλεῖν εἰς τὴν Μυ-
 σίαν πρὸς Τεύθραντα τὸν βασιλέα. Ἀνερῶν δὲ τὴν
 μητέρα, καὶ γνωσθεὶς τίνος ἦν πατρός, ἀποδοχῆς
 ἐτύγχανε τῆς μεγίστης. Ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὢν ἀφ-
 ῥείων, τὴν θυγατέρα Ἀργιόπην συνώκισε τῷ Τηλέφῳ,
 καὶ διάδοχον ἀπέδειξε τῆς βασιλείας.

(C. 34.) Relicta Peloponneso, Hercules Calydonem, Actolinio urbem, se confert, et Deianiram, Oenei f., ducit uxorem. Huius frater, Meleager, iam extinctus tum erat. Itaque per digressionem apri Calydoni ab eo confixi historia, Meleagri interitus, (C. 35.) et Periboeae, ad mortem condemnatae, cum Oeneo connubium narratur. De Calydoniorum agro bene meret Hercules, facto novo Ache- loi alveo; unde nata fabula de cornu Amalthaeae.

34. Ἡρακλῆς δὲ μετὰ τὴν ἐν Φενεῷ κατοίκησιν
 ἔτει πέμπτῳ, δυσφορῶν ἐπὶ τῷ τετελευκέναι Οἰωνὸν
 τὸν Αἰνυμνίου καὶ Ἰφικλον τὸν ἀδελφόν, ἀπῆλθεν
 ἑκουσίως ἐξ Ἀκαδίας καὶ πάσης Πελοποννήσου. Συν-
 ἀπελθόντων δ' αὐτῷ πολλῶν ἐκ τῆς Ἀρχαδίας, ἀπῆλ-
 θε τῆς Αἰτωλίας εἰς Καλυδῶνα, καὶ κεῖ κατοίκησεν.
 Οὐκ ὄντων δ' αὐτῷ παίδων γησίων, οὐδὲ γαμετῆς
 γυναικός, ἔφημε Ἀγῆννεϊραν τὴν Οἰνέως, τετελευτη-
 κότες ἤδη Μελεάγρου. Οὐκ ἀνοίκειον δ' εἶναι νομί-
 ζομεν βραχὺ παρρηϊάντας ἡμᾶς ἀπαγγεῖλαι τὴν περὶ
 τὸν Μελεάγρον περιπέτειαν. Οἰνεὺς γάρ, γενομένης

αὐτοῖς εὐκαρπίας τοῦ σίτου, τοῖς μὲν ἄλλοις θεοῖς
 ἐτέλεσε θυσίας, μόνης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ὠλεγώρησεν·
 δι' ἣν αἰτίαν ἡ θεὸς αὐτῇ μηνίσασα, τὸν διαβεβοη-
 μένον Κιλυδώριον ὕν ἄνῃκεν, ὑπερφυῖ τὸ μέγεθος.
 Οὗτος τὴν συνεγγυς χώραν καταφθείρων, τὰς κτή-
 σεις ἐλυμαίνεται. Διόπερ Μελέαγχρος ὁ Οἰνέως τὴν
 μὲν ἡλικίαν μάλιστα ἀκμάζων, ῥώμῃ δὲ καὶ ἀνδρείᾳ
 διαφέρων, παρέλαβε πολλοὺς τῶν ἀρίστων ἐπὶ τὴν
 τοῦτου κυνηγίαν. Πρώτου δὲ Μελεάγχρου τὸ θη-
 ριον ἀκοντίσαντος, ὁμολογοῦμενον αὐτῷ τὸ πρωτεῖον
 συνεχωρήθη· τοῦτο δ' ἦν ἡ δορὰ τοῦ ζῶου. Μετε-
 χούσης δὲ τῆς κυνηγίας Ἀταλάντης τῆς Σχοινέως,
 ἐρασθεὶς αὐτῆς ὁ Μελέαγχρος, παρεχώρησε τῆς δορᾶς
 καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἀριστείαν ἐπαίνου. Ἐπὶ δὲ τοῖς
 πράχθεϊσιν οἱ Θεστίου παῖδες συγκυνηγοῦντες ἡγα-
 γάκησαν, οἱ ξένην γυναῖκα προετίμησεν αὐτῶν,
 παραπέμψας τὴν οἰκειότητα. Διόπερ ἀκυροῦντες
 τοῦ Μελεάγχρου τὴν δωρεάν, ἐνήδρευσαν Ἀταλάντην,
 καὶ κατὰ τὴν εἰς Ἀρκαδίαν αὐτῆς ἐπάνοδον ἐπιθέμε-
 νοι, τὴν δορὰν ἀφείλοντο. Μελέαγχρος δὲ διὰ τε τὸν
 πρὸς τὴν Ἀταλάντην ἔρωτα, καὶ διὰ τὴν ἀτιμίαν πα-
 ροξυνθεὶς, ἐβοήθησε τῇ Ἀταλάντῃ. Καὶ τὸ μὲν πρῶ-
 τον παρικήλει τοὺς ἡσπακότας ἀποδοῦναι τῇ γυναικὶ
 τὸ δοθὲν ἀριστεῖον· ὥς δ' οὐ προσεῖχον, ἀπέκτεινεν
 αὐτούς, ὄντας τῆς Ἀλθαίας ἀδελφούς. Διόπερ ἡ μὲν
 Ἀλθαία γενομένη περιυγῆς ἐπὶ τῇ τῶν δμαίων
 ἀναιρέσει, ἀρᾶς ἔθετο καθ' ἧς ἠξίωσεν ἀποθανεῖν
 Μελέαγχρον· καὶ τοὺς ἀθανάτους ὑπακούσαντας ἐπε-
 νεγκεῖν αὐτῇ τὴν τοῦ βίου καταστροφὴν. Ἐντοὶ δὲ

μυθολογοῦσιν, ὅτι κατὰ τὴν Μελεάγρου γένεσιν τῇ Ἀλθαίᾳ τὰς Μοίρας καθ' ὕπνους ἐπιστάσας εἰπεῖν, ὅτι τότε τελευτήσει Μελεάγρος ὁ υἱὸς αὐτῆς, ὅταν ὁ δαλὸς κατακαυθῇ. Διόπερ τεκοῦσαν, καὶ νομίσασαν ἐν τῇ τοῦ δαλοῦ φυλακῇ τὴν σωτηρίαν τοῦ τέκνου κείσθαι, τὸν δαλὸν ἐπιμελῶς τηρεῖν. Τότερον δ' ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν ἀδελφῶν παροξυνθεῖσαν, τὸν δαλὸν κατακαῦσαι, καὶ τῷ Μελεάγρῳ τῆς τελευτῆς τὴν αἰτίαν καταστήναι· ἀεὶ δὲ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις λυπομένην τὸ τέλος ἀγχόνη τὸν βίον καταστρέψαι.

35. Ἀμα δὲ τοῦτοις πραγματοποιέοις, Ἰππόβουρον ἐν Ἰλένῳ πρὸς τὴν θυγατέρα Περίβοιαν, γάμκουσαν αὐτὴν ἐξ Ἄρεος ὑπάρχειν ἔγκυον, διενεχθέντα, πέμψαι ταύτην εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα, καὶ παρακελεύσασθαι αὐτὴν ἀφανίσαι τὴν ταχίστην. Ὁ δ' Οἰνεὺς ἀπολωλεκῶς προσφάτως υἱὸν καὶ γυναῖκα, τὸ μὲν ἀποκτεῖναι τὴν Περίβοιαν ἀπέργων, γήμας δὲ αὐτὴν, ἐγέννησεν υἱὸν Τυδεά. Τὰ μὲν οὖν περὶ Μελεάγρου καὶ Ἀλθαίαν, εἰ δ' Οἰνέα, τοιαύτης ἔτυχε διεξόδου. Ἡρακλῆς δὲ τοῖς Καλυδωνίοις βουλόμενος χαρίσασθαι, τὸν Ἀχελῶν ποταμὸν ἀπέστρεψε, καὶ ὅσιν ἄλλην κατασκευάσας, ἀπὸ λαβὴ χώραν πολλὴν καὶ πᾶμφορον, ἀφνευομένην ὑπὸ τοῦ προσηρημένου ῥείθρου. Διὸ καὶ τῶν ποιητῶν τινὰς μυθοποιῆσαι τὸ προχθέν· παρειαῖον γὰρ τὸν Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Ἀχελῶν συνάψαι μάχην, ὁμοιωμένου τοῦ ποταμοῦ ταύρῳ· κατὰ δὲ τὴν συμπλοκὴν θάτερον τῶν κρατῶν κλάσαντι,

δωρήσασθαι τοῖς Αἰτωλοῖς· ὁ προσαγορευῆσαι κέρας Ἀμαλθείας· ἐν ᾧ πλατύνουσι πάσης ὑποφωτῆς ὄρας ὑπάρχειν πλήθος, βοτρυῶν τε καὶ μῆλων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων· αἰνιτιζομένων τῶν ποιητῶν, κέρας μὲν τοῦ Ἀχελώου τὸ διὰ τῆς διώρυγος φερόμερον φεῖθρον, τὰ δὲ μῆλα καὶ τὰς ῥοαῖς καὶ τοὺς βότρυς δηλοῦν τὴν καρποφόρον χώραν, τὴν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀρδευομένην, καὶ τὸ πλήθος τῶν καρποφορούντων φυτῶν· Ἀμαλθείας δ' εἶναι κέρας, οἶονεῖ τινος ἀμαλακιστίης, δι' ἧς τὴν εὐτονίαν τοῦ κατασκευάσαντος δηλοῦσθαι.

(C. 36.) Calydoniorum in bello contra Thesprotos socius Heracles, Ephrami vi capit, et rege Phyleo neciso, ex eius filia captiva Thepolemum procreat. Mox ob Eurynomum, casu ab eo necatum, cum Deianira aufugit: quam Nessus Centaurus per Evenum flumen portans, violat: frustra cupiit, sagittaque confixus crudeli philtro donavit. Hercules cum sociis Cycem, Trachiniae regem hospes adit.

36. Πρακλῆς δὲ τοῖς Καλυδωνίοις συστρατεύσας ἐπὶ Θεσπρωτοῦς, πόλιν τε Ἐφύραν κατὰ κράτος εἴλε, καὶ Φυλέα τὸν βασιλεῖα τῶν Θεσπρωτῶν ἀπέκτεινε· λαβὼν δὲ αἰχμάλωτον τὴν θυγατέρα τοῦ Φυλέως, ἐπεμίγη ταύτῃ, καὶ ἐτέκνωσε Τληπόλεμον. Μετὰ δὲ τὸν Ἀθηανείρας γάμον τρισὶν ὕστερον ἔτεσι δειπνῶν παρ' Οἰνεῖ, διακονοῦντος Εὐρυνόμου τοῦ Ἀρχιτέλους υἱοῦ, παιδὸς τὴν ἡλικίαν, ἀμαρτάνοντος δὲ ἐν τῷ διακονεῖν, πατάξας κονδύλῳ, καὶ βαρυντήρας τῆς πληγῆς γενομένης, ἀπέκτεινεν ἀκουσίως τὸν παῖδα. Περιαλγῆς δὲ γενόμενος ἐπὶ τῷ πάθει, πάλιν ἐκ τῆς Καλυδῶνος ἐκουσίως ἔφυγε μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀθηανείρας, καὶ Ἄλλου τοῦ ἐκ ταύτης παιδὸς ὄντος τὴν ἡλικίαν. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενος

ἤλθε πρὸς τὸν Εὐήρον ποταμόν, κατέλαβε Νέσσον
τὸν Κένταυρον μισθοῦ διαβιβάζοντα τὸν ποταμόν.
Οὗτος δὲ πρῶτον διαβιβάσας τὴν Δηϊάνειραν, καὶ
διὰ τὸ κάλλος ἐρασθεὶς, ἐπεχείρησε βιάσασθαι
ταύτην. Ἐπιβοωμένης δ' αὐτῆς τὸν ἄνδρα, ὁ μὲν
Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν τὸν Κένταυρον· ὁ δὲ Νέσσος
μεταξὺ μισγόμενος, καὶ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς πληγῆς
εὐθύς ἀποθνήσκων, ἔφησε τῇ Δηϊανείρᾳ δώσειν
φίλτρον, ὅπως μηδεμιᾶ τῶν ἄλλων γυναικῶν Ἡρα-
κλῆς θελήσῃ πλησιᾶσαι. Παρεκλείεσθαι οὖν,
λαβοῦσαν τὸν ἐξ αὐτοῦ περόντα γόνον, καὶ τοῦτο
πρὸς μύξασαν ἔλαιον, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ἀκίδος ἀποστά-
ζον αἶμα, χρῖναι τὸν χιτῶνα τοῦ Ἡρακλέους. Οὗτος
μὲν οὖν ταύτην τὴν ὑποθήκην δούς Δηϊανείρᾳ,
παραχρῆμα ἐξέπνευσεν· ἡ δὲ κατὰ τὴν γενομένην
τοῦ Νέσσου παραγγελίαν εἰς ἄγγος ἀναλαβοῦσα
τὸν γόνον, καὶ τὴν ἀκίδα βάψασα, λάθρα τοῦ
Ἡρακλέους ἐφύλαττεν. Ὁ δὲ διαβὰς τὸν ποταμόν,
κατήντησε πρὸς Κήϋκα τὸν τῆς Τραχίνος βασιλέα
καὶ μετὰ τούτου κατώκησεν, ἔχων τοὺς ἀπὸ συστρα-
τεύοντος τῶν Ἀρκιάδων.

(C. 37.) Post oraculi Delphici vindex; Dryopes sedibus eiecti,
regemque eorum, Phylautem, negati. Ex huius filia Antiochum
prognit. Obiter de natis e Deinaria. Dryopum novae sedes et
res gestae. Dryopenses Heracles contra Euripiliam defendit. Euripiliam
certamine vincit. Ormenii regem, ob recusatam AsTydamiam filio
bello adigit, et ex hac Cleippum nascipit. Iolium etiam rapit, oc-
cis fratribus, inde ad promontorium Ctenaeum profectus.

37. Μετὰ δὲ ταῦτα, Πύλλαντος τοῦ Ἀργυπῶν
βασιλέως δόξαντος εἰς τὸ ἐν Ἀλφειῷ ἱερὸν παρανε-
χομηκεῖναι, στρατεύσας μετὰ τῶν Μηλίων, τὸν τε

βασιλεία τῶν Ἀρνούπων ἀνεῖλε, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκ
τῆς χώρας ἐξαναστήσας, Μηλιεῦσαι παρέδωκε τὴν
χώραν· τὴν δὲ Φύλαντος θυγατέρα λαβὼν αἰχμαλώ-
τον, καὶ μιγείς αὐτῇ, νῖον Ἀντίοχον ἐγέννησεν.
Ἐτέκνωσε δὲ καὶ ἐκ τῆς Δηϊανείρας νεωτέρους τοῦ
Ἰλλου νιούς δύο Γληνέα καὶ Ὀδίτην. Τῶν δ'
ἐκπλεσόντων Ἀριόπων οἱ μὲν εἰς τὴν Εὐβοίαν κατα-
τήσαντες, ἔκτισαν πόλιν Κάρυστον· οἱ δ' εἰς Κύπρον
τὴν νῆσον πλεύσαντες, καὶ τοῖς ἐγχωρίοις ἀναμι-
χθέντες, ἐνταῦθα κατώκησαν· οἱ δὲ λοιποὶ τῶν
Ἀρνούπων καταφυγόντες ἐπὶ τὸν Εὐρυσθέα, βοθηθείας
ἔτυχον διὰ τὴν ἔχθραν τὴν πρὸς Ἡρακλέα. Τοῦτου
γὰρ αὐτοῖς συνεργοῦντος, τρεῖς πόλεις ὥκισαν ἐν
Πελοπόννησῳ, Ἀσίνην, καὶ Ἐρμιόνην, ἔτι δ' Ἡϊόνα.
Μετὰ δὲ τὴν Ἀρνούπων ἀνάστασιν, πολέμου συνε-
σιῶτος τοῖς Δωριεῦσι τοῖς τὴν Ἑστιαϊώτιν καλου-
μένην οἰκοῦσιν, ὧν ἐβασιλευεν Αἰγίμιος, καὶ τοῖς
Λαπίθαις τοῖς περὶ τὸν Ὀλυμπον ἰδρυμένοις, ὧν
ἐδυνάστευε Κορώνος ὁ Καινέως, ὑπερεχόντων δὲ
τῶν Λαπιθῶν πολὺ ταῖς δυνάμεσιν, οἱ Δωριεῖς
κατέφυγον ἐπὶ τὸν Ἡρακλέα, καὶ σὺνμαχον αὐτὸν
ἐκάλεσαν ἐπὶ τρίτῳ μέρει τῆς Δωριδος χώρας καὶ τῆς
βασιλείας· πείσαντες δὲ κοινῇ τὴν ἐπὶ τοὺς Λαπίθαις
στρατείαν ἐποίησαντο. Ὁ δ' Ἡρακλῆς ἔχων αἰεὶ
τοὺς μετ' ἑαυτοῦ στρατεύσαντας Ἀρκάδας, καὶ
μετὰ τούτων χειρωσάμενός τοὺς Λαπίθαις αὐτὸν τε
τὸν βασιλεῖα Κορώνον ἀνεῖλε, καὶ τῶν ἄλλων τοὺς
πλείστους κατακόψας, ἠνάγκασεν ἐκχωρῆσαι τῇ
ἀμφιβλητησίμῳ χώρᾳ. Τούτων δὲ πραχθέντων,

Αιγυμῖω μὲν τὸ ἐπιβάλλον τῆς χώρας τρίτον μέρος παρέθετο, καὶ παρεκλείεσθαι φυλάττειν τοῖς ἄφ' ἑαυτοῦ· ἐπανιών δ' εἰς Τραχῖνα καὶ προκληθεῖς ὑπὸ Κύνου τοῦ Ἄρεος, τοῦτον μὲν ἀπέκτεινεν· ἐκ δὲ τῆς Ἰγώνου πορευόμενος, καὶ διὰ τῆς Πελασγιάτιδος γῆς βαδίζων, Ὀρμενίῳ τῷ βασιλεῖ συνέμειξεν, οὗ τὴν θυγατέρα ἐμνήστευσεν Ἀστυδάμειαν. Οὐ προσέχοντος δ' αὐτοῦ, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν γαμετὴν Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως, στρατεύσας ἐπ' αὐτόν, τὴν τε πόλιν εἴλε, καὶ τὸν ἀπειθοῦντα βασιλέα ἀπέκτεινε· τὴν δὲ Ἀστυδάμειαν αἰχμάλωτον λαβὼν, καὶ μιγεῖς αὐτῇ, Κτήσιππον υἱὸν ἐγέννησε. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενος, ἐστράτευσεν εἰς τὴν Οἰχαλίαν ἐπὶ τοῖς Εὐρύτου παῖδας, οἱ τὴν Ἰόλην μνηστεύσας ἀπέτυχε. Συναγωνιζομένων δ' αὐτῷ τῶν Ἀρκάδων, τὴν τε πόλιν εἴλε, καὶ τοὺς Εὐρύτου παῖδας ἀπέκτεινε, Τοῦσα, καὶ Μολλίονα, καὶ Πύτιον. Λαβὼν δὲ καὶ τὴν Ἰόλην αἰχμάλωτον, ἀπῆλθε τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸ ἀκρωτήριον τὸ καλούμενον Κηναῖον.

(C. 38.) Hic sacrificatio Deianira, amoris in Iolen certior facta, pestilentes vestes mittit, quae exitialem morbum protulere. Inopinata re percussa Deianira vitam laqueo finivit; Hercules, oraculo morem gerens, rogum in Octa conscendit, vivusque concrematur.

38. Ἐνταῦθα δὲ Θυαίαν ἐπιτελῶν, ἀπέστειλε Λίχαν τὸν ὑπηρέτην εἰς Τραχῖνα πρὸς τὴν γυναῖκα Δηϊάνειραν· τούτῳ δὲ προστεταγμένον ἦν αἰτῆσαι χιτῶνα καὶ ἱμάτιον, οἷς εἰῶθαι χρῆσθαι πρὸς τὰς Θυσίας. Ἡ δὲ Δηϊάνειρα πυθομένη τοῦ Λίχα τὴν πρὸς Ἰόλην φιλοστοργίαν, καὶ βουλομένη πλείον

Dion. T. 11.

E

ἑαυτὴν ἀγαπᾶσθαι, τὸν χιτῶνα ἔχρισε τῷ παρὰ τοῦ
 Κενταύρου δεδομένῳ πρὸς ἀπώλειαν φίλτρῳ. Ὁ
 μὲν οὖν Αἰχας, ἀγνοῶν περὶ τούτων, ἀπήνεργε τὴν
 ἐσθῆτα πρὸς τὴν Θυσίαν· ὁ δ' Ἡρακλῆς ἐνδὺς τὸν
 κεχρισμένον χιτῶνα, καὶ κατ' ὀλίγον τῆς τοῦ σηπτι-
 κοῦ φαρμάκου δυνάμεως ἐνεργούσης, περιέπεσε
 συμφορᾷ τῇ μεγίστῃ. Τῆς γὰρ ἀκίδος τὸν ἐκ τῆς
 ἐχιδνης ἰὸν ἀνειληφύας, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χιτῶνος
 διὰ τὴν θερμασίαν τὴν σάρκα τοῦ σώματος λυμαι-
 νομένου, περιαλγῆς γενόμενος ὁ Ἡρακλῆς, τὸν μὲν
 διακονήσαντα Αἰχάν ἀπέκτεινε, τὸ δὲ στρατόπεδον
 ἀπολύσας, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Τραχίνα. Αἰεὶ δὲ
 μᾶλλον τῇ νόσῳ βαρυνόμενος, αὐτὸς μὲν ἀπίστευεν
 εἰς Δελφοῖς Λικύμνιον καὶ Ἰόλαον, ἐπερωτήσοντας
 τὸν Ἀπόλλωνα, τί χρὴ περὶ τῆς νόσου πράττειν.
 Δηϊάνειρα δὲ τὸ μέγεθος τῆς Ἡρακλέους συμφορᾶς
 καταπεπληγμένη, καὶ συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν ἁμαρτίαν,
 ἀγχόνη τὸν βίον κατέστρεψεν. Ὁ δὲ θεὸς ἔχρησε
 κομισθῆναι τὸν Ἡρακλέα μετὰ τῆς πολεμικῆς δια-
 σκευῆς εἰς τὴν Οἴτην, κατασκευάσαι δὲ πλησίον
 αὐτοῦ πυρὰν εὐμεγέθη· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἔφησε
 Αἰεὶ μελήσειν. Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἰόλαον ποιησάντων
 τὸ προστεταγμένον, καὶ ἐκ διαστήματος ἀποθεω-
 ρούντων τὸ ἀποβησόμενον, ὁ μὲν Ἡρακλῆς ἀπογνούς
 τὰ κατ' ἑαυτόν, καὶ παρελθὼν εἰς τὴν πυρὰν,
 παρεκάλει τὸν αἰεὶ προσιόντα ὑφάψαι τὴν πυρὰν.
 Οὐδενὸς δὲ τολμῶντος ὑπακοῦσαι μόνος Φιλοκτήτης
 ἐπίσθη· λαβὼν δὲ τῆς ὑπουργίας χάριν τὴν τῶν
 τόξων ὠρεάν, ἤψε τὴν πυρὰν. Εὐθὺς δὲ καὶ

κερανῶν ἐκ τοῦ περιέχοντος πεσόντων, ἥ πυρὰ
 πᾶσα κατεφλέχθη. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν περὶ τὸν
 Ἰόλαον ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ὀστολογίαν, καὶ μηδὲν
 ὅλως ὀστέον εὗρόντες, ὑπέλαβον τὸν Ἡρακλέα
 τοῖς χρησμοῖς ἀκολούθως ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς
 μεθιστάσθαι.

(C. 39.) Consecratus post mortem, et a Iunone solenni ritu
 adoptatus, in ordinem duodecim deorum recipi, honeste recusavit.

39. Διόπερ ὥς ἡρώϊ ποιήσαντες ἀγισμούς, καὶ
 χῶματα κατασκευάσαντες, ἀπηλλάγησαν εἰς Τρα-
 χῖνα. Μετὰ δὲ τούτους Μενoitιος ὁ Ἀκτορος υἱός,
 φίλος ὢν Ἡρακλεῖ, ταῦρον καὶ κάπρον καὶ κριὸν
 θύσας ὥς ἡρώϊ, κατέδειξε κατ' ἐνιαυτὸν ἐν Ὀποῦντι
 θύειν καὶ τιμᾶν ὥς ἡρώα τὸν Ἡρακλέα. Τὸ παρα-
 πλῆσιον δὲ ποιησάντων καὶ τῶν Θηβαίων, Ἀθηναῖοι
 πρῶτοι τῶν ἄλλων ὥς θεὸν ἐτίμησαν θυσίαις τὸν
 Ἡρακλέα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις παράδειγμα
 τὴν ἑαυτῶν εἰς τὸν θεὸν εὐσέβειαν ἀποδείξαντες,
 προετρέψαντο τὸ μὲν πρῶτον ἅπαντας Ἕλληνας,
 μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοὺς κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀν-
 θρώπους ἅπαντας, ὥς θεὸν τιμᾶν τὸν Ἡρακλέα.
 Προςθετέον δ' ἡμῖν τοῖς εἰρημένοις, ὅτι μετὰ τὴν
 ἀποθένωσιν αὐτοῦ, Ζεὺς Ἡραν μὲν ἐπεισεν νίοποι-
 σασθαι τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὸ λοιπὸν εἰς τὸν ἅπαντα
 χρόνον μητρὸς εὐνοίαν παρέχεσθαι τὴν δὲ τέκνωσιν
 αὐτοῦ γενέσθαι φασὶ τοιαύτην. Τὴν Ἡραν ἀνα-
 βῆσαν ἐπὶ τὴν κλινὴν, καὶ τὸν Ἡρακλέα προσλαβο-
 μένην πρὸς τὸ σῶμα, διὰ τῶν ἐνδυμάτων ἀφεῖναι
 πρὸς τὴν γῆν, μιμουμένην τὴν ἀληθινὴν γένεσιν.

ὅπερ μέχρι τοῦ νῦν ποιεῖν τοὺς βαρβάρους, ὅταν
 θεῖον υἱὸν πειεῖσθαι βούλωνται. Τὴν δ' Ἥραν
 μετὰ τὴν τέκνωσιν μυθολογοῦσι συνοικίσαι τὴν Ἥβην
 τῷ Ἡρακλεῖ, περὶ ἧς καὶ τὸν ποιητὴν τεθεικέναι
 κατὰ τὴν νεκυίαν,

Εἰδωλον, αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

Τέρεται ἐν θαλίαις καὶ ἔχει καλλισφυρον Ἥβην.
 Τὸν δ' οὖν Ἡρακλέα λέγουσι, καταλεγόμενον ὑπὸ
 τοῦ Διὸς εἰς τοὺς δώδεκα θεούς, μὴ προσδέξασθαι
 τὴν τιμὴν ταύτην· ἀδύνατον γὰρ ἦν τοῦτον κατα-
 λεχθῆναι, μὴ πρότερον ἐνὸς τῶν δώδεκα θεῶν ἐκ-
 βληθέντος· ἄτοπον οὖν εἶναι προσδέξασθαι τιμὴν
 ἐτέρῳ θεῷ φέρουσαν ἁτιμίαν. Περὶ μὲν οὖν Ἡρα-
 κλέους εἰ καὶ πεπλεονάκαμεν, ἀλλ' οὖν οὐδὲν τῶν
 μυθολογούμενων περὶ αὐτοῦ παραλελοίπαμεν.

(C. 40.) Proximus dicendi locus de Argonautis, quorum socius fuerat Hercules. Iason, Aesonis f., quam rebus gestis inclarescere cuperet; Pelias, rex Thessaliae, malevolo consilio armavit iuvenis audaciam, permovitque, ut, ad aureum arietis vellus auferendum, Colchidem tenderet.

40. Περὶ δὲ τῶν Ἀργοναυτῶν, ἐπειδὴ τοῦτοις
 Ἡρακλῆς συνεστράτευσεν, οἰκεῖον ἂν εἴη διελθεῖν
 περὶ αὐτῶν. Ἰάσονα γενέσθαι λέγουσιν υἱὸν μὲν
 Αἰσονος, ἀδελφιδοῦν δὲ Πελίου τοῦ Θετταλῶν βα-
 σιλέως, ῥώμῃ δὲ σώματος καὶ ψυχῆς λαμπρότητι
 διενέγκαντα τῶν ἡλικιωτῶν, ἐπιθυμῆσαι τι προὔξει
 μνήμης ἄξιον. Ὀρῶντα δὲ τὸν πρὸ αὐτοῦ Περσέα,
 καὶ τινες ἄλλους, διὰ τὰς ὑπεροχίους στρατείας καὶ
 τὸ παράβολον τῶν ἀθλῶν, δόξης ἀειμνήστου τετευ-
 χότας, ζηλωσαι τὰς προαιρέσεις αὐτῶν. Διὸ καὶ
 τῆς ἐπιβολῆς ἀνακοινώσαντες τῷ βασιλεῖ, ταχέως

λαβεῖν αὐτὸν συγκάταινον, οὐχ οὕτως τοῦ Πηλίου
 σπεύδοντος προαγαγεῖν εἰς ἐπιφάνειαν τὸν νεανί-
 σκον, ὥς ἐλπίζοντος ἐν ταῖς παραβόλοις στραταιαῖς
 διαφθαρήσεσθαι. Αὐτὸν μὲν γὰρ ἐκ φύσεως ἐστε-
 ρῆσθαι παίδων ἁρμόνων· τὸν δ' ἀδελφὸν εὐλαβεῖ-
 σθαι, μὴ ποτε συνεργὸν ἔχων τὸν υἱὸν ἐπίθῃται τῇ
 βασιλείᾳ. Κρύπτοντα δὲ τὴν ὑποψίαν ταύτην, καὶ
 τὰ πρὸς τὴν στρατείαν χρήσιμα χορηγήσειν ἐπαγγει-
 λόμενον, παρακαλεῖν ἄθλον τελέσαι, στείλᾶμενον
 τὸν πλοῦν εἰς Κόλχους ἐπὶ τὸ διαβεβοημένον τοῦ
 κριοῦ δέρας χρυσόμαλλον. Τὸν δὲ Πόντον κατ'
 ἐκείνους τοὺς χρόνους περιεικούμενον ὑπὸ ἐθνῶν
 βαρβάρων καὶ παντελῶς ἀγρίων, ἄξιον προσαγο-
 ρεῦσθαι, ξινοκτονούντων τῶν ἐγχωρίων τοὺς κατα-
 πλέοντας. Ἰάσονα δὲ δόξης ὀρεγόμενον καὶ τὸν
 ἄθλον δυσέφικτον μὲν, οὐ κατὰ πᾶν δ' ἀδύνατον
 κρίνοντα, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτὸν ἐπιφανέστε-
 ρον ἔσεσθαι διαλαμβάνοντα, παρασκευάσασθαι τὰ
 πρὸς τὴν ἐπιβολήν.

(C. 41.) Navis exstructa insolitae magnitudinis, Argο nuncu-
 pata: delecti itineris socii: iis Hercules praefectus.

41. Καὶ πρῶτον μὲν περὶ τὸ Πήλιον ναυπηγή-
 σασθαι τὸ σκάφος, πολὺ τῷ μεγέθει καὶ τῇ λοιπῇ
 κατασκευῇ τὴν τότε συνήθειαν ὑπερβάλλον, διὰ τὸ
 σχεδίασις πλεῖν τοὺς τότε ἀνθρώπους, καὶ μικροῖς
 παντελῶς ἀκατίοις. Διὸ καὶ τῶν ἰδόντων αὐτὸ τότε
 καταπληττομένων, καὶ τῆς φήμης διαδοθείσης κατὰ
 τὴν Ἑλλάδα, πρὸς τε τὸν ἄθλον καὶ τῆς κατὰ τὴν
 ναυπηγίαν ἐπιβολῆς, οὐκ ὀλίγους τῶν ἐν ὑπεροχαῖς

νεανίσκων ἐπιθυμῆσαι μετασχεῖν τῆς στρατείας. Ἰάσονα δὲ καθελκύσαντα τὸ σκάφος, καὶ κοσμήσαντα πᾶσι τοῖς ἀνήκουσι πρὸς ἑκπληξιν λαμπρῶς, ἐκλέξαι τῶν ὀρεγομένων τῆς αὐτῆς προαιρέσεως τοὺς ἐπιφανεσιτάτους ἀριστεῖς, ὥς τε σὺν αὐτῷ τοὺς ἅπαντας εἶναι πεντήκοντα καὶ τέτταρας. Τούτων δ' ὑπάρχειν ἐνδοξοτάτους Κάστορα καὶ Πολυδεύην, ἔτι δ' Ἡρακλέα καὶ Τελαμῶνα· πρὸς δὲ τούτοις, Ὀρφέα καὶ τὴν Σχοινέως Ἀταλάντην· ἔτι δὲ τοὺς Θεσπίου παῖδας, καὶ αὐτὸν τὸν στελλόμενον τὸν πλοῦν ἐπὶ τὴν Κολχίδα. Τὴν δὲ νῆυν Ἀργῶν προσαγορευθῆναι, κατὰ μὲν τινὰς τῶν μυθογραφῶν, ἀπὸ τοῦ τὸ σκάφος ἀρχιτεκτονήσαντος Ἀργου, καὶ συμπλεύσαντος ἕνεκα τοῦ θεραπεύειν αἰετὰ πονοῦντα μέρη τῆς νεώς· ὥς δ' ἔνιοι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς περὶ τὸ τάχος ὑπερβολῆς, ὥς ἂν τῶν ἀρχαίων ἀργὸν τὸ ταχὺ προσαγορευόντων. Τοὺς δ' οὖν ἀριστεῖς συνελθόντας ἐλῆσθαι σφῶν αὐτῶν στρατηγὸν Ἡρακλέα, προκρίναντας καὶ ἀνδρείαν.

(C. 42.) Fata in itinere. Ad oram Troadis quum essent ventis iactati; Hercules Hesionen, ab oraculo devotam, liberat, eamque, interfecto ecto, et regias equas loco praemii accipit, quod interea Laomedontis custodias relinquit.

42. Ἐπειτα ἐκ τῆς Ἰωλκοῦ τὸν ἑκπλοῦν ποιησάμενους, καὶ παραλλάξαντας τὸν τε Ἀθῶ καὶ Σαμοθράκην, χειμῶνι περιπεσεῖν, καὶ προσενεχθῆναι τῆς Τρωάδος πρὸς Σίγειον. Ἐνταῦθα δ' αὐτῶν τὴν ἀπόβασιν ποιησάμενων, εὗρεθῆναι φασὶ παρθένον δεδεμένην παρὰ τὸν αἰγιαλὸν διὰ τοιαύτας αἰτίας. Λέγεται τὸν Ἡοσειδῶνα διὰ τὴν μυθολογουμένην

τῶν Τρωϊκῶν τειχῶν κατασκευήν, μηνίσαντα Λαο-
 μέδοντι τῷ βασιλεῖ, κῆτος ἀνείναι ἐκ τοῦ πελάγους
 πρὸς τὴν χώραν· ὑπὸ δὲ τούτου τοὺς τε παρὰ τὸν
 αἰγιαλὸν διατρίβοντας, καὶ τοὺς γεωργοῦντας τὴν
 παραθαλάττιον παραχρῆμα συναρπάζεσθαι· πρὸς
 δὲ τούτοις λοιμὸν ἐμπεσεῖν εἰς τὰ πλήθη, καὶ καρ-
 πῶν παντελῇ φθοράν· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι
 τὸ μέγεθος τῆς περιστάσεως. Διὸ καὶ συντρεχόν-
 των τῶν ὄχλων εἰς ἐκκλησίαν, καὶ ζητούντων ἀπαλ-
 λαγὴν τῶν ἀτυχημάτων, λέγεται τὸν βασιλέα πέμψαι
 πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα τοὺς ἐπερωτήσοντας περὶ τῶν
 συμβεβηκότων. Ἐκπεσόντος οὖν χρησμοῦ, μῆνιν
 ὑπάρχειν Ποσειδῶνος, καὶ τότε ταύτην λήξειν, ὅταν
 οἱ Τρῶες τὸ λαχὸν τῶν τέκνων ἐκουσίως παραδῶσι
 βορὰν τῷ κῆτει· φασὶν, ἀπάντων εἰς τὸν κλῆρον
 ἐμβληθέντων, ἐπανελθεῖν εἰς Ἡσιόνην τὴν τοῦ
 βασιλέως θυγατέρα. Διόπερ τὸν Λαομέδοντα συν-
 αναγκασθέντα παραδοῦναι τὴν παρθένον, καὶ
 δεσμοῖς καταλαβόμενον ἀπολιπεῖν παρὰ τὸν αἰγια-
 λόν. Ἐνταῦθα τὸν Ἡρακλέα μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν
 τὴν ἀπόβασιν ποιησάμενον, καὶ μαθόντα παρὰ
 τῆς κόρης τὴν περιπέτειαν, ἀναρόησαι μὲν τοὺς περὶ
 τὸ σῶμα δεσμοὺς, ἀναβάντα δ' εἰς τὴν πόλιν,
 ἐπαγγεῖλασθαι τῷ βασιλεῖ διαφθερεῖν τὸ κῆτος.
 Τοῦ δὲ Λαομέδοντος ἀποδεξαμένου τὸν λόγον, καὶ
 δωρεὰν δώσειν ἐπαγγεῖλαμένου τὰς ἀνικήτους ἵπ-
 πους, φασὶ τὸ μὲν κῆτος ὑφ' Ἡρακλέους ἀναιρε-
 θῆναι, τῇ δ' Ἡσιόνη δοθῆναι τὴν ἑξουσίαν, εἴτε
 βούλοιο μετὰ τοῦ σώσαντος ἀπελθεῖν, εἴτε μετὰ

τῶν γονέων καταμένειν ἐν τῇ πατρίδι. Τὴν μὲν οὖν κόρην ἐλέσθαι τὸν μετὰ τοῦ ἕξου βίον, οὐ μόνον τῆς συγγενείας τὴν εὐεργεσίαν προκρίνασαν, ἀλλὰ καὶ φοβουμένην, μὴ πάλιν φανέντος κήτους, πρὸς τὴν ὁμοίαν ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐκτεθῇ τιμωρίαν. Τὸν δ' οὖν Ἡρακλέα δώροισι καὶ τοῖς προσήκουσι ξενίοις λαμπρῶς τιμηθέντα, τὴν Ἡσιόνην καὶ τὰς ἵππους παραθέσθαι τῷ Λαομέδοντι, συνταξάμενον μετὰ τὴν ἐκ Κόλχων ἐπάνοδον ἀπολήψεσθαι ταῦτα· αὐτὸν δ' ἀναχθῆναι μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν κατὰ σπουδὴν ἐπὶ τὸν προκείμενον ἄθλον.

(C. 43.) Oborta tempestate, a diis Samothraeas, quibus Orpheus vota fecit, servantur. Mansere haec nautarum numina, et Tyndaridatum alba stella refulgens, laeta portendit. Inde in Thraciam progressi, duo Phir ei regis et Cleopatra filios, ob novercae eximinationes crudeliter a patre habitos, ulciscuntur.

43. Ἐπιγενομένου δὲ μεγάλου χειμῶνος, καὶ τῶν ἀριστείων ἀπογινωσκόντων τὴν σωτηρίαν, φασὶν Ὅρφέα τῆς πελειτῆς μόνον τῶν συμπλεόντων μετεσχηκότα, ποιήσασθαι τοῖς Σαμοθραξὶ τὰς ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εὐχάς. Εὐθύς δὲ τοῦ πνεύματος ἐνδόντος, καὶ δυοῖν ἀστέρων ἐπὶ τὰς τῶν Διοσκούρων κεφαλὰς ἐπιπεσόντων, ἅπαντας μὲν ἐκπλαγῆναι τὸ παράδοξον, ὑπολαβεῖν δὲ θεῶν προνοίᾳ τῶν κινδύνων ἑαυτοὺς ἀπηλλάχθαι. Διὸ καὶ τοῖς ἐπιγινομένοις παραδοσίμου γεγεννημένης τῆς περιπετείας, αἰεὶ τοὺς χειμαζομένους τῶν πλεόντων εὐχάς μὲν τίθεσθαι τοῖς Σαμοθραξί, τὰς δὲ τῶν ἀστέρων παρουσίας ἀναπέμπειν εἰς τὸν τῶν Διοσκούρων ἐπὶ φάνειαν. Οὐ μὴν ἀλλὰ τότε λήξαντος τοῦ χειμῶνος.

ἀποβῆναι μὲν τοὺς ἀριστεῖς τῆς Θράκης εἰς τὴν ὑπὸ
 Φινέως βασιλευομένην χώραν, περιτυχεῖν δὲ δυοὶ
 νεανίσκοις ἐπὶ τιμωρίᾳ διωρυγμένοις, καὶ μάστιγι
 πληγὰς συνεχεῖς λαμβάνουσι. Τούτους δ' ὑπάρχειν
 Φινέως υἱοὺς καὶ Κλεοπάτρας, τὴν φασιν ἐξ Ὠρει-
 θυίας τῆς Ἐρεχθέως γεννηθῆναι καὶ Βορέου· διὰ
 δὲ μητρικῆς τόλμαν καὶ διαβολῆς ψευδεῖς τυγχάνον-
 τας ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀδίκως τῆς προειρημένης τιμω-
 ρίας. Τὸν γὰρ Φινέα γεγαμηκότα Ἰδαίαν τὴν
 Λαρδάνου τοῦ Σκυθῶν βασιλέως θυγατέρα, καὶ
 διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα πάντα χαρίζμενον,
 πιστεῦσαι διότι τῇ μητρικῇ βίαν ἐφ' ὕβρει προσή-
 γαγον οἱ πρόγονοι, βουλόμενοι τῇ μητρὶ χαρίεσθαι.
 Τῶν δὲ περὶ τὸν Ἡρακλέα παραδόξως ἐπιφανέντων,
 φασὶ τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἀνάγκαις ὄντας ἐπικαλέσασθαι
 καθάπερ θεοὺς τοὺς ἀριστεῖς, καὶ τὰς αἰτίας δηλώ-
 σαντας τῆς τοῦ πατρὸς παρανομίας, δεῖσθαι τῶν
 ἀτυχημάτων αὐτοὺς ἐξελέσθαι.

(C. 44.) Quibus Boreadae propter cognationem primi succen-
 runt, occisoque ab Hercule patre, regnum contingit: Cleopatra
 vinculis exsolvitur. Novercae supplicium lenitas filiorum illius
 patri permittit. Ab aliis, ut fluctuant mythi, aliter res narrata.
 Tum Argonautae, e Thracia in Pontum transvecti, appellant ad
 Chersonesum Tauricam, nescientes, hic hospites a barbaris Dianae
 immolari.

44. Τὸν δὲ Φινέα πικρῶς ἀπαντήσαντα τοῖς
 ξένοις, παραγγεῖλαι μηδὲν τῶν κατ' ἑαυτὸν πολυ-
 πραγμοεῖν· μηδέτα γὰρ πατέρα λαβεῖν παρ' υἱῶν
 ἑκουσίως τιμωρίαν, εἰ μὴ τῷ μεγέθει τῶν ἀδικημά-
 των ὑπερβοῖντο τὴν φυσικὴν τῶν γονέων εἰς τέκνα
 φιλοστοργίαν. Ἐνταῦθα συμπλέοντις τοῖς περὶ

τὸν Ἡρακλέα τοὺς ἐπικαλουμένους μὲν Βορεάδας,
 ἀδελφοὺς δὲ ὄντας Κλεοπάτρας, λέγεται διὰ τὴν συ-
 γένειαν πρώτους ὀρμῆσαι πρὸς τὴν βοήθειαν· καὶ
 τοὺς μὲν περικειμένους τοῖς νεανίσκοις δεσμοὺς πε-
 ριρρόηξαι, τοὺς δὲ ἐναντιουμένους τῶν βαρβάρων
 ἀποκτεῖναι. Ὁρμήσαντος δὲ τοῦ Φινέως πρὸς μάχην,
 καὶ τοῦ πλήθους τῶν Θορακῶν συνδραμόντος, φασὶ
 τὸν Ἡρακλέα πάντων ἄριστα διαγωνισάμενον, αὐ-
 τόν τε τὸν Φινέα καὶ τῶν ἄλλων οὐκ ὀλίγους ἀνε-
 λεῖν· τὸ δὲ τελευταῖον κρατήσαντα τῶν βασιλείων,
 τὴν μὲν Κλεοπάτραν ἐκ τῆς φυλακῆς προαγαγεῖν,
 τοῖς δὲ Φινεΐδαις ἀποκαταστήσαι τὴν πατρῴαν ἀρ-
 χήν. Βουλομένων δ' αὐτῶν τὴν μητροιάν μετ' αἰ-
 κίας ἀποκτεῖναι, πείσαι τῆς μὲν τιμωρίας ταύτης
 ἀποστήναι, πρὸς δὲ τὸν πατέρα πέμψαντας εἰς τὴν
 Σκυθίαν, ἐκείνον παρακαλέσαι τῶν εἰς αὐτοὺς ἀνο-
 μημάτων λαβεῖν κόλασιν· οὗ γενηθέντος, τὸν μὲν
 Σκύθην τῆς θυγατρὸς καταγνῶναι θάνατον, τοὺς
 δ' ἐκ τῆς Κλεοπάτρας υἱοὺς ἀπενέγκασθαι παρὰ
 τοῖς Θοραξὶ δούξαν ἐπιεικείας. Οὐκ ἄγνωσθαι δέ, διότι
 τινὲς τῶν μυθογράφων τυφλωθῆναι φασὶ τοὺς Φι-
 νείδας ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ τὸν Φινέα τῆς ὁμοίας
 τυχεῖν συμφορᾶς ὑπὸ Βορέου. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν
 Ἡρακλέα τινὲς παραδεδώκασιν πρὸς ὕδρειαν ἐξελ-
 θόντα κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν ἐπὶ
 τῆς χώρας ἀπολειφθῆναι. Καθόλου γὰρ τοὺς πα-
 λαιοὺς μύθους οὐχ ἀπλήν οὐδὲ συμπεφωνημένην
 ἱστορίαν ἔχειν συμβέβηκε. Διόπερ οὐ χρή θανατά-
 ζειν, εἰάν τινα τῶν ἀρχαιολογουμένων μὴ συμφῶνως

ἅπασιν τοῖς ποιηταῖς καὶ συγγραφεῦσι συγκρίνωμεν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς Φινειδᾶς λέγεται τὴν βασιλείαν παραδόντας τῇ μητρὶ Κλεοπάτρᾳ, συστρατεῦσαι τοῖς ἀριστεῦσιν. Ἀναχθέντας δ' αὐτοὺς ἐκ τῆς Θράκης καὶ κομισθέντας εἰς τὸν Πόντον, προσαχθεῖν τῇ Ταυρικῇ, τὴν ἀγριότητα τῶν ἐγχωρίων ἀγνοοῦντας. Νόμιμον γὰρ εἶναι τοῖς τὴν χώραν ταύτην οἰκοῦσι βαρβάροις, θύειν Ἀρτέμιδι Ταυροπόλῳ τοὺς καταπλέοντας ξένους· παρ' οἷς φασὶ τὴν Ἰφιγένειαν ἐν τοῖς ὕστερον χρόνοις ἱέρειαν τῆς εἰρημένης Θεοῦ κατασταθεῖσαν, θύειν τοὺς ἀλισκομένους.

(C. 45.) Huius immanitatis origo, simulque res Colchicae enarrantur. Aetes Colchidis. Perses Tauricae rex, fratres crudelissimi. Hecate, Persae filia, inventis venenis, quibus patrem peremit, Lo-spitum immolationem instituit. Nupta Aetiae Circei, Medeam et Aegialum peperit. Circe matris diram artem colit; Sarmatarum regi in matrimonium data, sublato marito, imperium occupat. Ob saevitium eiecta, petit Italiae promontorium, ab ipsa vocatum.

45. Ἐπιζητούσης δὲ τῆς ἱστορίας τὰς τῆς ξενοντίας αἰτίας, ἀναγκαῖον βραχέα διελθεῖν, ἄλλως τε καὶ τῆς παρεμβάσεως οἰκείας ἐσομένης ταῖς τῶν Ἀργοναυτῶν πράξεσι. Φασὶ γὰρ Ἥλιον δύο γενέσθαι παῖδας, Αἰήτην τε καὶ Πέρσην· τούτων δὲ τὸν μὲν Αἰήτην βασιλεῦσαι τῆς Κολχίδος, τὸν δ' ἕτερον τῆς Ταυρικῆς, ἀμφοτέρους δὲ διενεγκεῖν ὁμότητι. Καὶ Πέρσου μὲν Ἑκάτην γενέσθαι θυγατέρα, τόλμῃ καὶ παρανομίᾳ προέχουσαν τοῦ πατρὸς, φιλοκύνηγον δ' οὖσαν, ἐν ταῖς ἀποτυχίαις ἀνθρώπους ἀντὶ τῶν θηρίων κατατοξεύειν. Φιλότεχρον δ' εἰς φαρμάκων θανασίμων συνθέσεις γενομένην, τὸ καλούμενον ἀκόνιτον ἐξευρεῖν, καὶ τῆς ἐκάστου δυνάμεως

πῆραν λαμβάνειν, μίσγουσιν ταῖς διδομέναις τοῖς ξένοις τροφαῖς. Ἐμπειρίαν δὲ μεγάλην ἐν τούτοις ἔχουσιν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα φαρμάκῳ διαφθεῖραι, καὶ διαδέξασθαι τὴν βασιλείαν· ἔπειτ' Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρυσαμένην, καὶ τοὺς καταπλέοντας ξένους θύεσθαι τῇ θεῷ καταδείξασαν, ἐπ' ὁμοίᾳ διονομασθῆναι. Μετὰ δὲ ταῦτα, συνοικήσασαν Αἰήτην, γεννῆσαι δύο θυγατέρας, Κίρκην τε καὶ Μήδειαν, ἧτις δ' υἱὸν Αἰγιάλεα. Καὶ τὴν μὲν Κίρκην εἰς φαρμάκων παντοδαπῶν ἐπίνοιαν ἐντραπεῖσαν, ἐξευρεῖν ῥιζῶν παντοίας φύσεις καὶ δυνάμεις ἀπιστομένας. Οὐκ ὀλίγα μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἑκάτης διδαχθῆναι, πολὺ δὲ πλείω διὰ τῆς ἰδίας ἐπιμελείας ἐξευροῦσαν, μηδεμίαν ὑπερβολὴν ἀπολιπεῖν ἑτέρα πρὸς ἐπίνοιαν φαρμακείας. Δοθῆναι δ' αὐτὴν εἰς γάμον τῷ βασιλεῖ τῶν Σαρματῶν, οὗς ἔνιοι Σκύθας προσαγορεύουσι. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον τὸν ἄνδρα φαρμάκοις ἀνελεῖν, μετὰ δὲ ταῦτα τὴν βασιλείαν διαδέξασμένην, πολλὰ κατὰ τῶν ἀρχομένων ὁμᾶ προὔξει καὶ βίαια. Διόπερ ἐκπεσοῦσαν τῆς βασιλείας, κατὰ μὲν τινὰς τῶν μυθολογῶν, φυγεῖν ἐπὶ τὸν ὠκεανόν, καὶ νῆσον ἔρημον καταλαβομένην, ἐνταῦθα μετὰ τῶν συμφύγουσῶν γυναικῶν καθιδρυθῆναι· κατὰ δὲ τινὰς τῶν ἱστορικῶν, ἐκλιποῦσαν τὸν Πόντον κατοικῆσαι τῆς Ἰταλίας ἀκρωτήριον τὸ ρέχρι τοῦ νῦν ἀπ' ἐκείνης Κίρκαιον ὀνομαζόμενον.

(C. 46.) Medea et ipsa veresica, sed mitioris ingenii, peregrinum servatrix. Quae profuga tum in littore, obviam sit Argonautis, acceptaque ab Iasone conjugii fide, consiliorum se et expeditionis sociam adiungit. Itaque vellus aureum roctu invadunt.

46. Τὴν δὲ Μήδειαν ἱστοροῦσι μαθεῖν παρὰ τῆς

τῆς μητρὸς καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀπάσας τὰς τῶν φαρμά-
 κων δυνάμεις, προαιρέσει δ' ἐναντιωτάτῃ χρῆσθαι·
 διατελεῖν γὰρ τοὺς καταπλέοντας τῶν ξένων ἐξαιρου-
 μένην ἐκ τῶν κινδύνων. Καὶ ποτὲ μὲν παρὰ τοῦ
 πατρὸς αἰτεῖσθαι δεήσει καὶ χάριτι τὴν τῶν μελλόν-
 των ἀπόλλυσθαι σωτηρίαν, ποτὲ δ' αὐτὴν ἐκ τῆς
 φυλακῆς ἀφιεῖσθαι, προνοεῖσθαι τῆς τῶν ἀτυχοῦντων
 ἀσφαλείας. Τὸν μὲν γὰρ Αἰήτην, τὰ μὲν διὰ τὴν
 ἰδίαν ὤμότητα, τὰ δ' ὑπὸ τῆς γυναικὸς Ἑκάτης πει-
 σθέντα, προσδεξασθαι τὸ τῆς ξενοκτονίας νόμιμον·
 Ἀντιπρατιούσης δὲ τῆς Μηδείας αἰεὶ μᾶλλον τῇ προ-
 αἰρέσει τῶν γονέων, φασὶ τὸν Αἰήτην ὑποπτεύσαντα
 τὴν ἐκ τῆς θυγατρὸς ἐπιβουλήν, εἰς ἐλευθέραν αὐ-
 τὴν ἀποθέσθαι φυλακὴν· τὴν δὲ Μηδεῖαν διαδοῦ-
 σαν, καταφυγεῖν εἰς τι τέμενος Ἥλλου, κείμενον παρὰ
 θάλατταν· καθ' ὃν δὴ χρόνον τοὺς Ἀργοναύτας ἀπὸ
 τῆς Ταυρικῆς νομισθέντας, νυκτὸς καταπλεῦσαι τῆς
 Κολχίδος εἰς τὸ προειρημένον τέμενος. Ἐνθα δὴ πε-
 ριτυχόντας τῇ Μηδεῖα πλανωμένη παρὰ τὸν αἰγια-
 λόν, καὶ μαθόντας παρ' αὐτῆς τὸ τῆς ξενοκτονίας
 νόμιμον, ἀποδεξασθαι μὲν τὴν ἡμερότητα τῆς παρ-
 θένου, δηλώσαντας δὲ αὐτῇ τὴν ἑαυτῶν ἐπιβολήν,
 πάλιν παρ' ἐκείνης μαθεῖν τὸν ὑπάρχοντα αὐτῇ κίν-
 δυνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν πρὸς τοὺς ξένους εὐ-
 σέβειαν. Κοινοῦ δὲ τοῦ συμφέροντος φανέντος, τὴν
 μὲν Μηδεῖαν ἐπαγγείλασθαι συνεργήσειν αὐτοῖς μέ-
 χρις ἂν συντελέσωσι τὸν προκείμενον ἄθλον· τὸν δὲ
 Ἰάσονα διὰ τῶν ὄρκων δοῦναι πίστει, ὅτι γήμας αὐ-
 τὴν ἔξει σύμβιον ἅπαντα τὸν τοῦ ζῆν χρόνον. Με-

τὰ δὲ ταῦτα τοὺς Ἀργοναύτας, ἀπολιπόντας φυλά-
κας τῆς νεώς, νυκτὸς ὁρμήσαι μετὰ τῆς Μηδείας ἐπὶ
τὸ χρυσόμαλλον δέρας· περὶ οὗ τὸ κατὰ μέρος οἰ-
κεῖον ἂν εἴη διελθεῖν, ἵνα μηδὲν τῶν ἀνηκόντων εἰς
τὴν ὑποκειμένην ἱστορίαν ἀγνοῖται.

(C. 47.) Inseritur fabula de Phrixo, qui ariete ex Europa in
Asiam transvectus, aureum eius vellus Marti sacravit: cuius in tem-
plo Aectes, oraculum metuens, diligentissime servavit, eustode
dracone. Adiicitur mythi historica explicatio.

47. Φρίξον τὸν Ἀθάμαντος μυθολογοῦσι διὰ
ταῖς ἀπὸ τῆς μητροῦς ἐπιβουλὰς ἀναλαβόντα τὴν
ἀδελφὴν Ἑλλην, φυγεῖν ἐκ τῆς Ἑλλάδος. Περαιου-
μένων δ' αὐτῶν κατὰ τινα θεῶν πρόνοιαν ἐκ τῆς Εὐ-
ρώπης εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κριοῦ χρυσομάλλου, τὴν μὲν
παρθένον ἀποπεσεῖν εἰς τὴν θάλατταν, ἣν ἀπ' ἐκεί-
νης Ἑλλήσποντον ὀνομασθῆναι· τὸν δὲ Φρίξον εἰς
τὸν Πόντον πορευθέντα, κατενεχθῆναι μὲν πρὸς
τὴν Κολχίδα, κατὰ δὲ τι λόγιον, θύσαντα τὸν κριόν,
ἀνοθεῖναι τὸ δέρας εἰς τὸ τοῦ Ἄρεος ἱερόν. Μετὰ
δὲ ταῦτα βασιλεύοντι τῆς Κολχίδος Αἰήτη χρησμὸν
ἐκπεσεῖν, ὅτι τότε καταστρέψει τὸν βίον, ὅταν ξένοι
καταπλεύσαντες τὸ χρυσόμαλλον δέρας ἀπενέγκωσι.
Διὰ δὲ ταύτας τὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὴν ἰδίαν ὁμῶ-
τητα καταδεῖξαι θύειν τοὺς ξένους· ἵνα διαδοθείσης
τῆς φήμης εἰς ἅπαντα τόπον περὶ τῆς Κόλχων ἀγριό-
τητος, μηδεὶς τῶν ξένων ἐπιβῆναι τολμήσῃ τῆς χώ-
ρας. Περιβαλεῖν δὲ καὶ τῷ τεμένει τεῖχος, καὶ φύ-
λακας πολλοὺς περιστῆσαι τῶν ἐκ τῆς Ταυρικῆς· ἀφ'
ᾧ καὶ τερατώδεις παρὰ τοῖς Ἕλλησι πλασθῆναι μύ-
θους. Διαβεβοῦσθαι γὰρ ὅτι πυρίπνοοι ταῦροι περὶ

τὸ τέμενος ὑπῆρχον, δράκων δ' αὐτοῖς ἐτήρει τὸ δέρας· ἀπὸ μὲν τῶν Ταύρων μετενεχθείσης τῆς ὁμω-
 νυμίας ἐπὶ τὴν τῶν βοῶν ἰσχύν, ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ
 τὴν ξενοκτονίαν ὁμότητος πῦρ πνεῖν τοὺς ταύρους
 μυθολογηθέντος· παραπλησίως δὲ τοῦ τηροῦντος τὸ
 τέμενος, Δράκοντος ὀνομαζομένου, μετενηνοχέναι
 τοὺς ποιητὰς ἐπὶ τὸ τερατῶδες καὶ καταπληκτικὸν
 τοῦ ζώου. Τῆς δ' ὁμοίας μυθολογίας ἔχουσαι καὶ
 τὰ περὶ τοῦ Φρίξου λεγόμενα. Διαπλεῦσαι γὰρ αὐ-
 τὸν φασιν, οἱ μὲν ἐπὶ νεῶς προτομήν ἐπὶ τῆς πλώρας
 ἐχούσης κριοῦ, καὶ τὴν Ἑλλήν δυσφοροῦσαν ἐπὶ τῇ
 ναυτίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς νεῶς ἐκ-
 κύπτουσαν, εἰς τὴν θάλασσαν πεσεῖν. Ἕνιοι δὲ φα-
 σι τὸν βασιλέα τῶν Σκυθῶν, ὄντα γαμβρὸν Αἰήτου,
 παρὰ τοῖς Κόλχοις ἐπιδημῆσαι, καὶ ὃν καιρὸν ἁλῶ-
 ναι συνέβη τὸν Φρίξον μετὰ τοῦ παιδαγωγοῦ. Ἐρω-
 τικῶς δὲ σχόντα τοῦ παιδός, λαβεῖν αὐτὸν ἐν δωρεᾷ
 παρ' Αἰήτου, καὶ καθάπερ υἱὸν γνήσιον ἀγαπήσαντα,
 καταλιπεῖν αὐτῷ τὴν βασιλείαν. Τὸν δὲ παιδαγω-
 γὸν ὀνομαζόμενον Κριόν, τυθῆναι τοῖς θεοῖς, καὶ
 τοῦ σώματος ἐκδαρέντος, προσηλωθῆναι τῷ θεῷ τὸ
 δέσμα κατὰ τι νόμιμον. Μετὰ δὲ ταῦτα Αἰήτη γενο-
 μένου χρησιμοῦ, καὶ ὃν ἐσημαίνειτο τελευτήσκειν αὐ-
 τόν, ὅταν ξένοι καταπλεύσαντες τὸ τοῦ Κριοῦ δέρας
 ἀπενέγκωσι· φασὶ τὸν βασιλέα τειχίσαι τὸ τέμενος,
 καὶ φρουρὰν ἐγκαταστήσαι, πρὸς δὲ τοῦτοις χρυσῶ-
 σαι τὸ δέρας, ἵνα διὰ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τῶν στρα-
 τιωτῶν ἐπιμελεστάτης ἀξιωθῇ φυλακῆς. Ταῦτα μὲν
 οὖν ἐξέσται τοὺς ἀναγινώσκοντας κρίνειν πρὸς τῆς
 ἰδίας ἐκάστου προαιρέσεις.

(C. 48.) Medea igitur duce Argonautae, caesis custodibus, vel-
lere rapti, ad naves confugiunt. Quos frustra persequenti Colchi
funduntur, et Aetes in proelio cadit. Vulneratos curat Medea. In
reditu tempestate afflictī, postquam diis Samothraciis iterum vota
nuncupassent, a Glauco adiuvantur, satorum praenuntio.

48. Τὴν δὲ Μῆδειαν ἱστοροῦσι καθ' ἡγήσασθαι
τοῖς Ἀργοναύταις πρὸς τὸ τοῦ Ἄρεος τέμενος, ἀπέ-
χον ἐβδομήκοντα σταδίους ἀπὸ τῆς πόλεως· ἣν κα-
λεῖσθαι μὲν Σῦβαριν, ἔχειν δὲ τὰ βασιλεία τῶν Κόλ-
χων. Προσελθοῦσαν δὲ ταῖς πύλαις κεκλεισμέναις
νυκτός, τῇ Ταυρικῇ διαλέκτῳ προσφωνῆσαι τοῖς
φρουροῦσι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν ἀνοιξάντων προθύ-
μως, ὥς ἂν βασιλέως θυγατρὶ, φασὶ τοὺς Ἀργοναύ-
τας εἰσπεσόντας ἐσπασμένοις τοῖς ξίφεσι, πολλοὺς μὲν
φονεῦσαι τῶν βαρβάρων, τοὺς δ' ἄλλους διὰ τὸ πα-
ράδοξον καταπληξαμένους, ἐκβαλεῖν ἐκ τοῦ τεμένους,
καὶ τὸ δέρας ἀναλαβόντας, πρὸς τὴν ναῦν ἐπείγεσθαι
κατὰ σπουδὴν. Παραπλησίως δὲ τούτοις καὶ τὴν
Μῆδειαν ἐν τῷ τεμένει τὸν μυθολογούμενον αὔπνον
δράκοντα, περιεσπειραμένον τὸ δέσμα, φαρμάκοις
ἀποκτεῖναι, καὶ μετ' Ἰάσονος τὴν ἐπὶ θάλατταν
κατάβασιν ποιήσασθαι. Τῶν δὲ διαφυγόντων Ταύ-
ρων ἀπαγγειλάντων τῷ βασιλεῖ τὴν γενομένην ἐπίθε-
σιν, φασὶ τὸν Αἰήτην μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν στρατιω-
τῶν διώξαντα τοὺς Ἕλληνας, καταλαβεῖν πλησίον τῆς
θαλάττης· ἐξ ἐφόδου δὲ συνάψαντα μάχην, ἀνελεῖν
ἕνα τῶν Ἀργοναυτῶν, Ἴφιτον τὸν Εὐρυσθέως ἀδελ-
φὸν τοῦ τοὺς ἄθλους Ἡρακλεῖ προστάξαντος· ἔπειτα
τοῖς ἄλλοις τῷ πλήθει τῶν συναγωνιζομένων περιχυ-
θέντα, καὶ βιαίτερον ἐγκείμενον, ὑπὸ Μελεάγρου
φονευθῆναι. Ἐνθα δὲ πεσόντος τοῦ βασιλέως, καὶ

τῶν Ἑλλήνων ἐπαρθέτων, τραπήναι τοὺς Κόλχους
 πρὸς φυγὴν, καὶ κατὰ τὸν διωγμὸν τοὺς πλείστους
 αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. Γενέσθαι δὲ καὶ τῶν ἀριστέων
 τραυματίας Ἰάσονα καὶ Λαέρτην, ἔτι δὲ Ἀταλάντην,
 καὶ τοὺς Θεσπιάδας προσαγορευομένους. Τοὺτους
 μὲν οὖν φασὶν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἐν ὀλίγαις ἡμέραις
 τισὶ ῥίξαις καὶ βοτάναις θεραπευθῆναι. Τούτῳ δ'
 Ἀργοναύτας ἐπισιτισαμένους ἐκπλεῦσαι, καὶ μέσον
 ἤδη τὸ Ποντικὸν πέλαγος ἔχοντας, περιπεσεῖν χει-
 μῶνι παντελῶς ἐπικινδύνῳ· τοῦ δ' Ὀρφέως, καθά-
 περ καὶ πρότερον, εὐχὰς ποιησαμένου τοῖς Σαμο-
 θραεῖ, λῆξαι μὲν τοὺς ἀνέμους, φανῆναι δὲ πλησίον
 τῆς νεὸς τὸν προσαγορευόμενον Θαλάττιον Γλαῦκον.
 Τοῦτον δ' ἐπὶ δύο νύκτας καὶ δύο ἡμέρας συνεχῶς
 τῇ νηϊ συμπλεύσαντα, προειπεῖν μὲν Ἡρακλεῖ περὶ
 τῶν ἄθλων καὶ τῆς ἀθανασίας· τοῖς δὲ Τυνδαρίδαις,
 ὅτι προσαγορευθήσονται μὲν Λιδέσκουροι, τιμῆς δ'
 ἰσοθέου τεύξονται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις. Καθό-
 λου δ' ἐξ ὀνόματος προσφωνήσαντα πάντας τοὺς Ἀρ-
 γοναύτας, εἰπεῖν ὡς διὰ τῶν Ὀρφέως εὐχὰς θεῶν προ-
 νοΐα φανεῖς αὐτοῖς σημαίνει τὰ μέλλοντα γενήσεσθαι·
 συμβουλευεῖν μὲν οὖν αὐτοῖς, ἐπὰν τάχιστα τῆς γῆς
 ἄψωνται, τὰς εὐχὰς ἀποδιδόναι τοῖς θεοῖς, δι' οὓς
 τετεύχασιν δις ἤδη τῆς σωτηρίας.

(C. 49.) Solutis ad Byzantium votis, superatoque Hellesponto attingunt Troadem. Ibi ob Hesionen et equas recusatas (c. 42.) pugna commissa, in quo Laomedon perit: iustiori Priamo regnum traditur. Tunc in Samothracia iterum reddunt diis vota (c. 43. 48.), templumque ornant.

49. Ἐπεὶ τὸν μὲν Γλαῦκον δύναι πάλιν εἰς
 τὸ πέλαγος, τοὺς δ' Ἀργοναύτας κατὰ σιόμα τοῦ
 Dion. T. II.

Πόντου γενομένους, προσπλεῦσαι τῇ γῇ, βασιλεύον-
 τος τότε τῆς χώρας Βύζαντος· ἀφ' οὗ καὶ τὴν πό-
 λιν τῶν Βυζαντίων ὠνομάσθαι. Ἐνταῦθα δὲ βω-
 μους ἰδρυσάμενους, καὶ τοῖς θεοῖς τὰς εὐχὰς ἀπο-
 δόντας, καθιεῖναι τὸν τόπον, τὸν ἔτι καὶ νῦν τι-
 μώμενον ὑπὸ τῶν παραπλεόντων. Μετὰ δὲ ταῦτα
 ἀναρχθέντας, καὶ διαπλεύσαντας τὴν τε Προπορτίδα
 καὶ τὸν Ἑλλήσποντον, προσενεχθῆναι τῇ Τρωάδι.
 Ἐνταῦθα δ' Ἡρακλέους πέμψαντος εἰς τὴν πόλιν
 Ἴφικλόν τε τὸν ἀδελφὸν καὶ Τελαμῶνα, τὰς τε ἵπ-
 πους καὶ τὴν Ἥσιόνην ἀπαιτήσαντας, λέγεται τὸν
 Λαομέδοντα τοὺς μὲν πρεσβευτὰς εἰς φυλακὴν ἀπο-
 θέσθαι, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἀργοναύταις δι' ἐνέδρας βου-
 λεύσασθαι θάνατον· καὶ τοὺς μὲν ἄλλους υἱοὺς ἔχειν
 τῇ πράξει συνεργοὺς, Ἡράκλειον δὲ μόνον ἐναντιοπρα-
 γοῦντα. Τοῦτον γὰρ ἀπαφῆναισθαι δεῖν τὰ πρὸς
 τοὺς ξένους δίκαια τηρεῖν, καὶ τὴν τε ἀδελφὴν καὶ
 τὰς ὁμολογημένας ἵππους ἀποδιδόναι. Οὐδενὸς δ'
 αὐτῷ προσέχοντος, φασὶν εἰς τὴν φυλακὴν δύο ἔφη
 παρενέγκαντα λάθρα δοῦναι τοῖς περὶ τὸν Τελαμῶνα,
 καὶ τὴν τοῦ πατρὸς προαίρεσιν ἐξηγησάμενοι, αἰτιὸν
 γενέσθαι τῆς σωτηρίας αὐτοῖς. Ἐνθὺς γὰρ τοὺς
 περὶ τὸν Τελαμῶνα φονεῦσαι μὲν τῶν φυλάκων τοὺς
 ἀντεχομένους, φυγόντας δ' ἐπὶ θάλατταν ἀπαγγέ-
 λαι τὰ κατὰ μέρος τοῖς Ἀργοναύταις. Λόβας τοῦ-
 τος μὲν ἐτοιμοὺς γενομένους πρὸς μάχην, ἀπαρτῆ-
 σαι τοῖς ἐκ τῆς πόλεως ἐκχομένοις μετὰ τοῦ βασι-
 λέως. Γειομένης δὲ μάχης ἰσχυρᾶς καὶ τῶν αἰρησίων
 διὰ τὰς ἀρετὰς ἐπικρατούντων, μυθολογεῖται τὸν

Ἡρακλέα πάντων ἄριστα διαγωνίσασθαι. Τὸν τε γὰρ Λαομέδοντα φονεῦσαι, καὶ τῆς πόλεως ἐξ ἐφόδου κρατήσαντα, κολάσαι μὲν τοὺς μετασχόντας τῷ βασιλεῖ τῆς ἐπιβουλῆς, Πριάμῳ δὲ διὰ τὴν δικαιοσύνην παραδοῦναι τὴν βασιλείαν, καὶ φίλιαν συνθέμενον, ἐκπλεῦσαι μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν. Ἐνιοὶ δὲ τῶν ἀρχαίων ποιητῶν παραδεδώκασιν, οὐ μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν, ἀλλ' ἰδίᾳ στρατεύσαντα τὸν Ἡρακλέα ναυσὶν ἐξ ἑνεκα τῶν ἵππων, ἐλεῖν τὴν Τροίαν. Προσμαρτυρεῖν δὲ τοῦτοισ καὶ Ὅμηρον ἐν τοῖςδε τοῖς ἔπεισι,

Ἄλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληεῖην

Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονον, θυμολέοντα·

Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,

Ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι πανροτέροισιν.

Πλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἄγνιās.

Τοὺς δ' Ἀργοναυτὰς φασὶν ἐκ τῆς Τρωάδος ἀναχθέντας, εἰς Σομοθράκην κομισθῆναι, καὶ τοῖς μεγάλαις θεοῖς τὰς εὐχὰς ἀποδόντας πάλιν, ἀναθεῖναι τὰς φιάλας εἰς τὸ τέμενος, τὰς ἔτι καὶ νῦν διαμενοῦσας.

(C. 50.) Interea Pelias, extincta stirpe Iasonis, quem mari perillase rumor ferebat, regnum occupaverat. Redux patriam Iason ulcisci cladem suorum constituit, paratis ad auxilium proceribus: quibus de modo vindictae consultantibus Medea regem dolo interimere, et prodere regiam spondet.

50. Τῆς δὲ τῶν ἀριστέων ἀνακομιδῆς ἀγνοομένης ἔτι κατὰ τὴν Θετταλίαν, φασὶ προσπεσεῖν φήμην, ὅτι πάντες οἱ μετὰ Ἰάσονος στρατεύσαντες, ἐν τοῖς κατὰ Πόντον τόποις ἀπολώλασι. Διόπερ τὸν Πελλίαν καιρὸν ἔχειν ὑπολαμβάνοντα, τοὺς ἐφύδρους τῆς βασιλείας ἅπαντας ἄρδην ἀνελεῖν. Τὸν μὲν γὰρ πατέρα τοῦ Ἰάσονος ἀναγκάσαι πιεῖν αἷμα ταύρου

τὸν δὲ ἀδελφὸν Πρόμαχον, παῖδα τὴν ἡλικίαν ὄντα,
 φρονεῦσαι. Ἀμφινόμην δὲ τὴν μητέρα μέλλουσαν
 ἀναιρεῖσθαι, φασὶν ἔπανδρον καὶ μνήμης ἄξιαν ἐπι-
 τελέσασθαι προῦξιν. Καταφυγοῦσαν γὰρ ἐπὶ τὴν
 ἐστίαν τοῦ βασιλέως, καὶ καταρρασαμένην παθεῖν αὐ-
 τὸν ἄξια τῶν ἀσεβημάτων, ξίφει πατάξασαν αὐτῆς.
 τὸ στήθος, ἥρωϊκῶς καταστρέψαι τὸν βίον. Τὸν δὲ
 Πελίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ πᾶσαν τὴν Ἰάσονος συγ-
 γένειαν ἄρδην ἀνελόντα, ταχὺ τὴν προσήκουσαν τοῖς
 ἀσεβήμασι κομίσασθαι τιμωρίαν. Τὸν γὰρ Ἰάσονα
 καταπλεύσαντα νυκτὸς τῆς Θετταλίας εἰς ὄρμον
 οὐ μακρὰν μὲν τῆς Ἰωλκοῦ κείμενον, ἀθιώρη-
 τον δὲ τοῖς ἐκ τῆς πόλεως, μαθεῖν παρὰ τινος τῶν
 κατὰ τὴν χώραν τὰ γενόμενα περὶ τοὺς συγγενεῖς
 αἰτυχήματα. Πάντων δὲ τῶν ἀριστεῶν ἐτοιμῶν ὄν-
 των βοηθεῖν τῷ Ἰάσονι, καὶ πάντα κίνδυνον ἀναδέ-
 χεσθαι, περὶ τῆς ἐπιθέσεως ἐμπεσεῖν αὐτοῖς ἀμφι-
 βήτησιν· οὓς μὲν γὰρ συμβουλευεῖν, παραχοῆμα
 βιασαμένους εἰς τὴν πόλιν, ἀπροςδοκῆτως ἐπιθέσθαι
 τῷ βασιλεῖ· τινὰς δ' ἀποφαίνεσθαι δεῖν στρατιώτας
 ἀπὸ τῆς ἰδίας πατρίδος ἕκαστον συλλέξαντα, κοινὸν
 ἄρσθαι πόλεμον· ἀδύνατον γὰρ εἶναι πενήκοντα
 καὶ τρισὶν ἀνδράσι περιγενέσθαι βασιλέως δύναμιν
 ἔχοντος καὶ πόλεις ἀξιολόγους. Τοιαύτης δ' οὔσης
 ἐν αὐτοῖς ἀπορίας, λέγεται τὴν Μήδειαν ἐπαγγελα-
 σθαι δι' ἑαυτῆς τὸν τε Πελίαν ἀποκτεῖναι δόλῳ, καὶ
 τὰ βασίλεια παραδοῦναι τοῖς ἀριστεῦσιν ἀκινδύνως.
 Ἐνταῦθα πάντων θαυμασάντων τὸν λόγον, καὶ τὸν
 τρόπον τῆς ἐπιβολῆς μαθεῖν ζητούντων, εἰπεῖν ὅτι

κομίζει μεθ' ἑαυτῆς πολλὰς καὶ παραδόξους δυνάμεις φαρμάκων, ὑπὸ τε τῆς μητρος Ἑκάτης εὐρημένας, καὶ τῆς ἀδελφῆς Κίρκης· καὶ ταύταις μὲν μηδέποτε χρῆσθαι πρότερον πρὸς ἀπώλειαν ἀνθρώπων, νυνὶ δὲ δι' αὐτῶν ἀμυνεῖσθαι ὁρᾷως τοὺς ἀξίους τιμωρίας. Προειποῦσαν δὲ τοῖς ἀριστεῦσι τὰ κατὰ μέρος τῆς ἐπιθέσεως, ἐκ τῶν βασιλείων αὐτοῖς ἐπαγγέλλασθαι σημαίνειν, τῆς μὲν ἡμέρας, καπνῶ, τῆς δὲ νυκτός, πυρὶ, πρὸς τὴν ὑπερκείμενην τῆς θαλάττης σκοπὴν.

(C. 51.) Assumpta igitur sagae persona, cum simulacro Dianae urbem intrat, et magica ministeria senectae transformandae in iuvenilem vigorem offert et praestigiis approbat.

51. Αὐτὴν δὲ κατασκευάσασαν Ἀρτέμιδος εἰδωλον κοῖλον, εἰς μὲν τοῦτο παντοδαπὰς φύσεις φαρμάκων κατακρύψαι, ἑαυτῆς δὲ τὰς μὲν τρίχας δυνάμεισι τισι χρῆσασαν, ποιῆσαι πολιάς, τὸ δὲ πρόσωπον καὶ τὸ σῶμα ῥυτίδων πλήρεις, ὥστε τοὺς ἰδόντας δοκεῖν εἶναι τινα παντελῶς πρεσβῦτιν. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἀναλαβοῦσαν τὴν θεὸν διεσκευασμένην καταπληκτικῶς εἰς ὄχλων δεισιδαιμονίαν, εἰς τὴν πόλιν εἰσβαλεῖν ἅμα ἡμέρᾳ. Ἐνθεαζούσης δ' αὐτῆς, καὶ τοῦ πλήθους κατὰ τὰς ὁδοὺς συντρέχοντος, παραγγέλλειν πᾶσι δέχεσθαι τὴν θεὸν εὐσεβῶς· παρεῖναι γὰρ αὐτὴν ἐξ Ἑπερβορέων ἐπ' ἀγαθῷ δαίμονι τῇ τε πόλει πάσῃ καὶ τῷ βασιλεῖ. Πάντων δὲ προσκυνούντων καὶ τιμώντων τὴν θεὸν θυσίαις, καὶ τὸ σύνολον τῆς πόλεως ἀπάσης συνθεαζούσης, εἰσβαλεῖν τὴν Μήδειαν εἰς τὰ βασίλεια· καὶ τὸν τε Περίαν εἰς δεισιδαιμόνα διὰ θεσιν ἐμβαλεῖν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐ-

τοῦ διὰ τῆς τερατείας εἰς τοιαύτην κατάπληξιν ἀγαγεῖν, ὥστε πιστεῦσαι, διότι πάρεστιν ἡ θεὸς εὐδαίμονα ποιήσουσα τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως. Ἀπεφαίνετο γάρ ἐπὶ δρακόντων ὀχουμένην τὴν Ἄρτεμιν δι' αἰέρος ὑπερπετασθῆναι πολλὰ μέρη τῆς οἰκονμένης, καὶ πρὸς καθίδρυσιν ἑαυτῆς καὶ τιμὰς αἰωνίους ἐκλελέχθαι τὸν εὐσεβέστατον ἀπάντων τῶν βασιλέων· προστεταχέναι δ' αὐτῇ καὶ τὸ γῆρας ἀφελούσαν τοῦ Πελίου διὰ τινων δυνάμεων, νέον παντελῶς ποιῆσαι τὸ σῶμα, καὶ πολλὰ ἔτερα πρὸς μακρόριον καὶ θεοφιλῆ βίον δωρήσασθαι. Ἐκπληττομένου δὲ τοῦ βασιλέως τὸ παράδοξον τῶν λόγων, ἐπαγγείλασθαι τὴν Μήδειαν παραχοῆμα ἐπὶ τοῦ σώματος ἑαυτῆς τὰς πύστες παρεῖσθαι. Εἰποῦσαν γάρ μιᾷ τῶν Πελίου θυγατέρων καθαρὸν ἐνεγκεῖν ὕδωρ, καὶ τῆς παρθένου τὸ ῥηθὲν εὐθὺς ἐπὶ τέλος ἀγαγούσης, φασὶν εἰς οἶκόν τινα συγκλείσασαν ἑαυτήν, καὶ περινιψαμένην τὸ σῶμα πᾶν, ἀποκλύσασθαι τὰς τῶν φαρμάκων δυνάμεις. Αποκατασταθεῖσαν δ' εἰς τὴν οἰκίαν διάθεσιν, καὶ φανεῖσαν τῷ βασιλεῖ, καταπλήξασθαι τοὺς δοῶντας, καὶ δόξαι τινὶ θεῶν προνοίᾳ μετελλαχέναι τὸ γῆρας εἰς παρθένου νεότητα καὶ κάλλος περιβλεπτον. Ποιῆσαι δ' αὐτὴν καὶ διὰ τινων φαρμάκων εἰδῶλα φαντασθῆναι δρακόντων, ἐφ' ὧν ἀποφαίνεσθαι τὴν θεὸν κομισθεῖσαν δι' αἰέρος ἐξ Ὑπερβορέων, ἐπιξενοθῆναι τῷ Πελεῖ. Τῶν δὲ ἐνεργημάτων ὑπὲρ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν φανέντων, καὶ τοῦ βασιλέως μεγάλης ἀποδοχῆς ἀξιοῦντος τὴν Μήδειαν, καὶ τὸ σύνολον πιστεύσαντος ἄληθῇ λέγειν, φασὶν αὐτὴν

κατὰ μόνας ἐντιχοῦσαν τῷ Πελλίᾳ, παρακαλέσαι ταῖς
 θυγατράσι διακελεύεσθαι συνεργεῖν, καὶ πράττειν,
 ἅπερ ἂν αὐταῖς προστάξῃ· προσήκειν γὰρ τῷ τοῦ βα-
 σιλέως σώματι, μὴ δουλικαῖς χερσίν, ἀλλὰ ταῖς τῶν
 τέκνων θεραπέαις τυχεῖν τῆς παρὰ θεῶν εὐεργεσίας.
 Διόπερ τοῦ Πελλίου ταῖς θυγατράσι διαβρόχην εὐ-
 πόνιος πάντα πράττειν, ὅσα ἂν ἡ Μήδεια προστάτῃ
 περὶ τὸ σῶμα τοῦ πατρός, τὰς μὲν παρθένους ἐτοι-
 μους οὖσας, τὸ κελευόμενον ἐπιτελεῖν.

(C. 52.) Qua fraude caedem Peliae per ipsas eius filias patrat, datoque signo, Iasonem cum sociis ad occupandam regiam advocat. Peliaes facinus, quod insciae commiserant, morte sua expiaturus vix erigit Iason.

52. Τὴν δὲ Μήδειαν, νυκτὸς ἐπιγενομένης καὶ
 τοῦ Πελλίου πρὸς ὕπνον τραπέντος, λέγειν ὡς ἀναγ-
 καῖον ἐν λέβητι καθεψῆσαι τὸ σῶμα τοῦ Πελλίου.
 Προσηνῶς δὲ τῶν παρθένων δεξαμένων τὸν λόγον,
 ἑτέραν αὐτὴν ἐπινοῆσαι πίστιν τῶν ὑπ' αὐτῆς λεγο-
 μένων. Τρεφομένου γὰρ κριοῦ πολυετοῦς κατὰ τὴν
 οἰκίαν, ἐπαγγείλασθαι ταῖς κόραις τοῦτον πρότερον
 καθεψῆσειν, καὶ ποιῆσειν ἅπ' ἀρχῆς ἄρνα. Συγκα-
 ταθεμένων δ' αὐτῶν, μυθολογοῦσι τὴν Μήδειαν
 κατὰ μέλη δελοῦσαν τὸ σῶμα τοῦ κριοῦ καθεψῆσαι,
 καὶ διὰ τινων φαρμάκων παρακρουσαμένην, ἐξελεῖν
 ἐκ τοῦ λέβητος ἄρνός εὐδωλον. Ἐνταῦθα τῶν παρ-
 θένων καταπλαγισσῶν, καὶ πισταῖς τῆς πράξεως
 ἡγησαμένων ἐνδεχομένας ἔχειν, ὑπουργῆσαι τοῖς
 προστάγμασι. Καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἀπάσας τὸν πα-
 τέρα τυπτοῦσας ἀποκτεῖναι, μόνην δ' Ἀλκησιν δι'
 εὐσεβείας ὑπερβολὴν ἀποσχέσθαι τοῦ γεννήσαντος.

Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Μήδειάν φασι τοῦ μὲν τὸ σῶμα κατακόπτειν ἢ καθεψεῖν ἀποστῆναι, προσποιησάμενην δὲ δεῖν πρότερον εὐχὰς ποιήσασθαι τῇ σελήνῃ, ταῖς μὲν παρθένους ἀναβιβάσαι μετὰ λαμπάδων ἐπὶ τὸ μετεωρότατον τέγος τῶν βασιλείων, αὐτὴν δὲ τῇ Κολχίδι διαλέκτω κατευχὴν τινα μακρὰν διερχομένην, ἐγγρονίζειν, ἀναστροφὴν διδοῦσαν τοῖς μέλλουσι ποιῆσθαι τὴν ἐπίθειν. Διὸ καὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἀπὸ τῆς σκοτῆς καταμαθόντας τὸ πῦρ, καὶ νομίσαντας συντετελέσθαι τὴν ἀναίρεσιν τοῦ βασιλέως, δομῆσαι δρόμον πρὸς τὴν πόλιν. Παρεiselθόντας δ' ἐντὸς τοῦ τείχους, εὐπασμένοις τοῖς ξίφεσιν εἰς τὰ βασίλεια καταντῆσαι, καὶ τοὺς ἐναντιομένους τῶν φυλάκων ἀνελεῖν· τὰς δὲ τοῦ Πελίου θυγατέρας, ἄρτι καταβεβηκυίας ἀπὸ τοῦ τέγους πρὸς τὴν καθέψησιν, καὶ παραδόξως ἐν τοῖς βασιλείοις ἰδούσας τὸν τε Ἰάσονα καὶ τοὺς ἀριστεῖς περιαλγείς ἐπὶ τῇ συμφορᾷ γενέσθαι· οὔτε γὰρ ἀμύνασθαι τὴν Μήδειαν ἔχειν ἐξουσίαν, οὔτε τὸ πρᾶχθὲν αὐταῖς μύσος δι' ἀπάτην, διορθώσασθαι. Διόπερ ταύτας μὲν δομῆσαι λέγεται στερίσκειν αὐτὰς τοῦ ζῆν, τὸν δὲ Ἰάσονα, κατελέησαντα τὰ πάθη, παρακατασχεῖν αὐτάς, καὶ θαρσύνειν παρακαλέσαντα, δεικνύειν ὥς ἐκ κακίας μὲν οὐδὲν ἥμαρτον, ἀκουσίως δὲ δι' ἀπάτην ἠτύχησαν.

(C. 53.) Qui quum factum palam purgasset, in superstitem regis familiam benignus, Acasto filio imperium cedit, filias principibus viris collocat, ipse, dicata Neptuno navi, sedem capit Corinthum. His peractis, Argonautae, -Hercule auctore, sempiternum foedus et fidem socialem ineunt, ludosque celebrant, Iovi sacros Olympio (cf. c. 14.)

53. Καθόλου δὲ πᾶσι τοῖς συγγενέσιν ἐπαγγει-

λάμενον ἐπιεικῶς καὶ μεγαλοψύχως προσενεχθήσε-
σθαι, συναγαγεῖν εἰς ἐκκλησίαν τὰ πλήθη. Ἀπολο-
γησάμενον δὲ περὶ τῶν πεπραγμένων, καὶ διδάξαντα
διότι τοὺς προαδικήσαντας ἡμῖν αὐτοῖς, τιμωρίαν ἐλάτ-
τονα λαβὼν ὧν αὐτὸς πέπονθεν, Ἀκάστῳ μὲν τῷ Πε-
λίου τὴν πατρῴαν βασιλείαν παραδοῦναι· τῶν δὲ τοῦ
βασιλέως θυγατέρων ἀξιῶσαι αὐτὸν φροντίδα ποιή-
σασθαι. Καὶ πέρας συντελέσαι τὴν ὑπόσχεσιν αὐ-
τὸν φασὶ μετὰ τινα χρόνον, συνοικήσαντα πάσας τοῖς
ἐπιφανεστάτοις. Ἀλκησιν μὲν γὰρ τὴν πρεσβυτά-
την ἐκδοῦναι πρὸς γάμον Ἀδμήτῳ τῷ Φέρητος Θετ-
ταλῷ, Ἀμφινόμην δὲ Ἀνδραίμονι Λεοντέως ἀδελφῷ,
Εὐάνδην δὲ Κάνῃ τῷ Κεφάλου, Φωκίῳν τότε βασι-
λεύοντι. Ταῦτα μὲν ὕστερον αὐτὸν προῆξαι· τότε
δὲ μετὰ τῶν ἀριστεύων εἰς Ἴσθμὸν τὸν ἐν Πελοπον-
νήσῳ πλεύσαντα, θυσίαν ἐπιτελέσαι τῷ Ποσειδῶνι,
καὶ καθιερῶσαι τὴν Ἀργὸν τῷ Θεῷ. Ἀποδοχῆς δὲ
μεγάλῃς τυγχάνοντα παρὰ τῷ βασιλεῖ τῶν Κορινθίων
Κρέοντι, μετασχεῖν τῆς πολιτείας, καὶ τὸν λοιπὸν
χρόνον ἐν τῇ Κορίνθῳ κατοικῆσαι. Μελλόντων δὲ
τῶν Ἀργοναυτῶν εἰς τὰς πατρίδας διαχωρίζεσθαι,
φασὶ τὸν Ἡρακλέα συμβουλευῖν τοῖς ἀριστεύσι,
πρὸς τὰ παραδόξα τῆς τύχης ἀλλήλοις ὄρκους δοῦ-
ναι συμμαχήσειν, εἴαν τις βοηθείας προςδεθῇ· ἐκλέ-
ξασθαι δὲ καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐπιφανέστατον τό-
πον εἰς ἀγῶνων θέσιν καὶ πανήγυριν κοινὴν, καὶ κα-
θιερῶσαι τὸν ἀγῶνα τῷ μεγίστῳ τῶν Θεῶν Διὶ Ὀλυμ-
πίῳ. Συνομοσάντων δὲ τῶν ἀριστεύων περὶ τῆς συμ-
μαχίας, καὶ τὴν διάταξιν τῶν ἀγῶνων ἐπιτρέψάντων

Ἡρακλεῖ, φασὶ τοῦτον τὸν τόπον προκρῖναι πρὸς τὴν πανηγυρίαν τῆς τῶν Ἠλείων χώρας, τὸν παρὰ τὸν Ἀλφειόν. Ἀδὲ καὶ τὴν παραποταμίαν καθιερώσαντα τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν, Ὀλυμπίαν ἀπ' ἐκείνου προσ-
αγορεῦσαι. Ὑποστησάμενον δ' ἱππικὸν ἀγῶνα καὶ γυμνικόν, τὰ τε περὶ τῶν ἄθλων διατάξαι, καὶ θεω-
ροὺς ἀποστεῖλαι τοὺς ταῖς πόλεσι προερούντας τὴν θέαν τῶν ἀγώνων. Διὰ δὲ τὴν παρὰ τοῖς Ἀργοναύ-
ταις γενομένην ἀποδοχὴν αὐτοῦ κατὰ τὴν στρατείαν οὐ μετρίως δοξασθέντος, προσγενέσθαι τὴν ἐκ τῆς Ὀλυμπιακῆς πανηγύρεως δόξαν· ὥς τε πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐπιφανέστατον ὑπάρχειν, καὶ παρὰ ταῖς πλεί-
σταις πόλεσι γνωσθέντα, πολλοὺς ἔχειν ἐπιθυμητὰς τῆς φιλίας, οὓς προθύμους εἶναι μετέχειν παντὸς κινδύνου. Ταχὺ δ' ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ στρατηγίᾳ θαυ-
μασθέντα, στρατόπεδόν τε κράτιστον συστήσασθαι, καὶ πᾶσαν ἐπελθεῖν τὴν οἰκουμένην, εὐεργετοῦντα τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων· ἀνθ' ὧν τυχεῖν αὐτὸν συμ-
φωνουμένης ἀθανασίας. Τοὺς δὲ ποιητάς, διὰ τὴν συνήθη τερατολογίαν, μυθολογῆσαι μόνον τὸν Ἡρα-
κλεῖα καὶ γυμνὸν ὕπλων τελέσαι τοὺς τεθρυλλημένους ἄθλους.

(C. 54.) Jason deinde, repudiata Medea, e qua tres filios suscep-
perat, altera inquit cum Glaucē vota. Quae Medeam, cedere nolen-
tem, ita furore armavit, ut igne et caede grassaretur, extincta-
que Glaucē, suos ipsa liberos trucidaret, atque Herculem adversus
Iasonem vindicem posceret.

54. Ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ θεοῦ τούτου τὰ μυθολο-
γοῦμενα πάντα διήλθομεν· νυνὶ δὲ προσθεῖτον ἡμῖν
ὑπὲρ Ἰάσονος τὸν ὑπολειπόμενον λόγον. Φασὶ γὰρ

αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατοικοῦντα, καὶ συμβιώσαντα
 δεκαετῇ χρόνον Μηδεῖα, γεννῆσαι παῖδας ἐξ αὐτῆς,
 τοὺς μὲν πρεσβυτάτους δύο, διδύμους, Θειταλὸν τε
 καὶ Ἀλκιμένην· τὸν δὲ τρίτον, πολὺ νεώτερον τοῦ-
 των, Τίσανδρον. Τοῦτον μὲν οὖν τὸν χρόνον ἰστο-
 ροῦσιν ἀποδοχῆς ἀξιοθῆναι τὴν Μήδειαν ὑπὸ τοῦ
 ἀνδρός, διὰ τὸ μὴ μόνον κάλλει διαφέρειν αὐτήν,
 ἀλλὰ καὶ σωφροσύνῃ καὶ ταῖς ἄλλαις ἀρεταῖς κεκο-
 σμηθῆσαι· μετὰ δὲ ταῦτα αἰεὶ μᾶλλον τοῦ χρόνου τὴν
 φυσικὴν εὐπρέπειαν ἀφαιρουμένον, λέγεται, τὸν Ἰά-
 σονα Γλαύκης ἐρασθέντα τῆς Κρέοντος θυγατρὸς,
 μνηστεῦσαι τὴν παρθένον. Συγκαταθεμένου δὲ τοῦ
 πατρὸς καὶ τάξαντος ἡμέραν τοῖς γάμοις, τὸ μὲν προῶ-
 τον ἐπιβαλίσθαι φασὶν αὐτὸν πείθειν τὴν Μήδειαν
 ἱκουσίως παραχωρῆσαι τῆς συμβιώσεως· βούλεσθαι
 γὰρ αὐτὴν γαμεῖν, οὐκ ἀποδοκιμάσαντα τὴν πρὸς
 αὐτὴν ὁμιλίαν, ἀλλὰ καὶ τοῖς τέκνοις σπεύδοντα συγ-
 γενῇ τὸν βασιλέως οἶκον ποιήσασθαι. Ἀγανακτού-
 σης δὲ τῆς γυναικὸς, καὶ τοὺς θεοὺς μαρτυρομένης
 τοὺς ἐπόπτας γενομένους τῶν ὄρκων, φασὶ τὸν Ἰά-
 σονα καταφρονησάντα γῆμαι τὴν τοῦ βασιλέως θυ-
 γατέρα. Τὴν δὲ Μήδειαν ἐξελαντομένην ἐκ τῆς πό-
 λεως, καὶ μίαν ἡμέραν ἀπὸ τοῦ Κρέοντος λαβοῦσαν
 εἰς τὴν τῆς φυγῆς παρασκευήν, εἰς μὲν τὰ βασίλεια
 νυκτὸς εἰσελθεῖν, ἀλλοιωσάσαν τοῖς φαρμάκοις τὴν
 αὐτῆς ὕψιν, καὶ τὴν οἰκίαν ὑφάψαι, ὅζιον τι προσ-
 θεῖσαν, εὐρημένον μὲν ὑπὸ Κίρκης τῆς ἀδελφῆς, δύ-
 ναμιν δ' ἔχον, ἐπὶ τὴν ἐξαφθῆ, δυσκατάσβεστον. Ἀφ' ἧς
 δὲ φλεγόμενων τῶν βασιλείων, τὸν μὲν Ἰάσονα ταχέως

ἐκτεθῆσαι, τὴν δὲ Γλαύκην καὶ τὸν Κρέοντα τοῦ πυρὸς περικαταλαβόντος διαφθαρῆναι. Τινὲς δὲ τῶν συγγραφέων φασὶ τοὺς μὲν υἱοὺς τῆς Μήδειας δῶρα κομίσαι τῇ νύμφῃ φαρμάκοις κεχρισμένα, τὴν δὲ Γλαύκην δεξαμένην καὶ τοῦ σώματι περιθεμένην, αὐτὴν τε συμφορᾷ περιπεσεῖν, καὶ τὸν πατέρα βοηθοῦντα, καὶ τοῦ σώματος ἀψάμενον, τελευτῆσαι. Τὴν δὲ Μήδειαν ἐπιτυχοῦσαν τοῖς πρώτοις ἐγχειρήμασιν, οὐκ ἀποστῆναι τῆς Ἰάσονος τιμωρίας. Ἐπὶ τοσοῦτον γὰρ προσελθεῖν αὐτὴν ὄργῃς ἅμα καὶ ζηλοτυπίας, ἔτι δ' ὁμότητος, ὥστ' ἐπεὶ ἐξέφυγε τὸν μετὰ τῆς νύμφης κίνδυνον, τῇ σφαγῇ τῶν κοινῶν τέκνων ἔμβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὰς μεγίστας συμφοράς. Πλὴν γὰρ ἐνὸς τοῦ διαφυγόντος, τοὺς ἄλλους υἱοὺς ἀποσφάξαι, καὶ τὰ σώματα τούτων ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει θάψαι· καὶ μετὰ τῶν πιστοτάτων θεραπααινίδων, ἔτι πολλῆς νυκτὸς οὔσης, φυγεῖν ἐκ τῆς Κορίνθου, καὶ διεκπεσεῖν εἰς Θήβας πρὸς Ἥρακλέα· τοῦτον γὰρ μεσίτην γεγονότα τῶν ὁμολογιῶν ἐν Κόλχοις, ἐπηγγέλθαι βοηθήσειν αὐτῇ παρασπονδουμένην.

(C. 55.) Orbus Iason quum mortem sibi concivisset; Thessalus, filius eius superstes, Iolicum reversus, Peliae in regno succedit, suaeque populum ditionis Thessalos appellat. Medea, desperata furentis Herculis ope, Athenas profugit ad Aegeum: cui nupta Medum peperit, primum Medorum regem. Aliae de erroribus eius narrationes: (C. 56.) quarum magna est per Tragicos varietas orta. — Argonautarum reditus per aliam viam, a Timaeo aliisque traditus, adverso Tanai et per aliud flumen in Oceanum, inde iuxta Gades in mare mediterraneum, eiusque rei opinata vestigia. Sed hoc de reditu falsa multa commemorata.

55. Ἐν τοσοῦτῳ δὲ τὸν μὲν Ἰάσονα στηρηθέντα τέκνων καὶ γυναικὸς, δόξαι πᾶσι δίκαια πεπονθέναι· διὸ καὶ μὴ δυνάμενον ἐνεγκεῖν τὸ μέγεθος τῆς

συμφροῦς, ἐκ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν μεταστῆσαι. Τοὺς δὲ
 Κορινθίους ἐκπεπληχθαι μὲν τὴν δεινότητα τῆς πε-
 ριπετείας, μάλιστα δ' ἀπορεῖν περὶ τῆς ταφῆς τῶν
 παιδων. Διόπερ ἀποστειλάντων αὐτῶν Πυθῶδες
 τοὺς ἐπερωτήσαντας τὸν Θεόν, πῶς χρηστέον τοῖς σώ-
 μασι τῶν παιδων, προστάξει τὴν Πυθίαν ἐν τῷ τε-
 μένει τῆς Ἥρας αὐτοὺς θάψαι, καὶ τιμῶν ἡρωϊκῶν
 αὐτοὺς ἀξιοῦν. Ποιησάντων δὲ τῶν Κορινθίων τὸ
 προσταχθέν, φασὶ Θετταλὸν μὲν τὸν διαφυγόντα τὸν
 ἀπὸ τῆς μητρὸς φόγον, ἐν Κορίνθῳ τραφέντα, μετὰ
 ταῦτα ἐπανελθεῖν εἰς Ἰωλκόν, οὕσαν Ἰάσονος πα-
 τρίδα· ἐν ᾗ καταλαβόντα προσφάτως Ἀκασιον τὸν
 Πελίου τετελευτηκότα, παραλαβεῖν κατὰ γένος προς-
 ἤκουσαν τὴν βασιλείαν, καὶ τοὺς ὑφ' ἑαυτὸν τετα-
 γμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσαγορευῆσαι Θετταλοὺς. Οὐκ
 ἄγνοῶ δὲ διότι περὶ τῆς τῶν Θετταλῶν προσηγορίας
 οὐ ταύτην μόνην τὴν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ διαφώνους
 ἑτέρας παραδεδύσθαι συμβέβηκε· περὶ ὧν ἐν οἰκειο-
 τέροις μνησθησόμεθα καιροῖς. Τὴν δ' οὖν Μήδειαν
 ἐν Θήβαις φασὶ καταλαβοῦσαν Ἡρακλέα μαρτυρῶ πά-
 θει συνεχόμενον, καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπεκτακότα, φαρ-
 μάκοις αὐτὸν ἰάσασθαι. Τοῦ δ' Εὐρύσθεως ἐπι-
 κειμένου τοῖς προστάγμασιν, ἀπογονῶσαν τὴν κατὰ
 τὸ παρὸν ἐκ τούτου βοήθειαν, καταφυγεῖν εἰς Ἀθή-
 νας πρὸς Αἰγέα τὸν Πανδίωνος. Ἐνταῦθα δ' οἱ μὲν
 φασὶν αὐτὴν Αἰγεῖ συνοικήσασαν, γεννῆσαι Μῆδον
 τὸν ὕστερον Μηδίας βασιλεύσαντα· τινὲς δ' ἱστο-
 ροῦσιν ὑφ' Ἰππότου τοῦ Κρέοντος ἐξαιτουμένην, κρι-
 σιως τυχεῖν, καὶ τῶν ἐγκλημάτων ἀπολυθῆναι. Μετὰ

δὲ ταῦτα Θησέως ἐπαρελθόντος ἐκ Τροϊζῆνος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγκληθεῖσαν ἐπὶ φαρμακείᾳ, φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως· δόντος δ' Αἰγέως τοὺς παραπέμψοντας εἰς ἣν βούλοιοτο χώραν, εἰς τὴν Φοινίκην κομισθῆναι. Ἐντεῦθεν δ' εἰς τοὺς ἄνω τόπους τῆς Ἀσίας ἀναβᾶσαν, συνοικῆσαι τιμὴ τῶν ἐπιφανῶν βασιλέων· ἐξ οὗ γεννηῖσαι παῖδα Μῆδον· καὶ τὸν μὲν παῖδα μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευταίην διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν, θανμασθῆναι τε κατὰ τὴν ἀνδρείαν, καὶ τοὺς λαοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ Μήδους ὀνομάσαι.

56. Καθόλου δέ, διὰ τὴν τῶν τραγοῦδων τερατείαν, ποικίλη τις καὶ διάφορος ἱστορία περὶ Μηδείας ἐξηγήνεται. Καὶ τινες, χαρίζεσθαι βουλόμενοι τοῖς Ἀθηναίοις, φασὶν αὐτὴν ἀναλαβοῦσαν τὸν ἐξ Αἰγέως Μῆδον, εἰς Κόλχους διασωθῆναι. Κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον Αἰήτην, ἐκ τῆς βασιλείας ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Πέρσου βιαίως ἐκπεπιτοκότα, τὴν ἀρχὴν ἀνακτιῆσασθαι, Μήδου τοῦ Μηδείας ἀνελόντος τὸν Πέρσην. Μετὰ δὲ ταῦτα δυνάμει ἐγκρατῇ γενόμενον τὸν Μῆδον, πολλὴν ἐπελθεῖν τῆς ὑπὲρ τὸν Πόντον Ἀσίας, καὶ κατασχεῖν τὴν ἀπ' ἐκείνου προσγορευθεῖσαν Μηδίαν. Ἀλλὰ γὰρ τὸ πάσας τὰς ἀποφάσεις τῶν περὶ τῆς Μηδείας μυθολογησάντων ἀναγράφειν οὐκ ἀναγκαῖον, ἀλλὰ καὶ μακρὸν εἶναι κρίνοντες, τὰ καταλειπόμενα τῆς περὶ τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίας προσθήσομεν. Οὐκ ὀλίγοι γάρ τινος τε ἀρχαίων συγγραφέων καὶ τῶν μεταγενεστέρων, (ὧν ἔστι καὶ Τίμαιος) φασὶ τοὺς Ἀργοναυτὰς μετὰ τὴν τοῦ δέφρατος ἀρπαγὴν, πυθομένους ὑπ' Αἰήτου προκα-

τειληφθαι ναυαὶ τὸ σιόμα τοῦ Πόντου, προῦξιν ἐπι-
 τέλεισασθαι παράδοξον καὶ μνήμης ἀξίαν. Ἀναπλεύ-
 σαυτας γὰρ αὐτοὺς διὰ τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ ἐπὶ
 τῆς πηγῆς, καὶ κατὰ τόπον ἰνὰ τὴν ναῦν διεκλύσαν-
 τας, καθ' ἑτέρου πάλιν ποταμοῦ, τὴν ὕσιν ἔχοντος
 εἰς τὸν ὠκεανόν, καταπλεύσαι πρὸς τὴν Θάλασσαν·
 ἀπὸ δὲ τῶν ἄρκτων ἐπὶ τὴν δύσιν κομισθῆναι, τὴν
 γῆν ἔχοντας ἐξ εὐωνύμων, καὶ πλησίον γενομένους
 Γαδείρων, εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Θάλασσαν εἰσπλεύσαι.
 Ἀποδείξεις δὲ τούτων φέρουσι, δεικνύντες τοὺς παρὰ
 τὸν ὠκεανὸν κατοικοῦντας Κελτοὺς σεβομένους μάλ-
 ιστα τῶν θεῶν τοὺς Διοσκούρους· παραδόξιμον
 γὰρ ἔχειν αὐτοὺς ἐκ παλαιῶν χρόνων τὴν τούτων
 τῶν θεῶν παρουσίαν ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ γεγεννημένην.
 Εἶναι δὲ καὶ τὴν παρὰ τὸν ὠκεανὸν χώραν οὐκ ὀλί-
 γας ἔχουσιν προσηγορίας ἀπὸ τε τῶν Ἀργοναυτῶν
 καὶ τῶν Διοσκούρων. Παραπλησίως δὲ καὶ τὴν ἐντὸς
 Γαδείρων ἡπειρον ἔχειν ἐμφανῆ σημεῖα τῆς τούτων
 ἀνακομιδῆς. Περὶ μὲν γὰρ τὴν Τυρρηνίαν κατα-
 πλιδσαντας αὐτοὺς εἰς ἡσον τὴν ὀνομαζομένην Αἰ-
 θαλίαν, τὸν ἐν αὐτῇ λιμένα, κάλλιστον ὄντα τῶν ἐν
 ἐκείνοις τοῖς τόποις, Ἀργῶν ἀπὸ τῆς νεῶς προσεγο-
 ρεῦσαι, καὶ μέχρι τῶνδε τῶν χρόνων διαμένειν αὐ-
 τοῦ τὴν προσηγορίαν. Παραπλησίως δὲ τοῖς εἰρη-
 μένοις, κατὰ μὲν τὴν Τυρρηνίαν ἀπὸ σταδίων ὀκτα-
 κοσίων τῆς Ῥώμης ὀνομάσαι λιμένα Τελαμῶνα· κατὰ
 δὲ Αἰθρίας τῆς Ἰταλίας Αἰήτην, τὸν νῦν Καϊήτην
 προσεγορευόμενον. Πρὸς δὲ τούτοις ὑπ' ἀνέμων αὐ-
 τοὺς ἐκπιφέντας εἰς τὰς σύρσεις, καὶ μαθόντας περὶ

Τρίτωνος τοῦ τότε βασιλεύοντος τῆς Λιβύης τὴν ἰδιότητα τῆς θαλάττης, καὶ τὸν κίνδυνον ἐκφυγόν-
τας, δωρήσασθαι χαλκοῦν τρίποδα, τὸν ἀρχαίοις μὲν
κεχαραγμένον γραμμασι, μέχρι δὲ τῶν νεωτέρων χρό-
νων διαμείναντα παρὰ τοῖς Εὐεσπερίταις. Οὐ πα-
ραλειπτόν δ' ἡμῖν ἀντιξέλεγκτον τὴν ἱστορίαν τῶν
ἀποφηναμένων τοὺς Ἀργοναύτας ἀνὰ τὸν Ἰστρον
πλεύσαντας μέχρι τῶν πηγῶν, κατενεχθῆναι διὰ τῆς
ἀντιπροσώπου ῥύσεως πρὸς τὸν Ἀδριατικὸν κόλπον.
Τούτους γὰρ ὁ χρόνος ἤλεγξεν ὑπολαβόντας τὸν ἐν
τῷ Πόντῳ πλείοσι στόμασιν ἐξερευγόμενον Ἰστρον,
καὶ τὸν εἰς τὸν Ἀδρίαν ἐκβάλλοντα, τὴν ῥύσιν ἔχον
ἀπὸ τῶν αὐτῶν τόπων. Ῥωμαίων γὰρ καταπολεμη-
σάντων τὸ τῶν Ἰστρον ἔθνος, εὗρέθη τὰς πηγὰς
ἔχων ὁ ποταμὸς ἀπὸ τετταράκοντα σταδίων τῆς θα-
λάττης. Ἀλλὰ γὰρ τοῖς συγγραφεῦσιν αἰτίαν τῆς
πλάνης φασὶ γενέσθαι τὴν ὁμωνυμίαν τῶν ποταμῶν.

(C. 57.) Heraclidae, post ἀποθίωσιν patris Trachine apud Cey-
cem regem educati, minisque Eurysthei cedentes, ab amicis Athe-
niensibus in tutelam recipiuntur, et nacti Tricorynthus, auxilio
illorum, Theseo et Hyllo ducibus, adversarium filiosque eius caedunt.

57. Ἡμῖν δ' ἀρκούντως ἐξεργασμένοις τὴν περὶ
τῶν Ἀργοναυτῶν ἱστορίαν, καὶ τὰ ὑφ' Ἡρακλέους
πραχθέντα, οἰκείον ἂν εἴη, κατὰ τὴν γενομένην ἐπαγ-
γελίαν, ἀναγράψαι τὰς τῶν νύων αὐτοῦ πράξεις. Με-
τὰ τὴν Ἡρακλέους τοίνυν ἀποθίωσιν οἱ παῖδες αὐ-
τοῦ κατόικουν ἐν Τραχίνι παρὰ Κήῳ καὶ τῷ βασιλεῖ.
Μετὰ δὲ ταῦτα Ἴλλον καὶ τινῶν ἑτέρων ἀνδρωθέν-
των, Εὐρυσθεὺς φοβηθεὶς μὴ πάντων ἐνηλίκων γε-
νομένων, ἐκπέσῃ τῆς ἐν Μυκῆναις βασιλείας, ἔγνων

τοὺς Ἡρακλείδας ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος φυγαδεῦσαι.
 Διὸ Κῆρυκι μὲν τῷ βασιλεῖ προηγόρευσε τοὺς τε Ἡρα-
 κλείδας καὶ τοὺς τοῦ Λικυμνίου παῖδας ἐκβαλεῖν·
 εἶτι δὲ Ἰόλαον, καὶ τὸ σύστημα τῶν Ἀρχάδων, τῶν
 Ἡρακλεῖ συνεστρατευκότων· ἢ ταῦτα μὴ ποιοῦντα,
 πόλεμον ἀναδέξασθαι. Οἱ δ' Ἡρακλεῖδαι καὶ οἱ
 μετ' αὐτῶν, θεωροῦντες αὐτοὺς οὐκ ἀξιομάχους ὄν-
 τας Εὐρυσθεῖ πολεμεῖν, ἔγνωσαν ἐκουσίως φεύγειν
 ἐκ τῆς Τραχίνος· ἐπιόντες δὲ τῶν ἄλλων πόλεων
 τὰς ἀξιολογωτάτας, ἐδέοντο παραδεῖξασθαι σφᾶς αὐ-
 τοὺς συνοίκους. Μηδεμίᾳς δὲ τολμῶσης ὑποδεῖξασθαι,
 μόνοι τῶν ἄλλων Ἀθηναῖοι, διὰ τὴν ἔμφυτον αὐτοῖς
 ἐπιείκειαν, προσεδέξαντο τοὺς Ἡρακλείδας· κατεγκι-
 σαν δὲ αὐτοὺς μετὰ τῶν συμφυγόντων εἰς Τρικόρυν-
 θον, ἣτις ἐστὶ μία τῆς ὀνομαζομένης Τετραπόλεως.
 Μετὰ δὲ τινα χρόνον ἀπάντων τῶν Ἡρακλέους παῖ-
 δων ἠνδρωμένων, καὶ φρονήματος ἐμφυομένου τοῖς
 νεανίσκοις διὰ τὴν ἄφ' Ἡρακλέους δόξαν, ὑφορώμε-
 νος αὐτῶν τὴν ἀὔξειν Εὐρυσθεὺς, ἐστράτευσεν ἐπ'
 αὐτοὺς μετὰ πολλῆς δυνάμεως. Οἱ δ' Ἡρακλεῖδαι,
 βοηθούντων αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων, προστησάμενοι
 τὸν Ἡρακλέους ἀδελφιδοῦν Ἰόλαον, καὶ τοῦτω τε καὶ
 Θησεῖ καὶ ἄλλῳ τὴν στρατηγίαν παραδόντες, ἐνί-
 κησαν παρατάξει τὸν Εὐρυσθέα. Κατὰ δὲ τὴν μά-
 χην πλείστοι μὲν τῶν μετ' Εὐρυσθέως κατεκόπησαν,
 αὐτὸς δ' Εὐρυσθεὺς, τοῦ ἄρματος κατὰ τὴν φυγὴν
 συντριβέντος, ὑπὸ ἄλλου τοῦ Ἡρακλέους ἀνῆρέθη.
 Ὅμοίως δὲ καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ Εὐρυσθέως πάντες κατὰ
 τὴν μάχην ἐτελεύτησαν.

(C. 58.) Quo facto, Hylli auspiciis, Peloponnesum invadunt, Mycenarum regnum ab Atreo recuperaturi; at victo Hyllo in certamine, quo res est dirempta, quinquaginta annos regno et Peloponneso excluduntur. Alcmena interim Thebis dea facta. Caeteri Heraclidæ communes cum Dorienſibus ſedes ſibi vindicarunt. Tlepolemus, ob Licymnii eadem Argis Rhodum profugus, inſulae, in tres diviſas partes, imperium obtinuit.

58. Μετά δὲ ταῦτα, οἱ μὲν Ἡρακλεῖδαι παντες περιβοήτῳ μάχῃ νενικηκότες τὸν Εὐρυσθέα, καὶ διὰ τὴν εὐημερίαν συμμάχων εὐπορήσαντες, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον, Ἰλλου στρατηγούντος. Αἰρεὺς δὲ μετὰ τὴν Εὐρυσθέως τελευτὴν καταλαβόμενος τὴν ἐν Μυκῆναις βασιλείαν, καὶ προσλαβόμενος συμμάχους Τεγεάτας, καὶ τινες ἄλλους, ἀπήντησε τοῖς Ἡρακλεΐδαϊς. Κατὰ δὲ τὸν Ἰσθμὸν τῶν στρατοπέδων ἀθροισθέντων, Ἰλλος μὲν ὁ Ἡρακλέους εἰς μονομαχίαν προεκάλεσατο τῶν πολεμίων τὸν βουλόμενον, ὁμολογίας θέμενος τοιαύτας· εἰ μὲν Ἰλλος νικήσει τὸν ἀντιταχθέντα, παραλαβεῖν Ἡρακλεΐδας τὴν Εὐρυσθέως βασιλείαν· εἰ δὲ Ἰλλος λειφθεῖ, μὴ κατεῖναι τοὺς Ἡρακλεΐδας εἰς Πελοπόννησον ἐντὸς ἐτῶν πενήκοντα. Καταβάντος δ' εἰς τὴν πρόκλησιν Ἐχέμου τοῦ βασιλέως τῶν Τεγεατῶν, καὶ τῆς μονομαχίας γενομένης, ὁ μὲν Ἰλλος ἀνῆρέθη, οἱ δὲ Ἡρακλεΐδαι κατὰ τὰς ὁμολογίας ἀπέσπασαν τῆς καθόδου, καὶ τὴν εἰς Τριχόρουν θὸν ἐπάναγον ἐποίησαντο. Μετὰ δὲ τινες χρόνους, Λικύμνιος μὲν μετὰ τῶν παιδῶν, καὶ Τληπολέμου τοῦ Ἡρακλέους, ἑκουσίως τῶν Ἀργείων αὐτοὺς προσδεξαμένων, ἐν Ἀργεὶ κατοίκησαν. Οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν Τριχορύνθῳ κατοικήσαντες, ὥς ὁ πενήκονταετὴς χρόνος διήλθε, κατῆλθον εἰς Πελο-

πόννησον· ὦν τὰς πράξεις ἀναγράφομεν, ὅταν εἰς
 ἐκείνους τοὺς χρόνους παραγεννηθῶμεν. Ἀλκμήνη
 δ' εἰς Θήβας καταντήσασα, καὶ μετὰ ταῦτα ἄφαντος
 γενομένη, τιμῶν ἰσοθέων ἔτυχε παρὰ τοῖς Θηβαίοις.
 Τοὺς δ' ἄλλους Ἡρακλείδας φασὶν ἐλθόντας παρ'
 Αἰγίμιον τὸν Δώρου, τὴν πατρίαν τῆς χώρας παρα-
 καταθήκην ἀπαιτήσαντας, μετὰ Δωριέων κατοικῆσαι.
 Τληπόλεμον δὲ τὸν Ἡρακλέους ἐν Ἀργεὶ κατοικοῦντα
 λέγουσιν ἀνελεῖν Αἰκύμνιον τὸν Ἡλεκτρύονος,
 ἐρίσαντα περὶ τιμῶν, διὰ δὲ τὸν φόρον τοῦτον ἐξ
 Ἀργεὺς φυγόντα εἰς Ῥόδον κατοικῆσαι. Τὴν δὲ
 νῆσον ταύτην τότε κατοικοῦν Ἕλληνες οἱ ὑπὸ Τροίπα
 τοῦ Φόρβαντος κατοικισθέντες. Τὸν δ' οὖν Τλη-
 πόλεμον κοινῇ μετὰ τῶν ἐγχωρίων τριμερῇ ποιῆσαι
 τὴν Ῥόδον, καὶ τρεῖς ἐν αὐτῇ καταστήσαι πόλεις,
 Αἰνδον, Ἰήλυσον, Κάμιρον· βασιλεύσαι δ' αὐτὸν
 πάντων τῶν Ῥοδίων, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς Ἡρακλέους
 δόξαν, καὶ κατὰ τοὺς ὑστερον χρόνους μετ' Ἀγα-
 μέμνορος ἐπὶ τὴν Τροίαν στρατεύσαι.

(C. 59.) Progreditur auctor ad Theseum, Herculis aemulum
 (ante Chr. 1260); cuius genus et prima virtutis specimina in Cory-
 naeten, Sinin, apium Crommyonensem, Scironem, Cercyonem, Pro-
 crusten, describit. Quibus praeclare peractis Theseus Athenas
 petit, ab Aegeoque rege centis indicibus filius agnitus, taurum Ma-
 rathonium superat.

59. Ἐπεὶ δὲ περὶ Ἡρακλέους καὶ τῶν ἀπογόνων
 αὐτοῦ διήλθομεν, οἰκείον ἂν εἴη περὶ Θησέως εἰπεῖν,
 διὰ τὸ τοῦτον ξηλωτὴν γενέσθαι τῶν Ἡρακλείους
 ἄθλων. Θησεὺς τοίνυν γεγονὼς Αἰθρας τῆς Πιτθέως
 καὶ Ποσειδῶνος, τρυφεὶς ἐν Τροίῳτι παρὰ Πιτθεῖ
 τῷ μητροπάτρι, καὶ τὰ μυθολογούμενα σύμβολα

ἀνηρημένος, τὰ ὑπὸ Αἰγέως ὑπὸ τινι πέτρᾳ τεθει-
 μένα, κατήντησεν εἰς τὰς Ἀθήνας. Διεξιὼν δ', ὥς
 φασι, τὴν παραθαλάττιον, καὶ ζηλωτὴς ὦν τῆς
 Ἡρακλείους ἀρετῆς, ἐπεβίβλετο τελεῖν ἄθλους περιέ-
 χοντας ἀποδοχὴν τε καὶ δόξαν. Πρῶτον μὲν οὖν
 ἀνείλε τὸν ὀνομαζόμενον Κορυνήτην, χρώμενον τῇ
 προσαγορευομένῃ κορύνῃ, (ἥτις ἦν αὐτῷ ὄπλον
 ἀμυντήριον) καὶ τοὺς παριόντας ἀποκτείνοντα.
 Δεύτερον δέ, τὸν ἐν Ἰσθμῷ κατοικοῦντα Σίνιν.
 Οὗτος γὰρ δύο πίτυς κάμπτων, καὶ πρὸς ἑκατέραν
 τὸν ἓνα βραχίονα προσδεσμεύων, ἄφνω τὰς πίτυς
 ῥήγει· διόπερ τῶν σωμάτων διὰ τὴν βίαν ἀποσπω-
 μένων, συνέβαινε τοὺς ἀτυχοῦντας μετὰ μεγάλης
 τιμωρίας τελευτᾶν. Τρίτον δὲ τὴν ἐν Κρομμυῶνι
 ὑπάρχουσαν ὕν ἀγρίαν, διαφέρουσαν ἀλκῇ τε καὶ
 μιγέθει, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀναιροῦσαν, ἀπέ-
 κτεινεν. Ἐκόλασε δὲ καὶ Σκίρωνά, τὸν οἰκοῦντα
 τῆς Μεγαρίδος τὰς ὀνομαζόμενας ἀπ' ἐκείνου Σκι-
 ρωνίδας πέτρας. Οὗτος γὰρ εἰώθει τοὺς παριόντας
 ἀναγκάζειν ἀπονίπτειν ἑαυτὸν ἐπὶ τιος ἀποκρήμνου
 τόπου· λακτίσματι δὲ ἄφνω τύπτων, περιεκύβη κα-
 τὰ τῶν κρημνῶν εἰς θάλασσαν, κατὰ τὴν ὀνομαζο-
 μένην Χελώνην. Ἀνείλε δὲ καὶ περὶ τὴν Ἐλευσίνα
 Κερκύονα, τὸν διαπαλαίοντα τοῖς παριοῦσι, καὶ τὸν
 ἡττηθέντα διαφθείροντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, τὸν
 ὀνομαζόμενον Προκρούστην ἀπέκτεινε, τὸν οἰκοῦντα
 ἐν τῷ λεγομένῳ Κορυθαλλάῳ τῆς Ἀττικῆς. Οὗτος δὲ
 τοὺς παριόντας ὁδοιπόρους ἠνάγκαζεν ἐπὶ τιος
 κλίνης ἀναπίπτειν, καὶ τῶν μὲν μακροτέρων τὰ

προέχοντα μέρη τοῦ σώματος ἀπέκοπτε, τῶν δ' ἐλαττόνων τοὺς πόδας προέκρουεν· ἅψ' οὐπὲρ Προκρούστης ὠνομάσθη. Κατορθώσας δὲ τὰ προσηρημένα, κατήντησεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ τὸν Αἰγέα διὰ τῶν συμβόλων ἀνεγνώρισε. Μετὰ δὲ ταῦτα τὸν ἐν Μαραθῶνι ταῦρον, ὃν Ἡρακλῆς, τελὼν ἄθλον, ἐκ Κρήτης ἀπήγαγεν εἰς Πελοπόννησον, συμπλακεῖς καὶ κρατήσας τοῦ ζώου, κατήγαγεν εἰς τὰς Ἀθήνας· τοῦτον δ' Αἰγεὺς παραλαβὼν ἔθυσεν Ἀπόλλωνι.

(C. 60.) Interemit et Minotaurum; de quo mythus sic narratur, ut regum Cretensium recensio deducatur usque ad Androgeum, Minois secundi filium, per insidias ab Aegeo, cui suspectus erat, occisum.

60. Λεῖπεται δ' ἡμῖν εἰπεῖν περὶ Μινωταύρου τοῦ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Θησέως. Ἀναγκαιὸν δ' ἔστι, προσαναδραμόντας τοῖς χρόνοις, τὰ συμπεπλεγμένα τούτοις διελθεῖν, ἵνα γένηται σαφὴς ἡ σύμπασα διήγησις. Τελευταῖος δ' Ἀώρου, τοῦ Ἑλληνος, τοῦ Δευκαλίωνος, εἰς Κρήτην πλεύσας μετὰ Διολέων καὶ Πελασγῶν, ἐβασίλευσε τῆς νήσου· γήμας δὲ τὴν Κρηθίως θυγατέρα, ἐγέννησεν Ἀστέριον. Οὗ βασιλεύοντος ἐν τῇ Κρήτῃ, Ζεὺς, ὡς φασιν, Εὐρώπην ἄρπάσας ἐκ Φοινίκης, καὶ διακομίσας εἰς Κρήτην ἐπὶ ταύρου, μιγείς αὐτῇ, τρεῖς υἱοὺς ἐγέννησε, Μίνω, καὶ Ῥαδάμανθυν καὶ Σαρπηδόνα. Μετὰ δὲ ταῦτα τὴν Εὐρώπην Ἀστέριος ὁ βασιλεὺς τῆς Κρήτης ἔγημεν· ἅπαις δὲ ὢν, τοὺς τοῦ Διὸς παῖδας υἱοποιήσας, διαδόχους τῆς βασιλείας ἀπέλιπε. Τούτων δὲ Ῥαδάμανθους μὲν τοῖς Κρησὶν ἐνομοθέτησε:

Μίνως δὲ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, καὶ γῆμας Ἰώωνην τὴν Λυκτίου, Λύκαστον ἐγέννησεν· ὃς διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν, καὶ γῆμας Ἰδὴν τὴν Κορύβαντος, ἐγέννησε Μίνωα τὸν δεύτερον, ὃν τινες Διὸς υἱὸν ἀναγράφουσιν. Οὗτος πρῶτος Ἑλλήνων ναυτικήν δύναμιν ἀξιόλογον συστήσας, ἐθαλασσοκράτησε. Γῆμας δὲ Πασιφάην τὴν Ἥλιου καὶ Κρήτης, ἐγέννησε Δευκαλίωνα, καὶ Κατρεά, καὶ Ἀνδρόγεον, καὶ Ἀριάδην, καὶ ἕτερα τέκνα ἔυχε πλείονα. Τῶν δὲ Μίνως υἱὸν Ἀνδρόγεωσ μὲν εἰς τὰς Ἀθῆνας κατήντησε, Παναθηναίων συντελουμένων, Αἰγέωσ βασιλεύοντος· ἐν δὲ τοῖς ἀγῶσι νικήσας τοὺς ἀθλητὰς ἅπαντας, συνήθης ἐγένετο τοῖς Πάλλαντος παισίν. Ἐνταῦθ' ὁ μὲν Αἰγέως ὑποπτεύσας τὴν Ἀνδρόγεω φίλιαν, μήπως ὁ Μίνως βοηθήσας τοῖς υἱοῖς τοῦ Πάλλαντος, ἀφέλῃται τὴν ἀρχήν, ἐπεβούλευσε τῷ Ἀνδρόγεω. Βαδίζοντος οὖν αὐτοῦ εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ τινα θεωρίαν, ἐδολοφόνησεν αὐτὸν διὰ τικῶν ἐγχωρίων, περὶ Οἰνόην τῆς Ἀττικῆς.

(C. 61.) Hanc ob caedem Minos bello et fame pressit Athenienses, et ad explendam Minotauri sacvitium gravissimam eis, oraculi iussu, muletam irrogavit. Sed Theseus, Ariadnae ope adiutus, Minotaurum confecto, patriam iniquo tributo liberat. Redux, coniugis raptu perturbatus, conventi obliviscitur: atris velis conspectis, praecipitum se fert Aegaeus pater: cui ille in regno succedens legibus Atticam et institutis ampliorem fecit.

61. Μίνως δὲ πυθόμενος τὴν κατὰ τὸν υἱὸν συμφορὰν, ἤκεν εἰς τὰς Ἀθῆνας, δίκας αἰτῶν τοῦ Ἀνδρόγεω φόρου. Οὐδενὸς δ' αὐτῷ προσέχοντος, πρὸς μὲν Ἀθηναίους συνιστήσατο πόλεμον, ἀρὰς δὲ ἐπειρήσατο τῷ Διὶ γενέσθαι κατὰ τὴν πόλιν τῶν

Ἀθηναίων αὐχμὸν καὶ λιμὸν. Ταχὺ δὲ περὶ τὴν
 Ἀιτικὴν καὶ τὴν Ἑλλάδα γενομένων αὐχμῶν, καὶ
 φθαρέντων τῶν καρπῶν, συνελθόντες οἱ τῶν πόλεων
 ἡγεμόνες, ἐπηρώτησαν τὸν θεόν, πῶς ἂν δύναιτο
 τοῖν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ὁ δ' ἔχρησεν ἐλθεῖν αὐ-
 τοὺς πρὸς Δίακόν τὸν Διὸς καὶ Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ
 θυγατρὸς, καὶ κελεύειν ὑπὲρ αὐτῶν εὐχὰς ποιήσα-
 σθαι. Ὡς πραξάντων τὸ προσταχθέν, ὁ μὲν Δία-
 κὸς ἐπετέλεσε τὰς εὐχὰς, καὶ ὁ αὐχμὸς παρὰ μὲν
 τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἐπαύσατο, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθη-
 ναίοις μόνοις διέμεινεν· οὗ δὴ χάριν ἡραγκάσθησαν
 οἱ Ἀθηναῖοι τὸν θεὸν ἐπερωτῆσαι περὶ τῆς τῶν κα-
 κῶν ἀπαλλαγῆς. Εἰθ' ὁ μὲν θεὸς ἔχρησεν, ἔάν τοι
 Ἀνδρόγεω φόρου τῷ Μίνωϊ δίκας δῶσιν, ὥς ἂν ἐκεί-
 νος δικάσῃ· ὑπακουσάντων δὲ τῷ θεῷ τῶν Ἀθηναίων,
 προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Μίνως διδόναι κόρους ἑπτὰ καὶ
 τὰς ἴσας κόρας δι' ἑτῶν ἑννέα βορὰν τῇ Μινωταύρῳ,
 εἰς ὅσον ἂν χρόνον ζῇ τὸ τέρας. Λόντων δ' αὐτῶν,
 ἀπηλλύγκησαν τῶν κακῶν οἱ κατὰ τὴν Ἀιτικὴν, καὶ
 ὁ Μίνως πολεμῶν ἐπαύσατο τὰς Ἀθήνας. Διελθόν-
 των δὲ ἑτῶν ἑννέα, πάλιν ὁ Μίνως ἦλθεν εἰς τὴν
 Ἀιτικὴν μετὰ μεγάλου στόλου, καὶ τοὺς δις ἑπτὰ
 κόρους ἀπαιτήσας ἔλαβε. Μελλόντων δ' ἐκπλεῖν
 τῶν περὶ τὸν Θησεά, ὁ Αἰγεὺς ᾤκνετο πρὸς τὸν
 κυβερνήτην, καὶ προσέταξεν αὐτῷ, ἔάν μὲν ὁ Θησεὺς
 νικήσῃ τὸν Μινώταυρον, καταπλεῖν αὐτοὺς λευκοῖς
 ἱστίοις· ἔάν δὲ ἀπόληται, μέλασι, καθάπερ καὶ
 πρότερον ποιεῖν εἰώθεισαν. Καταπλευσάντων δὲ
 αὐτῶν εἰς Κρήτην, Ἀριάδην μὲν ἡ θυγάτηρ τοῦ

Μίνωνος ἠρώσθη τοῦ Θησεῦς, εὐπρεπεῖα διαφέ-
ροντος· Θησεὺς δ' εἰς λόγους ἐλθὼν αὐτῇ, καὶ
ταύτην συνῆργον λαβὼν, τὸν τε Μινώταυρον ἀπέ-
κτεινε, καὶ τὴν ἔξοδον τὴν τοῦ λαβυρίνθου παρ'
αὐτῆς μαθὼν, διεσώθη. Ἀνακομιζόμενος δ' εἰς τὴν
πατρίδα, καὶ κλέψας τὴν Ἀριάδην, ἔλαθεν ἐκπλεύσας
νυκτός, καὶ κατῆγεν εἰς νῆσον τὴν ποτὲ μὲν Δίαν,
νῦν δὲ Νάξον προσαγορευομένην. Καθ' ὃν δὴ
χρόνον μυθολογοῦσι Διώνυσον ἐπιφανέντα, καὶ διὰ
τὸ κάλλος τῆς Ἀριάδνης, ἀφελόμενον τοῦ Θησεῦς τὴν
παρθένον, ἔχειν αὐτὴν ὡς γυναῖκα γαμετήν, ἀγαπω-
μένην διαφερόντως. Μετὰ γοῦν τὴν τελευταίαν αὐ-
τῆς, διὰ τὴν φιλοστοργίαν ἀθανάτων καταξιδῶσαι
τιμῶν, καταστεινάζοντα τὸν ἐν οὐρανῷ στέφανον
Ἀριάδνης. Τοὺς δὲ περὶ τὸν Θησεῖα φασὶ διὰ τὴν ἀρπα-
γὴν τῆς κόρης δυσφοροῦντας ἰσχυρῶς, καὶ διὰ τὴν
λύπην ἐπιλαθομένους τῆς Αἰγέως παραγγελίας, τοῖς
μέλασιν ἰστίοις καταπλεῖν εἰς τὴν Αἰτικήν. Αἰγέα δὲ
θεασάμενον τὸν κατάπλου, καὶ δόξαντα τεθνηκέναι
τὸν υἱόν, ἠρωϊκὴν ἄμα προῦν καὶ συμφορὰν ἐπιτε-
λέσασθαι· ἀναβάντα γάρ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ διὰ
τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης προσκόψαντα τῷ ᾧ ζῆν,
ἑαυτὸν κατακρημνίσαι. Μετὰ δὲ τὴν Αἰγέως τε-
λευταίαν Θησεὺς διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν, ἦρχε
τοῦ πλήθους νομίμως, καὶ πολλὰ πρὸς αὐξήσειν τῆς
πατρίδος ἔπραξεν. Ἐπιφανέστατον δὲ συνετελέσθη
τὸ τοὺς δῆμους ὄντας μικροὺς μὲν τοῖς μεγέθει,
πολλοὺς δὲ τὸν ἀριθμὸν, μεταγαγεῖν εἰς τὰς Ἀθήνας.
Ἀπὸ τούτων τῶν χρόνων Ἀθηναῖοι, διὰ τὸ βῆρος

τῆς πόλεως, φρονήματος ἐνεπίμπλαντο, καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἡγεμονίας ᾠρέθησαν. Ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων ἀρκούντως διεληλυθότες, τὰ λειπόμενα τῶν περὶ Θησέα γενομένων ἀναγράφομεν.

(C. 62.) Inito cum Cretensibus foedere, Theseus Phaedram ducit, Minois filiam: quae Hippolytum, privignum, impuro amore prosequuta, et sibi et Hippolyto tristem interitum paravit. Theseus moritur exsul, divino postea cultu dignatus.

62. Λευκαλίων ὁ πρεσβύτατος τῶν Μίνωος παίδων, δυναστεύων τῆς Κρήτης, καὶ ποιησάμενος πρὸς Ἀθηναίους συμμαχίαν, συνώκισε τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Φαίδραν Θησεῖ· ὃς μετὰ τὸν γάμον Ἰππόλυτον μὲν τὸν ἐκ τῆς Ἀμαζονίδος γενόμενον υἱὸν ἐπεμφεν εἰς Τροίῃνα, τρέφεσθαι παρὰ τοῖς Αἰθρας ἀδελφοῖς· ἐκ δὲ Φαίδρας Ἀκάμυντα καὶ Δημοφῶντα ἐγέννησε. Μικρὸν δ' ὕστερον Ἰππολύτου ἐπανεληθόντος εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς τὰ μυστήρια, Φαίδρα διὰ τὸ κάλλος ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, τότε μὲν ἀπελθόντος ἰδρῦσατο ἱερὸν Ἀφροδίτης παρὰ τὴν ἀκρόπολιν, ὅθεν ἦν καθορᾶν εἰς τὴν Τροίῃνα· ὕστερον δὲ παρὰ τῷ Πιτθεῖ μετὰ Θησεῖος καταλύσασα, ἡξίου τὸν Ἰππόλυτον μιγῆναι αὐτῇ. Ἀντιπόντος δ' ἐκείνου, φασὶ τὴν Φαίδραν ἀγανακτῆσαι, καὶ ἐπανεληθοῦσαν εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰπεῖν τῷ Θησεῖ, διότι ἐπεβάλετο Ἰππόλυτος αὐτῇ μιγῆναι. Θησεῖος δὲ διστάζοντος περὶ τῆς διαβολῆς, καὶ τὸν Ἰππόλυτον μεταπεμπομένου πρὸς τὸν ἑλεγχον, Φαίδρα μὲν, φοβηθεῖσα τὸν ἑξετασμόν, ἀνεκρέμασεν ἑαυτήν· Ἰππόλυτος δὲ ἡρωατηλατῶν, ὡς ἤκουσε τὰ περὶ τῆς διαβολῆς, συνεχύθη τὴν ψυχὴν, καὶ διὰ τοῦτο τῶν

ἵππων ταραχθέντων, καὶ ἐπισπασαμένων αὐτὸν ταῖς ἡρίαις, συνέβη τὸν μὲν δίφρον συντριβῆναι, τὸ δὲ μειράκιον ἐμπλακέν τοῖς ἱμάσιν ἐλκυσθῆναι καὶ τελευτῆσαι. Ἰππόλυτος μὲν οὖν διὰ σωφροσύνην τὸν βίον καταστρέψας, παρὰ τοῖς Τροίησιν εὖτυχεν ἰσοθέων τιμῶν. Θησεὺς δὲ μετὰ ταῦτα καταστασιασθεὶς καὶ φυγὸν ἐκ τῆς πατρίδος ἐπὶ τῆς ξίνης ἀτελεύτησεν. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεταμεληθέντες τὰ τε ὀσπῆ μετήνεγκαν, καὶ τιμαῖς ἰσοθεοῖς εἰμίησαν αὐτόν, καὶ τέμενος ἄστυλον ἐποίησαν ἐν ταῖς Ἀθήναις τὸ προσαγορευόμενον ἀπ' ἐκείνου Θησεῖον.

(C. 63.) Additur narratio de Helena, quae a Theseo et Pirithoo raptā, illi iuxor sortito obtigit. Delata Aphroditam, fidae ibi custodire credita, denique a fratribus Dioniscus virgo reducta est. Simile in Proserpinam ausum male cessit raptoribus. Et Theseus quidem in Herculis gratiam solutus vinculis; sed sempiterna Pirithoi apud inferos poena.

63. Ἡμεῖς δ' ἐπεὶ τὸν περὶ Θησεῖος λόγον ἀποδεδώκαμεν, ἐν μέρει διεξιμεν περὶ τε τῆς κατὰ τὴν Ἑλένην ἀρπαγῆς, καὶ τῆς μνηστειᾶς Περσεφόνης ὑπὸ Πειρίθου· αὐταὶ γὰρ αἱ πράξεις συμπεπλεγμέναι ταῖς Θησεῖος εἰσὶ. Πειρίθους γὰρ ὁ Ἴξονος, ἀποθανούσης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς Ἱπποδαμείας, καὶ καταλιπούσης εἶδὼν Πολυποίτην, παρῆλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς Θησεῖα. Καταλαβὼν δὲ τετελευτηκυῖαν τὴν γυναῖκα τοῦ Θησεῖος Φαίδραν, εἵπαισεν αὐτὸν ἀρπάσαι τὴν Ἀήδας καὶ Διὸς Ἑλένην, δεκαετῇ μὲν τὴν ἡλικίαν ἔχουσαν, εὐτρεπείᾳ δὲ πασῶν διαφέρουσαν. Παραγινόμενοι δ' εἰς Λακεδαίμονα μετὰ πλειόνων, καὶ καιρὸν εὖθετον λαβόντες, ἔρπα-

σαν τὴν Ἑλένην κοινῇ, καὶ ἀπήγαγον εἰς τὰς Ἀθή-
 νας. Ἐπειτα πρὸς ἀλλήλους ὁμολογίας ἔθεντο δια-
 κληρώσασθαι, καὶ τὸν λαχόντα, γῆμαι μὲν τὴν
 Ἑλένην, τῷ δ' ἐτέρῳ συμπράξαι περὶ ἑτέρας γυναικός,
 ὑπομένοντα πάντα κίνδυνον. Περὶ δὲ τούτων
 δόντες ἀλλήλοις ὅρκους, ἔλαχον, καὶ συνέβη τῷ
 κλήρῳ λαχεῖν Θησεῖα. Οὗτος μὲν οὖν κύριος κα-
 τέστη τῆς παρθένου τὸν τρόπον τοῦτον· τῶν δ'
 Ἀθηναίων ἀγανακτούντων ἐπὶ τῷ γεγονότι, φοβη-
 θεὶς δὲ Θησεὺς ὑπεξέθετο τὴν Ἑλένην εἰς Ἀφίδναν
 μίαν τῶν Ἀττικῶν πόλεων. Παρακατέστης δ'
 αὐτῇ τὴν μητέρα Αἰθραν, καὶ τῶν ἄλλων φίλων τοὺς
 ἀρίστους, φύλακας τῆς παρθένου. Πειρίθου δὲ
 κρίναντος μνηστεῦσαι Περσεφόνην, καὶ παρακα-
 λούντος συναποδημῆσαι, τὸ μὲν πρῶτον ὁ Θησεὺς
 μετέπειθεν αὐτόν, ἀποτρέπων τῆς πράξεως, διὰ τὴν
 ἀσέβειαν· τοῦ δὲ Πειρίθου βιαζομένου, συνηγα-
 κάσθη διὰ τοὺς ὅρκους ὁ Θησεὺς μετασχεῖν τῆς
 πράξεως. Καὶ πέρας καταβάντων αὐτῶν εἰς τοὺς
 καθ' ἄδου τόπους, συνέβη διὰ τὴν ἀσέβειαν ἀμφο-
 τέρους δεθῆναι, καὶ Θησεῖα μὲν ὕστερον διὰ τὴν
 Ἡρακλέους χάριν ἀπολυθῆναι, Πειρίθουν δὲ διὰ
 τὴν ἀσέβειαν ἐν ἄδου διατελεῖν τιμωρίας αἰωνίου
 τυγχάνοντα. Ἐνιοὶ δὲ τῶν μυθουργῶν φασὶν
 ἀμφοτέρους μὴ τυχεῖν τοῦ νόστου. Καθ' ὃν δὲ
 χρόνον λέγουσι τοὺς ἀδελφούς τῆς Ἑλένης Λιοσκού-
 ρους, στρατεύσαντας ἐπὶ τὴν Ἀφίδναν, καὶ τὴν πόλιν
 ἐλόντας, ταύτην μὲν κατασκάψαι, τὴν δ' Ἑλένην

ἀπαγαγεῖν εἰς Λακεδαιμόνα, παρθένον οὖσαν, καὶ
ματ' αὐτῆς δούλην τὴν μητέρα Θησίως Αἰθραν.

(C. 64.) Res a Septem ad Thebas (A. M. circ. 2962 ante Chr. 1317.) gestas enarraturus auctor a belli prima causa orditur. Laius, Thebarum rex, et Iocasta de subole adeunt oraculum: nuntiantur funesta. Oedipus, posthac ab iis prognatus, patrem, qui oraculi memor infantem exposuerat, ignarus occidit. Exoritur fera Sphinx: cuius aenigma si quis solverit, ei coniugium Iocasta et regnum promittit. Solvit Oedipus: interit Sphinx: filius matrem inscius ducit uxorem, ex eoque Eteoclem et Polynicem, Antigonam et Ismenem procreat.

64. Ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων ἀρκούντως εἰρηκότες,
τὰ περὶ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἱστορήσομεν, ἀναλα-
βόντες τὰς ἐξ ἀρχῆς αἰτίας τοῦ πολέμου. Αἰῖος
ὁ Θηβῶν βασιλεὺς, γήμας Ἰονιάστην τὴν Κρέοντος,
καὶ χρόνον ἱκανὸν ἄπαις ὢν, ἐπηρώτησε τὸν θεὸν
περὶ τεκνῶν γενέσεως. Τῆς δὲ Πυθίας δούσης
χρησμὸν, αὐτῷ μὴ συμφέρειν γενέσθαι τέκνα· (τὸν
γὰρ ἐξ αὐτοῦ τεκνωθέντα παῖδα, πατροκτόνον ἔσε-
σθαι, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν πληρώσειν μεγάλων
ἀτυχημάτων·) ἐπιλαθόμενος τοῦ χρησμοῦ καὶ γεν-
νήσας υἱόν, ἐξέθηκε τὸ βρέφος, διαπερονήσας αὐ-
τοῦ τὰ σφυρὰ σιδήρῳ· δι' ἣν αἰτίαν Οἰδίπους ὕστε-
ρον ὠνομάσθη. Οἱ δ' οἰκέται λαβόντες τὸ παιδίον,
ἐκθεῖναι μὲν οὐκ ἠθέλησαν, ἐδώρῃσαντο δὲ τῇ Πο-
λύβου γυναικί, μὴ δυναμένη γεννῆσαι παῖδας.
Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρωθέντος τοῦ παιδός, ὁ μὲν
Αἰῖος ἔκρινεν ἐπερωτῆσαι τὸν θεὸν περὶ τοῦ βρέφους
τοῦ ἐκτεθέντος· ὁ δὲ Οἰδίπους μαθὼν παρὰ τινος
τὴν καθ' ἑαυτὸν ὑποβολήν, ἐπεχείρησεν ἐπερωτῆσαι
τὴν Πυθίαν περὶ τῶν κατ' ἀλήθειαν γονέων. Κατὰ
δὲ τὴν Φωκίδα τούτων ἀλλήλοις ἀπαντησάντων, ὁ

μέν Λαῖος ὑπερηφάνως ἐκχωρεῖν τῆς ὁδοῦ προσέ-
 ταττεν· ὁ δ' Οἰδίπους ὀργισθεὶς, ἀπέκτεινε τὸν
 Λαῖον, ἀγνοῶν ὅτι πατὴρ ἦν αὐτοῦ. Καθ' ὃν δὴ
 χρόνον μυθολογοῦσι Σφίγγα, δῖμορφον θηρίον,
 παραγενομένην εἰς τὰς Θήβας, αἰνιγμα προτιθέναι
 τῷ δυναμένῳ λύσαι, καὶ πολλοὺς ὑπ' αὐτῆς δι'
 ἀπορίαν ἀναιρεῖσθαι. Προτιθεμένου δὲ ἐπάθλου
 φιλανθρωποῦ τῷ λύσαντι, γαμῆν τὴν Ἰοκάστην,
 καὶ βασιλεῦειν τῶν Θηβῶν, ἄλλον μὲν μηδένα
 δύνασθαι γνῶναι τὸ προτεθειμένον, μόνον δὲ
 Οἰδίπουν λύσαι τὸ αἶνιγμα. Ἦν δὲ τὸ προτεθέν
 ὑπὸ τῆς Σφίγγος, τί ἐστὶ τὸ αὐτὸ δίπουν, τρίπουν,
 καὶ τετράπουν. Ἀπορουμένων δὲ τῶν ἄλλων, ὁ
 Οἰδίπους ἀπεφάνητο, ἄνθρωπον εἶναι τὸ προβλη-
 θέν· νῆπιον μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπάρχοντα, τετράπουν
 εἶναι· αὐξήσαντα δὲ, δίπουν· γηράσαντα δὲ, τρί-
 πουν, βακτηρίᾳ χρώμενον διὰ τὴν ἀσθένειαν.
 Ἐνταῦθα τὴν μὲν Σφίγγα κατὰ τὸν μυθολογού-
 μενον χρησμὸν ἑαυτὴν κατακρημνίσαι· τὸν δὲ Οἰδί-
 πουν γήμαντα τὴν ἀγνοομένην ὑφ' ἑαυτοῦ μητέρα,
 γεννῆσαι δύο μὲν υἱοὺς, Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην,
 δύο δὲ θυγατέρας, Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην.

(C. 65.) Re comperta, patreque incluso, Eteocles ac Polyneices,
 ut alternis imperent, conveniunt. Mox Polyneices, a fratre deice-
 tus, Argos ad Adrastum fugit, ibique reperit Tydeum, Aetolia
 exulem. Utrique auxilium spondet Adrastus. Missus ad Eteo-
 clem legatus Tydeus, postquam insidiis evasisset, atque Eriphyle,
 fratri gratificata, maritum Amphiarum prodidisset, a Septem Du-
 cibus bellum Thebis infertur. Occubere omnes praeter unum
 Adrastum: caesi tandem ab Atheniensibus tumultantur.

65. Τῶν δ' υἱῶν ἀνδρωθέντων, καὶ τῶν περὶ
 τὴν οἰκίαν ἀσεβημάτων γνωσθέντων, τὸν μὲν Οἰδί-

πουν ὑπὸ τῶν νιῶν ἔνδον μένειν ἀναγκασθῆναι
 δια τὴν αἰσχύνην· τοὺς δὲ νεανίσκους παραλαμβάνοντας
 τὴν ἀρχὴν, ὁμολογίας θεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους, παρ'
 ἐνικνυόντων ἄρχειν. Πρεσβυτέρου δ' ὄντος Εἰτεοκλέους,
 τοῦτον πρῶτον ἄρξαι, καὶ διελθόντος τοῦ χρόνου,
 μὴ βούλεσθαι παραδιδόναι τὴν βασιλείαν. Τὸν δὲ
 Πολυνεΐκην κατὰ τὰς ὁμολογίας ἀπαιτεῖν τὴν
 ἀρχήν· τοῦ δὲ ἀδελφοῦ μὴ ὑπακούοντος, φυγεῖν εἰς
 Ἄργος πρὸς Ἄδραστον τὸν βασιλέα. Καθ' ὃν δὲ
 χρόνον φασὶ Τυδεΐα τὸν Οἰνέως ἐν Καλυδῶνι τοὺς
 ἀνεψιούς ἀνελόντα, Ἀλκιάθου καὶ Λυκωπέα, φυγεῖν
 ἐκ τῆς Αἰτωλίας εἰς Ἄργος. Ἄδραστον δὲ ἀμφοτέ-
 ρους φιλοφρόνως ὑποδεξάμενον, κατὰ τι λόγιον
 συνοικίσει τὰς θυγατέρας αὐτοῖς, Ἀργείαν μὲν Πο-
 λυνεΐκει, Διήλυπλὴν δὲ Τυδεΐ. Εὐδοκιμούντων δὲ
 τῶν νεανίσκων, καὶ μεγάλης ἀποδοχῆς παρὰ τοῦ
 βασιλέως τυγχάνοντων, φασὶ τὸν Ἄδραστον, χαρι-
 ζόμενον αὐτοῖς, ἐπαγγεῖλαι κατὰ ξειν ἀμφοτέροισι
 εἰς τὰς πατρίδας. Κρίναντος δ' αὐτοῦ πρῶτον
 καταγαγεῖν τὸν Πολυνεΐκην, ἄγγελον ἀποστεῖλαι
 Τυδεΐα πρὸς Εἰτεοκλέα περὶ τῆς καθόδου. Ἐνταῦθα
 φασὶ τὸν μὲν Τυδεΐα ἐνεδρευθέντα κατὰ τὴν ὁδὸν
 ὑπὸ τοῦ Εἰτεοκλέους πεντήκοντα ἀνδράσιν, ἅπαντας
 ἀνελεῖν, καὶ παραδόξως εἰς τὸ Ἄργος διασωθῆναι.
 Τὸν δὲ Ἄδραστον πυθόμενον τὰ συμβάντα, παρα-
 σκευάσασθαι τὰ πρὸς τὴν στρατείαν, πείσανια
 μετασχεῖν τοῦ πολέμου Καπανέα τε καὶ Ἴππομέ-
 δοντα, καὶ Παρθενοπαῖον τὸν Ἀιολάντης τῆς
 Σχοινέως. Τοὺς δὲ περὶ τὸν Πολυνεΐκην ἐπιβαλέ-

σθαι πείθειν Ἀμφιάραον τὸν μάντιν συστρατεύειν αὐτοῖς ἐπὶ τὰς Θήβας. Τοῦ δὲ προγινώσκοντος διὰ τῆς μαντικῆς, ὥς ἀπολείται συστρατεύσας αὐτοῖς, καὶ διὰ τοῦτο μὴ συγχωροῦντος, Πολυνείκην φασὶ τὸν χρυσοῦν ὄρμον, ὃν Ἀφροδίτην μυθολογοῦσιν Ἀρμονίᾳ δωρήσασθαι, δοῦναι τῇ γυναικὶ τοῦ Ἀμφιάρου, ὅπως τὸν ἄνδρα πείσῃ συμμαχεῖσθαι. Καθ' ὃν δὴ χρόνον Ἀμφιάρου πρὸς Ἄδρασιον στασιάζοντος περὶ τῆς βασιλείας, ὁμολογίας θέσθαι πρὸς ἀλλήλους, καθ' ὅς ἐπέτρεπον κρῖναι περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων Ἐριφύλην, γυναῖκα μὲν οἶσαν Ἀμφιάρου, ἀδελφὴν δὲ Ἀδράσιου. Τῆς δὲ τὸ νίκημα περιθείσης Ἀδράσιῳ, καὶ περὶ τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας ἀποσηναμένης, δεῖν στρατεύειν. ὁ μὲν Ἀμφιάρος δόξας ὑπὸ τῆς γυναικὸς προδεδόσθαι, συστρατεύσαι μὲν ὁμολόγησεν, ἐντολὰς δὲ ἔδωκεν Ἀλκμαίονι τῷ υἱῷ, μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν τὴν Ἐριφύλην ἀτελεῖν. Οὗτος μὲν οὖν ὕστερον κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ἐντολὰς ἀνέειλε τὴν μητέρα, καὶ διὰ τὴν συνείδησιν τοῦ μύσους εἰς μαρίαν περιέστη. Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀδρασιον καὶ Πολυνείκην καὶ Τυδεῖα προσλαβόμενοι τέτταρας ἡγεμόνας, Ἀμφιάραον καὶ Καπανέα καὶ Ἱππομέδοντα, ἔτι δὲ Παρθεῖοπαῖον τὸν Αἰαλάντης τῆς Σχοινέως, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὰς Θήβας, ἔχοντες δύναμιν ἀξιόλογον. Μετὰ δὲ ταῦτα Ἰτεοκλῆς μὲν καὶ Πολυνείκης ἀλλήλους ἀντίλον· Καπανεὺς δὲ βιαζόμενος, καὶ διὰ κλέμακος ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαῖνον, ἐτελεύτησεν. Ἀμφιάρος δὲ, χανούσης τῆς γῆς, ἐμπεσὼν εἰς τὸ

χάσμα μετὰ τοῦ ἄρματος, ἄφαντος ἐγένετο. Ὅμοιος δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἡγεμόνων ἀπολομένων πλὴν Ἀδράστου, καὶ πολλῶν στρατιωτῶν πεσόντων, οἱ μὲν Θηβαῖοι τὴν ἀναίρεσιν τῶν νεκρῶν οὐ συνεχώρησαν· ὁ δὲ Ἀδραστος ἀπολιπὼν ἀτάφους τοὺς τετελευτηκότας, ἐπανῆλθεν εἰς Ἄργος. Ἀτάφων δὲ μενόντων τῶν ὑπὸ τὴν Καδμεῖαν πεπτωκότων σωμάτων, καὶ μηδενὸς τολμῶντος θάπτειν, Ἀθηναῖοι διαφέροντες τῶν ἄλλων χρησιότητι, πάντας τοὺς ὑπὸ τῇ Καδμεῖᾳ πεπτωκότας ἔθαψεν.

(C. 56.) Renovant bellum Epigoni, seu occisorum ducum filii (A. M. circ. 2972. ante Chr. 1307.) auspiciis Alcmaeonis, quem oraculum et ducem esse, et Eriphyles, subdolae matris, vindicem iusserat. Thebani, victi urbeque pulsī, Tilphossaeum in Boeotia migrant, suasu Tiresiae; Epigoni Thebas capiunt. filiamque Tiresiae, Daphnen, Delphis consecrant, Sibyllae posthac nomine claram.

66. Οἱ μὲν οὖν ἐπὶ ἐπὶ Θήβας τοιοῦτον τῆς στρατείας τὸ πέρας ἔαχον· οἱ δὲ τούτων παῖδες, Ἐπίγονοι ὀνομασθέντες, τὸν τῶν πατέρων θάνατον ἐπεξιόντες, ἔγνωσαν στρατεύειν κοινῇ ἐπὶ τὰς Θήβας. Ἔλαβον δὲ χρησμόν παρ' Ἀπόλλωνος, πολεμεῖν τὴν προειρημένην πόλιν, στρατηγὸν ἔχοντας Ἀλκμαίωνα τὸν Ἀμφιαράου. Ὁ δ' Ἀλκμαίων αἰρεθεὶς ὑπ' αὐτῶν στρατηγός, ἐπηρώτησε τὸν θεὸν περὶ τῆς ἐπὶ τὰς Θήβας στρατείας, καὶ περὶ τῆς Ἐριφύλης τῆς μητρὸς κολάσεως. Τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος χρήσαντος ἀμφοτέρω τὰ προειρημένα πρᾶξαι, διὰ τὸ μὴ μόνον τὸν χρυσοῦν ὄρμον δεῖσθαι κατὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ καὶ πέπλον λαβεῖν αὐτὴν κατὰ τῆς τοῦ νιοῦ τελευτῆς. (Ἀφροδίτης γάρ, ὥς φασι, τὸ παλαιὸν δωρησαμένης Ἀρμονίᾳ τῇ Κἀδμου τὸν τε

ὄρμον καὶ πέπλον, ἀμφότερα ταῦτα προσδέξασθαι
 τὴν Ἐριφύλην, τὸν μὲν ὄρμον παρὰ Πολυνείκους
 λαβοῦσαν, τὸν δὲ πέπλον παρὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πο-
 λυνείκους Θερασάνδρου, ὅπως πείσῃ τὸν υἱὸν στρα-
 τεύειν ἐπὶ τὰς Θήβας·) ὁ δ' οὖν Ἀλκμαίων οὐ μόνον
 ἀθροίσας ἐξ ἄλλων στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν
 πλησίων πόλεων, ἀξιολόγῳ δυνάμει ἐστράτευσεν ἐπὶ
 τὰς Θήβας. Ἀντιταχθέντων δὲ τῶν Θηβαίων,
 ἐγένετο μάχη καρτερά, καθ' ἣν ἐνίκησαν οἱ περὶ
 τὸν Ἀλκμαίωνα. Οἱ δὲ Θηβαῖοι λειφθέντες τῇ
 μάχῃ, καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν ἀποβαλόντες,
 συνετρίβησαν ταῖς ἐλπίσιν. Οὐκ ὄντες δ' ἀξιο-
 μαχοι, συμβουλον ἔλαβον Τειρεσίαν τὸν μάντιν,
 ὃς ἐκέλευσε φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως· μόνως γὰρ οὕτως
 σωθήσεσθαι. Οἱ μὲν οὖν Καδμεῖοι, κατὰ τὴν τοῦ
 μάντεως ὑποθήκην, ἐξέλιπον τὴν πόλιν, καὶ νυκτὸς
 συνέφυγον εἰς τι χωρίον τῆς Βοιωτίας, ὀνομαζόμενον
 Τιλφωσσαῖον. Ἐπειδ' οἱ μὲν Ἐπίγονοι τὴν πόλιν
 ἐλόντες, διήρπασαν, καὶ τῆς Τειρεσίου θυγατρὸς
 Δάφνης ἐγκρατεῖς γενόμενοι, ταύτην μὲν ἀνέθεσαν
 εἰς Δελφοὺς κατὰ τινὰ εὐχὴν, ἀκροθίνιον τῷ θεῷ.
 Αὕτη δὲ τὴν μαντικὴν τοῦ πατρὸς οὐχ ἥττον εἰδυῖα,
 πολὺ μᾶλλον, ἐν τοῖς Δελφοῖς διατρίψασα, τὴν
 τέχνην ἐπὶ ἐξήρτη. Φύσει δὲ θανμαστῇ κεχορηγη-
 μένῃ, χρησμοὺς ἔγραψε παντοδαπούς, διαφόρους
 ταῖς κατασκευαῖς. Παρ' ἧς φασὶ καὶ τὸν ποιητὴν
 Ὅμηρον πολλὰ τῶν ἐπῶν σφραγερισάμενον, κοσμήσας
 τὴν ἰδίαν ποιήσιν. Ἐνθεαζούσης δ' αὐτῆς πολλὰ-
 κίς, καὶ χρησμοὺς ἀποφαινομένης, φασὶν ἐπικλη-

θῆναι Σιβύλλαν· τὸ γὰρ ἐνθεάζειν κατὰ γλῶσσαν
ὑπάρχειν σιβυλλαίνειν.

(C. 67.) Post mortem Tiresiae, cui divum honores tributi, terras Doriensium occuparunt Thebani, quorum alii ibi remansere, alii sub Creontis imperio Thebas reversi sunt. — His narratis, Diodorus extremo libro fabulas miscellas quasi per saturam apponit. Aeolum et Boeotorum inde a Deucalione et Hellene origines atque migrationes. Aeoli tres: Arne, secundi Aeoli nata, eiusque filii: Aeolus, insularum nominis sui conditor. Boeotus, Boeotorum auctor, eiusque posterum.

67. Οἱ δ' Ἐπίγονοι τὴν στρατείαν ἐπιφανῆ πεποιημένοι, μετὰ πολλῶν λαφύρων ἀνέκαμψαν εἰς τὰς πατρίδας. Τῶν δὲ Καδμείων τῶν συμφυγόντων εἰς τὸ Τιλφωσσαῖον, Τειρεσίας μὲν ἐτελεύτησεν, ὃν θάψαντες λαμπρῶς οἱ Καδμεῖοι, τιμαῖς ἰσοθέοις ἐτίμησαν· αὐτοὶ δὲ μεταναστάντες ἐκ τῆς πόλεως, ἐπὶ Λωριεῖς ἐστράτευσαν, καὶ μάχῃ νικῆσαντες τοὺς ἐγχωρίους, ἐκείνους μὲν ἐξέβυλον ἐκ τῶν πατρίδων, αὐτοὶ δ' ἐπὶ τινας χρόνους κατοικήσαντες, οἱ μὲν ἐν αὐτῇ κατέμειναν, οἱ δ' ἐπανῆλθον εἰς τὰς Θήβας, Κρέοντος τοῦ Μενοικέως βασιλεύοντος. Οἱ δ' ἐκ τῶν πατρίδων ἐξελαθέντες, ὕστερόν τισι χρόνοις κατῆλθον εἰς τὴν Λωρίδα, καὶ κατώκησαν ἐν Ἐρινεῷ, καὶ Κυτινίῳ, καὶ Βοίῳ. Πρὸ δὲ τούτων τῶν χρόνων Βοιωτὸς ὁ Ἄρονος καὶ Ποσειδῶνος, καταντήσας εἰς τὴν τότε μὲν Αἰολίδα, νῦν δὲ Θετταλίαν καλουμένην, τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ Βοιωτοὺς ὠνόμασε. Πρὸ δὲ τῶν Αἰολέων τούτων ἀναγκαῖον, προσαναδραμόντας τοῖς χρόνοις, τὰ κατὰ μέρος ἐκθέσθαι. Ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τῶν Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος τοῦ Δευκαλίωνος υἱῶν οἱ μὲν ἄλλοι κατώκησαν ἐν τοῖς προειρημένοις τόποις, Μίμας δὲ μείνας ἐβασί-

λευσε τῆς Αἰολίδος. Μίμαντος δὲ Ἰππότης γενό-
 μενος ἐκ Μελανίππης, ἐτέκνωσεν Αἰόλον. Τοῦτου
 δὲ Ἀρνη θυγάτηρ γενομένη, Βοιωτὸν ἐκ Ποσειδῶνος
 ἐγέννησεν. Αἰολος δ' ἀπιστῶν εἰ τῷ Ποσειδῶνι
 ἐμίγη, καὶ τῇ φθορᾷ μεμφόμενος, παρέδωκε τὴν
 Ἀρνην Μεταποντίῳ Ἑσφῷ, κατὰ τύχην παρεπιδη-
 μοῦντι, προστάξας ἀπαγαγεῖν εἰς Μεταπόντιον.
 Τοῦτου δὲ πράξαντος τὸ προσταχθέν, ἡ Ἀρνη τρε-
 φομένη ἐν Μεταποντίῳ, ἐγέννησεν Αἰόλον καὶ
 Βοιωτὸν· οὗς ὁ Μεταπόντιος, ἅπαις ὢν, κατὰ τινα
 χρησμόν υἱοὺς ἐποίησατο. Οὗτοι δὲ ἀνδρωθέντες,
 σιτιάσειωσ γενομένης ἐν τῷ Μεταποντίῳ, βία κατέσχον
 τὴν βασιλείαν. Τότερον δὲ τῆς Ἀρνης διενεχθείσης
 πρὸς Αὐτολύτην τὴν γυναῖκα τοῦ Μεταποντίου,
 βοηθοῦντες τῇ μητρί, τὴν Αὐτολύτην ἀνέβλιν.
 Δεινῶς δὲ φέροντος τοῦ Μεταποντίου τὸ συμβεβη-
 κός, πλοῖα παρασκευασάμενοι καὶ τὴν Ἀρνην ἀνα-
 λαβόντες, ἐξέπλευσαν μετὰ πολλῶν φίλων. Αἰολος
 μὲν οὖν τις ἐν τῷ Τυρρῶνικῷ πελάγει καλουμένης
 ἀπ' αὐτοῦ Αἰολίδας νήσους κατέσχε, καὶ πόλιν
 ἔκτισε τὴν ὀνομαζομένην [ἀπ' αὐτοῦ] Λιπάραν.
 Βοιωτὸς δὲ πλεύσας πρὸς Αἰόλον τὸν τῆς Ἀρνης
 πατέρα, καὶ τεκνωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, παρέλαβε τῆς
 Αἰολίδος τὴν βασιλείαν· καὶ τὴν μὲν χώραν ἀπὸ
 τῆς μητρὸς Ἀρνην, τοὺς δὲ λαοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ Βοιω-
 τοὺς ὠνόμασε. Βοιωτοῦ δὲ Ἰώωνος γενόμενος, ἐτέ-
 κνωσεν υἱοὺς τέσσαρας, Ἑπτάλκιμον, Ἠλεκτρώονα,
 ἔτι δὲ Ἀρχίλυκον, καὶ Ἀλεγήνορα. Τοῦτων δὲ Ἰπ-
 πάλκιμος μὲν ἐγέννησε Πηνέλων, Ἠλεκτρώων δὲ

Ἀήτιον, Ἀλεγήνωρ δὲ Κλόνιον, Ἀρχίλυκος δὲ Προ-
θοήνορα καὶ Ἀρκείλαον, τοὺς ἐπὶ Τροίαν στρα-
τεύσαντας ἡγεμόνας τῶν ἀπάντων Βοιωτῶν.

(C. 68.) Aeoli progenies Salmonexs et Tyro; quorum genealogia usque ad Nestora bellumque Traianum producta adicitur.

68. Τούτων δ' ἡμῖν διευκρινημένων, πειρασό-
μεθα διελθεῖν περὶ Σαλμωνέως καὶ Τυροῦς, καὶ τῶν
ἀπογόνων, ἕως Νέστορος, τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τὴν
Τροίαν. Σαλμωνεὺς ἦν υἱὸς Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος
τοῦ Λευκαλλίανος. Οὗτος δ' ἐκ τῆς Αἰολίδος δομη-
θεὶς μετὰ πλειόνων Αἰολέων, ὤκησε τῆς Ἠλείας πα-
ρὰ τὸν Ἀλφειὸν ποταμὸν, καὶ πόλιν ἔκτισεν ἀφ' ἑαυ-
τοῦ Σαλμωνίαν. Ἰήμας δὲ Ἀλκιδίκην τὴν Ἀλίου,
ἐγέννησε θυγατέρα τὴν προσαγορευθεῖσαν Τυρῶ, κάλ-
λει διαφέρονσαν. Τῆς δὲ γυναικὸς Ἀλκιδίκης ἀπο-
θανούσης, ἐπέγημε τὴν ὀνομαζομένην Σιδηρῶ. Αὕτη
δὲ χαλεπῶς διετέθη πρὸς τὴν Τυρῶ, ὥς ἂν μητρονία.
Μετὰ δὲ ταῦτα Σαλμωνεὺς, ὑβριστὴς ὢν καὶ ἀσε-
βῆς, ὑπὸ μὲν τῶν ὑποτεταγμένων ἐμισήθη, ὑπὸ δὲ
Διὸς διὰ τὴν ἀσεβειάν ἐκεραυνώθη. Τῇ δὲ Τυροῖ,
παρθένῳ καὶ ἑκείνους τοὺς χρόνους οὔσῃ, μιγεὶς
Ποσειδῶν, παῖδας ἐγέννησε Πηλίαν καὶ Νηλέα. Ἢ δὲ
Τυρῶ συνοικήσασα Κρηθεῖ, ἐτέκνωσεν Ἀμυθάονα
καὶ Φέρητα καὶ Αἴσονα. Κρηθέως δὲ τελευτήσαν-
τος, ἐστασίασαν περὶ τῆς βασιλείας Πηλίας τε καὶ
Νηλέως. Τούτων δέ, Πηλίας μὲν Ἰωλκοῦ καὶ τῶν
πλησίον χωρῶν ἐβασίλευσε· παραλαβὼν δὲ Νηλέως
Μελάμποδα καὶ Βιάντα τοὺς Ἀμυθάονος καὶ Ἀγλαΐας
υἱούς, καὶ τινὰς ἄλλους τῶν Ἀχαιῶν καὶ Φθιωτῶν

καὶ τῶν Αἰολέων, ἐστράτευσεν εἰς Πελοπόννησον. Καὶ Μελάμπους μὲν μάντις ὢν, τὰς ἐν Ἀργεὶ γυναῖ-
 κας μανείσας διὰ τὴν Διονύσου μῆνιν ἐθεράπευσεν·
 ἀντὶ δὲ ταύτης τῆς εὐεργεσίας χάριν ἔλαβε παρὰ τοῦ
 βασιλέως τῶν Ἀργείων Ἀναξαγόρου τοῦ Μεγαπέν-
 θους, τὰ δύο μέρη τῆς βασιλείας. Κατοικήσας δὲ ἐν
 Ἀργεὶ, κοινὴν ἐποίησαντο τὴν βασιλείαν Βίαντι τῷ
 ἀδελφῷ. Γῆμας δὲ Ἰφιάνειραν τὴν Μεγαπένθους,
 ἐγέννησεν Ἀντιφάτην καὶ Μαντιώ, ἔτι δὲ Βιάντα καὶ
 Προδόην. Ἀντιφάτου δὲ καὶ Ζευξίπτης τῆς Ἴππο-
 κώωντος Οἰκλῆς καὶ Ἀμφάλης ὑπῆρξαν. Οἰκλέως δὲ
 καὶ Τπερμήστρας τῆς Θεσπίου Ἰφιάνειρα καὶ Πο-
 λύβοια καὶ Ἀμφιάραος ἐγένοντο. Μελάμπους μὲν
 οὖν καὶ Βίας καὶ οἱ ἀπ' ἐκείνων αὐτῷ τῆς ἐν Ἀργεὶ
 βασιλείας μετέσχον. Νηλεὺς δὲ μετὰ τῶν συνακολου-
 θησάντων παραγενόμενος εἰς Μεσσηνίην, πόλιν
 ἔκτισε Πύλον, δόντων αὐτῷ τῶν ἐγχωρίων. Ταύτης
 δὲ βασιλεύων, καὶ γῆμας Χλωρίν τὴν Ἀμφίονος τοῦ
 Θηβαίου, παῖδας ἐγέννησε δώδεκα· ὧν ἦν πρῶτος
 τὸς μὲν Περικλύμενος, νεώτατος δὲ Νέστωρ ὁ ἐπὶ
 Τροίαν στρατεύσας. Περὶ μὲν οὖν τῶν Νέστορος
 προγόνων ἀρκεσθῆσόμεθα τοῖς ῥηθεῖσι, στοχαζό-
 μενοι τῆς συμμετρίας.

(C. 69.) Lapitharum genus. Vnus Lapithæ filius, Phorbas, Olenum concessit, ab Alectore, Elidis rege, imperii consors factus; alter, Periphas, octo habuit liberos. Ex his primus Antion procreavit Ixionem, Iunonis amore corruptum. Pro Iunone nubem amplexus, Centauros genuit, flagitiique aeternas poenas dedit.

69. Περὶ δὲ τῶν Λαπιθῶν καὶ Κενταύρων ἐν
 μέρει διεξιμεν. Ωκεανοῦ καὶ Τηθύος, κατὰ τοῦς
 μύθους, παῖδες ἐγένοντο πλείους, ποταμῶν ἐπώνυ-

μοι· ἐν οἷς καὶ Πηνεϊός, ἀφ' οὗ συνέβη τὸν ἐν Θε-
ταλίᾳ Πηνεϊὸν ὠνομάσθαι. Οὗτος δὲ μιγείς νύμφῃ
τῇ προσαγορευομένῃ Κρεοῦσῃ, παῖδας ἐγέννησεν
Ῥφέα καὶ Στίλβην, ἣ μιγείς Ἀπόλλων Λαπίθην καὶ
Κένταυρον ἐγέννησε. Καὶ τούτων Λαπίθης μὲν κα-
τοικῶν περὶ τὸν Πηνεϊὸν ποταμόν, ἐβασίλευσε τῶν
τόπων τούτων· γήμας δὲ Ὀρσινόμην τὴν Εὐρυνό-
μον, ἐγέννησεν υἱοὺς δύο, Φόρβαντα καὶ Περίφαντα.
Οὗτοι μὲν οὖν ἐνταῦθα ἐβασίλευσαν· οἱ δὲ σύμπαν-
τες λαοὶ ἀπὸ Λαπίθου Λαπίθαι προσηγορεύθησαν.
Τῶν υἱῶν δὲ τῶν Λαπίθου Φόρβας μὲν εἰς Ὡλενον
παρῆλθεν, ἐξ ἧς μεταπεμψάμενος αὐτὸν Ἀλέκτωρ ὁ
τῆς Ἥλειας βασιλεὺς βοηθόν, φοβούμενος τὴν Πέ-
λοπος δυναστείαν, τῆς ἐν Ἥλιδι βασιλείας μετέδω-
κεν. Ἐκ δὲ Φόρβαντος ὑπῆρξαν υἱοὶ δύο, Αἰγεὺς
καὶ Ἀκτωρ, οἱ τὴν Ἥλειαν βασιλείαν παραλαβόντες.
Ὁ δ' ἑτερος τῶν Λαπίθου παίδων Περίφας, γήμας
Ἀστυάγειαν τὴν Ῥφέως, ἐγέννησεν ὀκτὼ παῖδας, ὧν
ἦν πρεσβύτατος Ἀντίων, ὃς μιγείς Περιμήλα τῇ Ἀμν-
θάονος, ἐγέννησεν Ἰξίονα. Οὗτος δ', ὥς φασιν, ὑπο-
σχόμενος ἔδνα πολλὰ δώσειν Ἥσιονεϊ, ἔγχευε τὴν
Ἥσιονέως θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίθουν.
Ἐπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἔδνα τῇ γυναικί,
ὁ δ' Ἥσιονεὺς τὰς ἵππους ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν.
Ὁ δ' Ἰξίων τὸν Ἥσιονεᾶ μετεπέμψατο, ἐπαγγελλό-
μενος πάντα ὑπακούσεσθαι, καὶ τὸν Ἥσιονεᾶ παρα-
γενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. Διὰ δὲ
τὸ μέγεθος τῆς παρανομίας μηδὲνα δύνασθαι καθάρ-
ραι τὸν φόνον. Τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς

μύθους ἀγνισθεῖς, ἠρώσθη μὲν τῆς Πράς, καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι. Ἐπειτα τὸν μὲν Δία εἰδωλον ποιήσαντα τῆς Πράς, νεφέλην ἐξαποστεῖλαι· τὸν δὲ Ἰξίονα τῇ νεφέλῃ μιγέντα, γεννῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους Κενταύρους ἀνθρωποφρεῖς. Τέλος δὲ μυθολογοῦσι τὸν Ἰξίονα διὰ τὸ μέγεθος τῶν ἡμαρτημένων ὑπὸ Διὸς εἰς τροχὸν ἐνδεθῆναι, καὶ τελευτήσαντα τὴν τιμωρίαν ἔχειν αἰώνιον.

(C. 70.) Hippocentauros alii propaginem Centaurorum, alii Centauros ipsos vocant. Centauri, post Thesei generosum facinus victoriam ferunt e Lapithis; quorum superstites in Arcadiam fugerunt, hostium vexationes minime effugerunt.

70. Τοὺς δὲ Κενταύρους τινὲς μὲν φασιν ἐν τῷ Πηλῷ τραφῆναι ὑπὸ νυμφῶν, ἀνδρωθέντας δὲ καὶ μιγέντας ἵπποις θηλείαις, γεννῆσαι τοὺς ὀνομαζομένους διφρεῖς Ἴπποκενταύρους· τινὲς δὲ λέγουσι τοὺς ἐκ Νεφέλης καὶ Ἰξίονος γεννηθέντας Κενταύρους, πρώτους ἱππεύειν ἐπιχειρήσαντας, Ἴπποκενταύρους ὀνομάσθαι, καὶ εἰς πλάσμα μύθου καταχθῆναι ὡς διφρεῖς ὄντας. Φασὶ δὲ τοὺτους ὡς συγγενεῖς ὑπάρχοντας ἀπαιτῆσαι τὸν Πειρίθουν τὸ μέρος τῆς πατρῴας ἀρχῆς· οὐκ ἀποδιδόντος δὲ τοῦ Πειρίθου, πόλεμον ἐξενεγκτῆν πρὸς αὐτόν τε καὶ τοὺς Λαπίδας. Ὑστερον δὲ διαλυθέντων αὐτῶν, Πειρίθους μὲν γῆμας Ἴπποδάμειαν τοῦ Βύστου, καὶ καλέσαντας εἰς τοὺς γάμους τὸν τε Θησέα καὶ τοὺς Κενταύρους, φασὶ μεθυσθέντας ἐπιβαλέσθαι ταῖς κεκλημέναις γυναῖξιν καὶ βίᾳ μίσγεσθαι· διὰ δὲ τὴν παρανομίαν τὸν τε Θησέα καὶ τοὺς Λαπίδας παροξυνθέντας, οὐκ ὀλίγους μὲν ἀνελεῖν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἐκβυλεῖν ἐν

τῆς πόλεως. Διὰ δὲ ταύτην τὴν αἰτίαν τῶν Κενταύρων πανδημεὶ στρατευσάντων ἐπὶ τοὺς Λαπίθας, καὶ πολλοὺς ἀνελόντων, τοὺς ὑπολειφθέντας φυγεῖν εἰς Φενεὸν τῆς Ἀρκαδίας, τινὰς δὲ εἰς Μαλέαν ἐκπεσόντας, ἐνταῦθα κατοικῆσαι. Τοὺς δὲ Κενταύρους, μετεωρισθέντας τοῖς προτερήμασι, καὶ ὀρμωμένους ἐκ τῆς Φολόης, λήϊζεσθαι τοὺς παριόντας τῶν Ἑλλήνων, καὶ πολλοὺς τῶν περιόικων ἀναιρεῖν.

(C. 71.) Aesculapius, Apolline et Coronide satus, (A. M. circ. 2800) de vita et sanitate hominum egregie meruit. Qua re invidum Platonem ita exacerbavit, ut Iupiter, huius victus querelis, illum fulmine perimeret. Filii mortem ultus Apollo caede Cycloporum, mercenariarum hominum vitae a Iove dampnatus est. Aesculapii filii, Machaon et Podalirius, vulneratos e Graecis ad Troiam curarunt.

71. Τούτων δὲ ἡμῖν διευκρινημένων, πειρασόμεθα διελθεῖν περὶ Ἀσκληπιοῦ καὶ τῶν ἀπογόνων αὐτοῦ. Μυθολογοῦσι τοίνυν Ἀσκληπιὸν Ἀπόλλωνος υἱὸν ὑπάρχειν καὶ Κορωνίδος· φύσει δὲ καὶ ἀγχινόϊα διενέγκαντα, ζηλῶσαι τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καὶ πολλὰ τῶν συντεινόντων πρὸς υγίαν ἀνθρώπων ἐξευρεῖν. Ἐπὶ τοσοῦτο δὲ προβῆναι τῇ δόξῃ, ὥστε πολλοὺς τῶν ἀπεγνωσμένων ὀρρώστων παραδόξως θεραπεύειν, καὶ διὰ τοῦτο πολλοὺς δοκεῖν τῶν τετελευτηκότων ποιεῖν πάλιν ζῶντας. Διὸ καὶ τὸν μὲν Αἰδὴν μυθολογοῦσιν ἐγκαλοῦντα τῷ Ἀσκληπιῷ, κατηγορίαν αὐτοῦ ποιήσασθαι πρὸς τὸν Δία, ὡς τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ ταπεινομένης· ἐλάτιους γὰρ αἰεὶ γίνεσθαι τοὺς τετελευτηκότας, θεραπευομένους ὑπὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ. Καὶ τὸν μὲν Δία παροξυνθέντα κεραυνῶσαι τὸν Ἀσκληπιὸν καὶ διαφθεῖραι· τὸν δὲ Ἀπόλλωνα διὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτοῦ παροξυνθέντα,

φορεῖσαι τοὺς τὸν κεραυρὸν τῷ Διὶ κατασκευάζον-
 τας Κύκλωπας· ἐπὶ δὲ τῇ τούτων τελευτῇ παροξυν-
 θέντα τὸν Δία, προστάξαι τῷ Ἀπόλλωνι θητεῦσαι
 παρ' ἀνθρώπων, καὶ ταύτην τὴν τιμωρίαν λαβεῖν
 παρ' αὐτοῦ τῶν ἐγκλημάτων. Ἀσκληπιοῦ δὲ φασὶ
 γενομένους νίους Μαχάονα καὶ Ποδαλείριον, καὶ
 τὴν τέχνην ἐκπονήσαντας, ἐπὶ Τροίαν συνστρατεῦσαι
 τοῖς περὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· κατὰ δὲ τὸν πόλεμον με-
 γάλας χρείας αὐτοὺς παρασχέσθαι τοῖς Ἕλλησι, θε-
 ραπεύοντας ἐμπειρότατα τοὺς τιρωσκομένους, καὶ
 διὰ τὰς εὐεργεσίας ταύτας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων μεγά-
 λης τεχεῖν δόξης· ἀτελεῖς δ' αὐτοὺς ἀφεῖναι τῶν
 κατὰ τὰς μάχας κινδύνων καὶ τῶν ἄλλων λειτουρ-
 γῶν, διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐν τῷ θεραπεύειν εὐ-
 χρηστίας. Περὶ μὲν οὖν Ἀσκληπιοῦ καὶ τῶν νιῶν
 αὐτοῦ τοῖς ῥηθεῖσιν ἄρκεσθαι σόμεθα.

(C. 72.) Penei et Asopii prosapia, cui multae atque celebres ci-
 vitates ac populi ortum debent, usque ad aevi Troiani heroes de-
 ducitur.

72. Περὶ δὲ τῶν Ἀσωποῦ θυγατέρων καὶ τῶν
 Δίακῶ γενομένων νιῶν νῦν διέξιμεν. Ωκεανοῦ καὶ
 Τηθύος, κατὰ τοὺς μύθους, ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε
 πλείους, ἐπώνυμοι ποταμῶν, ἐν οἷς ὑπάρχει Πηνειὸν
 καὶ Ἀσωπὸν. Πηνειὸς μὲν οὖν κατοικήσας περὶ τὴν
 νῦν οὖσαν Θετταλίαν, ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὸν προει-
 ρημένον ποταμὸν ἐποίησεν. Ἀσωπὸς δὲ ἐν Φλιοῦντι
 κατοικήσας ἔγχευε Μετώπην τὴν Λάδωνος, ἐξ ἧς ἐγέ-
 νοντο δύο μὲν νιοί, Πελασγὸς καὶ Ἰσμηνός, θυγα-
 τέρες δὲ δώδεκα, Κέρκυρα καὶ Σαλαμῖς, ἔτι δ' Αἰ-
 γίνα καὶ Πειρήνη, καὶ Κλιώη· πρὸς δὲ ταύταις

Θήβη τε καὶ Τανάγρα, καὶ Θέσπια, καὶ Ἀσωπιδίς· ἔτι δὲ Σινώπη· πρὸς δὲ ταύταις Οἰνία καὶ Χαλκίς. Τούτων δ' Ἰσμηνὸς μὲν εἰς Βοιωτίαν ἐλθὼν κατόκησε περὶ τὸν ποταμὸν τὸν ἀπ' ἐκείνου τὴν ὀμωνυμίαν λαβόντα. Τῶν δὲ θυγατέρων Σινώπη μὲν ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἀρπαγεῖσα ἀπηνέχθη πρὸς τοῦτον τὸν τόπον, οὗ νῦν ἐστὶν ἡ ἀπ' ἐκείνης ὀνομασθεῖσα πόλις Σινώπη. Ἐκ δὲ ταύτης καὶ Ἀπόλλωνος γενόμενος Σῦρος ἐβασίλευσε τῶν ἀπ' ἐκείνου Σύρων ὀνομασθέντων. Κέρκυρα δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀπηνέχθη εἰς νῆσον τὴν ἀπ' ἐκείνης Κέρκυραν ὀνομασθεῖσαν. Ἐκ ταύτης δὲ καὶ Ποσειδῶνος ἐγένετο Φαίαξ, ἀφ' οὗ τοὺς Φαίακας συνέβη τυχεῖν ταύτης τῆς προσηγορίας. Φαίακος δ' ἐγένετο Ἀλκίνοος, ὁ τὸν Ὀδυσσεῆα καταγαγὼν εἰς τὴν Ἰθάκην. Σαλαμὶς δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀρπαγεῖσα, ἐκομίσθη εἰς τὴν ἀπ' αὐτῆς νῆσον Σαλαμίνα προσαγορευθεῖσαν. Αὕτη δὲ μιγεῖσα Ποσειδῶνι, Κεγχρέα ἐγέννησεν, ὅς βασιλεύσας τῆς νήσου ταύτης, καὶ γενόμενος ἐπιφανής, ἀπέκτεινεν ὄφιν ὑπερφυῆ τὸ μέγεθος, καὶ λυμαινόμενον τοὺς ἐγχωρίους. Αἴγινα δὲ ἐκ Φιλοῦντος ὑπὸ Διὸς ἀρπαγεῖσα, εἰς νῆσον ἀπεκομίσθη τὴν ἀπ' ἐκείνης Αἴγιαν ὀνομασθεῖσαν. Ἐν ταύτῃ δὲ Διὶ μιγεῖσα, ἐτέκνωσεν Αἰακόν, ὅς ἐβασίλευσε τῆς νήσου. Τούτου δ' ἐγένοντο υἱοὶ Πηλεὺς καὶ Τελαμών. Τούτων δὲ Πηλεὺς δίσκῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν ἀκουσίως Φῶκον ὁμοπάτριον ἀδελφόν, ἐξ ἄλλης δὲ μητρὸς γεγεννημένον. Διὰ δὲ τὸν φόνον Πηλεὺς ὑπὸ τοῦ πατρὸς φυγαδευθείς, ἔφυγε τῆς νῦν Θετταλίας καλουμένης εἰς Φθίαν· καὶ

καθαρθεὶς ὑπὸ Ἄκτορος τοῦ βασιλέως, διεδέξατο τὴν βασιλείαν, ἄπαιδος ὄντος τοῦ Ἄκτορος. Ἐκ δὲ Πηλέως καὶ Θέτιδος γενόμενος Ἀχιλλεὺς ἐστράτευσε μετ' Ἀγαμέμνονος εἰς Τροίαν. Τελαμῶν δὲ φυγῶν ἐξ Αἰγίνης, κατήντησεν εἰς Σαλαμῖνα, καὶ γήμας Κεγχρέως τοῦ βασιλέως τῶν Σαλαμινίων θυγατέρα Γλαύκην, ἐβασίλευσε τῆς νήσου. Τῆς δὲ γυναικὸς Γλαύκης ἀποθανούσης, ἔγχευεν ἐξ Ἀθητῶν Ἑρίβοιαν τὴν Ἀλκάδου· ἐξ ἧς ἐγέννησεν Αἴαντα τὸν ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντα.

(C. 73.) Oenomai, Pelopis, et Tantali historia. Oenomaus, Pisae rex, oraculo territus, ad avertendas Hippodamiae filiae nuptias, precis certamina proposuit cum vitae periculo. Pelops, Mytili auxilio victor, consequitur puellae coniugium, auctisque subinde opibus, quum Oenomaus manum sibi intulisset Peloponneso dat nomen.

73. Τούτων δ' ἡμῖν διευκρινημένων, πειρασόμεθα διελθεῖν περὶ Πέλοπος καὶ Ταντάλου καὶ Οἰνομάου. Ἀναγκαῖον δὲ τοῖς χρόνοις προσαναδραμόντας ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς ἐν κεφαλαίοις ἅπαντα διελθεῖν. Κατὰ γὰρ τὴν Πελοπόννησον ἐν πόλει Πίσῃ Ἄρης Ἀσπίνῃ τῇ Ἀσωποῦ θυγατρὶ μιγείς, ἐγέννησεν Οἰνόμαον. Οὗτος δὲ θυγατέρα μονογενῇ γεννήσας, ὠνόμασεν Ἰπποδάμειαν. Χρηστηριαζομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ τῆς τελευταίας ἔχρησεν ὁ θεός, τότε τελευτήσῃ αὐτόν, ὅταν ἡ θυγάτηρ Ἰπποδάμεια συνοικήσῃ. Εὐλαβοῦμενον οὖν αὐτὸν περὶ τοῦ γάμου τῆς θυγατρὸς, κρίναι ταύτην παρθένον διαφυλάττειν, ὑπολαβόντα μόνως οὕτως ἐκφεύξασθαι τὸν κίνδυνον. Διόπερ πολλῶν μνηστευομένων τὴν κόρην, ἅθλον προτίθει τοῖς βουλομένοις αὐτὴν γῆμαι τοιοῦτον· ἔδει τὸν μὲν ἡττηθέντα τελευτῆσαι, τὸν δ' ἐπιτυχόντα γαμεῖν τὴν

κόρην. Ἐπεστήσατο δὲ ἵπποδρομίαν ἀπὸ τῆς Πίσσης
 μέχρι τοῦ κατὰ Κόρινθον Ἰσθμοῦ, πρὸς τὸν βωμὸν
 τοῦ Ποσειδῶνος· τὴν δ' ἄφεςιν τῶν ἵππων ἐποίησε
 τοιαύτην. Ὁ μὲν Οἰνόμαος ἔδρε κριὸν τῷ Διί· ὁ
 δὲ μνηστευόμενος ἐξώρμα τέθριππον ἐλαύνων ἄρμα.
 Ἀγισθέντων δὲ τῶν ἱερῶν, τότε ἄρχεσθαι τοῦ δρό-
 μου τὸν Οἰνόμαον, καὶ διώκειν τὸν μνηστῆρα, ἔχοντα
 δόρυ καὶ ἡνίοχον τὸν Μυρτίλον· εἰ δ' ἐφίκοιτο κα-
 ταλαβεῖν τὸ διωκόμενον ἄρμα, τύπτειν τῷ δόρati,
 καὶ διαφθεῖρειν τὸν μνηστῆρα. Τοῦτω δὲ τῷ τρόπῳ
 τοὺς αἰὶ μνηστευομένους καταλαμβάνων διὰ τὴν ὀξύ-
 τητα τῶν ἵππων, πολλοὺς ἀνῆρει. Πέλοψ δὲ ὁ Ταν-
 τάλου κατανήσας εἰς Πίσαν, καὶ θεασάμενος τὴν
 Ἴπποδάμειαν, ἐπεθύμησε τοῦ γάμου· φθείρας δὲ
 τὸν ἡνίοχον τοῦ Οἰνομίου Μυρτίλον, καὶ λαβὼν
 συνερχὸν πρὸς τὴν νίκην, ἔφθασε παραγενόμενος ἐπὶ
 τὸν Ἰσθμόν, πρὸς τὸν τοῦ Ποσειδῶνος βωμόν. Ὁ
 δ' Οἰνόμαος τὸ λόγιον τετελέσθαι νομίζων, καὶ διὰ
 τὴν λύπην ἀθυμήσας, αὐτὸν ἐκ τοῦ ζῆν μετέστησε.
 Τοῦτω δὲ τῷ τρόπῳ Πέλοψ γῆμας τὴν Ἴπποδάμειαν,
 παρέλαβε τὴν ἐν Πίσῃ βασιλείαν, καὶ διὰ τὴν ἀν-
 δρείαν καὶ σύνεσιν αἰὶ μᾶλλον ἀνξινόμενος, τοὺς
 πλείστονς τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον οἰκούντων
 προσηγάγετο, καὶ τὴν χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ Πελοπόν-
 νησον προσηγόρευσεν.

(C. 74.) Pelopis pater, Tantalus, rex Paphlagoniae. quod opi-
 bus inflatus deorum a se animos abalienasset, regno pulsus, et apud
 inferos cruciatus affectus. Niobe, eius filia, liberorum numero su-
 perbiens, Latonaeque commovens iras, orbitale punita. Tantalum
 imperio privavit Ilius, Trois filius.

74. Ἐπειδὴ δὲ Πέλοπος ἐμνήσθημεν, ἀναγκαῖόν

ἔστι καὶ περὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ταντάλου διελθεῖν,
 ἵνα μηδὲν τῶν ἀκοῆς ἀξίων παραλείπωμεν. Τάντα-
 λος μὲν Διὸς ἦν υἱός, πλούτιοι δὲ καὶ δόξη διαφέ-
 ρων, κατοικεῖ τῆς Ἀσίας περὶ τὴν νῦν ὀνομαζομένην
 Παφλαγονίαν. Διὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ πατρὸς Διὸς
 εὐγένειαν, ὥς φασι, φίλος ἐγένετο τῶν θεῶν ἐπὶ
 πλεῖον. Ὅτερον δὲ τὴν εὐτυχίαν οὐ φέρων ἀνθρω-
 πίνως, καὶ μετасχὼν κοινῆς τραπέζης καὶ πάσης παρ-
 ῥησίας, ἀπήγγελλε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παρὰ τοῖς
 ἀθανάτοις ἀπόρρητα. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ζῶν ἐκολά-
 σθη, καὶ τελευτήσας αἰώνιον, κατὰ τοὺς μύθους, τι-
 μωρίας ἡξιώθη, καταχθεὶς εἰς τοὺς ἀσβεῖς. Τού-
 του δ' ἐγένετο Πέλοψ υἱός, καὶ Νιόβη θυγάτηρ.
 Αὕτη δὲ ἐγέννησεν αἰοὺς ἐπτά, καὶ θυγατέρας τὰς
 ἵσας, εὐπρεπεῖς διαφερούσας. Ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει
 τῶν τέκνων μέγα φροναττομένη, πλεονάκεις ἐκαυχᾶτο,
 καὶ τῆς Αἰτωῦς ἐαυτὴν εὐτεκνωτέραν ἀπεφαινέτο.
 Εἴθ' ἡ μὲν Αἰτὼ κατὰ τοὺς μύθους χολωσαμένη,
 προσέταξε τῷ μὲν Ἀπόλλωνι, κατατοξεῦσαι τοὺς υἱοὺς
 τῆς Νιόβης, τῇ δ' Ἀρτέμιδι, τὰς θυγατέρας. Τούτων
 δ' ὑπακουσάντων τῇ μητρὶ, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν και-
 ρὸν κατατοξευσάντων τὰ τέκνα τῆς Νιόβης, συνέβη
 τὴν προειρημένην ὑφ' ἑνα καιρὸν ὀξέως ἅμα εὐτεκνον
 καὶ ἀτεκνον γενέσθαι. Ἐπεὶ δὲ ὁ Τάνταλος μιση-
 θεὶς ὑπὸ τῶν θεῶν, ἐξέπεσεν ἐκ Παφλαγονίας ὑπὸ
 ἴλου τοῦ Τρωῶς, ἀναγκαῖόν ἐστι καὶ τὰ περὶ τὸν
 ἴλον καὶ τοὺς προγόνους αὐτοῦ διελθεῖν.

(C. 75.) Huius itaque stirps, a Tencro, primo Troadis rege, re-
 petita et usque ad Priamum, Anchisem et Aeneam deducta, adicitur.

75. Τῆς Τρωάδος χώρας πρῶτος ἐβασίλευσε

Τεύκρος, υἱὸς ὦν Σκαμάνδρου τοῦ ποταμοῦ καὶ Ἰδαίας νύμφης, ἀνὴρ ἐπιφανής, καὶ τοὺς λαοὺς ἅψ' ἑαυτοῦ Τεύκρους προσηγόρευσε. Τεύκρου δ' ἐγένετο θυγάτηρ Βατεία. Ταύτην δὲ Λάρδανος ὁ Διὸς γήμας, καὶ τὴν βασιλείαν διαδεξάμενος, τοὺς μὲν λαοὺς ἅψ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε Λαρδάνους, πόλιν δὲ οἰκίσας ἐπὶ Θαλάσσης, ὠνόμασεν ἅψ' ἑαυτοῦ Λάρδανον. Τούτου δ' Ἐριχθόνιος υἱὸς γενόμενος, εὐδαιμονία καὶ πλούτῳ πολὺ διήνεγκε· περὶ οὗ καὶ ὁ ποιητὴς Ὀμηρὸς φησι,

Ὅς δὴ ἀφνειοῖατος γένετο Θνητῶν ἀνθρώπων·

Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἔλος κᾶτα βουκολέοντο.

Ἐριχθονίου δ' υἱὸς γενόμενος Τρώες, τοὺς λαοὺς ὠνόμασεν ἅψ' ἑαυτοῦ Τρώας. Τούτου δ' ἐγένοντο τρεῖς υἱοὶ Ἴλος, Ἀσσύρακος, Γανυμήδης. Ἴλος μὲν οὖν ὥκισεν ἐν πεδίῳ πόλιν ἐπιφανεστάτην τῶν ἐν τῇ Τρωάδι, Ἴλιον ἅψ' ἑαυτοῦ θέμενος τὴν προσηγορίαν. Ἴλου δὲ γενόμενος υἱὸς Λαομέδων, Τιθωνὸν καὶ Πριάμον ἐγέννησεν· ὦν Τιθωνὸς μὲν στρατεύσας εἰς τὰ πρὸς ἑω μέρη τῆς Ἀσίας, καὶ διατείνας ἕως Αἰθιοπίας, ἐμυθολογήθη μὲν ἐξ' Ἡοῦς τεκνωσάι Μήμονα τὸν τοῖς Τρωσὶ βοηθήσαντα, καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθέντα· Πριάμος δ' Ἐκάβην γήμας, σὺν ἄλλοις πλείοσιν υἱοῖς ἐγέννησεν Ἐκτορα, τὸν ἐπισημότατον γενόμενον ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ. Ἀσσύρακος δὲ Λαρδάνων βασιλεὺς, Κάπυν ἐγέννησεν· ἐξ οὗ τεκνωθεὶς Ἀγχίσης, ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν ἐγέννησε, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν Τρώων. Γανυμήδης δὲ τῶν ἀπάντων εὐπρεπέϊα διαφέρων, ὑπὸ τῶν Θεῶν ἀνηρ-

πάγῃ τῷ Αἰῖ οἰνοχοεῖν. Τούτων δ' ἡμῖν διευκρινη-
μένων, πειρασόμεθα διεξιέναι περὶ Δαιδάλου καὶ
Μινωταύρου, καὶ τῆς Μίνως στρατείας εἰς Σικε-
λίαν ἐπὶ Κώκαλον τὸν βασιλέα.

(C. 76.) Pergit auctor ad Daedalum, Minotaurum, Minoisque in Siciliam contra Cocalum regem expeditionem. Daedalus, Athe- niensis, statuarius et architectus mira solertia et arte (A. M. 2930. ante Chr. 1265.). Is quum Talam, ex sorore nepotem, artis aemul- lum novisque clarum inventis, prae invidia occidisset; ab Areopa- gitis capite damnatus, fuga in Atticam vitam servavit.

76. Δαίδαλος ἦν τὸ μὲν γένος Ἀθηναῖος, εἰς
τῶν Ἐρεχθειδῶν ὀνομαζόμενος· (ἦν γὰρ υἱὸς Μη-
τίωνος, τοῦ Εὐπαλάμου, τοῦ Ἐρεχθέως·) φύσει δὲ
πολὺ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὑπεραίρων, ἐξήλωσε τὰ τε
περὶ τὴν τεκτονικὴν τέχνην, καὶ τὴν τῶν ἀγαλμά-
των κατασκευὴν καὶ λιθουργίαν. Εὐρετῆς δὲ γενό-
μενος πολλῶν τῶν συνεργούντων εἰς τὴν τέχνην, κα-
τεσκεύασεν ἔργα θαυμαζόμενα κατὰ πολλοὺς τόπους
τῆς οἰκουμένης. Κατὰ δὲ τὴν τῶν ἀγαλμάτων κα-
τασκευὴν τοσούτῳ τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων διήνεγ-
κεν, ὥστε τοὺς μεταγενεστέρους μυθολογῆσαι περὶ
αὐτοῦ, διότι τὰ κατασκευαζόμενα τῶν ἀγαλμάτων
ὁμοιώματα τοῖς ἐμψύχοις ὑπάρχειν· βλέπειν τε γὰρ
αὐτὰ καὶ περιπατεῖν, καὶ καθόλου τηρεῖν τὴν τοῦ
ὅλου σώματος διάθεσιν· ὥστε δοκεῖν εἶναι τὸ κατα-
σκευασθὲν ἐμψυχον ζῶον. Πρῶτος δὲ ὁμματώσας,
καὶ διαβεβηκότα τὰ σκέλη ποιήσας, ἔτι δὲ τὰς χεῖ-
ρας διατεταμένας ποιῶν, εἰκότως ἐθαυμάζετο παρὰ
τοῖς ἀνθρώποις. Οἱ γὰρ πρὸ τούτου τεχνῖται κατε-
σκεύαζον τὰ ἀγάλματα τοῖς μὲν ὄμμασι μεμυκία,
τὰς δὲ χεῖρας ἔχοντα καθεμένας, καὶ ταῖς πλευραῖς

κεκολλημένας. Ὁ δ' οὖν Δαίδαλος κατὰ τὴν φιλο-
 τεχνίαν θανμαζόμενος, ἔφυγεν ἐκ τῆς πατρίδος, κα-
 ταδικασθεὶς ἐπὶ φόρῳ διὰ τοιαύτης αἰτίας. Τῆς ἀδελ-
 φῆς τοῦ Δαιδάλου γενόμενος υἱὸς Τάλλως ἐπαιδεύετο
 παρὰ Δαιδάλῳ, παῖς ὢν τὴν ἡλικίαν. Εὐφρύτερος
 δ' ὢν τοῦ διδασκάλου, τὸν τε κεραμευτικὸν τροχὸν
 εὔρε, καὶ σιαγόνι περιτυχὼν ὄψεως, καὶ ταύτῃ ξυλί-
 φιον μικρὸν διαπρίσας, ἐμιμήσατο τὴν τραχύτητα
 τῶν ὀδόντων. Αἰόπερ κατασκευασάμενος ἐκ σιδήρου
 πρίονα, καὶ διὰ τούτου πρίζων τὴν ἐν τοῖς ἔργοις
 ξυλίνην ὕλην, ἔδοξεν εὐχρηστον εὐρηκέναι μέγα πρὸς
 τὴν τεκτονικὴν τέχνην. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τόξον
 εὐρών, καὶ ἑτερά τινα φιλοτεχνήματα, δόξαν ἀπηνέγ-
 κατο μεγάλην. Ὁ δὲ Δαίδαλος φθονήσας τῷ παιδί,
 καὶ νομίσας αὐτὸν πολὺ τῇ δόξῃ προἕξειν τοῦ διδα-
 σκάλου, τὸν παῖδα ἐδολοφόνησε. Θάπτων δ' αὐτὸν
 καὶ περικατάληπτος γενόμενος, ἐπηρωτήθη τίνα θά-
 πτει, καὶ ἔφησεν ὄφιν καταχωννύειν. Θανμάσαι δ'
 ἂν τις τὸ παράδοξον, ὅτι διὰ τοῦ ζώου ἐξ οὗ τοῦ
 πρίονος ἐνεθυμήθη τὴν κατασκευὴν, διὰ τούτου καὶ
 τοῦ φόρου τὴν ἐπίγνωσιν συνέβη γενέσθαι. Κατη-
 γορηθεὶς δὲ καὶ καταδικασθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρεοπαγι-
 τῶν φόρου, τὸ μὲν πρῶτον ἔφυγεν εἰς τινὰ τῶν κατὰ
 τὴν Ἀττικὴν δῆμων, ἐν ᾧ τοὺς κατοικοῦντας ἀπ'
 ἐκείνου Δαιδαλίδας προσαγορευθῆναι.

(C. 77.) Hinc Cretam profectus, e in amicitiam Minois re-
 gis receptus, primo construxit bovis machinam ad explendam
 Pasiphaeae libidinem; unde ortus Minotaurus: deinde labyrinthum.
 Post ob Minois iram in Siciliam aufugit cum Icaro (cuius casus
 Icario ponto et insulae Icariae nomen dedit), benigne ibi a Cocalo
 exceptus. Mox conficta fabula de alis cereis.

77. Μετὰ δὲ ταῦτα διαδράς εἰς τὴν Κρήτην, καὶ

διὰ τὴν ἐν τῇ τέχνῃ δόξαν θαυμαζόμενος, φίλος ἐγένετο Μίνως τοῦ βασιλέως. Κατὰ δὲ τὸν παραδεδομένον μῦθον Πασιφάης τῆς Μίνως γυναικὸς ἐρασθείσης τοῦ ταύρου, μηχανήματα ποιήσας ὁμοιωμένον βοῖ, συνήργησε τῇ Πασιφάῃ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Μυθολογοῦσι γὰρ πρὸ τούτων τῶν χρόνων Μίνως καὶ ἐνιαυτὸν συνήθως καθιεροῦν τὸν κάλλιστον τῶν γινομένων ταύρων τῷ Ποσειδῶνι, καὶ θύειν τοῦτον τῷ θεῷ· γενομένου δὲ τότε ταύρου κάλλει διαφέροντος, ἕτερον τῶν ἡτιόνων ταύρων θύσαι. Τὸν δὲ Ποσειδῶνα μηνίσαντα τῷ Μίνῳ, ποιῆσαι τὴν γυναικα αὐτοῦ Πασιφάην ἐρασθῆναι τοῦ ταύρου. Αὐτὴ δὲ τῆς αὐτοῦ φιλοτεχνίας τὴν Πασιφάην μιγείσαν τῷ ταύρῳ, γενῆσαι τὸν μυθολογούμενον Μινώταυρον. Τοῦτον δὲ φασὶ διφυῆ γεγονέναι, καὶ τὰ μὲν ἀνώτερα μέρη τοῦ σώματος ἄχρι τῶν ὤμων ἔχειν ταύρου, τὰ δὲ λοιπὰ ἀνθρώπου. Τῷ δὲ τέρατι τοῦτο πρὸς διατροφήν λέγεται κατασκευάσαι Δαίδαλον λαβύρινθον, τὰς διεόδους σκολιάς ἔχοντα καὶ τοῖς ἀπείροις δυσενρέτους, ἐν ᾧ τρεφόμενον τὸν Μινώταυρον τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἀποστελλομένους ἐπὶ κούρους καὶ κόρας ἐπὶ κατεσθῆναι, περὶ ὧν προειρήκαμεν. Τὸν οὖν Δαίδαλον, πυθόμενον τὴν ἀπειλήν τοῦ Μίνω διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς βοῆς, φασὶ φοβηθέντα τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς Κρήτης ἐκπλεῦσαι, συνεργούσης τῆς Πασιφάης, καὶ πλοῖον δούσης πρὸς τὸν ἔκπλουν. Μετὰ δὲ τούτου τὸν υἱὸν Ἰκάρου φερόντα, κατενέχθηναι πρὸς τινα νῆσον πελαγίαν, πρὸς ἣν τὸν Ἰκάρου παραβόλως ἀποβαλόντα, πεσεῖν εἰς

θάλασσαν, καὶ τελευτῆσαι· ἅρ' οὗ καὶ τὸ πέλαγος Ἰκαρίον ὀνομασθῆναι, καὶ τὴν νῆσον Ἰκαρίαν κληθῆναι. Τὸν δὲ Δαίδαλον ἐκ τῆς νῆσου ταύτης ἐκπλεύσαντα, κατενεχθῆναι τῆς Σικελίας πρὸς χώραν, ἧς βασιλεύοντα Κώκαλον ἀναλαβεῖν τὸν Δαίδαλον, καὶ διὰ τὴν εὐφύϊαν καὶ δόξαν ποιήσασθαι φίλον ἐπὶ πλεῖον. Τινὲς δὲ μυθολογοῦσι, κατὰ τὴν Κρήτην ἔτι Δαίδαλου διατρέβοντος, καὶ ὑπὸ τῆς Πασιφάης κρυπταζομένου, Μίνωα μὲν τὸν βασιλέα, βουλόμενον τιμωρίας ἀξιῶσαι τὸν Δαίδαλον, καὶ μὴ δυνάμενον εἰρεῖν, τὰ τε πλοῖα πάντα τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἐρευνᾶν, καὶ χρημάτων πλῆθος ἐπαγγέλλεσθαι δώσειν τῷ τὸν Δαίδαλον ἀνευρόντι. Ἐνταῦθα τὸν Δαίδαλον ἀπογόντα τὸν διὰ τῶν πλοίων δρασμόν, κατασκευάσαι παραδόξως πτέρυγας πεφιλοτεχνημένας, καὶ διὰ κηροῦ θανμαστῶς ἡσκημένας· ἐπιθέντα δὲ ταύτας τῷ τε τοῦ υἱοῦ σώματι καὶ τῷ ἑαυτοῦ, παραδόξως ἐκπετασθῆναι, καὶ διαδράσαι τὸ πλησίον τῆς νῆσου πέλαγος. Καὶ τὸν μὲν Ἰκαρον διὰ τὴν νεότητά μετέωρον τὴν πτῆσιν ποιούμενον, πεσεῖν εἰς τὸ πέλαγος, τακέντος διὰ τὸν ἥλιον τοῦ συνέχοντος τὰς πτέρυγας κηροῦ· αὐτὸν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν πετώμενον, καὶ παρ' ἑκαστον τέγγοντα τὰς πτέρυγας, διασωθῆναι παραδόξως εἰς τὴν Σικελίαν. Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων, εἰ καὶ παράδοξός ἐστιν ὁ μῦθος, ὅμως ἐκρίναμεν μὴ παραλιπεῖν αὐτόν.

(C. 78.) Reliqua Daedali apud Sicanos in Sicilia degentis opera: colymbethra prope Megaridem; urbs munitissima in agro Agrigentino, Cocali posthac regia: thermae apud Selinusios subterraneae: murus circa Erycis praecipitis, ubi Veneris templum.

78. Δαίδαλος δὲ παρὰ τε τῷ Κωκάλῳ καὶ τοῖς

Σικανοῖς διέτριψε πλείω χρόνον, θαυμαζόμενος ἐν
 τῇ κατὰ τὴν τέχνην ὑπερβολῇ. Κατεσκεύασε δ' ἐν
 τῇ νήσῳ ταύτῃ τινὰ τῶν ἔργων, ἃ μέχρι τοῦ νῦν δια-
 μένει. Πλησίον μὲν γὰρ τῆς Μεγαρίδος φιλοτέχνως
 ἐποίησε τὴν ὀνομαζομένην Κολυμβήθραν, ἐξ ἧς μέ-
 γας ποταμὸς εἰς τὴν πλησίον θάλατταν ἐξερεύγεται
 καλούμενος Ἀλλαβών. Κατὰ δὲ τὴν νῦν Ἀκραγαντί-
 νην ἐν τῷ Κάμικῳ καλουμένῃ, πόλιν ἐπὶ πέτραις
 οὔσαν πασῶν ὀχυρωτάτην κατεσκεύασε, καὶ παντε-
 λῶς ἐκ βίας ἀνάλωτον. στεγὴν γὰρ καὶ σκολιάν τὴν
 ἀνάβασιν αὐτῆς φιλοτεχνήσας, ἐποίησε δύνασθαι διὰ
 τριῶν ἢ τεττάρων ἀνθρώπων φυλάττεσθαι. Διόπερ
 ὁ Κώκαλος ἐν ταύτῃ ποιήσας τὰ βασίλεια, καὶ τὰ
 χρήματα κατατιθέμενος, ἀνάλωτον ἔσχεν αὐτὴν διὰ
 τὴν ἐπίνοιαν τοῦ τεχνίτου. Τρίτον δὲ σπήλαιον κατὰ
 τὴν Σελινουντίαν χώραν κατεσκεύασεν· ἐν ᾧ τὴν
 αἰμίδα τοῦ κατ' αὐτὴν πυρὸς οὕτως εὐστόχως ἐξέλα-
 βεν, ὥστε διὰ τὴν μαλακότητα τῆς θερμασίας ἐξι-
 δροῦν λεληθότως, καὶ κατὰ μικρὸν τοὺς ἐνδιατρίβον-
 τας μετὰ τέρψεως θεραπεύειν τὰ σώματα, μηδὲν πα-
 ρενοχλουμένους ὑπὸ τῆς θερμότητος. Κατὰ δὲ τὸν
 Ἑρῦκα πέτραις οὔσης ἀποτομάδος εἰς ὕψος ἐξαισίον,
 καὶ τῆς κατὰ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης στεροχωρίας
 ἀναγκαζούσης ἐπὶ τὸ τῆς πέτραις ἀπόκρημνον ποιή-
 σασθαι τὴν οἰκοδομίαν, κατεσκεύασεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
 κρημοῦ τοῖχον, προβιβάσας παραδόξως τὸ ὑπερκεί-
 μενον τοῦ κρημοῦ. Χρυσοῦν τε κρηρίον τῇ Ἀφρο-
 δίτῃ Ἑρυνκίῃ φασὶν αὐτὸν φιλοτεχνῆσαι, περιτιῶς
 ἐργασμένον, καὶ τῷ κατ' ἀλήθειαν κρηρίῳ ἀπαρεγγει-

ρήτως ὁμοιωμένον. Ἄλλα τε πολλὰ φασιν αὐτὸν φιλοτεχνῆσαι κατὰ τὴν Σικελίαν, ἃ διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου διέφθαρται.

(C. 79.) Mīnos, ob receptum Daedalum iratus, bello petit Coealum, cuius intemptus strategemate, a militibus duplici monumento sepulchrali ornatur. Sed bustum eius, imperante Agrigentinis Therone, dirutum est. Creteneses, paene coacti in Sicilia manere, urbes Minoam et Engyum ibi condunt, firmatque subindo opibus, templum Deabus Matribus aedificant; quarum cultus, huc translatus e Creta, (C. 80.) ubi Iovem olim clanculum enutriverant, sanctissimus fuit atque magnificentissimas. Et lapides ad templi splendendam exstructionem magnis sumptibus, qui e sacrarum copia divitiarum suppetebant, ab Agrinaeis advecti.

79. Μίνως δὲ ὁ τῶν Κρητῶν βασιλεὺς θαλατοκρατῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, καὶ πυθόμενος τὴν Δαίδαλου φυγὴν εἰς τὴν Σικελίαν, ἔγνω στρατεῦειν ἐπ' αὐτόν. Παρασκευασάμενος δὲ δύναμιν ναυτικὴν ἀξιόλογον, ἐξέπλευσεν ἐκ τῆς Κρήτης, καὶ κατῆρε τῆς Ἀκρωγαντίνης εἰς τὴν ὑπ' ἐκείνου Μίνωαν καλουμένην. Ἀποβιβάσας δὲ τὴν δύναμιν, καὶ πέμψας ἀγγέλους πρὸς Κώκαλον τὸν βασιλέα, ἐξήτει τὸν Δαίδαλον εἰς τιμωρίαν. Ὁ δὲ Κώκαλος εἰς σύλλογον προσκαλεσάμενος, καὶ πάντα ποιήσκειν ἐπαγγελάμενος, ἐπὶ τὰ ξένια παρέλαβε τὸν Μίνωα. Λουομένου δ' αὐτοῦ, Κώκαλος μὲν παρακατασχὼν πλείους χρόνους ἐν τῷ θερμῷ τὸν Μίνωα διέφθειρε, καὶ τὸ σῶμα ἀπέδωκε τοῖς Κρησί, πρόφασιν ἐνεγκὼν τοῦ θανάτου, διότι κατὰ τὸν λουτρῶνα ὀλισθήσας καὶ πεσὼν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ, ἐτελεύτησε. Μετὰ δὲ ταῦτα οἱ μὲν συνεστρατευμένοι τὸ σῶμα τοῦ βασιλέως ἔθαψαν μεγαλοπρεπῶς, καὶ διπλοῦν τάφρον οἰκοδομήσαντες, κατὰ μὲν τὸν κεκρυμμένον τόπον ᾗθεσαν τὰ ὅστις, κατὰ δὲ τὸν ἀνεωγμένον ἐποίησαν ἄφρο-

δίτης νεών· οὗτος δ' ἐπὶ γενεάς πλείους ἐτιμᾶτο, θυόντων τῶν ἐγχωρίων ὡς Ἀφροδίτης ὄντος τοῦ νῆα. Κατὰ δὲ τοὺς νεωτέρους καιροὺς κτισθείσης μὲν τῆς τῶν Ἀκραγαντίνων πόλεως, γνωσθείσης δὲ τῆς τῶν ὀσίων θεέσεως, συνέβη τὸν μὲν τάφον καθαιρεθῆναι, τὰ δ' ὅσα τῶς Κρησὶν ὑποδοθῆναι, Θήρωνος δυναστεύοντος τῶν Ἀκραγαντίνων. Οὐ μὲν ἀλλ' οἱ κατὰ τὴν Σικελίαν Κρηῖτες μετὰ τὴν Μίνωος τελευτὴν ἐστασίασαν διὰ τὴν ἀναρχίαν· τῶν δὲ νεῶν ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Κώκαλον Σικανῶν ἐμπυρρισθεισῶν, τὴν μὲν εἰς τὰς πατρίδας ἐπάνοδον ἀπέγνωσαν, κρίναντες δ' ἐν τῇ Σικελίᾳ κατοικεῖν, οἱ μὲν ἐνταῦθα πόλιν ᾤκισαν, ἣν ἀπὸ τοῦ βασιλέως αὐτῶν Μίνωαν ὠνόμασαν· οἱ δὲ διὰ τῆς μεσογείου πλανηθέντες καὶ καταλαβόμενοι χωρίον ὀχυρόν, ἔκτισαν πόλιν, ἣν ὑπὸ τῆς ἐν τῇ πόλει ῥεούσης πηγῆς ὠνόμασαν Ἐγχυον. Ὑστερον δὲ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν Μηριόνου τοῦ Κρητὸς προσενεχθέντος τῇ Σικελίᾳ, προσεδέξαντο τοὺς καταπλευσάντας Κρητάς, διὰ τὴν συγγένειαν, καὶ τῆς πολιτείας μετέδωκαν. Ὀρμώμενοι δ' ἐξ ὀχυρᾶς πόλεως καὶ καταπολεμήσαντές τινας τῶν περιοίκων, ἱκανὴν κατεκτήσαντο χώραν. Αἰὶ δὲ μᾶλλον αὐξανόμενοι, καὶ κατασκευάσαντες ἱερὸν τῶν Μητέρων, διαφόρως ἐτίμων τὰς θεάς, ἀναθήμασι πολλοῖς κοσμοῦντες τὸ ἱερὸν αὐτῶν. Ταύτας δὲ ἀφιδρυθῆναι φασιν ἐκ τῆς Κρήτης, διὰ τὸ καὶ παρὰ τοῖς Κρησὶ τιμᾶσθαι τὰς θεάς ταύτας διαφερόντως.

80. Μυθολογοῦσι δ' αὐτὰς τὸ παλαιὸν θρεῖσθαι τὸν Δία λάθρα τοῦ πατρὸς Κρόνου· ἀνθ' ὧν αὐτὰς

εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβιβασθῆναι, καὶ καταστερισθεῖ-
σας, ἄρκτους προσαγορευθῆναι· περὶ ὧν καὶ τὸν
Ἄρατον, συμφωνοῦντα τούτοις, τεθεικέναι κατὰ τὴν
τῶν ἄστρον ποίησιν,

Ἐμπαλιν εἰς ὧμους τετραμμέναι· εἰ ἐτεόν γε
Κρήτηθεν κεῖναι γε Διὸς μεγάλου ἰότητι
Οὐρανὸν εἰσανέβησαν, ὃ μιν τότε κουρίζοντα
Δίκτω ἐν εὐώδει, ὄρεος σχεδὸν Ἰδαίοιο
Ἄνθρωπ' ἐγκατέθεντο, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν
Δικταῖοι Κούρητες, ὅτε Κρόνον ἐψεύσαντο.

Οὐκ ἄξιον δὲ παραλιπεῖν τὴν περὶ τὰς θεὰς ἁγνείαν
τε καὶ τὴν κατ' ἀνθρώπους ἐπιφάνειαν. Τιμῶσι δ'
αὐτὰς οὐ μόνον οἱ ταύτην τὴν πόλιν οἰκοῦντες, ἀλλὰ
καὶ τινες τῶν ἄλλων περιούκων, θυσίαις τε μεγαλο-
πρεπέσι καὶ ταῖς ἄλλαις τιμαῖς ἀποσεμνύνουσι τὰς
θεὰς. Ἐνίαις δὲ πόλεσι καὶ πυθόχρηστοι χρησμοὶ
προετίξαν τιμὰν τὰς θεὰς· ἔσεσθαι γὰρ τοῖς τοιού-
τοις τοὺς τε τῶν ἰδιωτῶν βίους εὐδαίμονας, καὶ τὰς
πόλεις εὐθνήσειν. Τέλος δὲ προβαινούσης ἐπὶ πολὺ
τῆς κατὰ τὰς θεὰς ἐπιφανείας, οἱ μὲν ἐγχώριοι πολ-
λοῖς ἀναθήμασι χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς διετέλεσαν τι-
μῶντες ἄχρι τῶνδε τῶν ἱστοριῶν γραφομένων. Νεῶν
μὲν γὰρ αὐταῖς ὠκοδόμησαν, οὐ μόνον τῷ μεγέθει
διάφορον, ἀλλὰ καὶ τῇ πολυτελείᾳ τῇ κατὰ τὴν οἰ-
κοδομίαν θαυμαζόμενον. Οὐκ ἔχοντες γὰρ κατὰ τὴν
ἰδίαν χώραν λίθον ἀξιόλογον, παρὰ τῶν ἀστυγειό-
νων Ἀγυριναίων ἤγαγον· τῶν μὲν πόλεων διεστη-
κνῶν ὥς ἑκατὸν στάδια, τῆς δὲ ὁδοῦ, δι' ἧς ἀνάγκη
κομίζεσθαι τοὺς λίθους, ὑπαρχούσης τραχείας καὶ

παντελῶς δυσπορεύτου· δι' ἣν αἰτίαν κατασκευάσαντες ἀμάξας τετρακύνκλους, ἑκατὸν ζεύγεσι βοῶν ἐκόμισαν τὸν λίθον. Διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῶν ἱερῶν χρημάτων εὐπορούμενοι, τῇ δαψιλείᾳ τῆς εὐπορίας ὑπερεῖχον τῶν ἀναλωμάτων· βραχὺ γὰρ πρὸ ἡμῶν εἶχον αἱ θεαὶ βοῦς μὲν ἱερὰς τριεχιλίας, χῶρας δὲ πλῆθος, ὥστε λαμβάνειν μεγάλας προσόδους. Ἡμεῖς δὲ περὶ τούτων ἀρκούντως διεληλυθότες, περὶ Ἀρισταίου γράφειν ἐγχειρήσομεν.

(C. 81.) Narratio de Aristaeo. Is Apolline et Cyrene in Libya ortus, a Nymphis nutricibus lactis, apium, olivarum culturam accepit. Divinos ei honores magna de genere humano merita pepererunt. Thebas profectus, ex Autonoe Cadmi procreavit Actaeonem, propter iras Dianae canibus dilaceratum.

81. Ἀρισταῖος γὰρ ἦν υἱὸς μὲν Ἀπόλλωνος καὶ Κυρήνης τῆς Τψέως θυγατρὸς, τοῦ Πηνειοῦ· περὶ δὲ τῆς γενέσεως αὐτοῦ μυθολογοῦσιν οἱ τινες οὕτως. Ἀπόλλωνα, περὶ τὸ Πήλιον τρεφομένης κόρης ὀνομαζομένης, διαφερούσης κάλλει, ἐραυθῆναι τῆς παρθένου, καὶ μετενεγκεῖν αὐτὴν τῆς Λιβύης εἰς ταύτην τὴν χώραν, ἐν ᾗ κατὰ τοὺς ὕστερον χρόνους τινα κτίσαντα πόλιν, ἀπ' ἐκείνης ὀνομάσαι Κυρήνην. Τὸν δ' οὖν Ἀπόλλωνα κατὰ ταύτην τὴν χώραν ἐκ Κυρήνης γεννήσαντα υἱὸν Ἀρισταῖον, τοῦτον μὲν νῆπιον ὄντα παραδοῦναι ταῖς νύμφαις τρέφειν· ταύτας δὲ τῶ παιδὶ τρεῖς ὀνομασίας προσάψαι· καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρῆα. Τοῦτον δὲ παρὰ τῶν νυμφῶν μαθόντα τὴν τε τοῦ γάλακτος πῆξιν καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν σμηνῶν, ἔτι δὲ τῶν ἐλαίων τὴν κατεργασίαν, διδάξαι πρῶτον τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ δὲ τὴν εὐχρηστίαν τὴν ἐκ τούτων τῶν εὐρημά-

των τοὺς εὐεργετηθέντας ἀνθρώπους τιμῆσαι τὸν Ἀρισταῖον ἰσοθέοις τιμαῖς, καθὰ καὶ τὸν Διόνυσον. Ματιὰ δὲ ταῦτά φασιν αὐτὸν εἰς τὴν Βοιωτίαν καταντήσαντα, γῆμαι τῶν Κᾶδμου θυγατέρων Αὐτομόην, ἐξ ἧς φασὶν Ἀκταίωνα γενέσθαι, τὸν κατὰ τοὺς μύθους ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν διασπασθέντα. Τὴν δ' αἰτίαν ἀποδιδόσκει τῆς ἀτυχίας, οἱ μὲν, ὅτι κατὰ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν, διὰ τῶν ἀνατιθεμένων ἀκρωτηρίων ἐκ τῶν κυνηγεσίων προηρᾶτο τὸν γάμον κατεργάσασθαι τῆς Ἀρτέμιδος· οἱ δ', ὅτι τῆς Ἀρτέμιδος αὐτὸν πρωτεύειν ταῖς κυνηγεσίαις ἀπεφῆναντο. Οὐκ ἀπίθανον δὲ ἐπ' ἀμφοτέροις τούτοις μνηῖσαι τὴν θεὸν. Εἴτε γὰρ τοῖς ἄλισκομένοις πρὸς τὴν ἄκωνῶντην τοῖς γάμοις κατεκέχρητο πρὸς τὸ συντελέσαι τὴν ἰδίαν ἐπιθυμίαν· εἴτε καὶ ταύτης ἐτόλμῃσεν εἰπεῖν αἰρετώτερον αὐτὸν εἶναι κυνηγόν, ἢ καὶ θεοὶ παρακεχωρήκασιν τῆς ἐν τούτοις ἐμιλλῆς, ὁμολογουμένην καὶ δίκαιαν ὀργὴν ἔσχε πρὸς αὐτὸν ἡ θεός. Καθόλου δὲ πιθανῶς εἰς τὴν τῶν ἄλισκομένων θηρίων μεταμορφωθεὶς ἰδέαν, ὑπὸ τῶν καὶ τᾶλλα χειρουμένων κυνῶν διεφθάρη.

(C. 82.) Migrat deinde patris iussu Aristaeus in Ceam insulam, et pestilentia Graeciam liberat. Relicta ibi sobole, ipse Sardiniam, Siciliam aliasque insulas adit, ob easque suis inventis excultas divum honores adipiscitur. Denique Bacchicorum in Thracia orgiorum particeps factus est.

82. Τὸν δὲ Ἀρισταῖον φασὶ μετὰ τὴν Ἀκταίωνος τελευτὴν ἐλθεῖν εἰς τὸ χρηστήριον τοῦ πατρὸς, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα προειπεῖν αὐτῷ τὴν εἰς Κέω νῆσαν μετὰ βασιν ἐσομένην αὐτοῦ, καὶ τὰς ἐσομένας παρὰ τοῖς Κείοις τιμὰς. Τὸν δὲ πλεῦσαι μὲν εἰς τὴν

νῆσον ταύτην, λοιμοῦ δὲ τὴν Ἑλλάδα κατασχόντος,
 ποιήσασθαι τὴν θυσίαν ὑπὲρ πάντων τῶν Ἑλλή-
 των. Γενομένης δὲ τῆς θυσίας κατὰ τὴν τοῦ Σειρίου
 ἄστρου ἐπιτολήν, καθ' ἣν συνέβαινε πνεῖν τοὺς ἔτη-
 σίας, λῆξαι τὰς λοιμικὰς νόσους. Ταῦτο δ' ἂν τις
 συλλογίζομενος, εὐκύτερως θαυμάσαι τὸ τῆς περιπε-
 τείας ἴδιον· ὃ γὰρ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἰδὼν τὸν υἱὸν
 τετελευτηκότα, οὗτος τῶν κατ' οὐρανὸν ἀστρον τὸ
 τὴν αὐτὴν ἔχον προσηγορίαν, καὶ φθεῖρειν νομιζόμε-
 νον τοὺς ἀνθρώπους, ἔπαυσε, καὶ τοῖς ἄλλοις αἶ-
 τιος ἐγένετο τῆς σωτηρίας. Λέγουσι δὲ τὸν Ἀρισταῖον
 ἐγγόνους ἐν τῇ Κέρῳ καταλιπόντα, καὶ μετὰ ταῦτα
 εἰς τὴν Λιβύην ἐπαυελθόντα, ὑπὸ τῆς μητρὸς νύμ-
 φης τὴν ἀναγωγὴν ποιησάμενον, εἰς τὴν Σαρδῶ νῆ-
 σον καταπλεῦσαι. Ἐν δὲ ταύτῃ κατοικήσαντα, καὶ
 τὴν νῆσον διὰ τὸ κάλλος στέρξαντα, φυτεῦσαι τε αὐτῇ
 τὴν, καὶ τὸ πρότερον ἐξηγριωμένην ἡμερῶσαι. Γεν-
 νῆσαι δ' ἐν αὐτῇ δύο παῖδας, Χάρμον καὶ Καλλι-
 καρπον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἄλλας τε νήσους ἐπελθεῖν,
 καὶ κατὰ τὴν Σικελίαν διατρίψαι τινὰ χρόνον, διὰ
 τε τὴν ἀφθονίαν τῶν ἐν τῇ νήσῳ καρπῶν, καὶ τὸ
 πλῆθος τῶν ἐν αὐτῇ βοσκομένων κτηνῶν, φιλοτιμη-
 θῆναι τοῖς ἐγχωρίοις ἐνδείξασθαι τὰς ἰδίας εὐεργε-
 σίας. Διὸ καὶ παρὰ τοῖς τὴν Σικελίαν οἰκοῦσι δια-
 φερόντως φασὶ τιμηθῆναι τὸν Ἀρισταῖον ὡς θεόν,
 καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν συγκομιζόντων τὸν τῆς ἐλαίας
 καρπόν. Τὸ δὲ τελευταῖον μυθολογοῦσιν αὐτὸν εἰς
 Θράκην παραβαλόντα πρὸς Διόνυσον, μετασχεῖν τῶν
 ὄργων, καὶ συνδιατρίψαντα τῷ θεῷ, πολλὰ μαθεῖν

παρ' αὐτοῦ τῶν χρησίμων· περὶ δὲ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Αἶμον οἰκήσαντά τινα χρόνον, ἄφαντον γενέσθαι, καὶ τυχεῖν ἀθανάτων τιμῶν, οὐ μόνον ἐν ταῦθα παρὰ τοῖς βαρβάροις, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησι. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ Ἀρισταίου τοῖς ῥηθεῖσιν ἀρκεσθῆσόμεθα.

(C. 83.) Mythi de Daphinide et Eryce. Eryx, Veneris et Butao f., Siciliae regulus, urbem sui nominis, et in arce templum Veneris Erycinae exstruxit, sanctitate clarissimum, perdiuque florentissimum, etiam ab Aenea, Sicilia, Carthaginiensibus, Romanis, maximis auctibus ampliaturum.

83. Περὶ δὲ Δάφνιδος καὶ Ἐρυκος πειρασόμεθα διελθεῖν. Ἐρυκά φασι νῖον μὲν γενέσθαι Ἀφροδίτης καὶ Βουτιά, βασιλέως τινὸς ἐγχωρίου, δόξῃ διαφέροντος. Τοῦτον δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς μητρὸς εὐγένειαν θαυμασθῆναί τε ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων, καὶ βασιλεῦσαι μέρους τῆς νήσου. Κτίσαι δὲ καὶ πόλιν ἀξιόλογον, ὁμώνυμον αὐτῷ, κειμένην ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ τόπον· κατὰ δὲ τὴν ἄκραν τὴν ἐν τῇ πόλει τῆς μητρὸς ἱερὸν ἰδρύσασθαι, καὶ κοσμεῖναι τῇ τε κατασκευῇ τοῦ νεῶ καὶ τῷ πλήθει τῶν ἀναθημάτων. Τὴν δὲ θεὸν διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἐγχωρίων εὐσέβειαν, καὶ διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ τεκνωθέντος νιοῦ τιμὴν ἀγαπῆσαι περιττότερον τὴν πόλιν, διόπερ αὐτὴν Ἀφροδίτην Ἐρυκίνην ὀνομασθῆναι. Θαυμάσαι δ' ἂν τις εἰκότως, ἀναλογισάμενος τὴν περὶ τὸ ἱερὸν τοῦτο γενομένην δόξαν. Τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τεμένη ἀυξήσαντα ταῖς δόξαις, πολλάκις διὰ περιστάσεις τινὰς τεταπείνωται· μόνον δὲ τοῦτο τὴν ἐξ αἰῶνος ἀρχὴν λαβόν, οὐδέποτε διέλιπε τιμώμενον, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον αἰεὶ διετέλεσε πολλῆς τυγχάνον ἀυξήσεως. Με-

τὰ γὰρ τὰς προειρημένας ὑπὸ Ἑρυνκος τιμὰς, ὕστερον Αἰνείας ὁ Ἀφροδίτης πλέων εἰς Ἰταλίαν, καὶ προσορμισθεὶς τῇ νήσῳ, πολλοῖς ἀναθήμασι τὸ ἱερόν, ὥς ἂν ἰδίας μητρός ὑπάρχον, ἐκόσμησε. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐπὶ πολλὰς γενεὰς τιμῶντες οἱ Σικανοὶ τὴν θεόν, θυσίαις τε μεγαλοπρεπέσι συνεχῶς καὶ ἀναθήμασιν ἐκόσμου. Μετὰ δὲ ταῦτα Καρχηδόνιοι μέρους τῆς Σικελίας κυριεύσαντες, οὐ διέλιπον τιμῶντες τὴν θεὸν διαφερόντως. Τὸ δὲ τελευταῖον Ῥωμαῖοι πάσης Σικελίας κρατήσαντες, ὑπερεβύλοντο πάντας τοὺς πρὸ αὐτῶν ταῖς εἰς ταύτην τιμαῖς. Καὶ τοῦτο εἰκότως ἐποιοῦν· τὸ γὰρ γένος εἰς ταύτην ἀγαπόμενους, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπιτυχεῖς ὄντες, τὴν αἰτίαν τῆς αὐξήσεως ἡμείβοντο ταῖς προσηκούσαις χάρισι καὶ τιμαῖς. Οἱ μὲν γὰρ καταντώντες εἰς τὴν νῆσον ὕπατοι καὶ στρατηγοί, καὶ πάντες οἱ μετὰ τινος ἐξουσίας ἐπιδημοῦντες, ἐπειδὴν εἰς τὸν Ἑρυνκα πᾶραβάλλωσι, μεγαλοπρεπέσι θυσίαις καὶ τιμαῖς κοσμοῦσι τὸ τέμενος· καὶ τὸ σκυθρωπὸν τῆς ἐξουσίας ἀποθέμενοι, μεταβάλλουσιν εἰς παιδικὰς καὶ γυναικῶν ὁμιλίας, μετὰ πολλῆς ἰλαρότητος, μόρως οὕτω νομίζοντες κεχαρισμένην τῇ θεῷ ποιήσιν τὴν ἑαυτῶν παρουσίαν· ἥ τε σύγκλητος τῶν Ῥωμαίων εἰς τὰς τῆς θεοῦ τιμὰς φιλοτιμηθεῖσα, τὰς μὲν πλοστοτάτας τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν πόλεων οὐσας ἑπτακαίδεκα χονσοφορεῖν ἐδογματίσας τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ στρατιώτας διακοσίους τηρεῖν τὸ ἱερόν. Καὶ περὶ μὲν Ἑρυνκος, εἰ καὶ πεπλεονάκαμεν, ἀλλ' οὖν οἰκίαν πεποιήμεθα τὴν περὶ τῆς θεῆς ἀπαγγελίαν.

(C. 34.) Daphnis, Mercurio et Nympha genitus in anavissima valle montium Iteraeorum, ipsa regionis amoenitate fertilitateque invitatus, rei pastoritiae operam dedit, fistulae pastoritiae et carminis pastoritii inventor exstitit, tandem a Nympha quadam, cui ebrius ille regiam puellam praetulerat, luminibus orbat. 01810

84. Νυνὲ δὲ περὶ Δάφνιδος πειρασόμεθα διελθεῖν τὰ μυθολογούμενα. Ἡραῖα γὰρ ὄρη κατὰ τὴν Σικελίαν ἐστίν, ἃ φασὶ κάλλει τε καὶ φύσει καὶ τόπων ἰδιότητι πρὸς θερινὴν ἄνεσιν καὶ ἀπόλαυσιν εὖ πεφυκέναι. Πολλὰς τε γὰρ πηγὰς ἔχειν τῇ γλυκύτητι τῶν ὑδάτων διαφόρους, καὶ δένδροις παντοίοις πεπληρωσθαι. Εἶναι δὲ καὶ θρυῶν μεγάλων πλήθος, φερουσῶν καρπὸν τῷ μεγέθει διαλλάττοντα, διπλασιάζοντα τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις φυομένων. Ἐχειν δὲ καὶ τῶν ἡμέρων καρπῶν αὐτομάτων, ἀμπέλου τε πολλῆς φυομένης, καὶ μήλων ἀμύθητον πλήθος. Διὸ καὶ στρατόπεδόν ποτε Καρχηδονίαν ὑπὸ λιμοῦ πιεζόμενον διαθρεῖναι, παρεχομένων τῶν ὄρων πολλαῖς μυριάσι χορηγίαν εἰς τροφήν ἀνέκλειπτον. Ἐν ταύτῃ δὲ τῇ χώρᾳ συναγκείας δένδρων οὔσης θεοπρεποῦς, καὶ Νύμφαις ἄλσους ἀνιέμενου, μυθολογοῦσι γεννηθῆναι τὸν ὀνομαζόμενον Δάφνιν, Ἑρμοῦ μὲν καὶ Νύμφης υἱόν, ἀπὸ δὲ τοῦ πλήθους καὶ τῆς πυκνότητος τῆς φυομένης δάφνης ὀνομασθαι Δάφνιν. Τοῦτον δὲ ὑπὸ Νυμφῶν τραφέντα, καὶ βοῶν ἀγέλης παμπληθεῖς κεκτημένον, τούτων ποιεῖσθαι πολλὴν ἐπιμέλειαν· ἅψ' ἧς αἰτίας βουκόλον αὐτὸν ὀνομασθῆναι. Φύσει δὲ διαφόρῳ πρὸς εὐμέλειαν κεχορηγημένον, ἐξευρεῖν τὸ βουκολικὸν ποίημα καὶ μέλος· ὃ μέχρι τοῦ νῦν κατὰ τὴν Σικελίαν τυγχάνει διαμένον ἐν ἀποδοχῇ. Μυθολογοῦσιν δὲ τὸν Δάφνιν μετὰ

τῆς Ἀρτέμιδος κυνηγεῖν, ὑπηρετοῦντᾷ τῇ θεῷ κεχα-
ρισμένως, καὶ διὰ τῆς σύριγγος καὶ βοῦκολικῆς με-
λωδίας τέρπειν αὐτὴν διαφερόντως. Λέγουσι δὲ αὖ-
τοῦ μίαν τῶν Νυμφῶν ἐρασθεῖσαν, προειπεῖν, εἰν
ἄλλη τινὲ πλησιάζῃ, στερηθῆσεσθαι τῆς δράσεως,
καὶ κείνον ὑπὸ τινος θυγατρὸς βασιλέως καταμεθυ-
σθέντα, καὶ πλησιάσαντα αὐτῇ, στερηθῆναι τῆς δρά-
σεως, κατὰ τὴν γεγεννημένην ὑπὸ τῆς Νύμφης πρόβη-
σιν. Καὶ περὶ μὲν Λύφριδος ἱκανῶς ἡμῖν εἰρήσθω.

(C. 85.) Fabula de Orione: qui venatione magnique roboris
operibus inclaruit. In his Zanclii, regis Siculorum, a quo Zancle
sive Messana nomen habet, iussu portum Acte appellatum perfecit.
Messanae mentione facta, obiter tangitur quaestio, an Sicilia
olim paeninsula fuerit. Negat Hesiodus, qui promontorium Pelori-
um, in eoque Neptuni templum, Orionis operibus accenset. Orion
inter astra relatus.

85. Περὶ δὲ Ὠρίωνος τὰ μυθολογούμενα νῦν
διέξιμεν. Λέγεται γὰρ τοῦτον σώματος μεγέθει καὶ
δύμῃ πολὺ τῶν μνημονευομένων ἡρώων ὑπεράγοντα,
φιλοκύνηγον γενέσθαι, καὶ κατασκευάσαι μεγάλα
ἔργα διὰ τὴν ἰσχὺν καὶ φιλοδοξίαν. Κατὰ μὲν γὰρ
τὴν Σικελίαν κατασκευάσαι Ζάγκλῳ τῷ τότε βασι-
λεύοντι τῆς τότε μὲν ἀπ' αὐτοῦ Ζάγκλης, νῦν δὲ
Μεσσήνης ὀνομαζομένης, ἄλλα τε, καὶ τὸν λιμένα
προσχωάσαντα τὴν ὀνομαζομένην Ἀκτὴν ποιῆσαι.
Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς Μεσσήνης ἐμνήσθημεν, οὐκ ἀνολ-
καιον προσθεῖναι νομίζομεν τοῖς εἰρημένοις τὰς περὶ
τὸν πορθμὸν διηγήσεις. Φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ μυ-
θογράφοι τὴν Σικελίαν, τὸ προτοῦ χειρόδμησον οὐ-
σαν, ὕστερον γενέσθαι νῆσον, διὰ τοιαύτας αἰτίας.
τὸν ἰσθμὸν κατὰ τὸ στενώτατον ὑπὸ δυοῖν πλευρῶν
θαλάττης προσκλυζόμενον ἀναρραγῆναι, καὶ τὸν τό-

πον ἀπὸ τούτου Ῥήγιον ὀνομασθῆναι· καὶ τὴν ὕστερον πολλοῖς ἔτεσι κτισθεῖσαν πόλιν τυχεῖν τῆς ὁμωνύμου προσηγορίας. Ἐνιοὶ δὲ λέγουσι, σεισμῶν μεγάλων γενομένων διατρήσασθαι τὸν αὐχένα τῆς ἡπείρου, καὶ γένεσθαι τὸν πορθμὸν, διεργούσης τῆς θυλακτικῆς τὴν ἡπείρον ἀπὸ τῆς νήσου. Ἡσίοδος δὲ ὁ ποιητὴς φησι τοῦναντίον ἀναπεπταμένου τοῦ πελάγους, Ὠρίωνα προσχωῶσαι τὸ κατὰ τὴν Πελοποννήσου κείμενον ἀκρωτήριον, καὶ τὸ τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος κατασκευάσαι, τιμῶμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων διαφερόντως· ταῦτα δὲ διαπραξάμενον, εἰς Εὐβοίαν μεταναστῆναι, καὶ κεῖ κατοικῆσαι· διὰ δὲ τὴν δόξαν ἐν τοῖς κατ' οὐρανὸν ἄστροις καταριθμηθέντα, τυχεῖν ἀθανάτου μνήμης. Περὶ οὗ καὶ ὁ ποιητὴς Ὅμηρος ἐν τῇ νεκυίᾳ μιμνησκόμενός φησι·

Τὸν δὲ μετ' Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
Θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
Οὓς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,
Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἄαγές.
Ὅμοίως δὲ καὶ περὶ τοῦ μεγέθους ἐμφανίζων, καὶ
προεκθέμενος τὰ περὶ τοὺς Ἀλωϊάδας, ὅτι ἐνναετῆς
ἦσαν τὸ μὲν εἶρος πηχῶν ἐννέα, τὸ δὲ μήκος τῶν
ἴσων ὀργυιῶν, ἐπιφέρει,

Τοὺς δὴ μηκίστους θρέψε ζεῖδωρος ἄρουρα,
Καὶ πολὺ καλλίστους, μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα.
Ἡμεῖς δὲ κατὰ τὴν ἐν ἀρχῇ πρόθεσιν περὶ τῶν ἡρώων
καὶ ἡμιθέων ἀρκοῦντως εἰρηκότες, αὐτοῦ περιγράφωμεν τήνδε τὴν βίβλον.